

BL 1140

.4

.G38

1863

Orien

Sans

Panskis

N/

Übersetzung

Garuda Purāna,

Bombay 1863

als Druck und Holzschnitt von H. J. J. J.,
in der Druckerei des Verlegers.

100 Bl. 5 shilling.

57-

0-256
75

Handwritten text on the right edge of the page, possibly a date or page number.

Handwritten text in the upper right quadrant, appearing to be a list or set of instructions.

Handwritten text in the center of the page, possibly a title or a specific note.

Handwritten text in the lower right quadrant, continuing the notes or list.

Handwritten text at the bottom left corner, possibly a signature or a reference.

अथगरुडपुराणप्रारंभः

११११ ११११

DL 1140
4
G38
1863
Orien
Sans

WEBER COLLECTION

91600
105

श्रीगणेशायनमः अथटीकाकारःसमस्तग्रंथार्थमुद्घाटयन्हरिंस्तौति स्मरणाद्दुर्गतिहर्तापूजनयज्ञेनसद्गतेर्दाता यःपरया
निजभक्त्याददातिमुक्तिसमांहरिःपातु १ लक्ष्मीलतासमाश्लिष्टंकोस्तुभस्तबकोज्ज्वलम् स्वर्गापवर्गफलदंहरिकल्पद्रुमंनुमः २
सारात्सारंसमुद्भृत्यप्राचीनकृतसंग्रहात् तत्रचेयंमयाटीकायथामतिवितन्यते ३ अथसारोद्धारकर्ताशिष्टसंप्रदायानुसारेणमंग
लमाचरति धर्मदृढइति अत्रवृक्षरूपकेणहरिंनिरूपयति मधुसूदनपादपोजयतीतियथापादपोवृक्षःपद्भिरधः प्रसृतशाखाभि

श्रीर्जयति धर्मदृढबद्धमूलोवेदस्कंधःपुराणशाखादयः

र्जलंपिबतीतिपादपः तथैवायंमधुसूदनोपिपादपएवपद्भ्यांचरणाभ्यांपातिसंसाराद्रक्षतिइतिपादपः संसारकूपपतितोत्तरणावलं-
बंभवाब्धिपोतंवंदेमहापुरुषतेचरणारविंदमितिभागवतवचनात् सौयंकीदृशः धर्मदृढबद्धमूलः धर्मोत्रअमृतरूपोभगवद्धर्मःअद्वे
ष्टासर्वभूतानामित्यारभ्ययेतुधर्म्यामृतमिदंयथोक्तंपर्युपासते श्रद्धधानामत्यरमाभक्तास्तेतीवमेधियाइत्यंतेनगीतायांद्वादशाध्यायांतेः
ष्टभिःश्लोकेर्भगवतोक्तः सएवदृढबद्धमूलंयस्येति अस्मद्वेशभावायांजडबंधइत्युच्यते अत्रायमभिप्रायः वृक्षोयथादृढमूलोहिस्वस्था

नेस्मस्थिरो भवति प्रचुरतरणवनाद्गुपद्रवैरपिततो स्वस्थानाभोन्मूलनस्वमुपयाति तथैवायमपि भगवद्दर्मिहृदये स्फुनिश्चलो भवति मूर्च्छ
नादिप्रबलतरदुःखांतरायेरपि स्वभक्तहृदयान्नापयातीति तदुक्तं श्रीभागवते विसृजति हृदयं नयस्य साक्षाद्भिरवशाभिहितोप्यधो धना
शाः प्रणयरशनयाधृतांघ्रिपद्यः स भवति भागवतप्रधान उक्त इति पुनः कीदृशः वेदस्कंधः पुराणशास्वाढ्यः वेदाः स्कंधायस्येति पुराणान्ये
वशास्वाभिभिराढ्यः युक्तश्चेति अत्राप्ययं भावः वृक्षो यथाऽतिविस्तृतस्कंधशास्वाभिर्दूरतरोप्युपसमीप एव दृश्यते तथैवायमपि वेदपुरा

ऋतुकुसुमो मोक्षफलो मधुसूदनपादपोजयति १

णैः प्रकृतिपुरुषयोः परोप्युपलभ्यते यथा च वृक्षः स्कंधशास्वाभिरेवोपसमागतानां बहुतरफलानि प्रददाति तथैवायमपि वेदपुराणैस्तच्छ्रोतृव
क्तृणां धर्मार्थकाममोक्षफलानि प्रददाति यथा च वृक्षस्य शाखास्कंधेभ्य एव निःसरंति अथ च तत्संलग्ना एव भवंति तथा च पुराणान्यपि वे
दाद्भूतानि तन्मिलितान्येव च संति न तु तेभ्यः एतद् इति हासपुराणानि पंचमो वेद उच्यते इति वचनादिति पुनः कीदृशः ऋतुकुसुमो मोक्ष
फलः ऋतवो यज्ञा एव कुसुमानियस्य मोक्षः फलयस्येति अत्राप्ययमाशयः वृक्षाद्यथा कुसुमो ह्यमानंतरमेव फलं प्राप्तिर्भवतीति तथा द्रव्यय

ज्ञाद्यनुष्ठानैः शुद्धांतः करणरेयेवत तोमोक्षफललाभोभवतीति किंचानेनमोक्षफलदातापिमधुसूदनपादपएव नान्यइत्यपिसूचितम्
तदुक्तं देवैर्मुचुकुंदं प्रति वरंवृणीष्वभद्रं ते अरते कैवल्यमद्यनः एक एवेश्वरस्तस्य भगवान् विष्णुरव्यय इति एवं भूतो मधुसूदनपादपो
जयति सर्वे लक्षणवर्तते अत्रापि सर्वेभ्यो ब्रह्मादिभ्योऽप्यधिकतया वरीवर्त्तत्यर्थः वृक्षो यथावनस्य तस्य सर्वस्य महाकेतुरिव स्थित
इति निरूपणात् सर्ववृक्षेभ्योऽधिको भवति तद्दिति इदमार्याच्छंदः १ एवं मंगलं कृत्वा इदानीं किंथाप्रस्तावायसूतशौनकसंवादमवता

नैमिषे निमिषक्षेत्रे ऋषयः शौनकादयः सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत २ त एकदा तु मुनयः प्रा
तर्हुतहुताग्नेयः सल्लतं सूतमासीनं पप्रच्छुरिदमादरात् ३

रयति नैमिष इति अनिमिषक्षेत्रे अनिमिषः श्रीविष्णुः अलुप्तदृष्टित्वात् तस्य क्षेत्रे नैमिषारण्ये ऋषयः सहस्रं समाः संवत्सराः
अनुष्ठानकालो यस्य तत्सहस्रसमं सत्रं यज्ञमासत अकुर्वत किमर्थं स्वर्गाय लोकाय स्वर्गे गीयत इति स्वर्गायो हरिः स एव लोकः भक्तानां नि
वासस्थानं तस्मै तत्प्राप्तय एव न तु स्वर्गार्थं तस्य विनाशित्वेन तुच्छफलत्वादित्यर्थः २ प्रातः काले हुता एव हुताः ग्नयो यैस्ते मुनयः दानमा
नादिभिः सल्लतं सिंहासने चासीनं सूतं इदं वक्ष्यमाणं आदरात् पप्रच्छुः ३

ऋषिभिस्तुअस्मिन्समस्तगंथोर्निरूपितस्यसद्गतिदुर्गतिप्रदस्यधर्माधर्मस्यएकएवप्रश्नःकृतोभवतिकथितइतिद्वभ्यांभवतासर्वज्ञेनसम्य
कृतेर्विभिसंभवतीतिश्रुत्युक्तोर्चिरादिदेवमार्गःकथितः बहुभिःपुराणैर्निरूपितः इदानीमिति ४ तथाचसंसारदुःखादीन्यपिश्रोतुमि

ऋषय ऊचुः कथितोभवतासम्यक्देवमार्गः स्रखप्रदः इदानींश्रोतुमिच्छामोयममार्गभयप्रदम् ४ तथासं
सारदुःखानितत्क्लेशक्षयसाधनम् ऐहिकामुष्मिकानृक्लेशान्यथावद्वक्तुमर्हसि ५ सूतउवाच शृणुध्वं
भोविवक्ष्यामियममार्गसद्गमम् स्रखदंपुण्यशीलानांपापिनांदुःखदायकम् ६ यथाश्रीविष्णुनाप्रोक्तं वै
नतेयायपृच्छते तथैवकथयिष्यामिसंदेहच्छेदनायवः ७ कदाचित्स्रखमासीनवैकुण्ठेश्रीहरिगुरुम् वि
नयावनतो भूत्वापप्रच्छविनतास्तः ८

च्छामइतिपूर्वणोवसंबंधः किंतत्क्लेशक्षयसाधनतैः संसारदुःखैर्यः क्लेशस्तस्यक्षयसाधनंचसंसारदुःखानांक्लेशस्यक्षयः केनसाधनेनभ
वतीत्यपिश्रोतुमिच्छामइत्यर्थः किंचार्थः ५ अत्रोत्तरंश्रीभगवद्रुडसंवादेन सूतउवाच शृणुध्वमिति स्रखदंपूर्वादिमार्गदुःखदा
यकं दक्षिणमार्गमित्यग्रेवक्ष्यति ६ भगवद्वाक्यस्यातिप्रामाण्यात्संदेहोनकर्तव्यइतिपनावः ७ विनयेनअवनतो नमः ८

उत्तमागतिः सदोमुक्तिः क्रममुक्तिश्चेति ९ श्रुतंसर्वशारत्रेषु स्मृतमिति पाठे मुनिभिः कथितम् १० हरिस्मरणात्कलभोमोक्षअतस्तद्रहि
ताननुशोचन्नाह स्रगमंपठनेकठिनं न भवति ११ अतस्त्वामभजतां पापिनाम् १२ अत्रोत्तरं समासव्यासाभ्यां श्रीभगवानुवाच षड्विंश

गरुड उवाच भक्तिमार्गा बहुविधः कथितो भवतामम तथा च कथिता देवभक्तानां गतिरुत्तमा ९ अधुना श्रोतु
मिच्छामि यममार्गं भयंकरं त्वद्भक्तिविमुखानां च तत्रैव गमनं श्रुतम् १० स्रगमं भगवन्नाम जिह्वा च वशव
र्तिनी तथापि नरकं यांति धिग्धिगस्तु नराधमान् ११ अतो मे भगवन् ब्रूहि पापिनां यागति भवेत् यममार्गस्य दुः
खानियथा ते प्राप्नुवंति वै १२ श्रीभगवानुवाच वक्ष्ये हं शृणु पक्षीन्द्रयममार्गं च येन ये नरके पापिनो यांति शृ
ण्वतामपि भीतिदम् १३ ये हि पापरतास्ताक्षर्यदयाधर्मविवर्जिताः दुष्टसंगाश्च सच्छास्त्रसत्संगतिपराङ्मुखः १४

ध्यायैः वक्ष्ये हं मित्यादिना च पुनः येन मार्गेण ये पापिनः नरके यांति तानपि वक्ष्यामीत्यन्वयः १३ ये हि पापरता इत्यादिपदानां पतति नर
के इति तृतीयेन संबंधः पापरतानि षिद्धाचरणेणात्स्रुकाः दयाधर्मैति दयानामप्रत्युपकारापेक्षारहितसर्वभूतहितानुचितनताधर्मो भग
वद्दर्मः वर्णाश्रमविहितो वा दुष्टानां संगो येषां ते तथा सच्छास्त्रादौ पराङ्मुखः १४

आत्मनि स्वस्मिन्नेव संभाविताः प्रतिष्ठिता वयमिति मन्यमानाः अतएव स्तब्धा अनम्याः पूज्या नपि न नमंतीत्यर्थः धनेन योमानः मदश्च
तेन आसुरं भावं दंभोदयोर्भिमानश्चेत्यादि भगवतोक्तः देवीसंपदभयं सत्वसंशुद्धिरित्यादि च गीतायां प्रोक्ता १५ एवंभूता यत्प्राप्तुवंति तत्श्र
णु अनेकेति अनेकेषु परदारपरद्रव्यहरणात्मकेषु मनोरथेषु प्रवृत्तं चित्तं अनेकचित्तम् तेन विश्रान्ता विशिष्याः मोहमयेन जालेन समावृताः म

आत्मसंभावितास्तब्धा धनमानमदान्विताः आसुरं भावमापन्ना देवीसंपद्विर्वर्जिताः १५ अनेकचित्तविश्रान्ता मो
हजालसमावृताः प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरके शुचौ १६ येन राजानशीलाश्च ते यांति परमां गतिम् पापशी
लानरायांति दुरे तयमयातनाम् १७ पापिनामैहिकदुःखं यथा भवति तच्छृणु तत्तस्ते मरणं प्राप्य यथा गच्छ
तियातनाम् १८ सुकृतं दुष्कृतं वापि भुक्त्वा पूर्वयथार्जितम् कर्मयोगात्तदा तस्य कश्चिद्ब्याधिः प्रजायते १९

स्त्या इव सूत्रमयेन जालेन नियंत्रिताः एवं कामभोगेषु प्रसक्ताः अशुचौ नरके पतन्ति १६ ज्ञानशीलास्तु मोक्षं यांति पापशीला नामेव यमयातना
भवन्तीत्याह ये इति १७ ऐहिकं अस्मि लोके भोग्यं तत्त ऐहिकदुःखं भोगानंतरम् १८ पापशीलानां यमयातनां विवक्षः प्रथमं मुनिप्रश्नानुसारे
ण तस्यैहिकदुःखं स्वान्याह सुकृतमित्यादि दशभिः पूर्ववाल्याद्यवस्थायां सुकृतं भुक्त्वा तदा वा इदं दुष्कृतं कर्मयोगाद्ब्याधिः स्यादित्यर्थः १९

आधिर्मरणभयान्मानसीव्यथातेनेवबहुवर्धमानोव्याधिश्चताभ्यांसम्यग्यातिव्याकुलतातयायुक्तम् तथापिजीवितस्यैव आशयांसमुत्सुकंभोगवा
सनयासाभिलाषंतंनरंकालः अहिर्मूषकमिवअज्ञातएवाभिपद्यते तथाहि प्रमत्तमुच्चैरिति कृत्यविन्याप्रवृद्धलोभंविषयेषुलालसम् त्यमप्रमत्तः
सहसाभिपद्यसेक्षुल्ले लिहानोहिरिवास्वुमंतकइति २० तत्राप्यंतकालेपिनजातः कर्तुर्युभिर्वेदोयस्यस्वयंभृतैः स्वयंपालितैः पुत्रकलत्रादिभिर्भि

आधिव्याधिसमायुक्तंजीविताशासमुत्सुकंम् कालोबलीयानहिव दज्ञातः प्रतिपद्यते २० तत्राप्यजातनिर्वेदो
त्रियमाणः रचयंभृतैः जरयोपात्तवैरूप्यो मरणाः भिमुस्वोगृहे २१ आस्तेवमत्योपन्यस्तंगृहपालइवाहर
न् आमयाव्यप्रदीसाग्निरत्याहारोत्यचेष्टितः २२ वायुनाक्रमतोत्तारः कफसंरुद्धनाडिकः कासश्वासक
तायासः कंठेयुरस्युरायते २३

यमाणः पुष्यमाणः सन्मरणोन्मुखोभवति २१ पापिनामेवअवज्ञाभवति नतुसकृतिनामित्याह
आस्तइति अवमत्याअवज्ञयाउपन्यस्तंसमीपेप्रक्षिप्तं आहारंगृहपालः श्वाइवाहरन् भुंजानआस्ते आमयावीरोमी २२ कफेनसंरुद्धानाड्यो
मार्गभूतायस्य तेनउक्रमताप्राणवायुनाविहतनेत्रः कासश्वासाभ्यांकृत आयासोयस्य कंठेयुरस्युरइतिशब्दंकरोति २३

परिवीतः परिवेष्टितः वाच्यमानोऽपि बंधोतातेत्याह्वयमानोपि २४ एवं व्यापृतात्मा आसक्तचित्तः उरुबंदनयास्तधीः शतदृश्विकयुगपद्
शनसदृशयापीडयानष्टमतिः मूर्च्छितः सनरुदतांरोदनं कुर्वतां स्वानां बंधूनां मध्ये म्रियते मरणं प्राप्नोति २५ अंतक्षणे अंत समय देवी देवा
नामिव दिव्यदृष्टिः यथा दृष्ट्यायमदूतानां प्रत्यक्षदर्शनिं भवतीत्यर्थः पुनर्यथा सर्वे इह लोक परलोक रूपं जगत् एकीभूतं स्वसीमासंलग्नमिव

शयानः परिशोचद्भिः परिवीतः स्वबंधुभिः वाच्यमानोऽपि न ब्रूते कालपाशवशंगतः २४ एवं कुटुंबभरणे व्यापृता
त्मा जितेन्द्रियः म्रियते रुदतां स्वानां सुरुवेदनयास्तधीः २५ तस्मिन् अंतक्षणे ताक्षर्य देवीदृष्टिः प्रजायते एकीभूतं
जगत्सर्वं किंचिद्भ्रुकुमीहते २६ विकलेन्द्रियसंघाते चैतन्ये जडतांगते प्रचलति ततः प्राणायाम्यैर्निकटवर्ति
भिः २७ स्वस्थानाच्चलितेश्वासे कल्पारव्याख्यातुरक्षणः शतदृश्विकदष्टस्य यापीडासानुभूयते २८

प्रजायते अत आश्चर्यदर्शनान् किंचिद्भ्रुकुमिच्छतीत्यर्थः २६ समीपागतैर्याम्यैः हेतुभूतैर्यमदूतैः कृत्वा प्राणा स्वस्थानात्प्रचलति आतुरस्य म्रि
यमाणस्य पापिनः क्षणोपि कल्पारव्यः महत्कष्टतया कल्पसदृशः शतदृश्विकैर्दष्टस्य पुरुषस्य यापीडा भवति सा एव तेनानुभूयते २८

अथ फेनमुद्गिरते कफं वमति २९ नदाप्राणप्रयाणे प्राप्नोसरभसंसक्रोधं इक्षणं ययोः ३० तौ दूतौ दृष्ट्वा शकृन्मलं मुंचति ३१ पुरुषो जीवः अंगु
 ष्टमात्र इति इदं कंठस्थानेषु षडशदलकमले ध्यानस्वरूपं भवति नत्वं गुष्टमात्रं जीवस्वरूपं सर्वशरीरव्यापकत्वात् अतो ब्रह्मदया काशो प्रतिष्ठित
 त्वान्तल्यामाणं पुर्यष्टकवेष्टितं सूक्ष्मशरीरवतं प्रादेशमात्रं पुरुषं वसंतमिति वज्जातव्यम् ३२ एवं ऐहिकदः स्वनिरूप्य इदानीं परलोकदुः

फेनमुद्गिरते सोथमुखं लालाकुलं भवेत् अधोद्वारेण गच्छंति पापिनां प्राणवायवः २९ यमदूतौ तदा प्राप्नोमीमौ स
 रभसेक्षणौ पाशदंडधरो नग्नो दंतैः कटकटायतौ ३० उर्ध्वकेशौ काककृष्णौ वक्रतुडौ नरवायुधौ सदृष्ट्वा त्रस्तदृद
 यः शकृन्मूत्रं विमुंचति ३१ अंगुष्टमात्रः पुरुषो हाहा कुर्वन्कलेवरात् तदैव गृह्यते दूतैर्यामैः पश्यन्स्वकं गृहम् ३२
 यातनादेह आवृत्य पाशैर्बद्ध्वा गले बलात् नयतो दीर्घमध्वानंदं ल्यं राजभटायथा ३३

स्वनिरूपयति यातनादेह इति यातनाभोगाय प्रारब्धकर्मणा स्वप्नवदुत्थिते यथा भगवता श्रीकृष्णेन विनष्टशरीरमपि गुरोः पुत्रं तत्सदृशमे
 वयमलोकादानीय गुरवे दत्तमिति वत्स्वसदृशशरीरे आवृत्य निरुध्यतौ दूतौ नयतः गृहीत्वा गच्छतः अन्यथा केवलस्यैव तस्य सप्तदशावय
 वलिङ्गशरीरात्मकस्य पाशैर्गले बंधनायोगात् अवयवास्तु ज्ञानेन्द्रियपंचके प्राणपंचके बुद्धिमनसीचेति इदमेव कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभिमा
 नेन इहलोकपरलोकगामी व्यवहारिको जीव इत्युच्यते इति दंड्यं सापराधम् ३३

३४ ३५ ३६ तयोर्दूतयोस्तर्जनेः साहनेर्निर्भिन्नां विदीर्णहृदयं यस्य सः स्वमघं पापं स्मरन् नार्तः सन् चलतीति द्वितीयेनान्वयः ३७ क्षत्तु
भ्यां परीतो व्यासः तप्तवा लुकायस्मिन् निर्गत आश्रमो विश्रामस्थानमुदकं च यस्मिन् तस्मिन् पथिक्षुधादिभिश्च तिसुमशक्तोपि कश्चि

तस्यैवं नीयमानस्य दूताः संतर्जयन्ति च प्रवदन्ति भयंती ब्रं नरकाणां पुनः पुनः ३४ शीघ्रं प्रचलदुष्टात्मनया स्य सित्वं
यमालयम् कुंभीपाकादि नरकांस्त्वं नया बोद्य माचिरम् ३५ एवं वाचस्तदा शृण्वन् बंधूनां रुदितं तथा उच्चैर्हा हेति वि
लयन्ता इत्येतयमकिंकरैः ३६ तयोर्निर्भिन्नहृदयस्तर्जनेर्जातवेपथुः पथिश्चभिर्भक्ष्यमाणार्तो घं स्वमनुस्मरन्
३७ क्षत्तु परीतोर्कद्वानलानिलैः संतप्यमानः पथितप्तवालुके कृच्छ्रेण एष्टे कशया च ताडितश्चलत्यशक्तोपि नि
राश्रमोदके ३८ तत्र तत्र पतन् श्रान्तो मूर्च्छितः पुनरुत्थितः पापीयसानो तस्तमसायमसादनम् ३९

याताडित एव कृच्छ्रेण चलति ३८ अशक्तत्वमेवाह तत्रेति तमसा तमोरूपेण यथायमस्य सादनं एहं प्रति नीतो भवति ३९

पापाधिकेयद्वाभ्याम् ४० भयंयातनाम् पुनः स्वगृहं प्रतित्वरितं शीघ्रं दूतेः संहैव रेचरः सन्नाकाशमार्गा देवायातीत्यर्थः ४१ देहं प्रति प्रवेष्टुमिच्छ
न् ४२ दत्तं मृत्युस्थानादिषु कृतादिभिः ४३ ननु भुक्ते पिंडे कथं तृप्तिर्नायातीति चेत्तत्राह पापिनामिति नोपतिष्ठंति तृप्तिं न जनयंति पिंडदा

त्रिभिर्मुहूर्तेर्द्वाभ्यां वानीयते तत्र मानवः प्रदर्शयंति दूतास्ताघोरानरकयातनाः ४० मुहूर्त्तमात्रात्त्वरितं यमं वीक्ष्य
भयं पुमान् यमाज्ञया समंदूतैः पुनरायाति रेचरः ४१ आगम्य वासना बद्धो देहमिच्छेन्नूयमानुगैः धृतः पाशेन
रुदति क्षुत्तृड्भ्यां परिपीडितैः ४२ भुक्ते पिंडं कृतैर्दत्तं दानं चातुरकालिकं तथापि नास्ति कस्तदिर्यं तृप्तिं याति न
पातकी ४३ पापिनां नोपतिष्ठंति दानं श्राद्धं जलांजलिः अतः क्षुद्धा कुलायांति पिंडदानं भुजोपिते ४४ भवंति प्रेत
रूपास्ते पिंडदानविवर्जिताः आकल्पं निर्जनारण्ये भ्रमंति बहुदुःखिताः ४५ नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिश
तैरपि अभुक्त्वा यातनां जंतुर्मानुष्यं लभते न हि ४६

न वर्षपर्यंतं भुंजंति तथापि ४४ ननु कृतान्यपि पिंडदानादीनि यदि पापिनां नो
पतिष्ठंति तदा किमनेन पिंडदानेन कृतमप्यकृतं सममेवेति चेदकृतेन तु प्रेत रूपा भवंतीत्याह भवंतीति ४५ किंच प्रायश्चित्तरूपयमं यात
नाभोगेनैव पापक्षये सति मनुष्यदेहं लभते नान्यथेत्याह नेति तथा हि च वक्ष्यति एवं दुष्कर्मकर्त्ता हि भुक्त्वा च नरकान् क्रमात् मानुष्यं लभ

तेतार्क्ष्यसमीभूतेशुभाशुभेइति अतोमनुष्यजन्मनिसंचितसकृतकर्मोदयवशात् कदाचित्सद्गतिरपिभविष्यतीति तस्मादकरणादल्प
मपिविहिताचरणमेवयुक्तमितिभावः ४६ ४७ तदेवाह सप्रेतःउपजीवति भक्षति ४८ पिंडंपिंडजशरीरनिष्पन्नः पिंडैरुत्पन्नोदे

अतोदद्यात्कृतः पिंडान्दिनेषुदशसकृद्भिज प्रत्यहंतेविभज्यंतेचतुर्भागैः स्वगोत्तम ४७ भागद्वयंतुदेहेस्यपुष्टिदं
भूतपंचके तृतीयंयमदूतानांचतुर्थंसोपिजीवति ४८ अहोरात्रे श्वनवभिः प्रेतः पिंडमवाप्नुयात् जंतुर्निष्पन्न
देहश्चदशमेबलमाप्नुयात् ४९ दग्धेदेहेपुनर्देहः पिंडैरुत्पद्यतेरवग हस्तमात्रः पुमान्येनपथिभुंक्ते शुभाशुभम्
५० प्रथमेहनियः पिंडस्तेनमूर्द्धाप्रजायते ग्रीवास्कंधौद्वितीये नतृतीयाद्दृदयंभवेत् ५१ चतुर्थेनभवेत्पृष्ठं
चमान्नाभिरेवच षष्ठेनचकटीगुह्यं सप्तमात्सक्थिनीभवेत् ५२ जानुपादौतथाद्वाभ्यांदशमेद्भिक्षुधातृषा ५३

होयस्यसजंतुर्जीविः बलंमार्गगमनसामर्थ्यम् ४९ येनपिंडजदेहेनपथिय मसार्गे शुभेषुपुण्यफलेषु अशुभंपापफलमेवभुंक्ते ५०
पिंडजदेहोत्पत्तिप्रकारमाह प्रथमेहनीतिसार्द्धद्वाभ्याम् ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९

५४ ५५ ५६ ५७ ५८ षोडशपुरनामान्याह सौम्यमित्यादिधर्मभवनं धार्मिकैर्लभ्यं वक्ष्यमाणं दिव्यसभासहितम् याम्यं पापिभिर्ल

पिंडजं देहमाश्रित्य क्षुधाविष्टस्तृषार्दितः एकादशं द्वादशं च प्रेतो भुंक्ते दिनद्वयम् ५४ त्रयोदशं हनि प्रेतो यं भित्तो
यमकिंकरैः तस्मिन् मार्गे व्रजत्येको गृहीत इव मर्कटः ५५ षडशीति सहरत्राणियोजनानां प्रमाणतः यममार्ग
स्य विस्तारो विनावैतरणीं रवग ५६ अहन्यहनि वै प्रेतो योजनानां शतद्वयम् चत्वारिंशत्तथा सप्तदिवारात्रेण ग-
च्छति ५७ अतीत्यक्रम शोमार्गे पुराणीमानि षोडश प्रयाति धर्मराजस्य भवनं पातकीजनः ५८ सौम्यं सौ
रिपुरं नगेंद्रं भवनं गंधर्वशैलागमौक्यं च क्रूरपुरं विचित्रं भवनं बह्वापदं दुःखदम् नानाक्रंदपुरं सुतप्तं भवनं रौद्रं
पयोवर्षणं शैलाढ्यं बहुभीतिधर्मभवनं याम्यं पुरं चाग्रतः ५९ याम्यपाशैर्धृतः पापी हाहेति प्ररुदन् पथि स्वगृ
हंतुपरित्यज्य पुरं याम्यमनुव्रजेत् ६० इति श्रीसारोद्धारे गरुडपुराणे पापिनां ऐहिकामुष्मिकदुःखनि
रूपणं नाम प्रथमोऽध्यायः १

भ्यं यमयातना रूपं चकार इत्येव भेदज्ञापनार्थः तत्तु अग्रतः षोडशपुरेभ्य अग्रे भवतीति ५९ ६० इति टी० प्रथमोऽध्यायः १

ऐहिकामुष्मिकंदुःखंश्रुत्वासंक्षेपतोऽधुना तदेवविस्तरात्श्रोतुंगरुडःपरिदृच्छति १ कीदृशइति १ आमुष्मिकंसमासेनप्रोक्तंदुःखं

गरुडउवाच कीदृशोयमलोकस्यपंथाभवतिदुःखदः यत्रयांतियथापापास्तन्मेकथयकेशव १ श्रीभगवा
नुवाच यममार्गमहदुःखप्रदंतेकथयाम्यहम् ममभक्तोऽपितच्छ्रुत्वात्वंभविष्यसिकंपितः २ वृक्षच्छायां
तत्रास्तियत्रविश्रमतेनरः यस्मिन्मार्गेनचान्नाद्येनप्राणान्समुद्धरेत् ३ नजलंदृश्यतेक्वापितृषितोतीवयःपिबे
त् तपंतेद्वादशादित्याप्रलयंतेयथारवग ४ तस्मिन्नाच्छतिपापात्माशीतवातेनपीडितः कंटकैर्विध्यतेक्वापिक्व
चित्सर्पैर्महाविषैः ५ सिंहैर्व्याघ्रैः श्वभिर्घोरैर्भक्ष्यतेक्वापिपापकृत् वृश्चिकैर्दृश्यतेक्वापिक्वचिद्व्यतिवन्दिना
६ ततःक्वचिन्महाघोरमसिपत्रवनंमहत् योजनानांसहस्रेद्देविस्तरायामतः स्मृतम् ७ काकोलूकवटगृध्रस
रघादंशसंकुलम् सदावाग्निवतत्पत्रैश्छिन्नभिन्नप्रजायते ८

तदेवहि द्वितीयेपुनरध्यायेविस्तरेणाहमाधवः २ यममार्गस्यदुःखप्रदत्वमेवाह वृक्षच्छायेत्यादिवैतरणीनिरूपणांतम् ३ ४ ५ ६

७ सरघामधुमक्षिका

९ १० ११ १२ क्षारंभस्म महानिम्नानि महद्गतीनि वप्रप्ररोहणं उच्चप्रदेशारोहणम् १३ तत्रकंदरेदुःखारोहा दुःखेनारोहु मशक्या १४

कचित्पतंत्येधकूपे विकटात्पर्वतात्कचित् गच्छतेक्षरधारासुकुनासुपरिक्रचित् ९ स्वलंतधेतमस्युग्रे
जलेनिपतति क्वचित् कचित्पंकेजलकादेयकचित्संतसकर्म १० संतप्तवालुकाकीर्णध्यातताम्रमेयक
चित् क्वचिदंगारशोचमहाधूमाकुले क्वचित् ११ क्वचिदंगारवृष्टिश्चशिलावृष्टिः सवज्रका रक्तवृष्टिः श
स्त्रवृष्टिः क्वचिदुष्णांबुवर्षणम् १२ क्षारकर्मवृष्टिश्चमहानिम्नानि च क्वचित् वप्रप्ररोहणं क्वापिकंदरेषु प्र
वेशनम् १३ गाढांधकारस्तत्रारिक्तदुःखारोहाशिलाक्वचित् पूयशोणितपूर्णाश्चविष्टापूर्णाह्रदाः क्वचित् १४
मार्गमध्यवहात्युग्राघोरारवैतरणी नदी सादृष्टादुःखदाकिंवायस्यावार्त्ताभयावहा १५ शतयोजनविस्तीर्णा
पूयशोणितवाहिनी अस्थिवृंदतटादुर्गामांसशोणितकर्ममा १६ अगाधादुस्तरापीपैः केशशैवालदुर्गमा
महाग्राहसमाकीर्णाघोरपक्षिशतैर्घृता १७

सादृष्टासतीदुःखदाभवतीति किंवाच्यम् १५ तामेव निरूपयति शतयोजनेत्येकादशभिः १६ १७

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ एकं उक्तप्रकारेण बहुविधाक्लेशायस्मिन् इति कीदृशो यमलोकस्थपंथा भवति दुःखदङ्गतिप्र

आगतं पापिनं दृष्ट्वा ज्वालाधूमसमाकुला कथ्यन्ते सानदी ताक्षर्यकटाहांतर्घृतं यथा १८ कृमिभिः संकुलाघोरैः सूची
 वक्त्रैः समंततः वज्रतुंडैर्महासुधैर्वीर्यसैः परिवारिता १९ शिशुमोरैश्चमकरैर्जलकामस्य कच्छपैः अन्यैर्जल
 स्थजीवैश्च पूरिता मांसभेदैकैः २० पतितास्तत्प्रवाहे चक्रंदति बहुपापिनः हा १३ तैः पुत्रतातेति प्रलपंति मुहुर्मुहुः
 २१ क्षुधितारत्तृषिताः पापाः षिवंति किल शोणितम् सासरिदुधिरा पूरं वहंती फेणितं बहु २२ महाघोरातिगर्ज
 ती दुर्निरिक्ष्याभयावहा तस्यादर्शनिमात्रेण पापास्युर्गतचेतनाः २३ बहुवृश्चिकसंकीर्णासेविता कृष्णपभ्रगैः
 तन्मध्ये पतितानां च त्राताकोपिन विद्यते २४ आवर्तं शतसाहस्रैः पातोलयांति पापिनः क्षणं तिष्ठंति पाताले क्ष
 णादुपरिवर्तिनः २५ पापिनां पतनायैव निर्मिता सानदी स्वर्ग नगरं दृश्यते तस्यादुरत्तरा बहुदुःखदा २६
 एवं बहुविधक्लेशो यममार्गेति दुःखदे क्रोशंतश्च रुदंतश्च दुःखितायांति पापिनः २७

थमप्रश्नं समाधाय यत्र यांति यथापापा इति द्वितीय स्योत्तरमाह यावदध्याय समाप्ति एवमिति २७

शरत्राणांकुंतत्रिश्वलादीनांपृष्ठतः प्रोत्तेरग्रेः २८ नासाग्रेत्युष्ट्रवत् २९ अयोभारचयंलोहभारसमूहम् ३० ३१ ३२ ३३ ३४ अनुता
पमेवाह मयेतिसप्तभिः देहोयस्यास्तीतिदेहीस्थूलसूक्ष्म देहाभिमानिनृजीवइत्यनुतापात्स्वयमेवात्मानं संबोद्ध्याह मयास्थूलदेहे

पाशोनयंत्रिताः केचित्कृष्यमाणास्तथाकुशैः शरत्राग्रेः पृष्ठतः प्रोत्तेर्नीयमानाश्च पापिनः २८ नासाग्रपा
शकृष्णश्वकर्णपाशैस्तथापरैः कालपाशैः कृष्यमाणाः काकैः कृष्यास्तथापरैः २९ ग्रीवाबाहुषुपादेषुबद्धाः
एषेचशंखलैः अयोभारचयंकेचिद्बृहंतः पथियांतिते ३० यमदूतैर्महाघोरेस्ताड्यमानाश्चमुद्गरैः वसंतो
रुधिरं वक्रान्तदेवाश्चोत्तिते पुनः ३१ शोचतेः स्वानिकर्माणिग्लानिं गच्छंति जंतवः अतीवदुःखसंपन्नाः प्रया
तियममंदिरम् ३२ तथाचसत्रजन्माग्रेषुत्रपौत्रइतिब्रुवन् हाहेतिप्ररुदन्नित्यमनुतप्यतिमंदधीः ३३ मह
तापुण्ययोगेनमानुषंजन्मलभ्यते तत्प्राप्यनक्तो धर्मः कीदृशं हि मया कृतम् ३४ मयानदत्तं नहुतं हुताग्ने तपो न
तसंभ्रिदशान् पूजिताः नतीर्थसेवाविहिताविधानतो देहिन्कश्चिन्निस्तरयस्वयाकृतम् ३५ नदानं नदत्तं नहुतं चेति अतस्त्व
याकर्तृत्वाभिमानिनाकृतं यद्विगर्हितं त्यागरूपं कर्म तत्त्वमेव निस्तर भोक्तृत्वाभिमानिनात्फलं भुंक्ष्वेत्यर्थः अत्रत्वयेति लोके कस्यापरत्वाप
इत्यनिर्देशः पौनः पुन्यं चेति ३५

गोविप्राणां वृत्तिराजीविका तदर्थं अणुस्वल्पमपि धनादिकं न भकारि न कृतं मयेति ३७ नित्यदानं अन्नादिकं गवान्दिकं एकस्या गौरे काह
तृप्तिजनकं तृणादि तथा न्हिकमिति पाठे आन्हिकं स्नानं संख्यां जपं होमं स्वाध्यायं देवतार्चनमिति श्रुत्युक्तम् आवश्यकं कर्म किंच वेदशा

न पूजिता विप्रगणाः सुरापगानचाश्रिताः सत्पुरुषानसेविताः परोपकारानकृताः कदाचन देहिन्कचिन्निस्तरय
त्वया कृतम् ३६ जलाशयेनैव कृतो हि निर्जले मनुष्यहेतोः पशुपक्षिहेतवे गोविप्रवृत्त्यर्थमकारिणाणवपि देहिन्कचि
न्निस्तरयत्वया कृतम् ३७ न नित्यदानं न गवान्दिकं कृतं न वेदशास्त्रार्थवचः प्रमाणितम् श्रुतं पुराणं न च पूजितो
ज्ञो देहिन्कचिन्निस्तरयत्वया कृतम् ३८ भर्तुर्मयानैव कृतं हितं वचः पतिव्रतं नैव कदापि पालितम् न गौरवं द्या
पिकृतं गुरुचितं देहिन्कचिन्निस्तरयत्वया कृतम् ३९ न धर्मबुद्ध्या पतिरेव सेवितो वन्दि प्रवेशो न कृतो मृते प
तौ वैधव्यमासाद्य तपो न सेवितं देहिन्कचिन्निस्तरयत्वया कृतम् ४०

स्त्राणामर्थं अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभ
मित्यादियथार्थवचः न प्रमाणितं नास्तिकतया प्रमाणं न कृतं जस्तद्वक्ता ३८ हितं ममैव सखदं भर्तुर्वचः गुरुणां श्वश्रादीनां उचितं गौरवं
चरणसेवादिकं क्वापि कदाचिदपि न कृतम् ३९ पतिसेवनमेव स्त्रीणां परमो धर्म इति बुद्ध्या पतिर्नैव सेवितः किंतु दांभिका मुंडाः सेविताः ४०

तपसेवनमेवाह मासोपवासैरिति बहुदुःखानां वैधव्यपराधीन तादीनां पूर्वजन्मनिष्ठैर्विकर्मभिर्निषिद्धाचरणैः मया जीवेन ना
रीशरीरं लब्धमित्यत्र स्थूलशरीराभिप्रायेण जीवस्योक्तिः किंच सूक्ष्मशरीराभिमानवति जीवे तु वासनानुसारेणैव पुरंजनवन्नरनारी

मासोपवासैर्न विशोषितं मया चांद्रायणैर्वानियमैः सविस्तरेः नारीशरीरं बहुदुःखभाजनं लब्धं मया पूर्वकृतेर्वि
कर्मभिः ४१ एवं विलप्य बहुशो संस्मरन् पूर्वदौहिकम् मानुषत्वं मम कुत इति क्रोशन् प्रसर्पति ४२ दशसप्त
दिनान्येको वायुवेगेन गच्छति अष्टादशदिने ताक्ष्यप्रेतः सौम्यपुरं व्रजेत् ४३ तस्मिन्पुरवरे रम्ये प्रेतानां च
गणो महान् पुष्यभद्रानदी तत्र न्यग्रोधः प्रियदर्शनः ४४ पुरे तत्र सविश्रामं प्राप्य ते यमकिंकरैः दारापुत्रा
दिकं सौरव्यं स्मरते तत्र दुःखितः ४५

त्वं न तु वास्तवमिति तदुक्तं श्रीरामस्वामिना तारां प्रति नरत्रीपुमान्वाषंठो वा जीवः सर्वगतो व्ययः एक एवा द्वितीयो यमा
काशवदलेपक इति ४१ एवमनुतापं निरूप्य मार्गगमनं निरूपयति एवमित्यादि नदीन्यग्रोधयोः संयोगात् स्वपुरस्य सौम्य
त्वं रम्यत्वं चेति अन्यत्र वृक्षच्छायानतत्रास्ति नजलं दृश्यते क्वचिदिति निरूपणादेतद्विपरीतत्वम् ४३ ४४ ४५

तत्रत्यासौम्यपुरवासिनः ४६ चिरंयाहि वर्षपर्यंतं गच्छ ४७ हे परलोकपंथ त्वंसंबलं सम्यगपतिहतं बलं यस्येति संबलो यमस्त
स्य बलं पराक्रमं नो जानासि किंच अंधगानां अंधनियममार्गे युष्मदादिभिः सह गच्छंतीत्यध्वगाः अस्मदादयो दूतास्तेषां बलं नो जा

धनानि भृत्यमात्राणिसर्वं शोचंति वै येदा तदा प्रेतांस्तु तत्रत्याः किंकराश्चेदमब्रुवन् ४६ क्व धनं क्व सुता
जाया क्व सुहृत् क्व च बांधवाः स्वकर्मापाजितं भोक्ता मूढयाहि चिरं पथि ४७ जानासि संबलं बलं बलं मध्व
गानां नो संबलाय यतसे परलोकपंथं गंतव्यमस्ति तवति श्रितमेव तेन मार्गेण यत्र भवति क्रयविक्रयोपि
४८ आबालख्यातमार्गे यि नैव मर्त्यं श्रुतस्त्वया पुराणसंभवं वाक्यं किं द्विजेभ्योऽपि न श्रुतम् ४९

नासि किंच संबलाय यमार्थं नो यतसे

यथा यमो यातूनां न ददाति तथा यत्नं न करोषीति सावज्ञवचनानि अत्र नो इत्यस्य देहलीदीपकन्यायेन सर्वत्र संबन्धः यत्र यस्मिन् मार्गे क्रयो विक्रय
श्चापि नास्ति तेन गंतव्यमस्तीति ४८ बालानां भिव्याप्येत्यावालं आबालैः ख्यातः बाला अपि जानंतीत्यर्थः सचासौ मार्गश्चायं न श्रुतः किम् ४९

५० गृहाश्रयोदशोहनिमार्गेव्रजति अष्टादशोहनिमसौम्यपुरंप्राप्नोति अत्रसैम्यपुरेमासिकमश्नाति त्रैपाक्षिकस्यचविश्रामाभावादकथि
तमपिभोजनंमार्गेएवज्ञातव्यम् ५१ तत्रसौरिपुरेकालरूपधृक् कालोयमस्तद्रूपंधरतीतिविशेषणात् यमवज्जंगमस्यापि सौरित्वं

एवमुक्तस्ततोदूतैस्ताड्यमानश्चमुद्गरैः निपतन्नुसतन्धावन्पाशैराकृष्यतेबलात् ५० अत्रदत्तंस्कृतैःपौ
त्रैःस्निहाद्वाकृपयाथवा मासिकंपिंडमश्नातिततः सौरिपुरंव्रजेत् ५१ तत्रनाम्नास्तिराजावैजंगमःकाल
रूपधृक् तदृष्याभयभीतोसौविश्रामेकुरुतेमतिम् ५२ उदकंचान्नसंयुक्तंभुंक्तेतत्रपुरेगतः त्रैपाक्षिकेवै
यद्वृत्तंसतत्पुरमतिक्रमेत् ५३ ततो नगेंद्रंभवनं प्रेतोयातित्वरान्वितः वनानितत्ररोद्राणिदृष्ट्वाक्रंदति
दुःखितः ५४ निर्घृणैःकृष्यमाणस्तुरुदतेचपुनःपुनः मासद्वयावसानेनुतत्पुरंन्यथितोव्रजेत् ५५

सूरः सूर्यस्तस्यापत्यंसौरिस्तस्यपुरमतोस्यसौरिपुरं नाम ५२ ५३ नगेंद्रंभवनंनगच्छंतितेनगाः दृक्षास्तेषांइंद्राउच्चतरतरवस्तेषांभ
वनंस्थानमतोस्यनगेंद्रंभवनं नाम तदेवाह तत्रतत्पुरमार्गेमध्येचरोद्राणि असिपत्रवनानिदृष्ट्वाक्रंदतीति ५४ ५५

५६ गंधर्वपत्तनं यथोसूर्योदयेदृश्यते तथादूरादेवदृश्यमानं समीपगमनाददृश्यं भवतीति हेतोः अस्य गंधर्वनगरं नाम ५७ शैलानां पाषाणानां आगमं पतनं यस्मिन् इति शैलागमं नाम ५८ कौंचं क्रंचुहिंसायामिति धातो हिस्त्रिजनैर्व्याप्तत्वात् अस्य कौंचपुरं नाम ५९ क्रूराणां

भुक्त्वा पिंडं जलं वस्त्रं दत्तं यद्वा गंधर्वैरिह कृष्यमाणः पुनः पाशौ नीयिते प्रेच किंकरैः ५६ मासे तृतीये संप्राप्ते प्राप्य गंधर्वपत्तनम् तृतीयमासिकं पिंडं तत्र भुक्त्वा प्रसर्पति ५७ शैलागमं चतुर्थे च मासि प्राप्नोति वै पुरम् पाषाणास्तत्र वर्षति प्रेतस्योपरि भूरिशः ५८ चतुर्थमासिकं पिंडं भुक्त्वा किंचित्सुखी भवेत् ततो याति पुरं प्रेतः कौंचं मासे थपंचमे ५९ हस्तदत्तं तदा भुंक्ते प्रेतः कौंचपुरे स्थितः यत्पंचमासिकं पिंडं भुक्त्वा क्रूरपुरं व्रजेत् ६० साधकैः पंचभिर्मसि न्यूनषण्मासिकं भवेत् तत्र दत्तेन पिंडेन घटेनाप्यायितः स्थितः ६१ सुहृत्तर्द्धितु विश्राम्यकंपमानः सुदुःखितः तत्पुरं तु परित्यज्य तर्जितो यमकिंकरैः ६२ प्रयाति चित्रभवनं विचित्रो नाम पार्थिवः यमस्यैवानुजो भ्राता यत्र राज्यं प्रशास्ति हि ६३

निर्दयानां पुरमिति ६० आप्यायितः किंचित्तमः ६१ चित्र एव विचित्रः जय एव विजय इति वत् तस्य विचित्रस्य भवनं मंदिरं यत्र यस्मिन् विचित्र भवने ६३

पयसां संतसजलानां वर्षणं वृष्टिर्यस्मिन्निति ययो वर्षणं नामपुरमृच्छति ऋच्छगताविति गच्छतीत्यर्थः ७७ ७८ हिमादपिशतगुणे
न शीतेनाढ्यं युक्तं भवतीति शीताढ्यं नाम ७९ व्यपोहति दूरीकरोति ८० तादृशं यादृशने एतद्दुःखं याति ८१ यमपुरयातनासां निध्या

देशैकमासिकं तत्र भुंक्ते दत्तं सुतादिभिः सार्द्धं चैकादशमासि पयो वर्षणं मृच्छति ७७ मेघास्तत्र प्रवर्षेति
प्रेतानां दुःखदायकाः न्यूनाब्दिकं च यच्छ्रद्धं तत्र भुंक्ते सदुःखितः ७८ संपूर्णतु ततो वर्षे शीताढ्यं नगरं
व्रजेत् हिमाच्छतगुणं तत्र महाशीतं पतत्यपि ७९ शीतार्तः क्षुधितः सोऽपि वीक्षते हिदिशो दश तिष्ठते
बांधवः कोपियो मेदुःखं व्यपोहति ८० किंकरास्ते वंदंत्यत्र कृते पुण्यं हितादृशम् भुक्तान् च वार्षिकं पिंडं धे
र्यमा लंबते पुनः ८१ ततः संवत्सरस्यांते प्रत्यासन्नेयमालये बहुभीतिपुरे गत्वा हस्तमात्रं समुत्सृजेत् ८२
अंगुष्ठमात्रं वायुश्च कर्मभोगाय रवे चरः यातना देहमासाद्य सहयाम्ये प्रयाति च ८३

बहुप्रकारं भीतिभयं यस्मिन्निति बहुभीतिपुरं नाम तस्मिन्नेव हस्तमात्रं पिंडं जं देहं त्यजति ८२ वायुरित्युपलक्षणं वाखादिसप्त
दशत्वात्मकलिंगशरीराभिमानि जीवः यातना देहं प्रारब्धकर्मभोगाय स्वप्नवदुत्थितं स्वसदृशं शरीरं समाश्रितः सन् ८३

कीदृशोयमलोकस्य पंथाः यत्रयांतिपथेतिप्रश्नस्योत्तरमुपसंहरति एवमिति ८४ ८५ ८६ इतिटी.द्वितीयोऽध्यायः २
यातनादेहमाश्रित्यकर्मभोगाययांतिते इतिश्रुत्वातुगरुडोयातनामेवपृच्छति १ गत्वायमपुरंपापायमंदृष्ट्वासकिंकरम् भुंजंति

ओर्ध्वदोहेकदानानियेर्नदत्तानिकाशयप एवंकष्टेनतेयांतिगृहीतादृढबंधनेः ८४ धर्मराजपुरेसंतिचतु-
द्वीराणिरवेचर तत्रायंदक्षिणद्वारमार्गस्तेपरिकीर्तितः ८५ अस्मिन्पथिमहाघोरेक्षुत्तृषाश्रमपीडिताः
यथायांतितथाप्रोक्तंकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ८६ इतिश्रीगरुडपुराणोसारेद्वारेयममार्गनिरूपणा
नामद्वितीयोऽध्यायः २ गरुडउवाच यममार्गमतिक्रम्यगत्वापापीयमहायुगे कीदृशीयातनांभुं
क्तैतन्मेकथयकेशव १ श्रीभगवानुवाच आद्यंतंचप्रवक्ष्यामिशृणुष्वविनतात्मज कथ्यमा
नेपिनरकेत्वंभविष्यसिकंपितः २ चत्वारिंशद्योजनानिचतुर्युक्तानिकाशयप बहुभीतिपुरादग्नेध
र्मराजपुरंमहत् ३ हाहाकारसमायुक्तंदृष्ट्वाक्रंदतिपातकी तत्क्रंदितंसमाकर्ण्ययमस्यपुरचारिणः ४

यातनामाह तृतीयइतिमाधवः २ आद्यंतमिति आदिमारभ्य अंतपर्यंतम् ३ ४ ५ ६ ७

६४ ईदृशं नौकारो हणयोग्यम् ६५ तदेवाह दानमिति द्वाभ्याम् यात्वयामर्त्यलोके श्रुतासा इयं तवाग्रे वर्तमानायस्माद्वितरणो द्रो
दानात्तीर्यते तस्मान्द्वैते वैतरणीति ६६ उपसर्पति समीपे आयास्यति अन्यथा गोदानं विनानेति हादौ वैत्यदानान्निर्वेदवचनम् ६७

तं विलोक्य महाकायं यदाभीतः पलायते तदा संमुख आगत्य कैवर्ता इदमब्रुवन् ६४ वयं ते तर्तु कामाय महा
वैतरणी नदीम् नावमादाय संप्राप्ताय दिते पुण्यमीदृशम् ६५ दानं वितरणं प्रोक्तं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः इ
यं सात्तीर्यते यस्मान् तस्माद् वैतरणी स्मृता ६६ यदित्वया प्रदत्तो गोस्तदानो रूपसर्पति नान्यथेति वचस्तेषां श्रु
त्वा हादौ वैवभाषते ६७ तं ह्रस्वाकथ्यते सा तु तां ह्रस्वा सोति कंदते अदत्तदानः पापात्मा तस्यामेव निमज्जति ६८
तन्मुखे कंटकं दत्त्वा दूतैराकाशसंस्थितैः बडिशो नयथा मत्स्यस्तथा पारंप्रणीयते ६९ षाण्मासिकं च यत्पिंडं
तत्र भुक्त्वा प्रसर्पति मार्गसविलपन्याति बुभुक्षापीडितो ह्यलम् ७०

निमज्जति निमग्ने भवति ६८ निमज्जितस्य पारप्राप्तिप्रकारमाह तन्मुख इति बडिशं मत्स्यवेधनम् ६९ षाण्मासिकं पिंडं भुक्त्वापि बु
भुक्षापीडितः इत्यत्रापि तथापि नास्ति कस्ताक्षर्यं च्छियाति न पातकी पापिनां नोपतिष्ठंति दानं श्राद्धं जलांजलिरिति पूर्ववज्ज्ञातव्यम् ७०

बहुविधाक्षुधाद्यापद्यस्मिन्निति ब्रह्मापदं नाम ७१ स्वेच्छचिभिरालंबमार्गेस्वगवद्गच्छन् महद्दुःखं प्राप्नोति अतोस्यदुःखदं नाम ७२ नाना
गणः क्रंदंतियस्मिन्निति नानाक्रंदं नाम ७३ नानाप्रकारैराक्रंदंति च ते गणाश्च तानतिदारुणान्दृष्ट्वा स्वयमप्यतिदुःखितः सन् अक्रंद-

सप्तमे मासि संप्राप्ते पुरं ब्रह्मापदं व्रजेत् तत्र भुंक्ते प्रदत्तं यत्सप्तमे मासि पुत्रकैः ७१ तत्पुरं तु व्यतिक्रम्य दुः
खदं पुरमृच्छति महद्दुःखमवाप्नोति स्वे गच्छन् स्वे चरेश्वर ७२ मास्यष्टमे प्रदत्तं यत्पिंडं भुक्त्वा प्रसर्पति
नवमे मासि संपूर्णे नानाक्रंदपुरं व्रजेत् ७३ नानाक्रंदगणान्दृष्ट्वा क्रंदमानान् सुदारुणान् स्वयंच शून्य
हृदयः समाक्रंदंति दुःखितः ७४ विहाय तत्पुरं प्रेतस्तर्ज्जितो यमकिंकरैः सुतप्तभवनं गच्छेद्दशमे मासि ह
च्छ्रुतः ७५ पिंडदानं जलं तत्र भुक्त्वापि न सुखी भवेत् मासि चैकादशे पूर्णे पुरं रौद्रं स गच्छति ७६

ति ७४ परितोदावाग्निना उपर्यंगारवृष्ट्या च सुष्ठु अतितसंचतद्भवं न चेति सुतप्तभवनं नाम ७५ रौद्राणां भयंकराणां पुर
मिति रौद्रपुरं नाम ७६ श्रीगोपालकृष्णो जयति ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

तत्रदक्षिणद्वारे ५ ६ ७ ८ केतेश्रवणाइत्यपेक्षायामाह ब्रह्मणःपुत्राः इति सप्तभिः दूरात्श्रवणे विशेषं ज्ञानं येषां ते दूरदर्शने

गत्वा च तत्र ते सर्वे प्रतीहारं वदंति हि धर्मध्वजः प्रतीहारस्तत्र तिष्ठति सर्वदा ५ सगत्वा चित्रगुत्याय ब्रूते त
स्य शुभाशुभम् तत्र रत्तचित्रगुत्यापि धर्मराजं न्यवेदयेत् ६ नास्तिकायेन रास्ताक्षर्य महापापरताः सदा तां
श्रवणान् परिपृच्छति ७ तथापि चित्रगुत्याय तेषां पापं स्पृच्छति चित्रगुतोपि सर्वज्ञः
श्रवणान् परिपृच्छति ८ श्रवणा ब्रह्मणेः पुत्राः स्वर्भूपात्ता लुचारिणः दूरश्रवणविज्ञानाद् दूरदर्शिनश्चक्षुषः ९ तेषां
पत्यस्तथाभूताः श्रवण्यः पृथगाह्वयाः स्त्रीणां विचेष्टितं सर्वं ता विजानंति तत्त्वतः १० नरैः प्रच्छन्मप्रत्य
क्षयत्योक्तं च कृतं च यत् सर्वमावेदयं त्येव चित्रगुत्याय ते च ताः ११ चारास्ते धर्मराजस्य मनुष्याणां शुभाशुभ
म् मनोवाक्कायजं कर्म सर्वं जानंति तत्त्वतः १२ एव तेषां शक्तिरस्ति मर्त्यामर्त्याधिकारिणां कथयंति नृणां कर्मश्र
वणाः सत्यवादिनः १३ व्रतैर्दानैश्च सत्योक्त्या यस्तोषयति तान् नरः भवंति तस्य ते सौम्याः स्वर्गमोक्षप्रदायिनः १४

दूरगतवस्तुप्रत्यक्षकरणे चक्षुर्येषां ते ९ पृथक् स्त्रीवाचकं आह्वयं नामयासांताः १० तेश्रवणास्ताः श्रवण्यश्चेति ११ १२ १३ १४

१५ आदित्यादयोऽपिनरस्यवृत्तं शुभाशुभाचरणं जानन्ति साक्षितया पश्यन्तीत्यर्थः द्यौरंतरिक्षंतदंतर्गतग्रहनक्षत्रादयो बाह्यदयं अंतरात्मा अहंकारादीनां देवता उभे इति संध्यभाव उगर्षः धर्मः हरेः हृदयादुत्पन्नोयः १६ सर्वतः सर्वेद्यते धर्मराट् चित्रगुप्तौ दयः तत्र स्वस्थाने स्थिता एव कायस्थं शरीरे स्थितं यत्पापं पुण्यं च तत्सर्वं पश्यन्तीत्यर्थः कायस्थमिति पापपुण्यस्यैव विशेषणं न तु जातिपरं

पापिनां पापकर्माणि ज्ञात्वा ते सत्यवादिना धर्मराजपुरः प्रोक्त्वा जायन्ते दुःखदायिनः १५ आदित्यचंद्रावनि लो न लुश्च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च अहश्चरात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मश्च जानाति नरस्यवृत्तम् १६ धर्मराजश्चित्रगुप्तः श्रवणाभास्करादयः कायस्थं तत्र पश्यन्ति पापं पुण्यं च सर्वशः १७ एवं कृनिश्चयं कृत्वा पापिनां पातकं यमः आहूय ताभिर्जं रूपं दर्शयत्यतिपीषणम् १८

येकेचिच्चित्रगुप्तं कायस्थं जातिविशेषं दंतित न हितस्मिन्परलोके कश्चिज्जातिविशेषोस्ति तत्र त्वेका देवजातिरेव यदि जातिविशेषश्चेत्तदा तु कायस्थः पश्यति इत्येव पाठः स्यात् स तु कस्मिन्नपि पुस्तके नास्ति अतो यदनवद्यंतत् ज्ञातव्यमिति किंच १७ चित्रगुप्तस्य द्वादशपुत्राः संति तेषां वंशान्द्वादशमेभूमिस्था कायस्था भवन्ति इत्यपि बहु सुरवर्गात्

कथानकं भवति तत्प्रथांतरे लोकव्यवहारे वा यदि भवति चेत्तदा भवतु नाम अत्रापि मम नाग्रह इति १८ १९ २० २१ तदंतिकेयमस

पापिष्ठास्ते प्रपश्यंति यमरूपं भयकरम् दंडहस्तं महाकायं महिषोपरि संस्थितम् १९ प्रलयांबुदनिर्घोषं कज्जलाच
लसन्निभम् विद्युत्प्रभायुधैर्भूमिं द्वात्रिंशद्भुजसंयुतम् २० योजनत्रयविस्तारं वापीतुल्यविलोचनम् दंष्ट्राकराल
वदनं रक्ताक्षं दीर्घनासिकम् २१ मृत्युज्वरादिभिर्भुक्तश्चित्रगुप्तोऽपि भीषणः सर्वदूताश्च गर्जति यम तुल्यास्तदंति
के २२ तद्दृष्ट्वा भयभीतस्तु हा हेति वदते खलः अद् तदानः पापात्मा कंपते क्रंदते पुनः २३ ततो वदति तान्सर्वा
न्क्रंदमानान्श्च पापिनः शोचंतः स्वानि कर्माणि चित्रगुप्तो यमाज्ञया २४ भो भो पापादुराचारा अहंकारप्रदूषिताः
किमर्थं मज्जति पापं युष्माभिरविवेकिभिः २५ कामक्रोधाद्यदुत्पन्नसंगमेन च पापिनाम् तत्पापंदुःखदं मूढाः
किमर्थं चरितं जनाः २६ कृतवन्तः पुरायुषं पापान्यत्यंतहर्षिताः तथैव यातनाभोग्या किमिदानीं पराङ्मुखाः २७

मीपे चित्रगुप्तोऽपि भीषणो भयंकर एवास्ति न तु कुंडलालं कृत इति २२ २३ २४ २५ २६ तथैवात्यंतहर्षिणो वभोग्या भोक्तुं योग्या एव २७

२८ संभावितानां पापापराधं राजवद्धर्मराडपिक्षमते अप्रतिष्ठितं मामेव मारयति इति मामंस्था इत्याह मूर्खेपीति २९ ३० चौरौ यथा

कृतानिन्यानि पापानि सुष्माभिः सुबहून्यपि तानि पापानि दुःखस्य कारणं च न वंजनाः २८ मूर्खेपि पंडिते वापि
 दरिद्रे वा श्रियान्विते सबले निर्बले वापि समवर्त्तयि मस्मृतः २९ चित्रगुप्तस्येति वाक्यं श्रुत्वा ते पापिनस्तदा शोचं
 तः स्वानि कर्माणि तूष्णीं तिष्ठन्ति निश्चलाः ३० धर्मराजोऽपि तान्दृष्ट्वा चोरवन्निश्चलस्थितान् आज्ञापयति पापानां
 शास्तिं चैव यथोचिताम् ३१ ततस्ते निर्दया दूतास्ताडयित्वा वदन्ति च गच्छ पापिन म्हायो रान् नरकान् ति शीषणान्
 ३२ यमाज्ञाकारिणो दूताः प्रचंडचंडकादयः एकपाशेन तान् बध्वा नयन्ति नरकान् प्रति ३३ तत्र वृक्षो महानेको
 ज्वलद्ग्निसमप्रभः पंचयोजनविस्तीर्णो एकयोजनमुच्छ्रितः ३४ तद्दक्षे श्वेलेर्बध्वाधो मुखं ताडयन्ति
 ते रुदन्ति ज्वलितास्तत्र तेषां ब्राह्मणान् विद्यते ३५

चौर्ये कर्मणि ज्ञाते सति सुनिश्चलो भवति तद्दृष्टित्यर्थः शास्तिं प्रायश्चित्तरूपां यातनाम् ३१ ३२ ३३ तत्र नरकतटे ३४ ३५

अधोमुखंबध्वा ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ दुष्टचेष्टितंदुष्टाचरणं किमर्थं कृतमिति शेषः ४० बलिमिति वैश्वदेवादिकमप्यकृतमित्यर्थः
४१ किंच त्वया तु यातना निवर्तकं यमचित्रगुप्तयोर्ध्यानं मंत्रजपंचापि न कृतमित्याहुः यमस्येति ध्यानमंत्रौ मंत्रमहो दधातुक्तौ त

तस्मिन्वैशात्मलीवृक्षे लंबं तेनेकपापिनः क्षुत्पिपासापरिश्रान्ताय मदूतैश्च ताडिताः ३६ क्षमध्वं भो पराधं मे
कृतां जलिपुटा इति विज्ञापयंति तान् दूतान् पापिष्ठास्ते निराश्रयाः ३७ पुनः पुनश्च ते दूतैर्हन्यंते लोहयष्टिभिः
मुद्गरैस्तोमरैः कुंतैर्गदाभिर्मुसलैर्भृशम् ३८ ताडनाच्चैव निश्चेष्टामूर्च्छिताश्च भवंति ते तथा निश्चेष्टितान् दृष्ट्वा
किंकरास्ते वदंति हि ३९ भो भो पापादुराचाराः किमर्थं दुष्टचेष्टितम् कलभानि नदत्तानि जलान्यन्नान्यपि क्वचि
त् ४० यासां हर्मिपिनो दत्तं न श्ववायसयोर्बलिम् नमस्कृतानातिथयो न कृतं पितृ तर्पणम् ४१ यमस्य चित्रगुप्त
स्य न कृतं ध्यानमुत्तमम् न जप्तश्च तयोर्मंत्रौ न भवेद्येन यातना ४२

यथापाथः संयुतमेघसन्निभतनुः प्रद्योतनस्यात्मजे

नृणां पुण्यकृतां शुभावहवपुः पापीयसांदुःखकृत् श्रीमान्दक्षिणादि कूपतिर्महिषगोभूषांबरालंकृतोऽप्येयः संयमनीपतिः पितृगणस्वामी यमो
दंडभृत् अभ्यस्तोयं महामंत्रः सकलापद्धिनाशनः नरकप्राप्तिहास्याद्यमभीतिनिवर्तक इति २ किरिदोज्वलं वस्त्रभूषाभिरामं विचित्रासना

सीनभिंदुप्रभास्यम् नृणां पापपुण्यानिपत्रे लिखंतं भजे चित्रगुप्तं सरवायं यमस्य १ सिद्धमंत्रमिमं पुसां जपतां चित्रगुप्तकः प्रस
नोगणयेत्पुण्यं पापं नैव कदाचनोति २ अत्र रहस्यत्वान्मंत्रौ न लिखितौ तद्गुरुमुखाज्ज्ञातव्यौ ४२ नोद्धृतः न निष्काशितः ४३ ४४

नापि किंचित्कृतं तीर्थं पूजितं नैव देवताः गृहाश्रमस्थिभूते नापि हंतकारापिनोद्धृतः ४३ शुश्रुषिताश्च नोसंतोभु
क्ष्वपापफलं स्वकम् यतस्त्वं धर्महीनो सिततः संताड्यते भृशम् ४४ क्षमापराधं कुरुते भगवान्हरिरीश्वरः
वयंतु सापराधानां दंडदाहि तदा जया ४५ एवमुक्त्वा च ते दूता निर्दयं ताडयंति तान् ज्वलदंगारसदृशाः पति
तास्ताडनादधः ४६ पतनात्तस्य पत्रेश्च गात्रच्छेदो भवत्ततः तानधः पतितान् श्वानो भक्षयंति रुदंतिते ४७
रुदंतस्ते ततो दूते सुखमापूर्यरेणुभिः निबध्य विविधैः पार्श्वैर्हन्यंते केपिसुहृदैः ४८ पापिनः केपि भिद्यंते
ऋकचैः काष्ठवह्निधा क्षिप्त्वा चान्ये धरापृष्ठे कुठारैः खंडशः कृताः ४९

क्षमध्वंभोपराधमेतस्यात्तरमाह अपराधो क्षमा इति क्ष

मापराधं तु हरिः कुरुते तदग्रे इदं किमर्थं नोक्तं यत्रानंतापराधानां क्षमास्यादिति भावः ४५ ४६ ४७ ४८ ४९

अवटेगत्ते अर्द्धस्वात्वाकटिपर्यंतं रजोभिः पूरयित्वा दृढलक्ष्यं कृत्वेत्यर्थः ५० उल्मुकैर्ज्वलत्काष्ठैश्च परितः समंताद्दृष्टयित्वा भृशमत्यंतध्मायं
ते भस्त्रैर्धमंते ५१ वटवटकस्तद्वत्प्रक्षिप्यंते ५२ शलाकया ऊर्ध्वाधो मुखं क्रियंते ५३ ५४ आनिषगृध्रुभिर्मसिलुब्धैः शिरोदेशे मस्तके

अर्द्धस्वात्वावटेके चिद्भ्यंते मूर्ध्नि सायकैः अपरेयंत्रमध्यस्थाः पीडयंते चेक्षुदंडवत् ५० केचित्प्रज्वलमानैस्तु
सांगारैः परितो भृशम् उल्मुकैर्वैष्टयित्वा च ध्मायंते लोहपिंडवत् ५१ केचित्घृतमये पाके तैलपाके तथा परे क
टाहक्षिप्तवटवत्प्रक्षिप्यंते यतस्ततः ५२ केचिन्मत्तगजेन्द्राणां क्षिप्यंते पुरतः पथि बध्वाहस्तौ च पादौ च क्रि
यंते केप्यधोमुखः ५३ क्षिप्यंते केपिकूपेषु पात्यंते केपि पर्वतात् निमग्नाः क्रमिकुंडेषु तु द्यंते कृमिभिः परे ५४
वज्रतुंडैर्महाकाकैर्गृध्रैरामिषगृध्रुभिः निष्कृष्यंते शिरोदेशे नेत्रे वास्य च चंचुभिः ५५ ऋणं वै प्रार्थयंत्यन्ये
देहि देहि धनं मम यमलोके मया दृष्टो धनं मे भक्षितं त्वया ५६

शिरोदेशे इति पाठे नाडीस्थाने अत्र काका वज्रतुंडैर्मस्तकं
विदार्य नाडीं चोत्पाद्यं तदंतर्गतमज्जां मांसं च भक्षयंतीत्यर्थः किंच नेत्रे चापि निष्कृष्यंते ५५ ५६

५७ यथानृपस्याधिकारिणः प्रथमंसापराधं संताड्य पश्चात्कारागारे चृपाजयाप्रक्षिपन्ति तद्वदत्रापीत्याह एवमिति ५८ अगोचरं वर्णं

एवं विवदमानानां पापिनां नरकालये छित्वा संदंशकैर्दूतामांसरकंडान्ददन्ति च ५७ एवं संताड्य तान्दूताः संकृष्य
यमशासनात् तामिस्त्रादिषु घोरेषु क्षिप्यन्ते नरकेषु च ५८ नरकादुःखबहुलास्तत्र बृक्षसमीपतः तेष्वरित्तयन्म
हद्दुःखं तद्वाचामप्यगोचरम् ५९ चतुराशीतिलक्षाणि नरकाः संति रवेचरः तेषां मध्ये घोरत माधौरेयास्त्वेकविं
शतिः ६० तामिस्त्रो लोहशंकुश्च महारौरवशाल्मली रौरवः कुङ्कुलः कालसूत्रकः पूतिमृत्तिका ६१ संघातो लो
हितोदश्च सविषः संप्रतापनः महानिरयकाकोलौ संजीवनमहापथौ ६२ अवीचिरंधतामिस्त्रः कुंभीपाकस्त
थैव च संप्रतापननामैकस्तपनास्त्वेकविंशतिः ६३ नानापीडामयाः सर्वे नानाभेदैः प्रकल्पिताः नानापापविपा
काश्च किंकरी घैरधिष्ठिताः ६४ एतेषु पतितामूढाः पापिष्ठा धर्मवर्जिताः तत्र भुञ्जन्ति कल्यांते तास्तानरकया

तनाः ६५ यितुमशक्यं स्वभोगवेद्यत्वादतः किं वर्णयामीति ५९ धौरेयाः प्रधाना अतिदुःखदा इत्यर्थः ६० ६१ तानेवाह ६२

तामिस्त्र इति विभिः ग्रंथविस्तरभयान्नामतिरुक्तिर्न कृता ६४ नानाप्रकाराणां पापानां विपाकाः फलरूपाश्चेति ६४ ६५

मिथःसंगेनपरस्परसक्त्या ६६ यातनामुपसंहरति एवमिति उभयंकुटुंबंस्वदेहंचप्रेत्यपरलोके ६७ उपार्जितंधनंभुंजति बहवः
केर्तेवतुनरकंयातीत्याह एकइति भूतद्रोहेणवेरेणयद्भूतंपोषितंतदिकलेवरंस्थूलशरीरंइहैवहित्वाकुशलादितरत्पापंतदेवपा
थेयंभोग्यंस्यसकर्तेवध्वांतंभंधंतमःनरकंप्रपद्यतेनतुभोक्त्तारः तथाचस्मृतिः देशग्रामकुलानिस्युर्भागिभांजिकृतादिषु कलौतुकेव

यास्तामिस्त्रांधतामिस्त्रारौरवाद्याश्चयातनाः भुंक्तेनरोवानारीवामिथःसंगेननिर्मिताः ६६ एवंकुटुंबंविभ्रा
णउदरंभरणववा विसृज्यहोभयंप्रेत्यभुंक्तेतत्फलमीदृशम् ६७ एकःप्रपद्यतेध्वांतंहित्वेदंस्वंकलेवरंम्
कुशलेतरपाथेयोभूतद्रोहेणयद्भूतम् ६८ दैवेनासादितंतस्यशमलंनिरयेपुमान् भुंक्तेकुटुंबपोषस्यत्तद्रव्य
इवानुरः ६९ केवलेनअधर्मेणकुटुंबभरणोत्सुकः यातिजीवांधतामिस्त्रचरमंतमसःपदम् ७०

लंकताफलभुक्पुण्यपापयोरिति
६८ ननुपापमपिविहायकिंनगच्छेत्तत्राह दैवेनेति तस्यकुटुंबपोषस्यशमलंपापंदैवेनईश्वरेणप्रापितंभुंक्ते अतःपापत्यागेनस्वतंत्र
इतिभावः ६९ ननुकुटुंबपोषणंतुविहितमेवतत्राह केवलेनअधर्मेणइतितमसोनरकस्यचरमंपदंअंतिमस्थानंमहदुःखप्रदमित्य
र्थः ७०

पुनर्मनुष्यशरीरप्राप्तिकारणमाह नरलोकस्यमनुष्यदेहप्राप्तेरधस्तादवकियावत्योयातनाः आदिशब्देनसूकरादियोनयोयास्ताः सर्वाः
क्रमेणसंप्राप्यभोगेनक्षीणपापःशुचिःसन् अत्रपुनर्नरत्वंप्राप्नोतीत्यर्थः ७१ इतिटी० तृतीयोऽध्यायः ३ पापान्येवमनुष्याणांया

अधस्तान्नरलोकस्ययावतीर्यातिनादयः क्रमशःसमनुक्रम्यपुनरत्राव्रजेच्छुचिः ७१ इतिश्रीगरुडपुराणेसारो
द्वारेयमयातनानिरूपणोनामतृतीयोऽध्यायः ३ गरुडउवाच कैर्गच्छंतिमहामार्गेवैतरण्यांपतंतिकैः
कैःपापैर्नरकैयांतितन्मेकथयकेशव १ श्रीभगवानुवाच सदैवाकर्मनिरताःशुभकर्मपराङ्मुखाः
नरकाभ्रकैयांतिदुःखाद्दुःखंभयान्दयंम् २ धर्मराजपुरेयांतिन्निर्द्वारैस्तुधार्मिकाः पापास्तुदक्षिणद्वारमा
र्गेणैवव्रजंतितत् ३ अस्मिन्नेवमहादुःखेमार्गेवैतरणीनदी तत्रयेपापिनोयांतितानहंकथयामिते ४

तनादुःखदानिच इतिश्रुत्वातुगरुडःपापान्येवविदुच्छति कैरिति १ अत्रदुःखस्यानंतरंरुखमित्यागमापायित्वंन किंतुपापि
नादुःखभयानंतरंदुःखभयमेवेतिनिरूपयन् श्रीभगवानुवाच २ शास्त्रेषुबहुधाप्रोक्तंनरकप्रदपातकं तस्यसारंसमु

धृत्यचतुर्थेप्राहमाधवः १ तत्पुरंप्रति ३ अस्मिन् दक्षिणमार्गे ४ ब्रह्मघ्नाइत्यादिपदानांगच्छंति यममार्गेहीत्यष्टमेनसंबंधः ५

ब्रह्मघ्नाश्वसुरापाश्वगोघ्नावाबालघातकाः स्त्रीघातीगर्भपातीचयेचप्रच्छन्नपापिनः ५ येहरंतिगुरोर्द्रव्यं
देवद्रव्यंद्विजस्यवा स्त्रीद्रव्यहारिणोयेचबालद्रव्यहराश्चये ६ येऋणंनप्रयच्छंतियेवैन्यासापहास्काः वि
श्वासघातकायेचसविषात्रेनमारकाः ७ दोषग्राहीगुणाश्चाधीगुणवत्सुचमत्सराः नीचानुरागिणामूढाःस
त्संगतिपराङ्मुखाः ८ तीर्थसिज्जनसत्कर्मगुरुदेवंविनिन्दकाः पुराणवेदमीमासान्यायवेदांतदूषकाः ९
हर्षितादुःखितं दृष्ट्वाहर्षितेदुःखदायकाः दुष्टवाक्यस्यवक्तारोदुष्टचित्ताश्चयेसदा १० नशृण्वंतिहितंवा
क्यंशास्त्रवात्कीकदापिन आत्मसंभावितास्तब्धामूढाः पंडितमानिनः ११ एतेचान्येचबहवः पापिष्ठाधर्म
वर्जिताः गच्छंतियममार्गेहिरोदमानादिवानिशाम् १२ यमदूतेस्ताड्यमानायांतियैतरणींप्रति त
स्यांपतंतियेपापास्तानहंकथयामिते १३

६ ७ दोषानेवगृण्हातिगुणानांश्चाघानं करोति मत्सरास्तदुत्कर्षमसहमानाः नीचेष्वेवअनुरागः स्नेहोयेषाम् ८ ९ १० ११ १२ १३

१४ १५ १६ एतावदानंतुभ्यंप्रदास्यामीतिप्रतिश्रुत्यप्रतिज्ञाय यथार्थंयथाप्रतिज्ञंआगच्छदानंदास्यामीत्याहूय पश्चान्नास्तिनुभ्यं
नददामीतिब्रूयात् १७ स्वदत्तस्यापिदानस्ययोहर्त्ता अनुत्तापकः दृथैवदत्तमितिपश्चात्तापकरः दुर्वकियैर्विप्रस्यैवसंतापकरोवा दाने

मातरंयेवमन्यंतेपितरंगुरुमेवच आचार्यंचापिपूज्यंचतस्यांमज्जंतितेनराः १४ पतिव्रतांसाधुशीलांकु
लीनांविनयान्विताम् स्थियंत्यजंतियेद्वेषाद्वैतरण्यांपतंतिते १५ सतांगुणसहस्रेषुदोषानारोपयंतिये
तेष्ववज्ञांचकुर्वंतिवैतरण्यांपतंतिते १६ ब्राह्मणायप्रतिश्रुत्ययथार्थंनददातियः आहूयनास्तियोब्रूयात्त
योवसिश्चसंततम् १७ स्वयंदत्तापहर्त्तान्चदानंदत्वानुत्तापकः परदत्तिहरश्चैवदानेदत्तेनिवारकः १८ यज्ञ
विध्वंसकश्चैवकथाभंगकरश्चयः क्षेत्रसीमाहरश्चैवयश्चगोचरकर्षकः १९

अन्येनदत्तेसति स्वयंदत्तापहर्त्तचित्यादि

पदानांवैतरण्यांपतंतित्यनेनसंबंधः १८ यज्ञेषुद्रव्ययज्ञादिषुविघ्नकर्त्ताहरेः कथायानिवारणकर्त्ताक्षेत्रइत्युपलक्षणं ग्रामस्यापिपरंपरा
गतसीमाहर्त्तागोचरकर्षकः गावश्चरंतियस्मिन्नितिगोचरंवनांभाषायांबीडइतिप्रसिद्धंस्मिन् कृषिकर्त्ता १९

दृषल्यः स्मृतौ कथिताः वेश्यासतीचदासीचकुमारीस्याद्रजस्वला याचसंग्रहणीभायद्विषल्यः पंचसंस्मृताः वेशाडत्यत्रबंध्येतिपाठः
कअन्यत्रयज्ञंविनावेदोक्तयज्ञेतुपशुहिंसाविहितैव तथाचक्र गतिः देवायद्यज्ञंतन्वानाअबध्न्युरुषंपशुमिति स्मृतिश्चयज्ञार्थेपशवः

ब्राह्मणोरसविक्रेतायदिरयादृषलीपतिः वेदोक्तयज्ञादन्यत्रस्वात्मार्थंपशुमारकः २० ब्रह्मकर्मपरिभ्रष्टोमां
सभोक्ताचमद्यपः उच्छृंखल स्वभावोयः शारत्राध्ययनवर्जितः २१ वेदाक्षरं पठेच्छुद्धः कापिलयः पयः पि
बेत् धारयेत्ब्रह्मसूत्रंचभवेद्ब्राह्मणीपतिः २२ राजभार्याभिलाषीचपरदारापहारिकः कन्यायांकासुक
श्चैवसतीनांदूषकश्चयः २३ एतेचान्येचबहवोतिषिद्धाचरणोत्सुकाः विहितत्यागिनोमूढावैतरण्यापत्त
तिते २४ सर्वमार्गमतिक्रम्ययांतिपापायमालये पुनर्यमाज्ञयागत्यदूतास्तस्यांक्षिपंतितान् २५

सृष्टाः स्वयमेवस्वयंभुवा अतस्त्वांघातयाम्यत्रतस्माद्यज्ञेवधोवधइति २० उच्छृंखलः निरंकुशस्वभावः २१ कपिलायागोरिदंकापिल
म् २२ कासुकः कासाभिलाषी सतीनांपतिव्रतानांदूषकः गलात्शीलभवष्टकरः २३ २४ दूताः पुनः प्रत्यागत्यवैतरण्यात्तान्क्षिपंति २५

ननुपूर्वनरकेष्वेवकिंनपत्यंतेआतआह यइति धौरेयाणांसर्वनरकेषुसुख्यानांएकविंशतिनरकाणांधुरंयातनाप्रयासंधारयति इति
धुरंधरा एकाएवसर्वनरकाणांदुःखप्रदेत्यर्थः अतो नरकान् विहाय पूर्ववैतरण्यां क्षिपंतीति भावः २६ दानाद्युपायं विनैव तस्यांदुःखं

यावेधुरंधरासर्वधौरेयाणांरवगाधिप अतस्तस्यांप्रक्षिपंतिवैतरण्यांचपापिनः २६ कृष्णागोयीदिनोदत्ता
नोर्ध्वदेहक्रियाः कृताः तस्यांभुक्ता महद्दुःखंयांतिवृक्षंततोद्भवम् २७ कूटसाक्ष्यं प्रदातारः कूटधर्मप
रायणाः छलेनार्जनसंसक्ताचौर्यवृत्त्याचजीविनः २८ छेदयंत्यतिवृक्षांश्चवनारामविभंजकाः व्रतं
तीर्थपरित्यज्यविधवाशीलनाशकाः २९ भर्त्सरिंदूषयेन्नारीपरंमनसिधारयेत् इत्याद्याः शात्मलीच
क्षेभजंतेबहुताडनम् ३० ताडनात्पतितान्दूताः क्षिपंतिनरकेषुतान् पतंतितेषुयेपापास्तानहंकथयामिते ३१

भजंतीत्याहकृष्णाति कूट

साक्ष्यंमिथ्यासाक्ष्यंविदत्तांमध्येयेमिथ्यावादिनंसंतमयंसत्यंवदतीतिब्रुवंति तेकूटधर्मेवेद्बाल्यधर्मः छलेनवंचनादिनाअर्जनेधनसंचये
कूटसाक्ष्यादया दृक्षेताडनांभुजंते इतिवृत्तीयेनसंबंधः २८ अतिवृक्षानुच्चातरतरूनूवनंफलप्रधानंआरामंपुष्पप्रधानम् २९ ३० ३१

नास्तिकाजगत्क त्तिश्चरोनास्तीतिवादकः दानादिफलं परलोकेनास्तीतिवादिनोवा भिन्नादूरीकृतापरंपरागतधर्मभर्यादोयैस्तेकदयस्ति
स्मृतावुक्ताः आत्मानंधर्मकृत्यंचपुत्रदारांश्चपीडयन् देवताऽतिथिभृत्यांश्चसकदर्यइतिस्मृतः प्रायेणार्थः कदर्याणां नस्करवायकदाचन
इहचात्मोपतापायपरत्रनरकायचेत्पर्यः विषयेष्वेव आत्मानमोयेषांते दांभिकामिथ्याचाराः लोकवंचनायजपतपादोप्रवृत्ताइति हतप्राः

नास्तिकाभिन्नभर्यादाः कदर्याविषयात्मकाः दांभिकाश्चकृतघ्नाश्चतेवैनरकगामिनः ३२ कूपानांचतडागानां
वापीनां देवसद्व्रनाम् प्रजागृहाणांभेत्तारस्तेवैनरकगामिनः ३३ विसृज्याश्रंतियदारान्शिश्नभृत्यांस्तथागु
रून् उत्सृज्यपितृदेवेज्यांतेवैनरकगामिनः ३४ शंकुभिःसेतुभिःकाष्ठैःपाषाणैःकंटकैस्तथा येमागसुपसंध
तितेवैनरकगामिनः ३५ शिवंशिवांहरिंसूर्यगणेशंसद्गुरुंबुधम् नपूजयंतियेमंदास्तेवैनरकगामिनः ३६
आरोप्यदासीशयनेविप्रोगच्छेदधोगतिम् प्रजामुत्पाद्यशूद्रायांब्राह्मण्यां देवहीयते ३७ कृतोपकारनाशकाः ३२ ३३

विसृज्यंतिद्वेषात्कृपणतयावादादीन परित्यज्यअश्रंति एकाकिनएवमिष्टान्नभुंजंति येचपितृदेवानांइज्यांयागंउत्सृज्यवैश्वदेवंअ
रु त्वापितृदेवेज्यमिति पाठेतुपितृदेवानांइज्यंपूज्यंहरिंउत्सृज्यतस्मैअनिवेद्य अश्रंतियेतेवैनरकगामिनः ३४ ३५ ३६ ३७

३८ प्रजासंतानंहीयतेच्युतोभवति ३९ अनन्यशरणाश्रयताःस्त्रियश्रयतासांस्वकीयानां वैरेण क्रतुदानं न ददंतिये ४० ४१ ४२ ४३ के

ननमस्कारयोग्यो हि सकदापि द्विजाधमः न पूजयंतिये मूढास्ते वै नरकगामिनः ३८ ब्राह्मणानां च कलहंगोयु
हं कलहप्रियाः न वजंत्यनुमोदंतैते वै न ३९ अनन्यशरणस्त्रोणां क्रतुकालव्यतिक्रमम् ये प्रकुर्वन्ति वि
द्वेषात्ते वै नरक ४० येपि गच्छन्ति रागांधानराजरीं रजस्वलाम् पर्वस्वप्सु दिवाश्चाद्धेते ४१ येशरीरं मलं व
ह्नो प्रक्षिपन्ति जलेपि च आरामेपथि गोष्ठे वा ते वै ४२ शस्त्राणां ये च कर्तारः शरणां धनुषां तथा विक्रेतार
श्रयेतेषां ते वै ४३ चर्मविक्रयिणो वै श्याः केशविक्रेयकास्त्रियः विषविक्रयिणः सर्वे ते ४४ अनाथं नानु
कंपन्ति ये सतां द्वेषकारकाः विनापराधं दंडन्ति ते वै ४५ आशयासमनुप्राप्तान् ब्राह्मणानथि नो गृहे न
भोजयन्ति पाकेपि ते वै ४६ सर्वभूतेषु विश्वस्तास्तथा तेषु विनिर्दयाः सर्वभूतेषु जिह्मा ये ते वै नरकगामिनः ४७

शोभगरत्तं वि क्रीणन्ति ताः व्यभिचारोपजीविन्य इत्यर्थः ४४ ४५ पाके सत्यपीति शेषः केपि विश्वासं न कुर्वतीत्यविश्वस्ताः जिह्माः कुटिलाः

नियमान् संध्यावन्दनरुच्छ्रुचांद्रायणादीन्समुपादायप्रतिज्ञयास्वीकृत्यये अजितेन्द्रिया अदांतमनसस्यजंतिते ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३

नियमान्समुपादाययेपश्चादजितेन्द्रियाः विलोपयंतितान्भूयस्ते० ४८ अध्यात्मविद्यादातारंनैवम
न्यंतियेशुरुम् तथापुराणवक्तारंते० ४९ मित्रद्रोहकरायैचंप्रीतिच्छेदकराश्वये आशाच्छेदकरायै
चते० ५० विवाहं देवयात्रांचतीर्थसार्थान्विलुंपति सवसेन्नरकेयोरेतस्मान्नावर्त्तनंपुनः ५१ अग्निं द
द्यान्महापापीगृहेग्रामेतथावने सनीतोयमदूतैश्चवह्निकुंडेषुपच्यते ५२ अग्निनादग्धा गात्रोसौयदा
छायांप्रयाचते नीयतेचतदादूतैरसिपत्रवनांतरे ५३ स्वङ्गतीक्ष्णैश्चतत्यत्रैर्गात्रच्छेदोयदाभवेत् त
दोचुः शीतलछायेस्वरुनिद्रांकुरुष्वभो ५४ णनीयं पातुमिच्छन्वेतृषार्तोयदियाचतेः पानार्थं तैल
मत्युष्णं तदादूतैः प्रदीयते ५५ पीयतांभूज्यतांपानमन्मसूचुस्तदेतिते पीतमात्रेणतेनैवदग्धांत्रानि
पतंतिते ५६ कथंचित्पुनरुत्थायप्रलपंतिसुदीनवत् विवशाउच्छ्रुसंतश्चतेवक्तुमपिनाशकन् ५७

शीतलाछायायस्मिन्नितिशीतलायंवनंतस्मिन्नितिकराक्षः ५४ ५५ ५६ ५७

ग.पु.टी.
२२

५८ यावदाभूतसंपूर्णमहाप्रलयपर्यंतं कुलालाभिकुंडे घटवत्पच्यंते ५९ ननु दिनांते ब्रह्मणः प्रोक्तो नाशो लोकत्रयस्य वै परार्थद्वितयांते
पिब्रह्मांडस्यापि संक्षयः १ इति पुराणवचनात् कथं महाप्रलयपर्यंतं पापिनां नरके निवासः संभवति ब्रह्मणो दिनांते एव तेषां विनाशः स्या
दिति चेत्तत्राह तस्येति तेषां पापिनः पुनरुत्पत्ति समये तत्र नरकेष्वेव उत्पद्यंते तस्य पापस्य अक्षयं फलं भुंजंति तदुक्तं बृहन्नारदीये नि

इत्येवं बहुशस्ताक्षर्यात्तनाः पापिनां स्मृताः किमेतैर्विस्तरालोक्तैः सर्वशास्त्रेषु भाषितैः ५८ एवं वै किं श्यमानास्ते नराना-
र्यः सहस्रशः पच्यंते नरके घोरैः यावदाभूतसंपूर्णम् ५९ तस्याक्षयं फलं भुंक्ता तत्रैवोत्पद्यंते पुनः यं मां जयामही प्राप्य भ
वंति स्थावरादयः ६० वृक्षगुल्मलतावल्लीगिरयश्चतृणानि च स्थावरा इति विख्याता महामोहसमावृताः ६१

गुणोपिनिरानंदः सर्वात्मासर्वभावनः - चराचरात्मकं विश्वं यथा पूर्वमकल्पयत् १ स्थावराद्याश्च विप्रेन्द्राय त्रयत्रं व्यवस्थिताः तस्मात्कृता
नां पापानां पुण्यानां चैव सत्तमाः २ अवश्यमेव भोक्तव्यं सर्वथा तद्यक्षयफलं न भुक्तं क्षीयते कर्मकल्पकोटिशतैरपीति ३ स्मृतिश्च
निशांते पुनरुत्थाय प्रलये यल्लयंगतम् ब्रह्माजगत्रयं सर्वं यथा पूर्वमकल्पयत् ४ इति श्रुतिश्च धाता यथा पूर्वमकल्पयत् दिवं च पृथिवीं
चांतरिक्षमथोस्वरिति अतः स्वर्गनरकस्थाः स्वस्वस्थानेष्वेवोत्पद्यं शुभाशुभकर्मफलमक्षयमेव भुंजंतीत्यर्थः ६० ६१

अ.
४

२३

६२ ६३ ६४ इति टी० चतुर्थोऽध्यायः ४

श्रुत्वान्च पापचिन्हानि गलत्कुशादिकानि च इदानीं गरुडस्तानियथा पापं विपृच्छति १

कीटाश्च पशवश्चैव पक्षिणाश्च जले चराः चतुराशीतिलक्षेषु कथिता देवयोनयः ६२ एताः सर्वाः परिभ्रम्य ततो यां
ति मनुष्यताम् मानुषेषु पापकेषु जायन्ते नरकागताः तत्रापि पापचिन्हेस्ते भवन्ति बहुदुःखिताः ६३ गलत्कुशा
श्च जन्मांधामहारोगसमाकुलाः भवन्त्येवं नरानार्याः पापचिन्होपलक्षिताः ६४ इति श्री गरुडपुराणे सारोद्द्वारेण
रकप्रदपापचिन्हनिरूपणो नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ गरुड उवाच येन येन च पापेन यद्यच्चिन्हं प्रजायते
यांयां योनिं च गच्छंति तन्मे कथय केशव १ श्री भगवानुवाच यैः पापैर्यांति यां योनिं पापिनो नरकागताः
येन पापेन यच्चिन्हं जायते मम तच्छृणु २ ब्रह्महाक्षयरोगी स्याद्दोघ्नः स्यात्कुञ्जकोजडः कन्याघाती भवेत्कु
ष्ठीत्रयश्चांडालयोनिषु ३ स्त्रीघाती गर्भपाती च पुलिंदो रोगवान् भवेत् अगम्यागमनात्खंडो दुश्चर्मा गुरुतल्प
गः ४

येनेति १ मनुजैः पातकं कर्म कृतं यत्पूर्वजन्मनि हरिस्तत्सूचकान्याह पापचिन्हानि पंचमे २ ३ पुलिंदो भिल्लः अ
गम्यास्वगोत्रजा दुश्चर्मा गजचर्मः गुरुतल्पगः गुरुकुलस्त्रीकासुकः ४

ग.पु.टी.
२३

अतिरक्तांगः कुष्ठविशेषः श्यावदंतः स्वभावतः कृष्णदंतः शावदंतइतिपाठेनुशावा अतिसूक्ष्माभोजनेबहुदुःखदादंतायस्येतिशावदंतः
श्यावदंतैस्तुकिंचिद्दुःखानुभवोनास्ति अतःपापचिह्नानामतिदुःखप्रदत्वाच्छ्यावदंतइत्येवयुक्तम् लौल्यादजितेन्द्रियत्वात् महोदरः

अ.
५

मांसभोक्तातिरक्तांगः श्यावदंतस्तुमद्यपः अभक्षभक्षकोलौल्याद्ब्राह्मणः स्यान्महोदरः ५ अदत्वामिष्टमश्नातिसभवे
द्वलगंडवान् श्राद्धेऽन्नमशुचिंदत्वाच्चिकुष्ठीप्रजायते ६ गुरोर्गर्वेणावमानादपस्मारीभवेन्नरः निंदकोवेदशास्त्राणां
पांडुरोगीभवेत्ध्रुवम् ७ कूटसाक्षीभवेन्मूकः काणः स्यात्पंक्तिभेदकः अनोष्ठस्याद्विवाहघ्नोजन्मांधः पुस्तकं हरेत्
८ गोब्राह्मणपदाघातात्खंजः पंगुश्चजायते गद्गदोन्नतवादीस्यात्च्छ्रोताबधिरोभवेत् ९ गरदः स्याज्जडोन्मत्तो
खत्यादोग्निप्रदायकः दुर्भगः पलविक्रेतारोगवान्परमांसभुक् १० हीनजातौप्रजायेतरत्नानामपहारकः कुनरवी
स्वर्णहर्तास्याद्द्वानुमात्रहरोधनः ११

जलोदररोगी ५ ६ अपस्मारीसृगीरोगी ७ ८ पादेनताडनात् खंजः पद्भ्यामाघातात्पंगुः ग

हृदः अस्फुटवक्तातस्यान्नृतवादस्यश्रोता ९ पलविक्रेतामांसविक्रयी १० कुनरवीनिसर्गतः कुत्सितनखः कुष्ठीसदृशः ११

२३

आखुर्मूषकः धान्यंसतुषान्मम् १२ शाकंत्वेत्वाशिरवीमयूरास्यात्त्वेत्तस्यसर्वत्रसंबंधः शुभान्मृगमदादीन् गंधान्त्वेत्वाशुंलुंदरीस्यात्
भाषायांन्यामचेडइतिमधुत्वेत्वादंशः मधुमक्षिकास्यात् १३ १४ रौद्रेणाहिंस्रकर्मणाउपजीविकाकर्तासार्थान्यात्रिकजनसमूहान् १५ १६

अन्नहर्त्ताभवेदारवुः शलभोधान्यहारकः चातकोजलहर्त्तास्याद्विषहर्त्ताचवृश्चिकः १२ शाकंपत्रंशिरवीत्वेत्वांगधान्
शुंलुंदरीशुभान् मधुदंशः पलंगृधोलवणंचपिपीलिका १३ तांबूलफलपुष्पादिहर्त्तास्याद्धानरोवने उपानत्तृणका
पासिहर्त्तास्यान्मेषयोनिषु १४ यश्चरौद्रोपजीवीचमार्गसार्थान्विलुपति मृगयाव्यसनीयस्तुच्छागस्याद्वधिकगृहे १५
योसृतेविषपानेनकृष्णासर्पोभवेद्द्विरौ निरंकुशस्वभावः स्यात्कुंजरोनिर्जनेवने १६ वैश्वदेवमकर्तारः सर्वभक्षाश्च
येद्विजाः अपरीक्षितभोक्तारोव्याघ्रास्युर्निर्जनेवने १७ गायत्रान्स्मरेद्यस्तुयोनसंध्यामुपासते अंतर्दुष्टोबहिः
साधुः सभवेद्ब्राह्मणोबकः १८

विश्वंसर्वजातीयंप्राणिजातं देवा

देवतायस्मिन् तद्विश्वदेवंस्वार्थेतद्धितः वैश्वदेवंनामकर्मतदकर्तारः सर्वेषांकुलालसजकादीनामप्यन्नंभक्षयंतितेसर्वभक्षाः गणान्भंगणिका
अंचभुक्त्वाचांद्रायणंचरेदितिनिषेधात् सर्वभक्षमपिभक्षयंतीतिवाअशुचिहेयोपादेयपरीक्षामकृत्वायेभुजंतितेपि १७ १८

अयाज्यान् याजयितुमनर्हान् पतितयवनादीन् याजयतीति अयाच्ययाचक इति पाठेऽप्ययमेवार्थः बहून् दक्षिणालोभेन याजयतीति बहुया
जीतस्य भावस्तत्त्वं तस्मात् निर्मंत्रं अमृतोपस्तरणादिमंत्रं विना आमंत्रणरहितं वा १९ २० हुंतु कृत्यगुरुमवज्ञायेत्यर्थः २१ २२ मित्रं

अयाज्ययाजकोविप्रः स भवेत्तूग्रामसूकरः स्वरो वै बहुयाजित्वात्काको निर्मंत्रभोजनात् १९ पात्रे विद्यामदाता च बली
वर्द्धो भवेद्द्विजः गुरुसेवामकर्त्ता च शिष्यः स्याद्द्वारवरः पशुः २० गुरुं हुंतु कृत्यतुं कृत्यविप्रं निर्जित्य वा दत्त अरण्ये निर्ज
ले देशे जायते ब्रह्मराक्षसः २१ प्रतिश्रुतं द्विजेदानमदत्त्वा जंबुको भवेत् सतामसत्कारकरः फेत्कारौग्निमुखो
भवेत् २२ मित्रं ध्रुगिरिगृध्रस्यादुलूकः क्रयवंचनात् वर्णाश्रमपरीवादात्कपोतो जायते वने २३ आशाच्छेदकरो
यस्तुरमेहच्छेदकरस्तु यः यो द्वेषात्स्त्रीपरित्यागी चक्रवाकश्चिरं भवेत् २४ मातृपितृगुरुद्वेषी भगिनीभ्रातृवैरकृत्
गर्भे यो नो विनष्टः स्याद्द्यावद्यो निसहस्रशः २५ श्वश्रुर्गालिप्रदानारी नित्यं कलहकारिणी सा जलोकाचयूका
स्यात् भर्त्सारं भर्त्सते च या २६ स्वपतिं च परित्यज्य परपुंसानुवर्तिनी वल्गुली गृहगोधास्था द्विमुखी वाः थसर्पिणी २७

कमित्रद्रोही गिरौ गृध्रः क्रये व्यवहारे परीवादाभिंदनात् २३ २४ २५ भर्त्सते धिक्करोति २६ २७

२८ अप्राप्तयौवना अजातरजस्कातस्याः संगत् २९ ३० वृषलीव्याख्याता ३१ ऐकादशाहं आपकादशाहमितिच्छेदः एकादशाहपर्यं

यः स्वगोत्रोपघाती च स्वगोत्रस्त्रीनिषेवणात् तरक्षशल्लुको भूत्वा क्रक्षयोनिषु जायते २८ तापसीगमनात्कामी भवेन्न
रूपिशाचकः अप्राप्तयौवनासंगान्दवेदजगरोवने २९ गुरुदाराभिलाषी चक्रकलासो भवेन्नरः राज्ञीं गत्वा भवेदु
ष्ट्रामित्रपत्नी च गर्दभः ३० गुदगोविदुराहः स्याद्दृषस्याद्दृषलीपतिः महाकामी भवेद्यस्तु स्यादधः कामलंपटः ३१
मृतस्यैकादशाहं तु भुंजानः श्वाभिजायते लभेद्देवलको विप्रो योनिं कुर्कुटसंज्ञकाम् ३२ द्रव्यार्थं देवतापूजायः करो
ति द्विजाधमः सर्वदेवलको नाम हव्यकव्येषु गर्हितः ३३ महापातकजान्घोरान्नरकान्प्राप्यदारुणान् कर्मक्षये
प्रजायन्ते महापातकिनस्त्विह ३४ स्वरोष्ट्रमहिषाणां हि ब्रह्महायोनिमूच्छति वृकश्चानशृगालानां स्फुरापायांति योनि
षु ३५ कृमिकीटपतंगत्वं स्वर्णस्तेयी समाप्नुयात् तृणगुल्मलतात्वं चक्रमशोगुरुतल्पगः ३६ परस्य योषितहृत्वा
न्यासापहरेणेन च ब्रह्मस्वहरणान्त्रै वजायते ब्रह्मराक्षसः ३७

तंसूतकान्मिर्त्यर्थः ३२ देवलकमाह हव्यकव्येषु गर्हितः पि
तृदेवकार्येषु भोजयितुमनर्हः ३३ महापापिनां योनिमाह त्रिभिः ३४ ३५ ३६ न्यासस्य स्वर्गदेधृतस्य परधनस्यापहरेणेन ग्रहणेन ३७

प्रसंगाद्ब्रह्मस्वहरणेदोषमाह ब्रह्मस्वमितिचतुर्भिः प्रणयात्कपटस्नेहात् शुक्तंभक्षितं ब्रह्मस्वंब्राह्मणधनं आसप्तमं सप्तमपुरुषपर्यंतंकुलं
दहतिपुण्यलोकैः सहदग्धं करोतिबलाद्भुक्तंसदाचंद्रतारापर्यंतंभाविकुलंदहति वंशोच्छेदं करोतीत्यर्थः ३८ कः नकोपीत्यर्थः ३९ वि.

ब्रह्मस्वंप्रणयान्भुक्तंदहत्यासप्तसंकुलंम् बलात्कारेणचौर्येणदहत्याचंद्रतारकम् ३८ लोहचूर्णांश्मचूर्णेचविषंचजर
येन्नरः ब्रह्मस्वत्रिषु लोकेषुकः पुमान्जरयिष्यति ३९ ब्रह्मस्वरसपुष्टानिवाहनानिबलानिच युद्धकालेविशी
र्येतेसैकताः सेतवोयथा ४० देवद्रव्योपभोगेनब्रह्मस्वहरणेनच कुलान्यकुलतांयांतिब्राह्मणातिक्रमेणच ४१
स्वमाश्रितंपरित्यज्यवेदशास्त्रपरायणम् अन्येभ्योदीयतेदानंकथ्यतेयमतिक्रमम् ४२ ब्राह्मणातिक्रमोनास्ति
विप्रेवेदविवर्जिते ज्वलंतमग्निमुत्सृज्यनहिभस्मनिहूयते ४३ अतिक्रमेक्षतेताक्षर्यभुक्त्वाचनरकान्क्रमात् ज
न्मांधः सूनृदरिद्रः स्थान्बदाताकिंतुयाचकः ४४

शीर्यते पलायंते ४० अकुलतामुच्छेदताम् ४१ अतिक्र
मंव्याख्यायते स्वमिति ४२ विप्रेस्वमाश्रितेवेदवर्जितेकुपात्रेसति अतिक्रमदोषोनास्तीत्यर्थः ज्वलंतदूरेदीप्यमानंभस्मनिनिक्रटवर्तिनियथा
दूरादाहत्य अग्नावेवहवनमुचितंतथानिक्रटवर्तिनंमूढंपरित्यज्य विदेशादानीयपात्रेप्रदेयमितिभावः ४३ पात्रंपरित्यज्यकुपात्रदानस्यफ
लमाहअतीति ४४

४५ अपकर्षति हरति ४६ ४७ ४८ ४९ उपसंहरति एवमिति ५० तिर्यक् शरीरतां पशुपक्षिदेहभावं भारवाहनेन उद्भवो येषां तानि

स्वदत्तां परदत्तां वायोहरे च्यवसंधराम् षष्टिवर्षसहस्राणि विष्टायां जायते कृमिः ४५ स्वयमेव च यो दत्त्वा स्वयमेवा
पकर्षति स पापी नरकं याति यावदाभूतसंप्लवंम् ४६ दत्त्वा वृत्तिं भूमि दानं यत्नतः परिपालयेत् नरक्षति हरे
द्यस्तु सपंगुः श्वाभिजायते ४७ विप्रस्य वृत्तिकरणे लक्षधेनुफलं भवेत् विप्रस्य वृत्तिहरणान्मर्कटश्चाकपिर्भ
वेत् ४८ एवमादीनि चिह्नानि योनयश्च स्वगेश्वरः स्वकर्मविहितलोके दृश्यंते च शरीरिणाम् ४९ एवं दुष्क
र्मकर्तारो भुक्तानिरययातनाम् जायंते पापशेषेण प्रोक्तास्वेतासु योनिषु ५० ततो जन्मसहस्रेषु प्राप्यतिर्यक्
शरीरताम् दुःस्वानि भारवाहनेन उद्वादीनि लभंतिते ५१ पक्षिदुःखं ततो भुक्त्वा षष्टिशीता तपोद्भवम् मानुषं
लभते पश्चात्समीभूते शुभाशुभे ५२ स्त्रीपुंसोस्तु प्रसंगेन भूत्वा गर्भक्रमादसौ गर्भादिमरणांतं च प्राप्य दुःखं मि
येत्युनः ५३ समुत्पत्तिर्विनाशश्च जायते सर्वदेहिनाम् एवं प्रवर्तितं चक्रं भूतग्रामे चतुर्विधे ५४

पशुदेहे लभंते ५१ दृष्ट्यादिभवदुःखं पक्षिदेहे इति ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

ग.पु.टी
२६

५५ ५६ ५७ इति टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ पातकी नरकं गत्वा जायते निर्धने कुले इति श्रुत्वा तु गरुडस्तज्जन्मपरिपृच्छति १ प्रो
क्तमा मुष्मिकंदुःखं येषामध्यायपंचकैः तेषां षष्ठेऽधुना प्राह जन्मकर्मचकेशवः २ कथमिति १ प्रसंगेन संगमेन निरुद्धे गर्भे एव स्थिते सति २

घटीयंत्रं यथा मर्त्या भ्रमंति मम मायया भूमौ कदाचिन्नरकैकर्मपाशा समावृताः ५५ अदत्तदानाच्च भवेद्दूरिद्रोदरिद्र
भावाच्च करोति पापम् पापप्रभावान्नरकं प्रयाति पुनर्दरिद्रो पुनरेव पापी ५६ अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशु
भम् नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिशतैरपि ५७ इति श्री गरुडपुराणे सारोद्दारे पापचिह्निरूपणो नाम पं
चमोऽध्यायः ५ गरुड उवाच कथमुत्पद्यते मार्तुर्जतरे नरकागतः गर्भादिदुःखं यद्भुंक्ते तन्मे कथय केशव
१ श्री भगवानुवाच स्त्रीपुंसोस्तु प्रसंगेन निरुद्धे शुक्रशोणिते यथायं जायते मर्त्यस्तथा वक्ष्याम्यहं तव २ अ
तु मध्ये हि पापानां देहोत्पत्तिः प्रजायते इंद्रस्य ब्रह्महत्यास्ति यस्मिन् तस्मिन् दिनत्रये ३ प्रथमे हनिचांडाली द्विती
ये ब्रह्मघातिनी तृतीये रजकील्ये तानरकागतमातरः ४

यस्मिन् नृतु मध्ये हत्याचतुर्थींशेन अस्ति तस्मिन्नेव दिनत्रये पापि

नां देहोत्पत्तिरित्यन्वयः ३ ब्रह्मघातिनी महापातकयुक्ते वा स्पर्शा एतास्त्रिंशत्तस्मिन्दिनां तर्गताश्चांडाल्यादिसमाहिनरकेभ्य आगतानां मातरो भवन्ति
एतास्त्वेव नरकागता उत्पद्यन्त इत्यर्थः ४

दैवं ईश्वरस्तदेवनेत्प्रवर्त्तकं यस्य तद्देवनेत्रं तेन पूर्वकृतेन कर्मणा जंतुर्जीविः देहस्य प्राप्तये पुंसः पुरुषस्य रेतसः शुक्रस्य कणो विंदुस्तस्याश्रयः
 सन् स्त्रिया उदरं प्रविष्टो भवति अत्रायं विशेषः शुक्रशोणितसंयोगोत्पिंडोत्पत्तिः प्रजायते रक्ताधिक्ये भवेन्नारीशुक्राधिक्ये भवेत्पु
 मान् समानेद्रव्यसंयोगे तृतीयाप्रकृतिर्भवेत् १ विभक्तेरेतसि प्रायो भवेद्गममपिक्कचिदिति ५ भूत्वा गर्भे क्रमादिति पूर्वसूचितक्र

कर्मणा देवनेत्रेण जंतुर्देहोपपत्तये स्त्रियाः प्रविष्ट उदरं पुंसोरेतः कणाश्रयः ५ कलिलं त्वेकरात्रेण पंचरात्रेण
 बुद्बुदम् दशाहेन तु कर्कधुः पेश्यं डं वाततः परम् ६ मासेन तु शिरोद्वाभ्यां बाह्वंगाद्यंगविग्रहः नखलोमास्थि
 चर्मोणिलिंगच्छिद्राद्भवति ७ चतुर्भिर्घातवः सप्तपंचाभिः क्षत्तुद्भवः षड्भिर्जरायुणा वीतः कुक्षौ-
 १ त्राम्यति दक्षिणे ८

मेणो वगर्भो सति प्रकारमाह कलिलमिति चतुर्भिः कलिलं शुक्रशोणितमिश्रितं भवति ततो बुद्बुदं वर्तुलं भवति पेशीमांसपिंडाकारं भवति
 कर्कधुः बदरीफलं कठिनं भवति आंडवायोन्यंतरे ६ बाह्वंगाद्यंगानां विग्रहो विभागः लिंगच्छिद्राणि च तेषां सुद्भवः ७ जरायुणा गर्भे वेष्टने
 न वीतः प्रवृत्तः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

मातुर्जग्धेनभक्षितेनान्नेनपानाद्यैश्चएधमानाधातवो यस्यजंतूनासंभवोयस्मिन्तस्मिन्नसंमतेदुर्गंधेगर्त्तेशतेतथाचमार्कंडेयपुराणे नाडीचा
प्यायनीनामनाभ्यांतस्यनिबध्यते स्त्रीणांतथात्ररूपिरेसानिबद्धोपजायते क्रमंतेभुक्तपीतानिस्त्रीणांगर्भोदरेतथा तैराप्यायितदेहोसौजंतु
र्त्तद्धिसुपैतिवाइति ९ कथमुत्पद्यंतइतिप्रश्नोत्तरमुक्त्वागर्भादिदुःखंयद्भुंक्तेएतस्योत्तरमाह तत्रत्यैर्गर्भस्थितैः क्षुधितैः स्वादिन्दिः क्रमि

मातुर्जग्धान्नपानाद्यैरेधद्धानुरसंमते शोतेविषमूत्रयोर्गर्त्तसजंतुर्जंतुसंभवे ९ कृमिभिः क्षतसर्वांगः सौकुमार्यात्प
तिक्षणम् मूर्च्छामान्योत्युरुक्केशस्तत्रत्यैः क्षुधितैर्मुहुः १० कटुतीक्ष्णोष्णालवणरूक्षास्त्रादिभिरुल्बणैः मातृभु
क्तैरुपस्पृष्टः सर्वांगैः स्थितवेदना ११ उल्बेनसंवृतस्तस्मिन्नंत्रैश्चबहिरावृतः आस्तेकृत्वाशिरःकुक्षौभुग्नपृष्ठ
शिरोधरः अकल्पः सांगचेष्टायांशकुंतइवपंजरे १२ तत्रलब्धस्मृतिर्देवात्कर्मजन्मशतोद्भवम् स्मरन्दीर्घमनुच्छ्वा
संशर्मकिं नामविंदते १३

भिःसौकुमार्यात् कोमलत्वेनक्षतानिसर्वांगानियस्य १० उल्बणैः दुःखैः सर्वांगेषुउत्थितावेद
नायस्य आस्तेइत्युत्तरेणान्वयः ११ उल्बेनजरायुणा भुग्नं वक्रं पृष्ठं शिरोधरायीवाचयस्य १२ देवात्पूर्वकर्मवशाल्लब्धास्मृतिर्येनसदीर्घं दुरंतं अनु
च्छ्वासंयथाभवति तथातत्रस्थितः सन् स्मरन्नेवविंदतेइति १३

नाथमानोयाचमानः उपतप्यमानोवाच ऋषिर्देहात्मदर्शासत्यवधयोबंधनभूताधातवोयस्यसः १४ सूतिहेतुभिर्वर्तितैर्वीपितः सोदरः समानो

नाथमानः ऋषिर्भीतिः सत्यवधिः कृतांजलिः स्तुवीततं विक्रुवयावाचायनोदरेर्पितः १४ आरभ्य सप्तमान्मासा
लुब्धबोधोपिवेपितः नैकत्रास्ते सूतिवातैर्विष्ठाभूरिवसोदरः १५ जीवउवाच श्रीपतिं जगदाधारमश्रुभक्षय
कारकम् ब्रजामिशरणं विष्णुं शरणागतवत्सलम् १६ त्वन्मायामोहितो देहे तथा पुत्रकलत्रके अहं ममाभिमाने
नगतो हं नाथ संसृतिम् १७ कृतं परिजनस्यार्थं मया कर्म शुभाशुभम् एकाकी तेन दग्धो हं गतास्ते फलभागिनः
१८ यदियोन्याः प्रमुच्ये हं तस्मिन् रिष्ये पदं तव तमुपायं करिष्यामि येन मुक्तिं ब्रजाम्यहम् १९ विष्णुमूत्रकूपे पतितो
दग्धो हं जठराग्निना इच्छन्निवो विवसितुं कदा निर्वास्यते बहिः २० येनेदृशं मे विज्ञानं दत्तं दीनदयालुना तमेव
शरणं यामि पुनर्मे मास्तु संसृतिः २१

दरजन्माविष्ठाभूः ह्यमिरिव १५ अथातिदुःखितो जीवो मंदविरक्त इव स्तौति निर्विद्य श्रीपतिमित्याद्यष्टभिः १६ १७ परिजनस्यार्थं बुद्धं ब
पालनाय १८ १९ स्वदुःखं विज्ञापयन्नाह इतो गर्भाद्विवसितुं निर्गतुमिच्छन् असौ कदा बहिर्निर्यास्यते निष्काश्यते २० तत्कृतमुपकारं स्मर
आहयेनेति २१

ग.पुटी
२८

अथवा २२ तस्मादत्रैवस्थितोः पिविगतकूमः अन्याकुलः सन् कात्रतवसाधनसामग्रीतत्राह तेपदाश्रयः सभिति २३ दशमास्यः
दशमासागर्भेव्यतीतायस्येति ऋषिर्जीविः सद्यस्तक्षणमेव अवाचीनं अवाङ्मुस्यंसूतिहेतुर्मारुतः प्रसूत्यैजन्मार्थंक्षिपतिनुदति २४ अ

नचनिर्गंतुमिच्छामिबहिर्गर्भात्कदाचन यत्रयातस्यमेपापकर्मणादुर्गतिर्भवेत् २२ तस्मादत्रमहद्दुःखेस्थि
तोपिविगतकूमः उद्धरिष्यामिसंसारदात्मानंतेपदाश्रयः २३ श्रीभगवानुवाच एवंकृतमतिर्गर्भे दशमास्यः
सुवन्मृषिः सद्यःक्षिपत्यवाचीनं प्रसूत्यैसूतिमारुतः २४ तेनावसृष्टः सहसाकृत्वावाक्शिरआतुरः विनि
ष्क्रामतिकृच्छ्रेणतिरुच्छ्वासोहतस्मृतिः २५ पतितोभुवि विण्मूत्रे विष्टाभूरिवचेष्टते रोरूयतिगतेज्ञानेविपरी
तांगतिंगतः २६ गर्भेव्याधौश्मशानेचपुराणायामतिर्भवेत् सायदिस्थिरतांयातिकोनमुच्येतबंधनात् २७ य
दागर्भाद्दुहिर्यातिकर्मभोगादनंतरम् तदैववैष्णवीमायामाह यत्येवपूरुषम् २८ सतदामाययासृष्टेनकिं
चिद्दत्तेवशः शैशवादिभवंदुःखंपराधीनतयाश्रुते २९

वसृष्टः अधिक्षिप्तः सन् २५ २६ श्मशानेमृतानुगमनेपुराणे तत्श्रवणे २७ किमिति स्थिरतांनयातिइत्यत्राह यदेति २८ २९

गर्भदुःखमुक्ता शैशवदुःखमाह परेतिविभिः परस्यच्छंदमनोगतमभिप्रायं अविदुषाजनेनपुष्यमाणः पाल्यमानः अनभिप्रेतंप्रतिकूलंआ
पन्नः प्राप्तः सन्नस्तन्यार्थैरोदनेउदरव्यथांप्रकल्प्यनिंबरसपान्तुदरव्यथयारोदनेस्तनपानमित्यादि ३० आसनोत्थानचेष्टनेचअनीशः सन्नरो

परच्छंदनविदुषापुष्यमाणोजनेनसः अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्यारव्यातुमनीश्वरः ३० शायितोशुचिपर्येकेजंतुः स्वे
दजदूषिते नैशः कंडुयनेंगानांमासनोत्थानचेष्टने ३१ तुदंत्यामत्वचंदंशामशकामत्कुणादयः रुदंतंविगतज्ञा
नंक्रमयः कृमिकंयथा ३२ इत्येवंशैशवंभुक्त्वादुःखंपौगंडंमेवच ततोयौवनमासाद्ययातिसंपदमासुरीम् ३३
तदादुर्व्यसनासक्तोनीचसंगपरायणः शास्त्रसत्पुरुषाणांचद्वेषास्यात्कामलंपटः ३४ दृष्ट्वास्त्रियंदेवमायांतद्वा
वैरजितेन्द्रियः प्रलोभितःपतत्यंधेतमस्यग्नोपंतगवत् ३५

रूयतीत्यनुषंगः ३१ आमाकोमलात्वक्यस्यतंगर्भेजातंज्ञा नयस्य ३२ शैशवंपंचवर्षाणि पौगंडंयौवनादर्वाक् तत्रचाध्ययनादिदुःखानि
यौवनदुःखमाह आसुरींदंभोदर्पोभिमानश्चेत्यादि ३३ तदायौवनसमये ३४ कामलंपटतामेवाह दृष्ट्वेति देवस्यमममायारूपंतातद्भावे
स्तस्याः कटाक्षकपटस्नेहवंचनादिभिर्भावैः प्रलोभितः सन्नंधेतमसिमहामोहेपतति ३५

अत्रपंचेन्द्रियप्रधानेनरःपततीति किंवाच्यं एकैकेन्द्रियासत्तयेवबहवोनष्टादत्याह कुरंगेतिपंचभिः शब्दस्पर्शरूपरसगंधैर्मोहिताः कुरंगा
दयः पंचहताएवकिंचपंचभिः श्रवणादिभिरिन्द्रियैः पंचशब्दादिविषयान् यः एकएवप्रमादाविवेकीसेवते सयुवाकथंनहन्यते अपितुहन्य
तेएवेत्यर्थः ३६ हननमेवनिरूपयति अलब्धइतिद्वाभ्याम् नलब्धंआभीप्सितंवांच्छितंकाभिन्यादिसुखंयेनसः अज्ञानादविचारात् इ

कुरंगमातंगपतंगभृंगमीनाहताःपंचभिरेवपंच एकःप्रमादीसकथंनहन्यतेयः सेवतेपंचभिरेवपंच ३६ अलब्धाभीप्सि
तोज्ञानादिद्धमन्युः शुचार्पितः सहदेहेनमानेनवर्द्धमानेनमन्युना ३७ करोतिविग्रहंकामीकामिष्वंतायचात्मनः ब
लाधिकैःसहन्येतगजैरन्यैर्गजोयथा ३८ एवंयोविषयासक्त्यानरत्वमतिदुर्लभम् दृथानाशयतेमूढस्तस्मात्पापतरो
हिकः ३९

द्धः प्रवृद्धोमन्युः कोपोयस्येति यदावांच्छितलाभोनजातः तदाशुचार्पितः शाकेनयुक्तो भवति यदादेहेनसहैववर्द्धमानेनमन्युनाच ३७ आ
त्मनोतायस्वस्यताशायकामिषु अन्यजारेषुकामिनीनिमित्तंविग्रहंविरोधेकरोति तदाकामीयुषाबलेनाधिकैर्जैर्हन्येत यथाप्रबलेर्ग
जैर्हीनो गज इव ३८ योविषयासक्त्यादृथैवनरत्वंनाशयति तमनुशोचन्नाह एवमितिद्वाभ्याम् ३९

जातीशतेष्विति पश्वादिजातीनां शतेषु शतशब्दोत्र आनंत्यवाचकः अनेकजीवजातिष्वित्यर्थः भुविकर्मभूमौ च मानुषत्वं यन्मनुष्यशरी-
रं लभते तद्दुर्लभं हि भगवन्नामस्मरणार्हत्वात् अहोबतश्च पचो तो गरीयान् यज्जिह्वाग्रे वर्तते नामनुभयमिति वचनात् तत्रापि नर-
देहेपि द्विजत्वं ब्राह्मणत्वं दुर्लभतरं अतिदुर्लभं खलु अतो भोगरुडयो द्विजस्तत्र तारुण्ये पालयति देहमिति शेषः इंद्रियाणि लालयति
विषयास्वादेने लंपटानिकरोति तस्य द्विजस्य हस्तगतं अनायासेन करतले प्राप्तं पानेन अजरामरत्वप्रदमप्यमृतं प्रमादात् पानस्यात्

जातीशतेषु लभते भुवि मानुषत्वं तत्रापि दुर्लभतरं खलु भो द्विजत्वम् यस्तन्न पालयति लालयतीं द्वियाणितस्या
मृतं क्षरति हस्तगतं प्रमादात् ४० ततस्तां वृद्धतां प्राप्य महाव्याधिसमाकुलः मृत्युं प्राप्य महद्दुःखं नरकं याति पू-
र्ववत् ४१ एवं गतागते कर्मपाशैर्बद्धाश्च पापिनः कदापि न विरज्यंते मम माया विमोहिताः ४२

स्यात् क्षरति वृथैव निःसरति पतति तथा तपस्तीर्थादिषु समर्थं मुक्तिपदं तारुण्यं क्षुद्रविषयाभिलाषेण वृथैव यातीत्यर्थः ४० ततस्तां रुण्या-
नंतरं तां अस्ते व मृत्योपन्यस्तमित्यादिना पूर्वोक्तां वृद्धतां प्राप्य पूर्ववत् यातनादेह आवृत्त्येत्यादि पूर्वोक्त प्रकारेण ४१ एवं षडध्यायोक्त प्र-
कारेण गतागतेः गतानरके आगता भुवि एतद्रूपैः कर्मणां पाशैर्बद्धान विरज्यंते विरक्तिं न लभंते अत्र हेतुर्मम माया विमोहिता इति ४२

पापगतिमुपसंहरतीति ४३ इतिटीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ गरुडः षड्विध्यायेः श्रुत्वा पातकयातनाम् अथतन्नाशकोपायमष्टभिः प
रिपृच्छति १ और्ध्वदौहिकदानेन गतः प्रेतोपि सद्गतिम् इत्याह सप्तमे विष्णुर्बभ्रुवाहनसत्कथाम् २ प्रमादात् ३ पुराणार्थेषु विशेषेण निश्च

इतिते कथिता ताक्षर्यपापिनां नरकी गतिः अंत्यष्टी कर्महीनानां किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ४३ इति श्रीगरुडपुरा
णोसारेन्द्वारे पापिजन्मादिदुःखनिरूपणो नाम षष्ठोऽध्यायः ६ सूत उवाच इति श्रुत्वा तु गरुडः कंपितोऽथ
स्थपन्नवत् जनानामुपकारार्थं पुनः प्रच्छ केशवम् १ गरुड उवाच कृत्वा पापानि मनुजाः प्रमादाद्बुद्धितोपि
वा नयांतियातनायाम्याः केनोपायेन कथ्यताम् २ संसारार्णवमग्नानां नराणां दीनचेतसाम् पापोपहतबुद्धी
नां विषयोपहतात्मनाम् ३ उद्धारार्थं वदस्वामिन् पुराणार्थं विनिश्चयम् उपायं येन मनुजाः सद्गतिं यांति माधव
४ श्रीभगवानुवाच साधुपृष्टं त्वया ताक्षर्यमानुषाणां हिताय वै शृणुष्व अवहितो भूत्वा सर्वं ते कथयाम्यहम्
५ दुर्गतिं कथिता पूर्वमपुत्राणां च पापिनाम् पुत्रिणां धार्मिकाणां तु न कदाचित्त्वगेश्वर ६

यो यस्य तस्युपायं वद ४ मृतस्य पुण्यपापाभ्यां हे गती तत्र पापगतिरुत्तरिता इदानीं पुण्यगतिं श्रीभगवानुवाच साध्विति यावत् ग्रंथ समा
प्ति ५६

किंच अपुत्राणांमेवदुर्गतिर्भवति ननु पुत्रिणां अतः पुत्रमहिमानं निरूपयति ७ उपायनेवाह हरिवंशोति ८ ९ १० ११ लोकान् यमलो

पुत्रजन्मावरोधः स्याद्यदिकेनापि कर्मणा तदा कश्चिदुपायेन पुत्रोत्पत्तिं प्रसाधयन् ७ हरिवंशकथाश्रुत्वा शत
चंडीविधानतः भक्त्या श्रीशिवमाराध्य पुत्रमुत्पादयेत्कधीः ८ पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते स्मृतः त
स्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भुवा ९ एकोपि पुत्रो धर्मात्मा सर्वतारयते कुलम् पुत्रेण लोकान् जयति श्रुतिरे
षासनातनी १० इति वेदैरपि प्रोक्तं पुत्रमाहात्म्यमुत्तमम् तस्मात्पुत्रसुखं दृष्ट्वा सुच्यते पैतृकादृणात् ११ पौत्रस्य
स्पर्शान्मर्त्यो सुच्यते च ऋणत्रयात् लोकानत्येद्विवः प्राप्तिः पुत्रपौत्रप्रपौत्रकैः १२ ब्राह्म्योटापुत्रो न्ययति संगृ
हीतस्त्वधोनयेत् एवं ज्ञात्वारवगश्रेष्ठहीनजातिस्फुतास्यजेत् १३

कादीन् अत्येत् अतिक्रमति पुत्रादिभिः कृत्वा दिवः स्वर्गस्य प्राप्तिर्भवति १२ अत्र विशेषमाह ब्राह्म्योटेति ब्राह्म्यविवाहेन ऊडाविवाहिता
यापत्नी तस्याः पुत्रो ब्राह्म्योटापुत्रः स तु उत्तुर्खं स्वर्गादिलोकं नयति उन्नयति इत्यत्र संधिरार्षः ब्राह्म्यं तु सवर्णायासवर्णेन वरेण सहजाय
ते विवाहो वेदविधिना ब्राह्म्य इत्यभिधीयते इति संगृहीत अविवाहितायापुत्रस्तु अधः अधोगतिं नयति १३

१४ सवर्णेभ्यः स्वपतिभ्यः सवर्णास्वरवस्त्रीषु औरसाइति दत्तकीतादिव्यावृत्तिः स्वरित्यव्ययंस्वर्यातीतिकिंवाच्यपरदेत्तेनश्चाद्धेनेत्यनुषंगः

सवर्णेभ्यःसवर्णासुयेपुत्राऔरसाःखग तएवश्चाद्धदानेनपितृणांस्वर्गहेतवः १४ श्राद्धेनपुत्रदत्तेनस्वर्यातीतिकि
मुच्यते प्रेतोपिपरदत्तेनगतःस्वर्गमयाशृणु १५ अत्रैवोदाहरिष्येहमितिहासंपुरातनम् और्ध्वदैहिकदानस्य
परमाहात्म्यसूचकम् १६ पुरात्रेतायुगेताक्षर्यराजासीद्धश्रुवाहनः महोदयेपुरेरम्येधर्मनिष्ठोमहाबलः १७ यज्वा
दानपतिःश्रीमान्ब्रह्मण्यःसाधुवत्सलः शीलाचारगुणोपेतोदयादाक्षिण्यसंयुतः १८ पालयामासधर्मेणप्रजाः
पुत्रानिवौरसान् क्षत्रधर्मरतानित्यंसदंज्यान्दंडयन्तृपः १९ सकदाचिन्महाबाहुःससैन्योमृगयांगतः व
नंविवेशागहनंनानादृक्षसमन्वितम् २० नानासृगगणाकीर्णंनानापक्षिनिनादितम् वनमध्येतदाराजामृगं
दूरादपश्यत २१ तेनविद्धोमृगोतीवबाणेनसुदृढेनच बाणमादायतंतस्यवनेदर्शनमेयिवान् २२

१५ अत्रपुत्रमाहात्म्यप्रस्तावेनश्चाद्धमहिमानमितिहासमुखेनप्रस्तौति अत्रेति यावदध्यायसमाप्ति १६ १७ १८ १९ २० २१ तेनतृपे
णदूरात्पक्षिसेनअतीवसुदृढेनापिबाणेनविद्धएवतनुमृतः एयिवान्गतः २२

२३ क्षुत्क्षामकंठोत्पत्तिः शुष्कः कंठोत्पत्तिः दूरगमनेन श्रमः स्वैद आतपेन संतापस्ताभ्यां मूर्च्छित अस्वस्थः सरोवरं प्राप्य अश्वेतसहित एव व्यगाहत्

कक्षेण रुधिराद्रेण सराजानुजगाम तम् ततो मृगप्रसंगेन वनमन्यद्विवेश सः २३ क्षुत्क्षामकंठोत्पत्तिः श्रमसंताप
मूर्च्छितः जलाशयं समासाद्य साश्व एव व्यगाहत् २४ पपोत्तदुदकं शीतं पद्मगंधाधिवासितम् ततो वतीर्य सलिला
द्विश्रमो बभूव वाहनः २५ ददर्शन्यग्रोधतरुं शीतच्छायं मनोहरम् महावितपविस्तीर्णपक्षिसंघनिनादितम् २६
वनस्य तस्य सर्वस्य महाकेतुमिव स्थितम् मूलं तस्य समासाद्य निषसाद महीपतिः २७ अथ प्रेतं ददर्शासौ क्षुत्क्षाम
व्याकुलं द्रियम् उत्कचं मलिनं कुण्डं निर्मासं भीमदर्शनम् २८ तं दृष्ट्वा विहृतं योरं विस्मितो बभूव वाहनः प्रेतोऽपि दृ
ष्ट्वा तं घोरामटवीमागतं नृपम् २९ समुत्सुकमना भूत्वा तस्यां तिकमुपागतः अब्रवीत्स तदा ताक्ष्यं प्रेतराजो नृपं
यचः ३०

तस्मिन् प्रविष्टः २४ ततश्चादवतीर्य तदुदकं पपो सलिलाज्जलपानाद्विश्रमः विगतश्रमो बभूव २५ २६ न्यग्रोधतरुं वटवृक्षं महाकेतुं उच्चत
रत्वा हनध्वजमिव २७ २८ २९ समुत्सुकमनाः प्रसन्नचित्तः ३०

३१ ३२ ३३ ३४ नानाजनपदाकीर्णं अनेकदेशोद्भवेर्जनैः परिपूर्णं नानारत्नैश्च जातो जातो यदुत्कृष्टं तद्रत्नमभिधीयते इति स्त्री राजा

प्रेतभावो मया त्यक्तः प्राप्सोस्मि परमांगतिम् त्वसंयोगोन्महाबाहो जातो धन्यतरो रम्यहम् ३१ राजो वाच कृष्ण
वर्णकरालास्य प्रेतत्वं घोरदर्शनम् केन कर्मविपाकेन प्राप्तं ते बहू मंगलम् ३२ प्रेतत्वकारणं तात ब्रूहि सर्वमशेषतः
कोसित्वं केन दानेन प्रेतत्वं ते विनश्यति ३३ प्रेत उवाच कथया मिनृपश्रेष्ठ सर्वमेवादि तस्तव प्रेतत्वकारणं श्रुत्वा
दयां कर्तुं त्वमर्हसि ३४ वैदशं नाम नगरं सर्वसंपत्समन्वितम् नानाजनपदाकीर्णं नानारत्नसमाकुलम् ३५ ह
र्म्यप्रासादशोभाढ्यं नानाधर्मसमन्वितम् तत्राहं न्यवसंतात देवान् च नरतः सदा ३६ वैश्यो जात्या सुदेवो हं नाम्ना वि
दितमस्तुते हव्ये न तर्पिता देवाः कव्ये न पितरस्तथा ३७ विविधैर्दानयोगैश्च विप्राः संतर्पिता मया दीनां धकृप
णेषु च दत्तमन्मने कथा ३८

श्वादिश्रेष्ठवस्तुभिः पूर्णम् ३५ हर्म्यराजगृहं प्रोक्तं प्रासादो धनिनां गृहं तेषां शोभाभिराढ्यं युक्तं नानाधर्मैः श्रौतस्मार्तैः ३६ कोसि
त्वमिति प्रश्नस्योत्तरमाह वैश्य इति देवार्थमन्महव्यं स्यात्पित्रर्थं कव्यमेव च ३७ ३८

३९ ननु कुरुतं कथं निष्फलं जातमहो इत्याशंकाया माह ममेति ४० किंच अपुत्रस्य ममेव प्रेतत्वं जातमिति न किंतु षोडशश्राद्धरहितस्य सपु
त्रस्यापि स्यादित्याह यस्येति ४१ विपदि रक्षकत्वाद्बन्धुरिति हेतोः पुत्राद्यभावे राजापि क्रियां कारयेदिति भावः तदुक्तं विष्णुपुराणे उच्छिन्नं च

तत्सर्वं निष्फलं राजन्मम देवा दुपागतम् यथा मे निष्फलं जातं कुरुतं तद्वदामि ते ३९ मम वै संततिर्नास्ति न कुरुतं च
च बांधवः न च मित्रं हि मे तादृक्यः कुर्यादूर्ध्वदेहिकम् ४० यस्य न स्यान्महाराज श्राद्धं मासिक षोडशं प्रेतत्वं क
स्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धं शतैरपि ४१ त्वमौर्ध्वदेहिकं कुरुत्वामा मुद्धरम हीपते वर्णानां चैव सर्वेषां सजा बन्धुरि हो
च्यते ४२ तन्मांतारय राजेन्द्र मणिरत्नं ददामि ते यथा मे सद्गतिर्भूयात्प्रेतयोनिश्च गच्छति ४३ तथा कार्यं
खया वीरमम चेदिच्छसि प्रियम् क्षुधा तृषादिभिर्दुःखैः प्रेतत्वं दुःसहं मम ४४ स्वादूदकं फलं चास्ति वने स्मि
न् शीतलं शिवम् न प्राप्नोमि क्षुधा र्त्तो हं तृषा र्त्तो न जलं क्वचित् ४५

धुजातीनां कारयदवनीपतिरिति ४२ पूर्वकुरुतप्रभावान्मणिरत्नलाभः ४३ ४४ सर्वयोनिषु आहरकस्वेन दुःखसहिष्णुता भवति
मम तु तदलाभाद्दुःखं दुःसहमेवेत्याह स्वादिति ४५

केनदानेनतेप्रेतत्वंविनश्यति इतिप्रश्नोत्तरमाहपंचभिः यदीति ४६ ४७ सच्छास्त्रश्रवणेनधुंधुकारोविमुक्तः सज्जनानांधर्मदत्तादीनांसं
गाद्वहवः कलहादयोविमुक्ताइति ४८ किंच ममप्रेतत्वंतुविष्णुपूजयैवयास्यति अतस्तांवक्ष्यामीतिरुवर्णद्वयमिति पंचगुंजोमाषः सुवर्णेषो

यदिमेहिभवेत् राजन्विधिर्नारायणेमहान् तदग्रेवेदमंत्रैश्चक्रियासर्वोर्ध्वदैहिकी ४६ तदानश्यतिमेनूनंप्रेतत्वंनात्र
संशयः वेदामंत्रास्तपोदानंदयासर्वत्रजंतुषु ४७ सच्छास्त्रश्रवणंविष्णोः पूजासज्जनसंगतिः प्रेतयोनिवि
नाशायभवतीतिमयाश्रुतम् ४८ अतोवक्ष्यामि तेविष्णुपूजांप्रेतत्वनाशिनीम् सुवर्णद्वयमानीयसुवर्णंन्यायसं
चित्तम् तस्यनारायणस्यैकांप्रतिमांप्रकल्पयेत् ४९ पीतवस्त्रयुगच्छन्नासर्वाभरणभूषितांम् स्नापि
तांविधिस्तोत्रैरधिवास्यजयेत्ततः ५० पूर्वतुश्रीधरंतस्यादक्षिणेमधुसूदनम् पश्चिमेवामनं देवमुत्तरेचगदा
धरम् ५१ मध्येपितामहंचैवतथादेवंमहेश्वरम् पूजयेच्चविधानेनगंधपुष्पादिभिः पृथक् ५२

उशमाषसंख्याकंतस्यद्वयंद्वात्रिंशन्माषकंरुवर्णंकांचनंतस्यप्रतिमांप्रकल्पयेत् ४९ विविधैरनेकतीर्थोद्भवैः अलाभेवापीकूपजलेर्वा अधिवास्य
सिंहासनेस्थाप्यपूजयेत् ५० पूजनप्रकारमाह पूर्वत्यादिपंचभिः ५१ ५२

५३ ५४ ५५ निर्वपेत् प्रेतघटं दद्यात् ५६ ५७ ऋदृतेन त्यक्तुमयोग्येन अवश्यं कर्तव्येनेत्यर्थः ५८ ५९ तदेवाह संतस्य हाटकमयं शो

ततः प्रदक्षिणीकृत्य वन्हौ संतर्प्य देवताः घृतेन दग्धाक्षीरेण विश्वे देवांश्च तर्पयेत् ५३ ततः स्नातो विनीतात्मा यजमानः समाहितः नारायणाग्रे विधिवत्स्वाक्रियामोर्ध्वदेहि कीम् ५४ आरभेत यथाशास्त्रं क्रोधलोभविवर्जितः कुर्यात् श्राद्धानि सर्वाणि दृषस्योत्सर्जनं तथा ५५ ततः पदानि विप्रैभ्यो दद्याच्चैव त्रयोदश शय्यादानं प्रदत्वा च घटं प्रेतस्य निर्वपेत् ५६ राजोवाच कथं प्रेतघटं कुर्यात् दद्यात् केन विधानतः ब्रूहि सर्वानुक्तं पार्थं घटं प्रेतविमुक्तिदम् ५७ प्रेत उवाच साधु पृष्टं महाराज कथयामि निबोधते प्रेतत्वं न भवेद्येन दानेन ऋदृतेन च ५८ दानं प्रेतघटं नाम सर्वांशुभविनाशनम् दुर्लभं सर्वलोकानां दुर्गतिक्षयकारकम् ५९ संतस्य हाटकमयं तु घटं विधाय ब्रह्मेशकेशवसुतं सह लोकपालैः क्षीराज्यपूर्णविवरं प्रणिपत्य भक्त्या विप्राय देहितवदानशतैः किमन्यैः ६०

धितं रूवर्णरचितं ब्रह्मादियुतं ब्रह्मादिभिः स्वपूजार्थं स्वस्वस्थाने त्यधिश्रितं तेषां रवनि तनमोतनामाक्षरैर्युक्तमित्यर्थः बुधघृतपूर्णं च कृत्वा अतसीपुष्यसंकाशमिति मंत्रेण प्रणम्य प्रदेहीति ६०

६१ ६२ ६३ तस्यभूपतेः पदंपदन्वासं अनुलक्षीकृत्यसेना आजगाम ६४ ममकृत्यंनविस्मरणीयमितिसंप्रार्थ्य अंतर्धानंगतः ६५

ब्रह्मामध्येतथाविष्णुःशंकरःशंकरोव्ययः प्राच्यादिषुचतत्कंठेलोकपालान्क्रमेणतु ६१ संपूज्यविधिवत्त्राज
नूधूपैःकुसुमचंदनैः ततोदुग्धाज्यसहितंघटंदेयंहिरण्ययम् ६२ सर्वदानाधिकंचैतन्महापातकनाशनम् कर्त्तव्यं
श्रद्धयाराजन्प्रेतत्वविनिवृत्तये ६३ श्रीभगवानुवाच एवंसंजत्यतरस्तस्यप्रेतेनसहकाश्यप सेनाजगामानुपदंह
रुयश्चरथसंकुला ६४ ततोबलेसमायातेदत्त्वाराजेमहामपिाम् नमस्कृत्यपुनःप्रार्थ्यप्रेतोदर्शनमेयिवान् ६५ तस्मा
द्दनाद्विनिष्क्रम्यराजापिस्वपुरंययौ स्वपुरंचसमासाद्यतत्सर्वंप्रेतभाषितंम् ६६ चकारविधिवत्पक्षिन्नोर्ध्वदेहिकजंविधि
म् तस्यपुण्यप्रदानेनप्रेतोमुक्तोदिवंचयौ ६७ श्राद्धेनपरदत्तेनगतःप्रेतोपिसहतिम् किंपुनःपुत्रदत्तेनपितायाती
तिचाद्भुतम् ६८ इतिहासमिसंपुण्यंशृणोतिश्रावयेच्चयः नतोप्रेतत्वमायातःपापाचारयुतावपि ६९ इतिश्रीगरुड
पुराणेशारोद्धारेबभ्रुवाहनप्रेतसंस्कारोनामसप्तमोऽध्यायः ७

६६ ६७ विधिंकृत्वाप्रेतायददौ इतिहासकथनस्याभिप्रायमाह श्राद्धेनेति ६८ ६९ इतिटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७

कर्मणामुष्णिकेनेवसद्गतिलभतेनरः तद्विनानेतिगरुडस्तदेवपरिपृच्छति १ आसुष्णिकामिति अष्टमेनाममाहृत्यदानंचातुरकालिकमधर्मप्रदांसंप्रो
वाचभगवान् धर्मवत्सलः आसुष्णिकांपरलोकोयोगिनीं सर्वो आतुरकृत्यादिकांसत्क्रियाम् १ प्रश्नमभिनंद्य धार्मिकार्हं स्रकृतिजनोचितं कृत्यं श्रीभ

गरुड उवाच आसुष्णिकां क्रियां सर्वो वद स्रकृतिनां मम कर्तव्यासायथापुत्रैस्तथाचकथयप्रभो १ श्रीभगवानुवाच सा
धुष्टं त्वया तादर्यमानुषाणां हिताय वै धार्मिकार्हं च यत्कृत्यं तत्सर्वं कथयामि ते २ स्रकृतीवार्धके ह्रस्वाशरीरं व्याधिसं
युतं प्रतिकूलान् ग्रहांश्चैव प्राणघोषस्थचाश्रुतिम् ३ तदा स्वमरणं ज्ञात्वा निर्भयः स्यादतंद्रितः अज्ञातज्ञातपापा
नांप्रायश्चित्तं समाचरेत् ४ यदा स्यादातुरः कालस्तदास्नानं समाचरेत् पूजनं कारयेद्विष्णोः शालिग्रामस्वरूपिणः
५ अर्चयेद्गंधपुष्पैश्च कुंकुमैस्तुलसीदलैः धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैर्बहुभिर्मौदकादिभिः ६ दत्त्वा च दक्षिणां विप्रा
नैवेद्या देवभोजयेत् अष्टाक्षरं जपेत्तत्र द्वादशाक्षरमेव च ७

गवानुवाच स्रकृतीत्यादि २ अश्रुतिं कर्णे रुद्धे सति अतः शब्दस्य अश्रवणं च ह्रस्वात्तदेति द्वितीयेन संबंधः ३ निर्भयः मृत्युभयशून्यः स्यादपरि
हार्यत्वात् अतंद्रितः आतुरकृत्ये निरालस्यः स्याच्चेति ४ आतुरकालो तसमयः ५ ६ ७

अत्रगुरुर्यथागुरुमहिमानंशास्त्रेणशिष्यायोपदिशति तथैवहरिरपिहरिनाममहिमास्वसुरेणाह संस्मरेदित्यादिविंशद्विः ८ ९ १० ११

संस्मरेत्शृणुयाच्चेवविष्णोर्नामशिवस्यच हरेर्नामहरेत्पापंनृणांश्रवणगोचरम् ८ रोगिणोतकमासाद्यशौचनी
यंनबांधवैः स्मारणीयंपवित्रंमेनामधेयंमुहुर्मुहुः ९ मत्स्यः कूर्मोवराहश्चनारसिंहश्चवामनः रामोरामश्चकृष्ण
श्वबुद्धः कल्कीतथैवच एतानिदशनामानिस्मर्त्ते व्यानिसदाबुधैः समीपेरोगिणोब्रूयुर्बांधवास्तेप्रकीर्तिताः ११
कृष्णोतिमंगलंनामयस्यवाचिप्रवर्त्तते तस्यभस्मीभवंत्याश्रुमहापातककोटयः १२ म्रियमाणोहरेर्नामगृणन्पुत्रो
पचारितम् अजामिलोष्यगाह्यामकिंपुनःश्रद्धयागृणन् १३ हरिर्हरतिपापानिदुष्टचित्तरपिरमृतः अनिच्छया
पिसंस्पृष्टोदहत्येवहिपावकः १४ हरेर्नाम्नश्चयाशक्तिःपापनिर्हरणेद्विज तावत्कर्तुंसमर्थोनिपातकंपातकीजनः १५
किंकरेभ्योयमःप्राहानयध्वंनारिस्तकंजनम् नैवानयतभोदूताहरिनामस्मरन्नरम् १६

१२ १३ ननुअजामिलस्तुबहुपापकृत्कथंधाम अगादिति इमांमाशंकांपरिहरन्नाह हरिरितिद्वाभ्याम् १४ १५ अत्रनाममाहात्यंनसांपरायंप्र
तिभाति बालंप्रमाद्यंतंधनलोभेनसूदं अयंलोकोनारिस्त परश्चनारितीतिपुनःपुनर्वशमापद्यतेमेइतिश्रुत्यक्तेनयमदूतसंवादेनाह किंकरेभ्यइ
त्यादि१६

हरिनामान्येवाह अच्युतमित्यादि १७ ये अच्युतादिनामकदंबं स्मरन्ति तान् अपापांश्चुण्यरूपांश्च रतरेणत्यजतेषां समीपेपिमागच्छेत्यर्थः १८ केतर्हि
दंडार्थमानेयाइत्यत्राह तानितिद्वाभ्याम् असतः दुष्टान् तानेवाहसुकुंदपादारविंदयोर्यो मकरंदरूपोरसस्तस्माद्द्विमुखान्हरिभक्तिरहितानित्यर्थः
कीदृशात् निष्किंचनैरजस्वजुष्टात् तेषांज्ञापकमाह निरयवर्त्मनि स्वधर्मशून्ये गृहे बद्धात्पृष्ठायेस्तान् १९ किंच यद्येषां जिह्वा इत्याद्यन्व

अच्युतं केशवं रामनारायणं कृष्णदामोदरं वासुदेवं हरिम् श्रीधरं माधवं गोपिकावल्लभं जानकीनायकं रामचं
द्रं भजे १७ कमलनयनवाक् देवविष्णो धरणिधराच्युतशंखचक्रपाणे भवशरणमितीरयंतिये वैत्यजभट्ट
रतरेण तानपापान् १८ तानानयध्वमसतो विमुखान् सुकुंदपादारविंदमकरंदरसादजस्वम् निष्किंचनैः परमहंस
कुले रसज्ञैर्जुष्टात् गृहे निरयवर्त्मनि बद्धपृष्ठात् १९ जिह्वानयक्ति भगवत्तु गुणनामधेयं चेतश्च न स्मरति तच्च
रणारविंदम् कृष्णाय नो नमति यच्छिर एकदापि तानानयध्वमसतो कृतविष्णुकृत्यान् २० तस्मात्संकीर्तनं वि
ष्णोर्जगन्मंगलमंहसाम् महतामपि पक्षींद्रविल्ये कांतिकनिष्कृतिम् २१ यः न कृतं विष्णोः कृत्यमाराधनं येस्ताना

नयध्वमिति २० अतो हरि विमुखानेवानयंत्विति यमोदूतानाज्ञापयति तस्माज्जगतोपिमंगलरूपं महतां बहुनामप्यंहसां पापानां एकांतिकनि
ष्कृतिं परमप्रायश्चित्तरूपं विद्धि २१

ग.पु.टी.
३६

किंच चीर्णानि कृतान्यपितानि हरि विमुखं न पुनंति किंतु अभक्तानरकेष्वेव पतंतीत्यर्थः २२ तर्हि केन पतंतीत्यत आह कृष्णनाम्नेव गतं
किं लिषं पापं येषां ते स्वल्पेन यमं पश्यंतीत्यन्वयः २३ मांसास्थिरक्तानि विद्यंते यस्यां सामासास्थिरक्तवती सा चासौ काया एवैतरणी च
प्रसिद्धा पिसा अस्थि दंतटा दुर्गमा मांसशोणितकर्दमा भवति अतः तत्सादृश्यात् कायापि वैतरणी एव तस्यां यथायः द्विजेभ्यो गां दद्यात्

अ.
८

प्रायश्चित्तानि चीर्णानि नारायणपराङ्मुखम् न निष्पुनंति दुर्बुद्धिं सराकुंभमिवापगाः २२ कृष्णनाम्नान
नरकं पश्यंति गतकिल्बिषाः यमंच तद्गतांश्चैव स्वप्नेपिन कदाचन २३ मांसास्थिरक्तवत्कायवैतरण्याप
तेन्नसः योते दद्याद् द्विजेभ्यश्च नंदनं दनगामिति २४ अतः स्मरेन्माहाविष्णोर्नामपापौघनाशनम् गीता
सहस्रनामानि पठेद्वा शृणुयादपि २५ एकादशीव्रतं गीता गंगांबुतुलसीदलम् विष्णोः पादांबुनामानि मर
णे मुक्तिदानि च २६

सनपतेत् तथैवास्यापियः अंतरसमये नंदनं दन इति गावा

णीं द्विजेभ्यो दंतैभ्यो दद्यात् तवर्गस्य दंतस्थानीयत्वात् सौपिकायवैतरण्यां नपते किंतु मुक्तो भवतीत्यर्थः तत्र यथा एका एकस्य दातव्या बहू
नां न कदाचन इति निषेधात् तथात्रापि द्विजेभ्यश्चेति चकारः पौनः पुन्यविधानार्थः अतो नंदनं दन इति वाणीं बहुवारमावर्तयेदित्यविरो

३६

धः २४ २५ २६

एवंनाममाहात्म्यं निरूप्य इदानीं अवश्यदातव्यात्तुरदानेन पुत्रं प्रोत्साहयति तत इत्यादि २७ अनुमोदते यन्मनसि चिंतयति वाचा वदति

ततः संकल्पयेदन्नसंघृतं च सकांचनम् सवत्साधेन वो देया श्रोत्रियाय द्विजातये २७ अंते जनो यद्ददाति स्वत्यं
वायुं दिवा बहु तदक्षयं भवेत्तार्क्ष्यं यत्पुत्रश्चानुमोदते २८ अंतकाले तु सत्पुत्रः सर्वदानानि दापयेत् यत्
दर्थं स्रुतो लोके प्रार्थ्यं ते धर्मकोविदैः २९ भूमिस्थं पितरं दृष्ट्वा अर्धोन्मीलितलोचनम् पुत्रैस्तृष्णान्कर्त्तुं
व्यातद्वने पूर्वसंचिते ३० सतद्ददाति सत्पुत्रो यावज्जीवत्यसौ चिरम् अतिवाहस्तु तन्मार्गो दुःखं न लभते य
तः ३१ आतुरे चोपरागे च द्वयं दानं विशिष्यते अतो वश्यं प्रदातव्यमष्टदानं तिलादिकम् ३२ तिला लोहं
हिरण्यं च कार्पासो लवणं तथा सत्पथान्यं क्षितिर्गावणैकैकं पावनं स्मृतम् ३३ एतदष्टमहादानं महापातकना
शनम् अंतकाले प्रदातव्यं शृणु तस्य च तत्फलम् ३४

वातदप्यक्षयं भवेदिति २८ एतदर्थं आतुरदानदापनार्थम् २९ पूर्वपुत्रैव संचिते अतस्तस्यैव धने ३० अतिवाहः परलोकगामी तन्मार्गे यतः
आतुरदानात् ३१ अष्टमहादानं फलसहितमाह समेति ३२ ३३ ३४

३५ तिलदानात्फलमाह अस्फुरादितिसार्द्धेन ३६ भूमियुक्तेनभूम्यांकरंधृत्वेत्यर्थः ३७ लोहदानफलमाह यमइतिसार्द्धत्रिभिः ३८

ममस्वेदसमुद्भूताः पवित्रास्त्रिविधास्तिलाः अस्फुरादानवादेत्यास्तृप्यंतितिलदानतः ३५ तिलाश्चेतास्तथा
कृष्णादानेनकपिलास्तिलाः संहरंतित्रिधापापंवाङ्मनः कायसंचितम् ३६ लोहदानंचदातव्यंभूमियुक्तेन
पाणिना यमसीमानचान्योतिनगच्छेत्तरस्यवर्त्मनि ३७ कुठारोमुशलोदंडः खड्गश्चच्छुरिकातथा श
स्त्रायेयमहस्तेचनियहे पापकर्मणाम् ३८ यमायुधानांसंतुष्ट्येदानमेतदुदाहृतम् तस्माद्दद्याल्लोहदानं
यमलोकेस्फुरवावहम् ३९ ऊरणःश्यामसूत्रश्चशंढामकोप्युंदुवरः शेषंवल्लोमहादूतालोहदानात्स्फुरवप्रदाः
४० शृणुताक्षर्यपरंगुल्फदानानांदानमुत्तमम् दत्तेनतेनतुष्यंतिभूर्भुवः स्वर्गवासिनः ४१ ब्रह्माद्याः ऋष
योदेवाधर्मराजसभासदः स्वर्णदानेनसंतुष्टाभवंतिवरदायकाः ४२ तस्माद्द्वयंस्वर्णदानंप्रैतोद्धरणहेतवे
नयातियमलोकंसस्वर्गतिंतातगच्छति ४३

३९ ४० स्वर्णदानफलमाह शृण्वितिचतुर्भिः ४१ ४२ ४३

४४ ४५ लोहादिपंचदानेनतुष्टाभवंतिइतिशेषः ४६ त्रिषुवक्ष्यमाणेषु ४७ भूमिदानफलमाह ४८ गोचर्मप्रमाणंयथा गोशतंष्टषसंयु

चिरं वसेत्सत्यलोकेततो राजा भवेदिह रूपवान्धार्मिकोवाल्मीकीश्रीमानतुलविक्रमः ४४ कार्पासस्यतुदानेनदू
तेभ्योनभयंभवेत् लवणं दीयतेयच्चनेननेवभयंयमात् ४५ अयो लवणकार्पासतिलकांचनदानतः चित्र
गुप्तादयस्तुष्टायमस्यपुरवासिनः ४६ सप्तधान्यप्रदानेनप्रोतो धर्मध्वजो भवेत् तुष्टाभवंतियेन्येपित्रिषु
द्वारेष्वधिष्ठिताः ४७ व्रीहयोयवगोधूमासुहामाषाः प्रियंगवः चणकाः सप्तमाज्ञेयाः सप्तधान्यमुदाहृत
म् ४८ गोचर्ममात्रं वसुधादत्तापात्रे विधानतः पुनाति ब्रह्महत्यायादृष्टमेतन्मुनीश्वरैः ४९ नव्रतेभ्यो
नतीर्थेभ्यो नान्यदानाद्दिनश्यति राज्यरुतं महापापं भूमिदानाद्द्वितीयते ५० पृथिवीं सस्यसंपूर्णां यो ददा
ति द्विजातये स प्रयातीन्द्रभवने पूज्यमानः सुरासुरैः ५१

कंयत्रोपविशतेभुवि तद्दूपरिमितं ज्ञेयं गोचर्ममानमुत्तममिति ४९ ५० स्वत्येन भूमिदानेन तु महापापमपयाति किंच सस्यपूर्णायाः
प्रदानेन तु इंद्रभुवनं प्रयातीत्याह पृथिवीमिति ५१

५२ अदानेदोषमाह यइतिद्वाभ्याम् कुटींस्वकीयांपर्णशालामपिनान्योतिर्इहशोदरिद्रोस्यात् ५३ तावन्निवसेदितिसंबंधः ५४ भूमेरपिगोरू

अत्यल्पफलदानिस्युरन्यदानानिकाश्यपृथिवीदानंजंपुण्यमहन्यहनिवर्धते ५२ योभूत्वाभूमिपोभूमिनोददाति
द्विजातये सनान्योतिकुटींग्रामेदरिद्रोस्यात्भवेभवे ५३ अदानात्भूमिदानस्यभूपतित्वाभिमानतः निव
सेन्नरकेयावत्शोषोधारयतेधराम् ५४ तस्मात्भूमीश्वरोभूमिदानमेवप्रदापयेत् अन्येषांभूमिदानार्थगोदा
नंकथितंमया ५५ ततोतधेनुर्दातव्यारुद्रधेनुंप्रदापयेत् ऋणधेनुंततोदत्वामोक्षधेनुंप्रदापयेत् ५६ द
द्याद्वैतरणींधेनुंविशेषविधिनारवग तारयतिन रंगावस्त्रिविधाञ्चैवपातकात् ५७ बालत्वेयञ्चकोमारेय
त्पापंयोवनेकृतम् वयःपरिणतोयञ्चयञ्चजन्मांतरेष्वपि ५८ यन्निशायांतथाप्रातर्यन्मध्याह्नपराण्हयौः सं
ध्योर्यत्कृतंपापंकायेनमनसागिरा ५९

पत्वात्गोदानमेव ५५ अंतधेनुःअष्टदानोक्तारुद्रधेनुंश्रीरुद्रस्यमृत्युंजयत्वान्मृत्युदुःस्वनिवृत्त्यर्थंऋणधेनुःज्ञाताज्ञातऋणविसुक्त्यर्थमोक्षधे
नुःमोक्षार्थं वैतरणीतारणार्थंपंचमीचेति ५६ ५७ बालत्वादिषुयत्पापंरुतंतस्मात्तारयतीति पूर्वैणैवसंबंधः ५८ ५९

सकृत्सर्वजन्मनि एकवारमेकापि ६० ६१ स्वस्थचित्तस्य सावधानस्य तु एकैव गौ आतुरस्य सन्निहितमरणस्य तु गोशतं अग्रिमक्षणे मरिष्यती
तिमि यमाणस्तस्य तु चित्तविवर्जितं दानानुसंधानरहितं दत्तंगोसहस्रं च मृतस्य मरणानंतरं च गवां लक्षं एतत्सर्वं समतुल्यफलदं भवति अतः

दत्त्वा धेनुं सकृद्वापि कपिलां क्षीरसंयुताम् सोपस्करां सवत्सां च तपोवृत्तसमन्विते ६० ब्राह्मणे वेदविदुषे सर्वपापैः
प्रमुच्यते उद्धरेदंतकाले सादा तारं पापसंचयात् ६१ एका गौ स्वस्थचित्तस्य त्वातुरस्य च गोशतम् सहस्रं
म्रियमाणस्य दत्तं चित्तविवर्जितम् ६२ मृतस्यैतत्पुनर्लक्षं विधिपूर्तं च तत्समम् तीर्थयात्रासमोपेतं दानमे
कं चलक्षधा ६३ पात्रे दत्तं च यद्दानं तल्लक्षगुणितं भवेत् दातुः फलमनंतं स्थान्नपात्रस्य प्रतिग्रहः ६४ स्वा
ध्यायहोमसंयुक्तः परपाकविवर्जितः रत्नपूर्णो मपि महीं प्रतिगृह्य न लिप्यते ६५ विषशीतापहो मंत्रवन्ही किं
दोषभागिनौ अपात्रे सा च गौर्दत्ता दातारं न रकं नयेत् ६६ कुलैकशतसंयुक्तं गृहीतारं तु पातयेत् नापात्रे
विदुषा देया आत्मनः श्रेयश्च्छ्रुता ६७

स्वस्थावस्थायामेव देयमिति भावः एवमपि एकगोदानमन्यदाती

र्थयात्राभ्यां सम्यगुपेतं युक्तं तत्लक्षधा भवतीत्यर्थः ६३ ६४ ६५ ६६ अपात्रेदानेन तु महती विनष्टिरित्याह अपात्र इति सार्द्धेन ६७

पात्राणामपि बहूनामेकानदेयेत्याह ६८ ६९ दद्याद्वैतरणींधेनुंविशेषविधिनारवग इतिपूर्वसूचितविशेषविधिमेवाह कृष्णा

एकात्वे कस्यदातव्याबहूनांनकदाचन सावित्रीताविभक्तावादहत्यासप्तमंकुलम् ६८ कथितायामयापूर्वत
ववैतरणीनदी तस्याउद्धरणोपायंगोदानंकथयामिते ६९ कृष्णांवापाटलांवापिधेनुंकुर्यादलंकृताम् स्व
र्णशृंगीरौष्यरवुरांकांस्यपात्रोपदोहिनीम् ७० कृष्णावस्त्रयुगच्छन्नांकंठघंटासमन्विताम् कार्पासोपरिसंस्था
प्यताम्रपात्रंसंचैलकम् ७१ यमंहैमंन्यसेत्तत्रलोहदंडसमन्वितम् कांस्यपात्रेघृतंकृत्वा सर्वतस्योपरिन्येसे
त् ७२ नावमिक्ष्मयोंकृत्वापट्टसूत्रेणवेष्टयेत् गत्तंविधायसजलंकृत्वातस्मिन्क्षिपेत्तरिम् ७३ तस्यो
परिस्थितांकृत्वासूर्यदेहसमुद्भवाम् धेनुंसंकल्पयेत्तत्रयथाशास्त्रविधानतः ७४ सातंकाराणिवस्त्राणिब्रा
ह्मणायप्रकल्पयेत् पूजांकुर्याद्विधानेनगंधपुष्पाक्षतादिभिः ७५ पुच्छंसंगृह्यधेनोस्तुनावमाश्रित्यपादतः
पुरस्कृत्यततोविप्रमिमंमंत्रमुदीरयेत् ७६

मिति ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५

७७ ७८ वैतरणीवितरणं दानं तद्रूपिणीमेनांधेनुम् ७९ मांप्रतीक्षस्ववैतरण्याः सकाशादुत्तारणार्थं त्वमांप्रतीक्षस्वदृष्टिंकुरुष्व ८० यममा

भवसागरमग्नानांशोकतापोर्मिदुःखिनाम् आतात्वं हि जगन्नाथः शरणागतवत्सलः ७७ विष्णुरूपद्विजश्रेष्ठ
मामुद्धरमहीसुर सदक्षिणामयादत्तातुभ्यं वैतरणीनमः ७८ यममार्गमहाधारेतां नदीशतयोजनाम् त
नुकामोददाम्येतां तुभ्यं वैतरणीनमः ७९ धेनुकेमांप्रतीक्षस्वयम द्वारे महापथे उत्तारणार्थं देवेशि वैतरण्ये
नमोस्तुते ८० गावोमेअग्रतः संतु गावोमे संतु पृष्ठतः गावोमे हृदये संतु गवांमध्ये वसास्यहम् ८१ या
लक्ष्मीः सर्वभूतानां याच देवे प्रतिष्ठिता धेनुरूपेण सा देवी मम पापं व्यपोहतु ८२ इति मंत्रेश्वरसंप्रार्थ्यसांजलि
धेनुकां यमम् सर्वप्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् ८३ एवं दद्याद्विधानेन योगां वैतरणीं स्वग सयाति
धर्ममार्गेण धर्मराजसभांतरे ८४

गर्भयप्तीतस्य वाक्यमिदं गावोम इति ८१ भूतानां नरेन्द्रादीनां देवेन्द्रादिषु प्रतिष्ठिता स्थिताया लक्ष्मी अस्ती सा एव त्वं धेनुरूपेणासि अतो व्यपो
हतु दूरीकरोतु ८२ सर्वउपस्करम् ८३ ८४

व्रतं अवश्यं धेनुदास्यामीति नियमं कुर्यात् ८५ आवसथेषु गृहेषु ८६ ८७ अयनेषु विषुवे मकरकर्कशेषु तुलासंक्रांतिदिने युगादिषु अक्षय्यतृती

स्वस्थावस्थशरीरे तु वेतरण्या व्रतं चरेत् देयान्च विदुषा धेनुस्तां नदीं तर्तुभिच्छता ८५ सानायाति महामार्गे गो
दानेन नदीस्वर्ग तस्मादवश्यं दातव्यं पुण्यकालेषु सर्वदा ८६ गंगादि सर्वतीर्थेषु ब्राह्मणावसथेषु च चं
द्रसूर्योपरागेषु संक्रांतौ दशवारसरे ८७ अयनेषु विषुवेषु चैव व्यतीपाते युगादिषु अन्येषु पुण्यकालेषु दद्यात् गो
दानमुत्तमम् ८८ यदैकजायते श्रद्धापात्रं संप्राप्यते यदा स एव पुण्यकालस्याद्यतः संपत्तिरस्थिरा ८९
अस्थिराणि शरीराणि विभवो नैव शाश्वतः नित्यं सन्निहितो मृत्युः कर्तव्यो धर्मसंचयः ९० आत्मवित्तानुसा
रेण तत्र दानमनंतकम् देयं विप्राय विदुषे स्वात्मनः श्रेयश्च्छता ९१ अल्पेनापि हि वित्तेन स्वहस्तेनात्मने कृत
म् तदक्षयं भवेद्दानं तत्कालंचोपतिष्ठति ९२

यादिषु ८८ स एव श्रद्धापात्रयोः संयोग एव अतोऽन्यत्पुण्यकालापेक्षानकर्तव्येत्यर्थः ८९ इदं धेनुदादानं स्वहस्तदत्तं सत्सर्वगं सत्सर्वप्रदं भवति
अतो वैराग्यमुत्पादयन् स्वहस्तदाने श्रद्धामुत्पादयति अस्थिराणीत्यादि ९० तत्र पात्रे आत्मवित्तानुसारेण बहुवित्ते सति स्वल्पं न देयं इति भावः ९१

गृहीतदानपाथेयंपरलोकभ्योग्गंयेन अन्यथापाथेयंविनापथि अस्मिन्लोकमार्गेयथाशक्तिःक्लिश्यते तथैवासुत्रापि ९३ ९४ ९५ अविज्ञाय

गृहीतदानपाथेयः स्वरव्यातिमहाध्वनि अन्यथाक्लिश्यतेजंतुः पाथेयरहितः पथि ९३ यानियानिचदानानिदत्ता
निभुविमानवैः यमलोकपथेतानित्युपतिष्ठतिचाग्रतः ९४ महापुण्यप्रभावेनमानुषंजन्मलभ्यते यस्तस्या
प्यचरेद्धर्मसयातिपरमांगतिम् ९५ अविज्ञायनरोधर्मदुःखमायातियातिच मनुष्यजन्मसाफल्यंकेवलं
धर्मसेवनम् ९६ धनपुत्रकलत्रादिशरीरमपिबांधवाः अनित्यंसर्वमेवेदं तस्माद्धर्मसमाचरेत् ९७ ता
वहंधुः पितातावद्यावज्जीवतिमानवः मृतानामंतरं ज्ञात्वाक्षणात्स्नेहोनिवर्तते ९८ आत्मेवह्यात्मनोबंधु
रिति विद्यान्सुहृत्सुहृः जीवन्मपीतिसंचित्यमृतानांकः प्रदास्यति ९९ एवंजानन्निदंसर्वस्वहरत्तेनैवदीयताम्
अनित्यंजीवित्त यस्मात्सश्वात्कोपिनदारस्यति १००

अज्ञात्वाकृत्वेत्यर्थः ९६ ९७ ९८ जीवन्मप्यात्मेवबंधुः स्वस्यहितकर्ता जीवतामपिनोदत्तं तर्हि मृतानांकः नकोपिदास्यतीत्यर्थः अतएवंजा
नन्भितिद्वितीये नसंबंधः ९९ सर्वंइदं आतुरदानम् १००

१ २ ३ ४ ५ ६ धनंयावत् आत्मायत्तं आत्मनः स्वस्य आयत्तं आधीनं भवति मत्स्यं किंचिद्देयमरेइति वक्तुमपि नोत्सहते उत्साहेन वक्तुमं
मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्ठसमंक्षितौ विमुखा बांधवायांति धर्मस्तमनुगच्छति १ गृहादर्थानि वर्त्तते शमशानात्
सर्वबांधवाः श्रमाश्रमं कृतं कर्म गच्छंतमनुगच्छति २ शरीरं वह्निना दग्धं कृतं कर्म सहा स्थितम् पुण्यं वा
यदि वा पापं भुंक्ते सर्वत्र मानवः ३ नकोपि कस्यचिद्बन्धुः संसारे दुःखसागरे आयातिकर्मसंबंधाद्यातिकर्मक्ष
येयुनः ४ मातृपितृसुतभ्रातृबंधुदारादिसंगमः प्रपायामिव जंतूनां नद्यां काष्ठौघवच्चलः ५ कस्यपुत्राश्च यो
त्राश्च करयभार्या धनंच वा संसारे नास्तिकः कस्य स्वयंतस्मात्प्रदीयताम् ६ आत्मायत्तं धनं यावत् तावद्विप्रेसमर्प
येत् पराधीने धने जातेन किंचिद् वक्तुमुत्सहेत् ७ पूर्वजन्मकृताद्द्वानादत्र लब्धं धनं बहु तस्मादेवं परिज्ञाय धर्मार्थं
दीयतां धनम् ८ धर्मात्संजायते र्थश्च धर्मात् कामोभिजायते धर्म एवापवर्गा यतस्मान् धर्मसमाचरेत् ९

पियोग्येन भवति तर्हि दातुं योग्यः कुत इत्यर्थः ७ निदर्शनमाह पूर्व इति धनंच धर्मैकफलमिति धर्मार्थमेव दीयताम् ८ चतुर्वर्गफलदात्रपि ध
नमेवेत्याह धर्मादिति ९

श्रद्धापूर्तधर्मएवसद्गतिप्रदोभवतीत्याह श्रद्धयाइतिद्वाभ्याम् १० भक्त्याउपहृतंसमर्पितंमन्त्रादिप्रयत्नात्मनः श्रद्धापूर्तचित्तस्याहमश्रामी
ति ११ स्वहस्तदानंश्राद्धपुत्रदत्तस्तौति १२ देवानांसमूहोदैवतं तेदैवसमूहैरपि १३ तेनैवचित्तेनपुत्रादिभिः सहस्वयमपिनिः पापोभव

श्रद्धयाधार्यतेधर्मोबहुभिर्नार्थराशिभिः निष्किंचनाहिमुनयःश्रद्धावंतोदिवंगताः १० पत्रंपुष्पंफलंतोयंयोमेभ
क्त्याप्रयच्छति तदहंभक्त्युपहृतमश्रामिप्रयत्नात्मनः ११ तस्मादवश्यंदातव्यंतदादानंविधानतः अल्पं
वाबहुवेतीयंगणानांनैवकारयेत् १२ धर्मात्माचसपुत्रोवैदैवतैरपिपूज्यते दापयेद्यस्तुदानानिपितरंत्थातुरं
भुवि १३ पित्रोर्निमित्तंयद्विदितंपुत्रैः पात्रेसमर्पितम् आत्मापिपावितस्तेनपुत्रपौत्रप्रपौत्रकैः १४ पितुः
शतगुणंपुण्यंसहस्रंमानुरेवच भगिनीदशसाहस्रंसोदरेदत्तमक्षयं १५

तीत्यर्थः १४ पितुर्निमित्तमित्यनुदत्तमेवास्याप्यर्थः गर्भधारणपोषाभ्यांपितुर्मातागरीयसीतिहेतोः सहस्रंदयायाभगिनीमूर्तिरितिहेतोर्दश
साहस्रंनदयासहशदानमिति वचनाच्चेति सोदरस्यापिसमानोदरजन्मत्वादात्पितुस्तत्त्वं अतस्तद्वत्तमक्षयंभवति तदक्षयंभवेद्दानंस्वहस्तेना
त्मनेकतमितिपूर्वोक्तवचनादिति १५

दानदातुःपुत्रस्यापिब्रह्मणोऽपद्रवामार्यादयोऽनपरत्रनचेत्यादि अत्रापितेनैववित्तेनेति पूर्वस्यैवानुवृत्तिः १६ अदत्तेदोषमाहयदीतिद्वाभ्याम्

नन्वेवोपद्रवादातुर्नवानरकयातनाः मृत्युकालेचनभयंयमदूतसमुद्भवम् १६ यदिलोमान्नयच्छंतिकालेत्या
 तुरसंज्ञके मृताः शोचंति ते सर्वे कदर्याः पापिनः स्वग १७ पुत्राः पौत्राः सहभ्रात्रासगोत्राः सुहृदस्तुये ददं
 तिनातुरे दानं ब्रह्मणास्तेन संशयः १८ इति श्रीगण्डपुराणसारे द्वारे आतुरदाननिरूपणानाम अष्टमोऽध्यायः ८
 गरुड उवाच कथितं भवता सम्यक् दानमातुरकालिकं म्रियमाणस्य यत्कृत्यं तदिदानीं वद प्रभो १ श्री
 भगवानुवाच शृणु ताक्ष्यं प्रवक्ष्यामि देहत्यागस्य यद्विधिम् मृतायेन विधानेन सद्गतिं याति मानवाः २ क
 र्मयोगात् देहादेहीसुंचत्यत्र निजं वपुः तुलसीसंनिधौ कुर्यान्मंडलं गोमयेन तु ३

१७ १८ इति टीकायामष्टमोऽध्यायः ८ तुलस्यादिकमाहात्म्यं संन्यासविधिपूर्वकम् उवाच नवमेऽध्याये म्रियमाणविधिं हरिः १ गरु
 डः पृच्छति अधिमक्षणे मरिष्यतीति म्रियमाणस्तस्य यत्कृत्यं तद्वद १ येन मृतः सद्गतिं याति तद्विधिं शृणु २ कर्मयोगात् प्रारब्धकर्मोदयात्
 देही जीवः निजं आत्मत्वेन स्वीकृतं वपुः अत्र यदा त्यजति तदा मंडलं कुर्यादित्यन्वयः ३

४ ५ ६ ७ ८ ९ ननुअपुत्रस्यगतिर्नास्तीतिपूर्वोक्तविरोधात्पुत्रहीनः कथंविष्णुपुरंयातिसतुदुर्गतिमेवयाति इतिचेत्तत्राह एतेतिलादयो

तिलांश्चैवविकीर्याथदर्भांश्चैवविनिक्षिपेत् स्थापयेदासनेशुभ्रेशालिग्रामशिलांतदा ४ शालिग्रामशिलायत्रपाप
दोषभयापहा तत्संनिधानमरणात्मुक्तिर्जैतोः सुनिश्चिता ५ तुलसीविटपच्छायायत्रास्तिभवतापहा त
त्रैवमरणात्मुक्तिः सर्वदादानदुर्लभा ६ तुलसीविटपस्थानंगृहेयस्यावतिष्ठते तत्गृहंतीर्थरूपं हि नयांति
यमकिंकराः ७ तुलसीमंजरीयुक्तोयस्तुप्राणान्विमुच्यते यमस्तनेक्षितुंशक्तोयुक्तं पापशतैरपि ८ त
स्यादलंमुखेवहत्वातिलदर्भासनेमृतः नरोविष्णुपुरंयातिपुत्रहीनोऽप्यसंशयः ९ तिलाः पवित्रास्त्रिविधा
दर्भाश्चतुलसीरपि नरनिवारयंत्येतेदुर्गतिंयांतमातुरम् १० ममस्येदममुद्भूतायतस्तेपावनास्तिलाः अ
सु रादानवादेत्याविद्रवंतितिलैस्ततः ११ दर्भाविभूतिर्मेताक्षर्यममरोमसमुद्भवाः अतस्तत्स्पर्शनादेवस्व
र्गंगच्छंतिमानवाः १२

दुर्गतिंयांतंनिवारयंति १० ननुतिलादीनांईदृशोमहिमाकुतइतिचेत्तत्रा

ह ममेति ११ दर्भेति कुशोस्मिच्छृणजातीनांरोमाण्युन्दिज्जजातीनांउसतिस्थानानिभगवद्वचनादिति १२

कुशास्यातिपावनतामाह कुशइति १३ क्रियमाणाः कर्मणिप्रयुज्यमाना अपिनिर्माल्यतां अयोग्यतां नयांति १४ सामान्यशास्त्राद्विशेषशास्त्रस्य

कुशमूलेस्थितो ब्रह्माकुशमध्ये जनार्दनः कुशाग्रे शंकरो देवस्त्रयो देवाः कुशे स्थिताः १३ अतः कुशावन्दिमंत्र
तुलसीविप्रधेनवः नैते निर्माल्यतां यांति क्रियमाणाः पुनः पुनः १४ दर्भाः पिंडेषु निर्माल्या ब्राह्मणाः प्रेत
भोजने मंत्रागौस्तुलसीनीचे चितायां च हुताशनः १५ गोमयेनो पलिते तु दर्भास्तरणसंस्कृते भूतले
त्यातुरं कुर्यादं तरिक्षं विवर्जयेत् १६ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्च सर्वे देवा हुताशनः मंडलोपरितिष्ठंति तस्मा
त्कुर्वीत मंडलम् १७ सर्वत्र वसुधा पूता लेपो यत्र न विद्यते यत्र लेपः कृतस्तत्र पुनर्लेपेन शुद्ध्यति १८
राक्षसाश्च पिशाचाश्च भूताः प्रेता यमानुगाः अलिप्तदेशे रवद्वायामंतरिक्षे विशंति च १९ अतोऽग्निहोत्रं श्राद्धं
च ब्रह्मभोज्यं सरार्चनम् मंडले न विना भूम्यामातुरं नैव कारयेत् २०

बलवत्तामाह दर्भेति निचेनीचजातिमुखेमांत्राः गौस्तुलसीचतत्गृहे निर्माल्या अग्राह्याः १५ प्रासंगिकं परिसमाप्य प्रकृतमनुसरति
गोमयेनेति १६ १७ १८ १९ सरार्चनं देवपूजाम् २०

२१ २२ २३ २४ २५ २६ इतरा अन्यानद्यः अवगाहेन स्नानेन गंगातुदर्शनादिभिरेवपुनाति इतिहि

लिप्तभूम्यामतः कृत्वास्वर्णरत्नंमुखेक्षिपेत् विष्णोः पादोदकं दद्याच्छालिग्रामस्वरूपिणः २१ शालिग्रा
मशिलातोयंयः पिबेत् बिंदुमात्रकम् ससर्वपापनिर्मुक्तो वैकुण्ठभुवनं व्रजेत् २२ ततो गंगाजलं दद्यात्स
हापातकनाशनम् सर्वतीर्थकृतस्नानदानपुण्यफलप्रदम् २३ चांद्रायणं च रेद्वस्तुसहस्रं काय
शोधनम् पिबेद्यश्चैव गंगांभः समौ स्यातामुभावपि २४ अग्निं प्राप्य यथा ताक्ष्यं तूलराशिर्विनश्य
ति तथा गंगां बु पानेन पातकं भस्मसाद्भवेत् २५ यस्तु सूर्याशु संतप्तं गंगां गयः सलिलं पिबेत् ससर्व
षोनि निर्मुक्तः प्रयाति सदनं हरेः २६ नद्योजलावगाहेन पावयंती तरे जनान् दर्शनात् स्पर्शनात्पाना
त्तथा गंगेति कीर्तनात् २७

तीयेनान्वयः २७ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१

२८ जलपानमहिमा तु किं वपर्यते तत् स्मरणचिंतनादपि मुक्तो भवतीत्याह गंगेति द्वाप्याम् २९ ३० ३१ ३२ ३३ श्रीर

पुनात्यपुण्यान्पुरुषान्शतशोथसहस्रशः गंगा तस्मात्पिबेत्तस्याजलं संसारतारकम् २८ गंगागंगेति
यो ब्रूयात्प्राणैः कंठगतैरपि मृतो विष्णुपुरं याति न पुनर्जायते भुवि २९ उक्ता मद्भिश्च यः प्राणैः पुरुषः श्र
द्धयान्विता चिंतयेन्मनसा गंगा सोऽपियाति परांगतिम् ३० अतोऽध्यायेन्न मेदं गा संस्मरेत्तज्जलं पिबेत् त
तो भागवतं किंचित् शृणुयान्मोक्षदायकम् ३१ श्लोकं श्लोकाद्द्विपादं वा यो ते भागवतं पठेत् न तस्य पुन
रावृत्तिर्ब्रह्मलोकात् कदाचन ३२ वैदोपनिषदां पाठात् शिवविष्णुस्तवादपि ब्राह्मणक्षत्रियविशांस
रणं मुक्तिदायकम् ३३

अनशनंजलान्नपरित्यागः अनाशनेकाशयपयाक्षयागतिरितिहेतोः कुर्यादिति अथातुरसंन्यासंनिर्धारयतिदद्यादिति रसार्धेन अत्रयद्यपिब्राह्म
 णाः प्रव्रजंतिइतिश्रुतेसुरवजानामयंधर्मोयद्विष्णोर्लिंगधारणम् बाहुजातेरुजातानामयंधर्मो न विद्यते इतिस्मृतिनिषेधात् ब्राह्मणस्यैवप्रव्र
 ज्यान्तुक्षत्रियादेरित्याहुः तथापियदहरेवविरजेत्तदहरेवप्रव्रजेदित्यादिश्रुतेस्त्रैवर्णिकसाधारणत्वात् त्रयाणां वर्णानां वैदमधीत्याश्चमाच
 रणमिति सूत्रकारवचनाच्च सुरवजानामयंधर्मो वैष्णवंलिंगधारणम् बाहुजातेरुजातानां त्रिदंडं न विधीयते इतिदंडविषयेनिषेधदर्श
 नाच्च सोपवीतयोर्वैदमधीतयोर्विरक्तयोः क्षत्रियवैश्ययोरपिदंडधारणमंतरेणकेवलंप्रेषमंत्रेणैवमात्रेणैवातुरसंन्यासाधिकारः नत्वनुपवी

प्राणप्रयाणसमयेकुर्यादनशनंरवग

दद्यादातुरसंन्यासंविरक्तस्यद्विजन्मनः ३४

तयोर्गृहारूढसूदयोरित्याहुः किंच द्विजन्मनइत्युक्तवताश्रीभगवताप्ययमेवपक्षः स्वीकृतः क्षत्रियवैश्ययोरपिद्विजन्मनत्वादातुरसंन्यासाधिका
 रः सूचितः इतिप्रतीमः तथापिविरक्तस्यैवकिमर्थयदिसंन्यासोत्तरंप्रारब्धवशात् जीवतोपिपुनर्भोगक्षुक्त्या वांताशित्वंस्यात् किंतु गृहात्प्रव्र
 जेदेवेति तदुक्तंमनुना आत्मन्यग्नीन्समारोप्यब्राह्मणः प्रव्रजेत्गृहात् ब्राह्मणः क्षत्रियोवापिवैश्योवाप्रव्रजेत् गृहादितिस्मरणाच्चेति अत्रा
 यंविशेषः ब्राह्मणस्तुदंडधारणं कृत्वाक्षत्रियोवैश्यश्चउपशमादिसंन्यासधर्मान्स्वीकृत्यप्रव्रजेदिति अलंप्रासंगिकेन ३४

एतदेवसूचयति संन्यस्तमिति ॐ भूःसंन्यस्तमया ॐ भुवःसंन्यस्तमया ॐ ओंस्वःसंन्यस्तमया ॐ भूर्भुवःस्वःसंन्यस्तमयास्वाहा गा
यत्री ॐ पुत्रेषणायावित्तेषणायालोकेषणायाश्चव्युत्थितोहंस्वाहाशिरश्च ॐ अभयंसर्वभूतेभ्योमत्तः स्वाहेत्यादिप्रेष्यमंत्रानुच्चार्य अहंब्र
ह्मास्मीत्यनुभववाक्यार्थविचारणेनब्रह्मपरोभूयादित्यातुरविधिः अत्रदंडधारणेतुदाहः तिलोदकपिंडदानादिकंचनस्यात्तस्यबहिः

संन्यस्तमितियोज्यात्प्राणैः कंठगतैरपि मृतोविष्णुपुरंयातिनपुनर्जायतेभुवि ३५ एवंजातविधान
स्यधार्मिकस्यतदारवग ऊर्ध्वच्छिद्रेणगच्छंतिप्राणास्तस्यस्करेवनही ३६ सुरवंचचक्षुषीनासेकणौद्वारा
णिसप्तच एभ्यःसकृत्तिनोयांतियोगिनस्तालुरंध्रतः ३७ अपानान्मिलितप्राणोयदाहिभवतिपृथक् सू
क्ष्मीभूत्वातदावायुर्विनिःक्रामतिपुत्तलात् ३८

संन्यस्तस्यतुरीयाश्रमत्वात् अस्याहंब्रह्मास्मीत्यंतः संन्यस्तस्यतुपारलोकि
कमपिसर्ववक्ष्यमाणं कर्मकुर्यादिति विशेषः किंच सांप्रदायिकानांतु इदमप्यनभिमतमेवतेतुब्राह्मणस्यापिदंडधारणंविनातुरसंन्यासोनास्तिक्षत्रि
यवैश्ययोश्चसर्वथैवानधिकारइत्येवंवदंतीति ३५ एवंउक्तप्रकारेणजातंविधानंआतुरकृत्यंस्यतस्य ३६ ऊर्ध्वच्छिद्राण्येवाह सुरवमिति ३७
प्राणोऽक्रमणेनशरीरत्यागप्रकारमाह अपानादिति नाभिस्थानेमिलितयोः प्राणापानयोर्यदाविश्लेषोभवति तदासूक्ष्मीभूत्वातींद्रियः सन्
वायुःप्राणःपुत्तलात्शरीराग्निःसरति ३८ ७ ७९

मरुतीश्वरे शरीराधारभूते प्राणयथानिराधारोद्रुमः पतति एवंपतते ३९ गतप्राणस्यशरीरस्यावस्था माह निर्विचेष्टमितिद्वाभ्यांम् ४० ईदृ
शोदेहे ४१ पृथिव्यादीनांस्वस्वरूपेलयमाह सपादेन ४२ आत्मानुजायते अस्तिवर्द्धतेविपरिणमते अपक्षीयते नश्यतीत्येवंभाष्यकारादिभि

शरीरंपततेपश्चान्निर्गतेमरुतीश्वरे कालाहृतंपतत्येवंनिराधारोयथाद्रुमः ३९ निर्विचेष्टंशरीरंतुप्राणैर्मुक्तं
जुगुप्सितम् असृश्यंजायतेसद्योदुर्गंधंसर्वनिंदितम् ४० त्रिधावस्थाशरीरस्यरुमिविटभस्मरूपतः
किंगर्वः क्रियतेदेहेक्षणविध्वंसिभिर्नरैः ४१ पृथिव्यांलीयतेपृथ्वी आपश्चैवतथाप्लव तेजस्तेजसिलीये
तसमीरस्तुसमीरेण ४२ आकाशश्चतथाकाशोसर्वव्यापीचशंकरः नित्यमुक्तोजगत्साक्षीआत्मादेहेष्व
जोमरः ४३ सर्वेद्रिययुतेजीवःशब्दादिविषयैर्वृतः कामरागादिभिर्युक्तः कर्मकोशासमन्वितः ४४ पु
ण्यवासनयायुक्तोनिमित्तस्वनकर्मणा सप्रविश्यनवेदेहेगृहे दग्धयथागृही ४५

रुक्तषड्भावविकाररहितएवास्ति ४३ ननुपृथिव्यादयस्तुस्वस्वसूक्ष्मस्वरूपेलीनाभवन्ति आत्मान्वनित्यमुक्तोजगत्साक्षीभवति तर्हिकर्मफल
भोक्ताकः इत्याशंकायांजीवएवपुण्यापुण्यवासनानुसारेणशुभाशुभकर्मफल भोक्तास्तिइतिव्यावहारिकंजीवस्वस्वंपनिरूपयन्नाह सर्वइति ४४
४५

४६ धार्मिकावल्लभायेषांते देवदूताः कृतं आतुरकृत्यं येन तं एनं धार्मिकं स्वः स्वर्गलोके नयंति ४७ स्रष्टुशोभनो दिव्यस्तेजोमयो देहो यस्य स देवरूपः
सन्नाकं स्वर्गादिलोकं तत्क्षणमेव प्राप्नोतीति न हि स्रष्टुतिनां वर्षपर्यं तं मम मार्गगमनं भवतीति भावः ४८ इति टीकायां नवमोऽध्यायः ९

तदा विमानमादाय किंकिणीजालमालियत् आयांति देवदूताश्चलसञ्चामरशोभिताः ४६ धर्मतत्त्वविदः प्राज्ञाः
सदा धार्मिकवल्लभाः तदै नं कृतकृत्यं स्वविमानेन नयंति ते ४७ स्रष्टुदिव्यदेहो विरंजांबरस्रक्कवर्णरत्नाभर
णैरुपेतः दानप्रभावात्समहानुभावः प्राप्नोति नाकं स्रष्टुपूज्यमानः ४८ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धारेऽभि
माणकृत्यनिरूपणो नाम नवमोऽध्यायः ९ गरुड उवाच देहदाहविधानं च वदस्व कृतिनां विभो सती
यदि भवेत्सती तस्याश्च महिमां वद १ श्रीभगवानुवाच शृणु तार्क्ष्य प्रवक्ष्यामि सर्वमेवोर्ध्वदौहिकम्
यत्कृत्वा पुत्रपौत्राश्च मुच्यंते पैतृकादृणात् २

स्वर्गगतस्य जीवस्य देहदाहविधिं रवग सत्याविधानं महिमां हरिं च परिपृच्छति १ दाहतृतीयदिनयोः पचकस्य विधिं तथा सतीगंगाप्रभा
वं च दशमे प्राह माधवः २ देह इति १ और्ध्वदौहिकं लोकान्तरोपयोगिकर्म २

अंत्येष्टिंदाहादिकर्म ३ पापानां अपनुतिर्नाशस्तदर्थमिति हेतुरुक्तः ४ मृतौ मरणे सति ५ ६ स्वर्गभिः पुष्पमालादिभिर्मंडयन्त् शवं भूषये
त् तदुक्तं विष्णुपुराणे प्रेतदेहं शुभैः स्नानैः स्नापितं स्वर्गिभूषितम् दग्ध्वा ग्रामाद्दहिस्नायादिति ७ संकल्पेन अमुकगोत्राय अमुक

किं दत्तेर्बहुभिर्दानैः पित्रोरंतेष्टिमाचरेत् तेनाग्निष्टोमसदृशंपुत्रः फलमवाप्नुयात् ३ तदाशोकं पपित्यज्य
कारयेन्मुंडनं कृतः समस्तबांधवैर्युक्तः सर्वपापापनुत्तये ४ मातापित्रोर्मृतौ येन कारितं मुंडनं न हि आ
त्मजः सकथं ज्ञेयः संसारार्णवतारकः ५ अतो मुंडनमावश्यं न स्वकक्षविवर्जितम् ततः सर्वांधवः स्नात्वा धौ
तवस्त्राणि धारयेत् ६ सद्योजलं समानीय यतस्तस्नापयेत् शवम् मंडयेच्चंदनैस्वर्गिभर्गंगासृत्तिकया थवा
७ नवीनवस्त्रैः संच्छाद्य तदापिंडं सदक्षिणम् नामगोत्रं समुच्चार्य संकल्पेनापसव्यतः ८ मृत्युस्थानेश
वो नाम तस्य नाम्ना प्रदापयेत् तेन भूमिर्भवेत्तुष्टा तदधिष्ठातृदेवता ९

नाम्ने शवाय ब्रह्मदेवत्यस्थानपिंडोयं मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति ८ एवं हि द्वारि विश्रामे पांथः भूतनाम्ना विष्णुरुद्रदेवत्यं पिंडं दद्यादिति ते
न स्थानपिंडेन तस्य शवस्य अधिष्ठातृदेवता आधारभूता भूमिस्तुष्टा भवेदिति कारणमुक्तम् ९

तेन द्वारपिंडेन भूतकोटिषु भूतानां गणनासूये दुर्गताः दुष्टं अशुचिस्थानं प्राप्स्यते उपघाताय विघ्नाय न विघ्नोत्रसद्गतिमवरुध्यस्वसमानं कारणं तत्क
र्तुं नैव प्रभवंतीति १० ११ १२ १३ तेन भूतनाम्ना तस्मै प्रेताय पिंड इत्यनुवर्तते संमार्ज्यभूमिं अभ्युक्ष्य जलेन संस्नाप्य शवम् १४ तस्य प्रेतस्य

द्वारदेशे भवेत्पांथस्तस्य नाम्ना प्रदापयेत् तेन नैवोपघाताय भूतकोटिषु दुर्गताः १० ततः प्रदक्षिणां कृत्वा पू
जनीयः स्तुषादिभिः स्कंधः पुत्रेण दातव्यस्तदान्यैर्बोधवैः सहः ११ धृत्वा स्कंधे स्वपितरं यः स्मशानाय
गच्छति सोश्च मेघफलं पुत्रो लभते च पदे पदे १२ नीत्वा स्कंधे स्वपृष्ठे के सदा तातेन लालितः तदैव तद्दृ
ष्यान्मुच्येत् सृष्टं स्वपितरं वहेत् १३ ततोर्ध्वमार्गे विश्रामं संमार्ज्याभ्युक्ष्य कारयेत् संस्नाप्य भूतसंज्ञाय तस्मै ते
न प्रदापयेत् १४ पिशाचाराक्षसाय क्षाये चान्येदिक्षु संस्थिताः तस्य होतव्यदेहस्य नैवायोग्यत्वका
रकाः १५

होतव्यस्य होतुं दग्धुं योग्यस्य देहस्य अयोग्यत्वकारकान् अत्र पिंडवानं विना तन्मांसभक्षणमयोग्यत्वं यथोच्छिष्टं हविर्हवनायोग्यं भवति तद्
द्देहोपीत्यर्थः अतः पिशाचादयः पिंडं भुक्त्वा तन्मांसं भक्षणं कुर्वन्तीति कारणमुक्तं इदमेव चिन्तादौ १५

१६ समाज्यभूमिसंलिख्यगोमयेनवेदिकांलिख्यभूमिंजलिस्थितस्यांदर्भेणोर्ध्वरेखांकृत्वारेखामध्येनामिकांगुष्ठेनोक्षृत्यजलेनाभ्युक्ष्यउपसमाधा
यतत्रवह्निंसंस्थाप्यक्रव्यंमृतकस्यमांसं अतिभक्षतीति क्रव्यादस्तदेवसंज्ञानामयस्यतदेवंवह्निंपुष्पादिभिःसंपूज्यलोमभ्यःस्वाहात्वग्भ्यःस्वाहाः२
मांसेभ्यःस्वाहाइत्याद्यनुवाक्येनवेदमंत्रेणविधिमनतिक्रम्येतिथथाविधिहोमंकुर्यात् १८ हेक्रव्याददेवत्वमेवांते भूतानिपंचभूतात्म

ततोनीत्वास्मशानेषुस्थापयेदुत्तरामुरवम् तत्रदेहस्यदाहार्थंस्थलंसंशोधयेद्यथा १६ समाज्यभूमिसंलि
ख्योल्लिख्योक्षृत्यचवेदिकाम् अभ्युक्ष्यापसमाधायवह्नितत्रविधानतः १७ पुष्पाक्षतेरथाभ्यर्च्यदेवंक्रव्या
दसंज्ञकम् लोमभ्यस्त्वनुवाक्येनहोमंकुर्याद्यथाविधि १८ त्वंभूतभृज्जगद्योनिरुवंभूतपरिपालकः सृ
तः संसारिकस्तस्मादेनंत्वंस्वर्गतिंनय १९

कशरीराणिबिषर्षि स्वस्मिन्धारयसिइतिभूतभृदसि किंचत्वमेवजगतांयोनिः कारणंचासीः पंचमहाभूतांतर्गतत्वात्वमेवलोकस्य
सर्वप्राणिजातस्यक्षुधासंदोपनेन भुक्तान्नपरिपाकेनपरिपालकोसितस्माद्देतोःसंसारिकःसंसारेभवमृतश्चायंपुरुषस्तमेनंस्वर्गतिंनय प्रा
पयेतिप्रार्थना १९ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६

२० चितायांमोक्षस्थापनंतत्प्रभृतिकंतदारभ्यसपिंडनात् प्राक्प्रेतत्वंभवति अतश्चित्तायांशवहस्तेचसपिं डीपर्यंतंचप्रेतनाम्नेवप्रदात्त
व्यंस्थानादिषुशवपांथभूतनामभिरिति २१ पक्षांतरमाह केपिति प्रेतकल्पं अंत्येष्टिविधानंतद्विदः साधकमप्याहुः अतस्तेनसाधकना
म्नावाकरेएवप्रेतनाम्नेति २२ यथादिकृपालादिबलिभिर्हविराहुतियोग्यंभवति तद्वत्संचपिंडैः शवस्याहुतियोग्यतेति अन्यथापंचपिं

इतिसंप्रार्थयित्वाग्निंचितांतत्रेवकारयेत् श्रीखंडतुलसीकाष्ठैः पलाशाश्वत्थदारुभिः २० चितामारोप्य
तंप्रेतंपिंडौद्वौतत्रदापयेत् चितायांशवहस्तेचप्रेतनाम्नाखगेश्वर चितामोक्षप्रभृतिकंप्रेतत्वमुपजायते २१
केपितंसाधकंप्राहुः प्रेतकल्पविदोजनाः चितायांतेननाम्नावाप्रेतनाम्नाथवाकरे २२ इत्येवंपंचभिःपिंडैः शवस्याहु
तियोग्यता अन्यथान्चोपघातायपूर्वाक्तास्तेभवंतिहि २३ प्रेतोदत्त्वापंचपिंडान्हुतमादायतंतृणैः अ
ग्निंपुत्रस्तदादद्यान्नभवेत्संचकंयदि २४

डदानंविनातुउपघातायस्वकुशलनाशायपूर्वोक्तभूतपिशाचादयोभवंतीति २३ पूर्वलोमभ्यस्याहेत्यनुवाक्येनहुतंतमेवाग्निंतृणैरादायपु
त्रोदद्यादग्निंनिरग्निंकानांसाग्निकानांतुअग्निहोत्रादादायदद्यादितिविशेषः २४

यदिपंचकस्यात्तदादाहोनवासवोत्तरदलादिपंचकेप्रेतदाहत्ृणकाषसंग्रहंनकारयेदितिनिषेधात् २५ रेवती अंतेयस्यतदेतत्पंचकंदाहे

पंचकेषुमृतोयस्तुनगतिलभतेनरः दाहस्तत्रनकर्तव्यः कृतेन्यमरणंभवेत् २५ आदौकृत्वाधनिष्ठार्ध
मेतन्नक्षत्रपंचकम् रेवत्यंतंनदाहेर्हदाहेचनशकंभवेत् २६ गृहेहानिर्भवेत्तस्यऋक्षेषुमृतोहियः
पुत्राणांगोत्रिणांचापिकश्चिद्विघ्नः प्रजायते २७ अथवाऋक्षमध्येहिदाहस्याद्विधिपूर्वकः तद्वि
धितेप्रवक्ष्यामिसर्वदोषप्रशांतये २८ शवस्यनिकटेतार्क्ष्यनिक्षिपेत्पुत्तलास्तदा दभमयाश्चत्वारऋ
क्षमंत्राभिमंत्रिताः २९ तसहेमप्रकर्तव्यंवहंतिक्रक्षनामभिः प्रेताजयतमंत्रेणपुनर्होमस्तुसंपुटेः ३०
ततोदाहः प्रकर्तव्यस्तैश्चपुत्तलकैः सह सपिंडेनदिनेकुर्यात्तस्यशांतिविधिंस्कृतः ३१ तिलपात्रंहिरण्यं
चरूप्यंरत्नंयथाक्रमम् घृतपूर्णकांस्यपात्रदद्याद्दोषप्रशांतये ३२

अर्हयोग्यंन २६ दाहेसतिशुभाभावएवाह गृहेइति २७ विधिनातुपंचकेपिदाहस्यादित्याह अथेति २८ विधिमेवाहशवेतिमंत्राः
संहितायांज्ञातव्याः २९ प्रेताजयतानरइंद्रोवः शर्मशयच्छतु इतिमंत्रेणसंपुटेः ऋक्षनामभिः होमःकार्यः ३० ३१ ३२

३३ ३४ प्रसंगात्सतीकृत्यं तन्महिमां च्वाह पतिव्रताद्येकोनविंशतिभिः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

एवंशांतिविधानंतु कृत्वा दाहं करोति यः न तस्य विधो जायेत प्रेतो याति परांगतिम् ३३ एवंपंचकदाहः स्या
त्तद्विनाकेवलं दहेत् सती यदि भवेत्यत्नीत्यासह विनिर्दहेत् ३४ पतिव्रताय यदानारी भर्तुः प्रियहिते रता
इच्छेत्सहैव गमनं तदारम्भानं समाचरेत् ३५ कुंकुमांजनसद्वस्त्रभूषणैर्भूषितां तनुम् दानं दद्याद्द्विजाति
भ्यो बंधुवर्गभ्य एव च ३६ गुरुं नमस्कृत्य तदा निर्गच्छेत् मंदिराद्बहिः ततो देवालयांगत्वा भक्त्या तं प्रणा
मेन्द्रिम् ३७ समर्प्याभरणं तत्र श्रीफलं परिगृह्य च लज्जामोहं परित्यज्य श्मशानं भवनं व्रजेत् ३८ त
त्र सूर्यं नमस्कृत्य परिक्रम्य चितां तदा पुष्पशय्यां तदारोहे निजांके स्वापयत् पतिम् ३९ सरिवभ्यः
श्रीफलं दद्यात् दाहमाज्ञापयेत्ततः गंगास्नानसमंज्ञात्वा शरीरं परिदाहयेत् ४० नदहेत् गर्भिणी नारी शरी
रं पतिना सह जनयित्वा प्रसूतिं च बालं पोष्य सती भवेत् ४१

अपीडनमेवदृष्टान्तेनस्पृश्यति दह्यतेइतिद्वाभ्याम् ४२ ४३ दिव्यादौविवादशपथादौ ४४ किंच अंतरात्मासतीजीवः मृतेनदेहरूपेणानु
मरणंगतेनआत्मना अव्ययात्मस्वरूपेणचभर्त्रासहएकतांप्राप्तापुनर्नारीशरीरंनप्राप्नोतीत्यर्थः ४५ इममेवार्थंव्यतिरेकसुरेवनद्रढयति या

नारीभर्तारमासाद्यशरीरंदहतेयदि अग्निर्दहतिगात्राणिनेवात्मानंप्रपीडयेत् ४२ दह्यतेध्मायमानानां
धानूनांचयथामलः तथानारीदहेत्यापंहताशैत्यमृतोपमे ४३ दिव्यादौसत्ययुक्तश्चशुद्धोधर्मयुतो नरः
यथानदह्यतेतसलोहोपिंडेनकर्हिचित् ४४ तथासापतिसंयुक्तादत्यतेनकदाचन अंतरात्मात्मनाभर्त्रा
मृतेनैकत्वमागता ४५ यावच्चाग्रौमृतेपत्योस्त्रीनात्मानंप्रदाहयेत् तावन्मसुच्यतेसाहि स्त्रीशरीरा
त्कथंचन ४६ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनस्वपतिंसेवयेत्सदा कर्मणामनसावाचासृतेजीवतितद्गता ४७ मृ
तेभर्त्तरियानारीसमारोहेन्दुताशनम् साकंधतीसमाभूत्वास्वर्गलोकेमहीयते ४८

यदिति यावत्सतीनस्यात्तावत्स्त्रीत्वान्नसुच्यते किंतुसतीएवसुच्येतइत्यर्थः ४६ भर्त्तरिमृते जीवतिचसतितद्गतातदनुगताभवेत् ४७ म
हीयते पूज्याभवति ४८

भर्तृपरमाभर्तुरपिशोभनरूपा ४९ अत्र अस्मिन्लोके ५० तिस्रःकोत्यइतिअगणितानियावत्यःसिकताभूमेस्तावतीरददंस्मगाइतिवत् ५१
रमणेनसहैकत्वंगतापितेनक्रीडते इत्यत्र अद्वैतेचस्मितंस्फातंनस्यादन्यान्यमीक्षणमितिवचनादद्वैतानंदादपिस्नेहानंदे अधिकस्वरवातुभावात्पृथक्

तत्रसाभर्तृपरमास्तूयमानाप्सरोगणैः रमतेपतिनासांर्द्धयावदिंद्राश्वतुर्दश ४९ मातृकंपैतृकंचैवयत्रसाचप्रदो
यते कुलत्रयंपुनात्यत्रभर्तारंयानुगच्छति ५० तिस्रःकोत्येर्द्धकोटीचयानिरोमाणिमानुषे तावत्का
लंवसेत्स्वर्गेपतिनासहमोदते ५१ विमानेसूर्यसंकाशेक्रीडतेरमणेनसा यावदादित्यचंद्रौचभर्तृलोकेचि
रंवसेत् ५२ पुनश्चिरायुःसाभूत्वाजायतेविमलेकुले पतिव्रतातुयानारीतमेवलभतेपतिम् ५३ याक्षणंदा
हदुःखेनस्वरमेतादृशंत्यजेत् सामूढाजन्मपर्यंतदद्यतेविरहाग्निना ५४

भूत्वारमतेइतिभावः भर्तृलोकेस्वर्गे ५२ किंच मुक्तापिलीलाधि

ग्रहंरुत्वाभजंतेवभजनानंदस्याधिक्यंतथात्रापिस्नेहानंदस्याधिकत्वात्तरमणायस्वेच्छयैवविमलेकुलेजायतेनतुकर्मणाइति अन्यथासतीएवस्त्री
शरीरान्मुच्यतेनान्याइतिपूर्वोक्तवचनविरोधः स्यात् तंस्वपतिमेवलभते तदुक्तंमाघे अतीवयोषित्प्रकृतिःसुनिश्चलापुमासमभ्येतिभवांतरेष्वपी
ति ५३ अनुत्प्याह याइति ५४ ७९

प्रासंगिकं पंचकसतीकृत्यं परिसमाप्य प्रस्तुतदाह मेवानुसरति यदीति तंनरं एवं वक्ष्यमाणप्रकारेण ५५ स्फोटयेद्वायमभिप्रायः हठयोगिनस्तुस्वे
च्छया ब्रह्मरंध्रं भित्वा ब्रह्मलोकं याति कर्मयोगिनां तु परतो भेदनेन पितृदेवलोकं प्राप्तिर्भवति संन्यासिनां तु पूर्वभित्वा पश्चात् गंगायां तदलाभे भूमौ
वानिक्षिपेदिति ५६ ५७ मंत्रमेवाह अस्मात् अकारात् अकारो वासुदेवः स्यात् इति मंत्रकोशः अक्षराणामकरोस्मीति श्रीभगवद्द्वचनाच्च

तस्मात्पतिं शिवं ज्ञात्वा सह तेन दहेतनुम् यदि न स्यात्सतीताक्षर्यं तमेवंप्रदहेत्तदा ५५ अर्धे दग्धे थवापूर्णे स्फो
टयेत्तस्य प्रस्तकम् गृहस्थानां तु काष्ठं न यतीनां श्रीफलेन च ५६ प्रासयेत्पितृलोकानां भित्वा तद्ब्रह्मरंध्रं कम्
आजाहृतिं ततो तद्धान्मंत्रेणानेन तत्कृतः ५७ अस्मात्त्वमधिजातो सित्वदयं जायतां पुनः असौ च
गायलौ कायस्वाहा ज्वलतु पावक ५८

हे पावक त्वं श्रीवासुदेवाज्जातोसि वाचां वन्दे सुखं क्षेत्रमिति स्मृत्युक्तेः किंच त्वत्त्वत्तः सकाशात् अयं जनः स्वर्गाय लोकाय स्वर्गलोकं प्रति गंतुं
पुनर्जायतां तेजोमयं दिव्यशरीरेण उत्पन्नो भवतु किंच अस्यै अस्य स्थूलदेहः स्वाहा त्वयि हविरस्तु किंच ज्वालायामेव हविर्हूयते अतस्त्वज्ज्व
लतु प्रज्वलितो भवेति मंत्रार्थः ५८

एवमिति अर्धदग्धेतुमस्तकं स्फोटयेत् पूर्णदग्धे सत्याज्याहुतिदंद्याच्चेति तेनरोदनेन गुर्जराणां कुलव्यवहारपरमेतत् ५९ पूर्वस्त्रीभिः ततस्त्रीभ्यः
पश्चात्सुतादिभिरिति नामगोत्राभ्यां उपकल्पितं संकल्पितं अमुकगोत्राया अमुकप्रेतायेदं तिलोदकं महत्तंतवोपतिष्ठतामिति ६० प्राशयंत् चर्व

एवमाज्याहुतिदत्त्वा तिलमिश्रांसमंत्रकाम् रोदितव्यं ततो गाढं तेन तस्थस्वरवं भवेत् ५९ दाहादनंतरं का
र्यं स्त्रीभिः स्नानं ततः स्नानैः तिलोदकं ततो दद्यान्नामगोत्रोपकल्पितम् ६० प्राशयेन्निंबपत्राणि मृत
कस्या गुणान्वदेत् स्त्रीजनो गृहं गच्छेत् पृष्ठतो नरसंचयः ६१ गृहे स्नानं पुनः कृत्वा गोत्रासंचप्रदाप
येत् पत्रावल्यांच भुंजीयात् गृहाचनैव भक्षयेत् ६२ मृतकस्थानमालिष्यदक्षिणाभिमुखं ततः द्वाद
शाहकपर्यंतं दीपं कुर्यादहर्निशम् ६३ सूर्येस्तमागते ताक्षर्यं शाने वा चतुर्थथे दुग्धंच मृन्मये पात्रे तो
दद्याद्दिनत्रयम् ६४

येत् शोकदिने मिष्टभोजनपरिहाराय पूर्वं कटुमुखं कुर्यादित्यभिप्रायः गुणान् कीर्तिकरान् यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुण्यालोकेषु गीयते तावत्का
लं वसेत्स्वर्गं पूज्यमानः सुरासुरैरित्यभिप्रायः ६१ ६२ ६३ ६४

६५ अत्र अस्मिन्पात्रे मितं स्वल्पं हि दक्षीरं तु श्राद्धिभुंक्ष्व इदं नीरं च पिब ६६ चतुर्थे दिने तदुक्तं विष्णुपुराणे चतुर्थे न्हि च कर्तव्यं भस्मास्थि च
यनं नृप इति अवरोधतः चतुर्थे दिने पंचकशानिवारादियोगात् ६७ संचयविधानमेवाह गत्येत्याद्येकादशभिः ६८ परिक्रमावामावर्त्तेन

अपक्वं सृन्मये पात्रं क्षीरनीरप्रपूरितम् काष्ठत्रये गुणैर्बद्धे दृत्वा मंत्रं पठेदिमम् ६५ स्मशानानलदग्धासि
परित्यक्तोसि बांधवैः इदं नीरं मितं क्षीरं मंत्रश्राद्धिमितं पिब ६६ चतुर्थे संचयः कार्यः साग्नि कैश्चानिरग्नि
कैः तृतीये न्हि द्वितीये वा कर्तव्यं श्रावरोधतः ६७ गत्वा स्मशानभूमिं च स्नानं कृत्वा शक्तिर्भवेत् ऊर्णा
सूत्रं वेष्टयित्वा पवित्रीपरिधाय च ६८ दद्यात् स्मशानवासिभ्यस्ततो माषबलिं कृतः यमायत्वेति मंत्रेण
ति स्त्रः कुर्यात् परिक्रमाः ६९ ततो दुग्धेन संभ्युक्ष्य चितास्थानं स्वगेश्वर जलेन समये पश्चाद्दूरे दस्थि
वृंदकम् ७० कृत्वा पलाशपत्रेषु क्षालयेद्दुग्धवारिभिः संस्थाप्य सृन्मये पात्रे श्राद्धं कुर्याद्यथाविधि ७१

कुर्यात् ६९ संभ्युक्ष्य पूर्वतु किंचिद्दुग्धेन संप्रोक्ष्य उद्धरेत् चि तास्थानान्निष्काशयेत् ७० उपलेपितस्थलमेव स्थोडिलं भवति तन्नि
कोणं कृत्वा तत्र त्रिषु दक्षिणपश्चिमोत्तराकादिक्षु ७१

७२ ७३ ७४ ७५ गर्तपिंडाद्दाहस्यार्तिर्नश्यतिमलिनषोडशस्यांगभूतोभवति ७६ ७७ ७८ गंगायांअस्थिपतनस्यमहिमानमाह

त्रिकोणस्थडिलंकृत्वागोमयेनोपलेपितम् दक्षिणाभिमुखोदिक्षुदद्यात्पिंडत्रयंत्रिषु ७२ पुंजीकृत्य
 चिताभस्मतत्रधृत्वात्रिपादुकाम् स्थापयेत्तत्रसजलमनाच्छाद्यसुरवेष्टम् ७३ ततस्तुंडलपाकेनद
 धिघृतसमन्वितम् बलिप्रेतायसजलंदद्यान्मिष्टंयथाविधि ७४ पदानिदशपंचैवचोत्तरस्यादिशिब्रजे
 त् गर्तविधायतत्रास्थिपात्रंसंस्थापयेत्स्वग ७५ तस्योपरिततोदद्यात्पिंडंदाहार्तिनाशनम् गर्तोदु
 हृत्यतत्पात्रंनोत्वागच्छेज्जलाशयम् ७६ तत्रप्रक्षालयेद्गुग्धंजलादस्थिपुनःपुनः चर्चयेच्चंदनेनाथ
 कुंकुमेनविशेषतः ७७ धृत्वासंपुटकेतानिकृत्वाचहृदिमस्तके परिक्रम्यनमस्कृत्यगंगामध्येविनिक्षिपे
 त् ७८ अंतर्दशाहंयस्यास्थिगंगातोयेनिमज्जति नतस्यपुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कदाचन ७९ याव
 दस्थिमनुष्यस्यगंगातोयेषुतिष्ठति तावद्दूर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ८० अंतरित्यष्टभिःदशदिनमध्येएवमहीय

ते पूज्योभूवति ७९ तस्यामस्थिपतनप्रभावंतु किंवर्यते तज्जलकृतसंगपवनस्पर्शादपि कृतार्थोभवतिइत्याह गंगेति ८०

गंगाजलस्य असाधारणतामाह ८१ ८२ यथाएवाह याइति एतान् षष्टिसहस्रान् भस्मारव्यानपि भस्म एवारव्यानामान्तियेषां तस्यावशेषानि

गंगाजलोर्मिसंस्पृश्य मृतकं पवनो यदा स्पृशते पातकं तस्य सद्य एव विनश्यति ८१ आराध्यतपसोऽग्रेण गं
गां देवीं भगीरथः उद्धरार्थं पूर्वजानामानयत् ब्रह्मलोकतः ८२ त्रिषु लोकेषु विख्यातं गंगायाः भवनं यशः
यापुत्रान्सगरस्येतान् भस्मारव्याननयद्विवस्म ८३ पूर्ववयसि पापानिये कृत्वा मानवासृताः गंगायामस्थि
पतनात् स्वर्गलोकं प्रयांतिते ८४ कश्चित् व्याधो महारण्ये सर्वप्राणिविहिंसकः सिंहेन निहितो यावत्प्र
याति नरकालये ८५ तावत्काकेन तस्यास्थि गंगायां पातितं तदा दिव्यं विमानमारुह्य सगतो देवमंदिर
म् ८६ अतः स्वमेव सत्युत्रो गंगायामस्थि पातयेत् अस्थिसंचयनादूर्ध्वं दशगात्रं समाचरेत् ८७

त्यर्थः ८३ पतनात्पतनमात्रादेव ८४ अत्र इति हासं कथयति कश्चिदिति द्वाभ्याम् ८५ अयं भावः अजामिलो यथा अविदित हरिनाममहि
मापि सुतगत हरिनामोच्चारणात्सुक्तः तथैवायमपि तच्चरणोदकादिति ८६ अतः गंगा एव मुक्तिप्रदा इति हेतोः ८७

अथशद्धोविधानांतरे अत्रपुनर्दाहिकं सिंहावलोकनेनाह यत्तस्मिन्दिने शृणुयात् तदा तस्मिन्नेवादिने पूर्ववत् पूर्वोक्तविधानेन पुत्तलंकेवलमेव दहे
न्तुकोष्ठैः समादाय सम्यगस्थिसंचयनविधानेनादाय क्वचित्पिष्टपुत्तलकं कृत्वेति पाठः तत्रायंविधिः यवपिष्टस्य सांगं हस्तमात्रं पुत्तलं विधाय तन्ना
भौ प्रज्वलितं दीपं निधाय प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् यथा अमुकगोत्रस्य प्राण इह प्राणाः हंसः जीव इह स्थितो जीवः सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनस्त्वक्चक्षुश्चैत्रो

अथ कश्चिद्द्विदेशो वा वने चौरभये मृतः न लब्धस्तस्य देहश्चेत् शृणुयाद्यदिने तदा ८८ दुर्भपुत्तलकं कृत्वा
पूर्ववत्केवलमेव दहेत् तस्य भस्म समादाय गंगातीरे विनिक्षिपेत् ८९ दशगात्रादिकं कर्म तद्दिनादेवकार
येत् स एव दिवसो ग्राह्यः श्राद्धे सांवत्सरादिके ९० पूर्णगर्भे मृतानारी विदार्य जठरं तदा बालं नि
ष्काश्य निक्षिप्य भूमौ तामेव दाहयेत् ९१ गंगातीरे मृतं बालं गंगायामेव पातयेत् अन्यदेशे क्षिपेद्भूमौ सप्तविं
शतिमासजम् ९२

अजिह्वाप्राणपाणिपादपायूपस्थानि इहागत्य स्मरंति षं तु स्वाहेति लेलिहानमुद्रया तद्धृये विन्यसेत् ततो यावद्दीपः प्रज्वलति तावत्पूर्ववद्दिष्णु
स्मरणं कुर्यात् आतुरदानं च दद्यात् ततो दीपनिर्वाणे सप्तितं काष्ठैः पूर्ववद्देहदिति ८८ ८९ ९० ९१ प्रसंगात् बालादिनां कृत्यमाह गंगेति ९२

अतः परं सप्तविंशतिमासात्परम् ९३ गर्भे एव नष्टे मृते सति क्रिया दुग्धदानादिकं नास्ति तस्य किंचिदपि न दातव्यमित्यर्थः शिशुरादंतजनना
दिति स्मृतेर्देतोत्पत्तिपर्यंतं शिशुरिति संज्ञा बालस्याद्याद्यदाशिरवं आशिरवं चूडाकर्म तृतीयवर्षपर्यंतं बाल इति संज्ञा विपत्तिषु मरणेषु घटादि

अतः परं दहेत्तस्य गंगाया मस्थिनिक्षिपेत् जलकुंभं च दातव्यं बालानामेव भोजनम् ९३ गर्भे नष्टे क्रिया
नास्ति दुग्धं देयं मृते शिशौ घटं च पायसं भोज्यं दद्याद्बालविपत्तिषु ९४ कुमारैश्च मृते बालान् कुमारान्
व भोजयेत् स बालान् भोजयेद्द्विप्रात् पौगंडे स व्रते मृते ९५ मृतश्च पंचमादूर्ध्वमव्रतः स व्रतोपि वा पा
यसेन गुडेनापि पिंडान् दद्याद्दशक्रमात् ९६ एकादशं द्वादशं च हृषोत्सर्गविधिं विना महादानविहीनं
च पौगंडे कृत्यमाचरेत् ९७ जीवमाने च पितरि तपो गंडे स पिंडनम् अतस्तस्य द्वादशाहन्येकोद्दिष्टसमा
चरेत् ९८

कंदेयं बाले वातरुणे वृद्धे घरो भवति चाक्षय इति

वचनात् ९४ आपंचवर्षात् कुमारः पौगंडे दशहायनः अव्रते बालान् स व्रते विप्रात् ९५ पंचमादूर्ध्वं तपो गंडावस्थायां अव्रतः उपवातसं
स्काररहितः स व्रतः सौषवीतः ९६ महादानं शय्यादिकम् ९७ एकस्य तस्यैवोद्देशेन कृतं एकोद्दिष्टम् ९८

व्रतस्थानेव्रतबंधस्थानेउपवीतसंस्कारस्यअनधिकारात् देहेचापिस्वल्पेसतिक्रियामपिस्वल्पांकुर्यात् १०० किशोरतरुणावस्थायांतुमृतेसति सर्वमे
वक्तव्यंकरणीयमित्याह किशोरमतिकिशोरः षोडशसमस्ततोयौवनमादिशेत् १ संन्यासिनातुदाहादिकंकिमपिक्वत्यंनकरणीयमित्याह यती

स्त्रीशूद्राणांविवाहस्तुव्रतस्थानेप्रकीर्तितः व्रतात्प्राक् सर्ववर्णानांवयस्तुल्याक्रियाभवेत् ११ स्वल्पात्क
र्मप्रसंगाच्च स्वल्पाद्विषयबांधवात् स्वल्पेवयसिदेहेचक्रियांस्वल्पामपीच्छति १०० किशोरेतरुणेकु
र्यात्शय्यावृषमरवादिकम् पददानंमहादानंगोदानमपिदापयत् १ यतीनांचैवसर्वेषांनदाहोनादकक्रि
या दशगात्रादिकंतेषांनकर्तव्यंस्मृतादिभिः २ दंडग्रहणमात्रेणनरोनारायणोभवेत् त्रिदंडग्र
हणात्तेषांप्रेतत्वंनैवजायते ३

नामिति सर्वेषांहंसादिचतुर्विधानांतेषांस्वपितृणामपिगृहस्थै
रपिस्मृतादिभिर्दाहादिकंनकर्तव्यंकुटीचकंतुप्रदहेदितिप्राचीनैर्यदुक्तंतदयुक्तमित्याक्षिपन्नाह नदाहमिति यैः प्रैष्यमंत्रोच्चारणपूर्वकंसंन्यस्तं
तेषांदाहादिकंसर्वशस्त्रेष्वविहितमेव २ ननुदशगात्रंविनाप्रेतत्वंस्यादितिचेन्मैवंमात्रेणेतिज्ञानेशून्येनापिसंन्यासिनांप्रेतत्वंनैवेति ३

किंच ज्ञानस्युक्तेन संन्यासेन तु जीवन्मुक्तविदेहत्वमेव भवति इत्याह ज्ञानीति ४ अवश्यकर्तव्यतया तु नाचरेत् किंतु पितृभक्त्यैव ५ संन्यासिनां
कृत्यमाह संन्यासस्तु स्वमित्रपुत्रकलत्रबंध्यादीन् शिरवायज्ञोपवीतस्वाध्यायगायत्रीजपाद्यशोषकर्माणिसंन्यस्य दंडमाच्छादनकौपीनंच प्रेष्यमंत्रो
च्चारणपूर्वकं परिग्रहेदिति संन्यासोयस्यास्तीति संन्यासी अस्यावस्थाभेदेन चातुर्विध्यं दर्शयति हंसमिति हंसस्तु यथा जातस्तथा रूपधरो निर्द्व
द्वो निष्परिग्रहो ब्रह्ममार्गसम्यक्संपन्नः शुद्धमानसः प्राणसंधारणार्थं परेच्छया भैक्ष्यमाहरन्नुदरपात्रेणालाभालाभसमः शुक्लध्यानपरोध्या

ज्ञानिनस्तु सदा मुक्ताः स्वरूपानुभवेन हि अतस्ते पुत्रदत्तानां पिंडानां नैव काक्षिणः ४ तस्मात् पिंडादिकं ते
षां न तु नोदनयाचरेत् तीर्थश्चाद्द्वंगयाश्चाद्द्वंपितृभक्त्या समाचरेत् ५ हंसं परमहंसं च कुरीचकबहूदका
न् एतान् संन्यासिनस्ताक्षर्यपृथिव्यास्थापयेन्मृतान् ६

सनिष्ठश्चतुर्थभूमिकारूढः शतभाशुभकर्मनिर्मूलनपरः शून्यागारे देवतागृहे तृणकूटवल्मीकवृक्षमूलकुलालशालाग्निहोत्रनदीपुलिनगिरि
कुहरकंदरकोटरनिर्झरस्थंडिलेखनकृतवासप्रयत्नो निर्ममः सन्निवसतीति हंसो नामेति १ परमहंसस्तु न दंडं कौपीनं न चाच्छादनमाचरति
विधिनिषेधातीतो यद्ब्रह्मवेदांतेषु पूर्णानंदैकबोधः परमात्मेति निरूपितस्तद्ब्रह्माहमस्मीत्येवं चतुर्थादिभूमिकास्तसर्वदा भवन्नेव सप्तभूमिका

रूढोऽध्यातृष्येयविभागरहितो ब्रह्मानंदविलीनवृत्तित्वाच्छरीरमपि नानुसंधते एतदेवोक्तं श्रीभागवते देहं विनश्चरमवस्थितमुत्थितं वासिद्धो
नपश्यति यतोऽध्यगमत्स्वरूपम् देवादपेतमथ देववशादुपेतं वा सोऽथ परिहृतं मदिरामदांधः इत्ययं योगी शीतोष्णसुखदुःखमानापमानषड्
म्यादिभिर्विवर्जितो भवति निरुद्धाशेषचित्तवृत्तेर्योगिनः शीतादिकं नास्ति तत्प्रत्ययाभावात् यथा लीलायामासक्तस्य बालकस्याच्छादनादि
रहितस्यापि हेमंतशिशिरयोः प्रातः काले शीतं नास्ति तथा परमात्मन्यासक्तस्य योगिनः शीताद्यभावः अतः कृतकृत्यो भवति इति च
स्मर्यते ज्ञानासृतेन तृप्तस्य कृतकृत्यस्य योगिनः नैवास्ति किंचित्कर्तव्यमस्ति चेन्न सतत्ववित् इति परमहंसः २ अथ कुटीचकबहूदको
विरक्तिभेदेन यथा अत्र विरक्तिस्त्रिधा तीव्रातीव्रतरामंदाच्चेति तीव्रायथा अस्मिन् जन्मनि मा भूवन्पुत्रदारादयो मम इति यासु स्थिरा बुद्धिः
सा वै राग्यस्य तीव्रता इति अस्मिन् वैराग्ये कुटीचकबहूदकसंन्यासाधिकारः तथा चोक्तं म्यात्राद्यशक्तिशक्तिभ्यां तीव्रेन्यासद्वयं भवेत् कुटीच
को बहूदकश्चैतौ त्रिदंडिनौ १ कुटीचकस्तु यात्राद्यशक्तः एकस्मिन्नेव तीर्थे संवसन् प्रत्यहं द्वादशसहस्रप्रणवजपं कुर्वन् यथोक्तकालभे
दं श्यमाहरन् महावाक्यार्थमवलोकयन् आत्मानुसंधाने चित्तवृत्तिमवरोधयन् कुल्यां पणशाखायां च कास्ति ब्रह्मध्यानेन प्रकाशते इति कुटीचकः
कुल्यामेव चरति यात्राद्यशक्तितया विचरतीति यद्वा चरगतिभक्षणयोरिति धातोः कुल्यां चरतीति भक्षयति भिक्षान्नमिति कुटीचरो वा ३
बहूदकश्च तीर्थयात्रासु शक्तो ग्रामे त्वेकरात्रं नगरे त्रिरात्रं तीर्थे सतरात्रं निवसन् त्रिकालस्नानपरो माधुकरो वृत्तिमाश्रितो निवासस्थानाशक्ति

रहितो निजाश्रमधर्मरतो प्रणवमनुस्मरन् दंडादिकं परिगृह्य पुनरतीर्थं तं व्रजतीति बहून्पुदकानि तीर्थजलाभियस्येति बहूदक इति ४ तीव्रतर
वैराग्ये तु हंसपरमहंससंन्यासाधिकारः तीव्रतरं यथा पुनरावृत्तिरहितो लोको मेमास्तु कश्चन इति तीव्रतरत्वं स्यात् मंदे न्यासो न कोपि हीति १
मंदे वैराग्ये तु संन्यासाधिकार एव नास्ति मंदा यथा पुत्रदाराधनादीनां नाशे तात्कालिकी मतिः धिक् संसारमितीदृक् स्याद्विरक्ते मंदा हि सेति एते

गंगादीनामभावे हि पृथिव्यां स्थापनं स्मृतम् यत्र संति महानद्यस्तदा तास्वेव निक्षिपेत् १०७ इति श्रीगरुडपुराणे
सारोद्दारे दाहास्थिसंचयकर्मनिरूपणानामदशमोऽध्यायः १० गरुड उवाच दशगात्रविधिं ब्रूहि ह
ते किं कृतं भवेत् पुत्राभावे तु यः कुर्यादिति मेव दकेशव १ श्रीभगवानुवाच शृणु ताक्ष्यं प्रवक्ष्यामि
दशगात्रविधिं तव यद्विधाय च सत्पुत्रो मुच्यते पैतृकादृणात् २

षां विशेषलक्षणानि विश्वेश्वरीपद्धतोपरमहंसोपनिषदं जीवन्मुक्तेष्वविशेषतो निरूपितानि अत्र तु विस्तरभयान्नलिरिव तानि श्लोकार्थस्तु स्पष्ट ए
व १०७ इति टीकायां दशमोऽध्यायः १० अस्थिसंचयनादूर्ध्वं दशगात्रं समाचरेत् इति श्रुत्वा रवगः पूर्वतदेव परिपृच्छति १ एकादशे
स्मिन्प्रोवाच शोकापनयनं वचः अप्रजेपिंडदातारं दशगात्रविधिं हरिः २

सात्विकीधृतिर्गीतायांप्रोक्ता धृत्याययाधारयतेमनः प्राणेंद्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिः सापार्थसात्विकीति ३ क्रियायामश्रुपा
तस्यनिषेधमाह श्लेषेति निरर्थकाद्भर्थात् ४ तदेवाह यदीतिससभिः निधनंगतःमृत्युंप्राप्तः ५ अपरिहार्येदूरीकर्तुमशक्ये ६ उपा

पुत्रःशोकंपरित्यज्यधृतिमास्थायसात्विकीम् पितुःपिंडादिकंकुर्यादश्रुपातंनकारयेत् ३ श्लेषाश्रुबांधवै
मुक्तंप्रेतोभुंक्तेयतोवशः अतो नरोदितव्यंहितदाशोकाभिरर्थकात् ४ यदिवर्षसहस्राणिशोचतेहर्निशंनरः
तथापिनैवनिधनंगतोदृश्येतकर्हिचित् ५ जातस्यहिध्रुवोमृत्युर्ध्रवंजन्ममृतस्यच तस्मादपरिहार्येथंनशा
कंकारयेद्बुधः ६ नहिकश्चिदुपायोस्तिदेवोवामानुषोपिवा योहिमृत्युवशांप्राप्तोजंतुःपुनरिहाव्रजेत् ७ अ
वश्यंभाविभावांनाप्रतीकारोभवद्यदि तदादुरैवेर्नयुज्येरन्नलरामयुधिष्ठिरः ८ नायमत्यंतसंवासः कस्यचित्के
नचित्सह अपिस्वनशरीरेणकिमुतान्यैः पृथक्जनेः ९

याभावादपिशोकेनोचितइत्याह नहीति ७ भावानांदुःखादीनांप्रतीकारःदूरीकरणोपायः ८ संयोगोविप्रयोगांतोमरणांतंहिजी
वितमिति न्यायमाह नायमिति ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

उक्तमेवार्थदृष्टान्तेन दृढयति यथेति १० यस्यकारणमेवविनाशितदातत्कार्यस्यकाकथेत्याह यदिति संस्कृतंरुगंधद्रव्यैः पाचितमपि विन
श्यति गतरसंभवति ११ भेषज्यं औषधंदुःस्वरोगनिवर्तकमित्यर्थः १२ शोकापनोदनोपायं निरूप्यपुत्राभावेतुकः कुर्यादिति प्रश्नस्यात्तरमाह

यथाहिपथिकः कश्चिच्छायामाश्रित्यविश्रमेत् विश्रम्यचपुनर्गच्छेत्तद्द्रुतसमागमः १० यत्प्रातः संस्कृतं भो
ज्यंसायंतच्च विनश्यति तदन्नरससंपुष्टेकायेकानामनित्यता ११ भेषज्यमेतद्दुःस्वस्यविचारंपरिचित्यच
अज्ञानप्रभवंशोकं त्यक्त्वा कुर्यात्क्रियां कृतः १२ पुत्राभावे वधूः कुर्याद्द्वार्याभावे च सोदरः शिष्यो वा ब्राह्मणस्यै
वसपिंडो वा समाचरेत् १३ ज्येष्ठस्य वा कनिष्ठस्य भ्रातुः पुत्रैश्च पौत्रकैः दशागात्रादिकं कार्यं पुत्रहीने नरे ख
ग १४ भ्रातृणां मेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान् भवेत् सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मत्तुरब्रवीत् १५ पत्न्य
श्च वत्स एव कस्यचैकापुत्रवती भवेत् सर्वाः स्ताः पुत्रवत्यः स्युस्तेनैकेन कृतेन हि १६

पुत्रेति पंचभिः वधूः पत्नी पुत्रवध्वा भावे सोदरः कनिष्ठभ्राता १३ भ्रातुः पुत्रेण सर्वभ्रातृणां पुत्रमत्वं स्यादित्याह ज्येष्ठस्येति १४ एक
जातानां एकस्मात्पितुः सकाशात् उत्पन्नानां मध्ये १५ सापत्न्यपुत्रेण स्त्रीणां पुत्रिता स्यादित्याह पत्न्यइति १६ ६ ६

१७ इष्टस्यमित्रस्य १८ १९ २० २१ २२ कृतेकिंस्कृतंभवेदितिप्रश्नस्योत्तरमाह सप्तैतिद्वाभ्याम् २३ २४ दशगात्रंविधिंब्रूहिइतिप्र

सर्वेषांपुत्रहीनानांमित्रःपिंडंप्रदापयेत् क्रियालोपोनकर्त्तव्यःसर्वाभावेपुरोहितः १७ स्त्रीवाथपुरुषःकश्चिदि
 ष्टस्यकुरुतेक्रियाम् अनाथप्रेतसंस्कारात्कोटियज्ञफलंलभेत् १८ पितुःपुत्रेणकर्त्तव्यंदशगात्रादिकंस्वग
 मृतेज्येष्ठेयतिस्नेहात्नकुर्वीतपितासूते १९ बहवोपियदापुत्राविधिमेकःसमाचरेत् दशगात्रंसपिंडत्वंश्रान्द्वा
 न्यानिषोडश २० एकैनेवतुकार्याणिसंविभक्तधनेष्वपि विभक्तैस्तुष्टथक्कार्येश्रान्दंसंवत्सरादिकम् २१ तस्मा
 त्ज्येष्ठःसूतोभक्त्यादशगात्रंसमाचरेत् एकभोजीभूमिशायीभूत्वाब्रह्मपरःशुचिः २२ सप्तवारंपरिक्लम्यधरणीं
 यत्फलंलभेत् क्रियांकृत्वापितुर्मातुस्तत्फलंलभतेसूतः २३ आरभ्यदशगात्रंचयावद्वैवार्षिकंभवेत् तावत्पुत्रःक्रि
 यांकुर्वन्गयाश्रान्दफलंलभेत् २४ कूपेतडागेवारामेतीर्थेदेवालयेपिवा गत्वामध्यमयामेतु स्नानंकुर्यादमं
 ब्रकम् २५

श्रस्योत्तरमाह कूपइत्यादियावदध्यायसमाप्ति मध्यमयामेद्वितीयप्रहरेप्रथमयाममध्यान्हयोर्देवपितृसमयत्वात् अमंत्रकंसंकल्परहितम् २५

२६ पर्णेपर्णासने अतसीपुष्पसंकाशमितिमंत्रेणप्रणमेत् २७ कौशंदभासनम् २८ २९ पयश्चपयश्चपयसातयोनीरक्षीरयोः पात्रे ३० आनंत्य

शुचिर्भूत्वावृक्षमूलेदक्षिणाभिमुखस्थितः कुर्याच्चवेदिकांतत्रगोमयेनोपलिख्यताम् २६ तस्यांपर्णेदर्भमयंस्था
पयेत्कौशिकं द्विजम् तंपाद्यादिभिरभ्यर्च्यप्रणमेदतसीतिच २७ तदग्रेचततोदत्त्वापिंडार्थेकौशमासनम् त
स्योपरिततःपिंडं नामगोत्रोपकल्पितम् २८ दद्यात्तंडुलपाकेनयवपिष्टेनवाफतः उशीरचंदनंभृंगराजपुष्पं
निवेदयेत् धूपंदीपंचनैवेद्यं मुखवासंचदक्षिणाम् २९ काकान्नंपयसोः पात्रेवर्धमानजलांजलीन् प्रेताया
मुकनाम्नेचमद्दत्तमुपतिष्ठतु ३० अन्नंवरुंजलंद्रव्यमन्यद्वादीयतेचयत् प्रेतशब्देनयहत्तंसृतस्यानंत्यदा
यकम् ३१ तस्मादादिदिनादूर्ध्वंप्राक्सपिंडीविधानतः योषितःपुरुषस्यापिप्रेतशब्दंसमुच्चरेत् ३२
प्रथमेहनियत्पिंडोदीयतेविधिपूर्वकम् तेनैवविधिनान्नेनचपिंडान्प्रदापयेत् ३३ नवमेदिवसेचैवसपिंडैः
सकलैर्जनैः तैलाभ्यंगः प्रकर्तव्योसृतकःस्वर्गकास्यया ३४

दायकम् अनंतफलदंभवतीत्यर्थः ३१ आदिदि

नात् प्रथमदिनात् ३२ तेनैवाग्नेनचरुपायसादिनाचनवदिनेषुनवपिंडान् ३३ नवमदिनस्यकृत्यंकथयतिनवमेइतित्रिभिः ३४

३५ ३६ दशमदिनेविशेषमाह दशमइतिवाच्यथा कलौ कलियुगेपलेनमांसेनपैतृकंपितृश्राद्धं नभवतीति तस्यमांसपिंडस्यनिषेधान्माषेनैव दद्या

बहिःस्नात्वागृहोत्वाच्चदूर्वालाजसमन्वितः अग्रतः प्रमदांशत्वासमागच्छेन्मृतालयम् ३५ दूर्वावितकुलघृद्धि
स्तेलाजाइवविकाशता एवमुक्त्वात्यजेद्देहेलाजान्दूर्वासमन्वितान् ३६ दशमेहनिमांसेनपिंडं दद्यात्स्वगेश्वर
माषेनतन्निषेधाद्वाकलौनपलपैतृकम् ३७ दशमेदिवसेक्षौरंवांधवानांप्रकीर्तितम् क्रियाकर्तुः सतस्यै
वसंपिंडीकरणात्परम् ३८ दशमेदिवसेक्षौरंवांधवानांसमुडनम् क्रियाकर्तुः सतस्यापिपुनसुडनमान्वरे
त् ३९ मिष्टान्नेभोजियेदेकंदिनेषुदशसुद्विजम् प्रार्थयेत्प्रेतमुक्तिं चहरिंध्यात्वाकृतांजलिः ४० अतसीपु
ष्पसंकाशंपीतवाससमच्युत्तम् यंनमस्यंतिगोविंदंनतेषांविद्यतभयम् ४१ अनादिनिधनोदेवः शंखचक्रग
दाधरः अक्षयःपुंडरीकाक्षप्रेतमोक्षप्रदोभव ४२

दित्यर्थः अत्रअतोत्यामिषवर्ज्यंक्षधातस्यनशाम्यतीति प्राचीनैस्त्वावश्यकत्वेनैवोक्तं तदन्ययुगाभिप्रायेणेति ३७ दशमेदिवसेक्षौरमिति द्वि
तीयश्लोकः स्मृत्यंतरदेशांतरधर्मानुसारेण ३८ ३९ ४० अतसीति सस्निग्धसुकौमलश्यासुंदरम् ४१ हेपुंडरीकाक्ष देवः त्वं अनादिनिध
नोसि अतोमोक्षप्रदोभवेति ४२

४३ इतिटीकायांएकादशोऽध्यायः ११ कृत्यमेकादशाहस्यलक्षणानिवृषस्यच तदुत्सर्गफलंचैवद्वादशोप्राहमाधवः १ १ २ ३ ४ ५

इतिसंप्रार्थनामंत्राह्वांतेप्रत्यहंपठेत् स्नात्वागत्वागृहेदत्वागोप्रासंभोजनंचरेत् ४३ इतिश्रीगरुडपुराणे
सारोद्दारेदशागात्रविधिनिरूपणानामैकादशोऽध्यायः ११ गरुडउवाच एकादशदिनस्यापिविधिं ब्रूहिस्करेश्वर ६
षोत्सर्गविधानंचवदमेजगदीश्वर १ श्रीभगवानुवाच एकादशान्हिगंतव्यंप्रातरेवजलाशये और्ध्वदेहि
क्रियांसर्वाकरणीयाप्रयत्नतः २ निमंत्रयेद्ब्राह्मणांश्चवेदशास्त्रपरायणान् प्रार्थयेत्प्रतमुक्तिंचनमस्कृत्यश्रुता
जलिः ३ स्नानसंध्यादिकंकृत्वात्याचार्योपिशुचिर्भवेत् विधानंविधिवत्कुर्यादेकादशदिनोचितम् ४ असंत्रंका
रयेच्छ्राद्धं दशाहं नाम गोत्रतः एकादशोन्हिप्रेतस्यदद्यात्पिंडंसमंत्रकंम् ५ सौवर्णकारयेद्विष्णुब्रह्माणंरोष्यकं
था रुद्रंताम्रमयंकार्यं चमलोहमयंस्वग ६ पश्चिमेविष्णुकलशंगंगोदकसमन्वितम् तस्योपरिन्यसेद्विष्णुं
पीतवस्त्रेणवेष्टितम् ७

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

८ ९ १० ११ १२ १३ उपभुक्तं तस्य शरीरं लग्नं तदीप्सितं तस्य वाञ्छितं च एतद्द्वस्त्रादिसर्वं १४ १५ प्रेतस्य शय्यायादान

पूर्वे तु ब्रह्मकलशं क्षीरोदकसमन्वितम् ब्रह्माणं स्थापयेत् तत्र श्वेतवस्त्रेण वेष्टितम् ८ उत्तरस्यां रुद्रकुंभं पूरितं
मधुसर्पिषा श्रीरुद्रं स्थापयेत् तत्र रक्तवस्त्रेण वेष्टितम् ९ दक्षिणस्यां यमघटमिंद्रोदकसमन्वितम् कृष्णा
वस्त्रेण संवेष्ट्य तस्यापरिचमन्यसेत् १० मध्ये तु मंडलं कृत्वा स्थापयेत् कौशिकं सुतः दक्षिणाभिमुखो भूत्वा
पसव्येन च तर्पयेत् ११ विष्णुविधिं शिवंधर्मं वेदमंत्रैश्च तर्पयेत् होमं कृत्वा चरेत् पश्चात् श्राद्धं दशघटादि
कम् १२ गोदानं च ततो दद्यात् पितृणां तारणाय वै गौरैश्चाहिमद्यादत्ताप्रीतयेतेस्तु माधव १३ उपभुक्तं तु त
स्यासीद्द्वस्त्रभूषणवाहनम् घृतपूर्णिकां स्य पात्रं सप्तधान्यं तदीप्सितम् १४ तिलाद्यष्टमहादानमंतकालेन च
तृप्तम् शय्यासमीपे घृत्वे तद्दानं तस्याः प्रदापयत् १५ प्रक्षाल्य विप्रचरणौ पूजयेदंबरादिभिः सिद्धा
न्तस्य दातव्यं मोदकाः पूपकाः पयः १६

विधिमाह प्रक्षाल्येति चतुर्भिः १६

१७ १८ १९ २० २१ ब्राह्मणादिवर्णानामसाधारणवृषस्यलक्षणान्याह रक्ताक्षइतिहाश्याम् २२ शस्येतेविहितोभवति २३स

स्थापयेत्पुरुषंहेमंशय्योपरितदासुतः पूजयित्वाप्रदातव्यामृतशय्यायथोदिता १७ प्रेतस्यप्रतिमायु
क्तासर्वोपकरणैर्वृता प्रेतशय्यामयाह्येषातुभ्यंविप्रनिवेदिता १८ इत्याचार्यायदातव्याब्राह्मणायकुटुं
बिने ततःप्रदक्षिणोक्त्यप्रणिपत्यविसर्जयेत् १९ एवंशय्याप्रदानेनश्राद्धेननवकादिना वृषो
त्सर्गविधानेनप्रेतोयातिपरांगतिम् २० एकादशेहिविधिनावृषोत्सर्गसमाचरेत् हीनांगरोहिणं बालं
त्यक्ताकुर्यात्सलक्षणम् २१ रक्ताक्षःपिंगलोयस्तुरक्तःशृंगेगलेखुरे श्वेतोदरःकृष्णपृष्ठेब्राह्मणस्यवि
धीयते २२ सुस्निग्धवर्णोयोरक्तःक्षत्रियस्यविधीयते योतवर्णश्चवैश्यस्यकृष्णःशूद्रस्यशस्यते २३
यस्तुसर्वांगपिंगःस्यात्श्वेतःपुच्छेपदेषुच सपिंगोवृष इत्याहुःपितृणांप्रीतिवर्धनः २४ चरणास्तुमुखंपुच्छं
यस्यश्वेतानिगोपतेः लाक्षारससवर्णोयस्तनीलमितिकीर्तितम् २५

वर्णसाधारणवृषं कथयति यइत्यादिषड्भिः २४ पंचप्रकारं नीलवृषं दर्शयति किंतूक्तलक्षणस्यैवेत्याह चरणाइति गोपतेः वृषस्य २५

२६ २७ २८ २९ उक्तलक्षणोद्योतहेनधार्यः तंभारवाहकंनकुर्यादित्यर्थः यथाकपिलागौर्ब्राह्मणातिरिक्तवर्णौर्गृहेधार्यानभवति किंतुदातव्याएव त
थैवायमव्यवश्यंमोक्तव्यएवेति तदर्थंएतस्मिन्नेवार्थेपुरातनीसर्वशास्त्रप्रसिद्धागाथास्मृतिश्चरतिलोकेधिरव्यातियाति ३० तामेवाह इष्टव्यावांच्छितव्याः

लोहितोयस्तुवर्णेनसुरेपुच्छेचपांडुरः पिंगःखुरविषाणाभ्यांरक्तनीलोनिगद्यते २६ सर्वांगेष्वेकवर्णोयः पिंगःपु
च्छेखुरेषुयः तंनीलपिंगमित्याहुःपूर्वजोद्धारकारकम् २७ पारावतसवर्णस्तुल्लारेतिलकान्वितः तंबभ्रु
नीलमित्याहुःपूर्णसर्वांगशोभनम् २८ नीलःसर्वशरीरेषुरक्तश्चनयनद्वये तमप्याहुर्महानीलंनीलःपंचविधऋम्
तः २९ अवश्यमेवमोक्तव्योनसधार्योर्गृहेभवेत् तदर्थंमेषाचरतिलोकेगाथापुरातनी ३० इष्टव्याबहवःपु
त्रायद्येकोपिगयांम्रजेत् गौरीविवाहयेत्कन्यांनीलंवाद्युत्सृजेत् ३१ सएवपुत्रोमंतव्योद्योतसर्गतुयश्चरेत् ग
यायांश्रान्द्दाताचयोन्योविश्वासमःकिल ३२

ममबहवःपुत्राःसंखितोच्छाकर्तव्येत्यर्थः तत्किमर्थमितिचेत्तत्राह यदीतिबहुष्वेकोपिगयांगच्छेत् एकःगौरीमष्टवर्षांकन्यांच नीलमुक्तलक्षणं-
मोचयेदितिहेतोः एकएवचेत्तदागृहकार्यएवव्यग्राभवेत् तस्यगयादिपितृमुक्तिरुत्पत्त्याभवादितिभावः ३१ अन्यद्युत्सर्गाद्यकर्ताइत्यकर
णोःपमानोक्तिः ३२

करणे तु केवलं पितुरेव मुक्तिर्न किंतु सर्वपितृणां भवेत्याह रौरवादिषिति ३३ स्वर्गताः स्वर्गे स्थिता अपि इच्छंति परमगतिप्राप्त्यर्थम् ३४ ३५स

रौरवादिषु ये केचित्पच्यंते यस्य पूर्वजाः वृषोत्सर्गेण तान्सर्वान् न तारयेदेकविंशतिः ३३ वृषोत्सर्गं किलेच्छंति
पितरः स्वर्गता अपि अस्मद्वंशे सुतः कोपि वृषोत्सर्गं करिष्यति ३४ तदुत्सर्गाद्वयं सर्वेयास्यामः परमांगतिम्
सर्वयज्ञेषु चास्माकं वृषयज्ञो हि मुक्तिदः ३५ तस्मात्पितृविमुक्त्यर्थं वृषयज्ञं समाचरेत् यथोक्तेन विधानेन
न कुर्यात्सर्वप्रयत्नतः ३६ ग्रहाणां स्थापनं कृत्वा तत्तन्मंत्रैश्च पूजनम् होमं कुर्यात् यथाशास्त्रं पूजयेद्दृषमातरः
३७ वत्सं वत्सीं समात्नास्य बध्नीयात्कंकणं तयोः वैवात्येन विधानेन सत्तंभमारोपयेत्तदा ३८ स्नापयेच्च वृषं व
त्सीं रुद्रकुंभोदकेन च गंधमाल्यैश्च संपूज्य कारयेच्च प्रदक्षिणां ३९ त्रिशूलं दक्षिणे पार्श्वे वामे चक्रं प्रदापयेत् तं
विमुच्यांजलिं बध्वापठेत्त्रिमिसंस्तुतः ४० धर्मस्त्ववृषरूपेण ब्रह्मणानिर्मितः पुरा तवोत्सर्गप्रदानेन तारयस्व
भवार्णवात् ४१

वंप्रयत्नतः यदि देशेनास्ति तदा देशांतरादप्यानीय कर्तव्य एवेत्यर्थः ३६ विधानमाह ग्रहाणामिति
सप्तभिः ३७ ३८ ३९ ४० धर्म इति चतुष्पाद्ब्रह्मो वृषरूपो हि भवतीति उत्सर्गस्या गणवप्रदानं मया दत्तं तवाभयदानं तेन तारयस्व समपितृ
नितिशेषः ४१

४२ मृतस्य पुत्रहस्तेन यत्फलं भवति तदेव जी वतस्य स्वहस्तकृतेनाप्यस्ति ४३ अतस्तद्विधानमप्याह कार्तिकादाविति पंचभिः विषुवद्वितीयेषु तु

इति मंत्रान्मसृष्ट्यवत्संवत्सीसमुत्सृजेत् वरदोहंसदातस्य प्रेतयोक्षंददाभिच ४२ तस्मादेव प्रकर्त्तव्यस्तत्फलं
जीवतो भवेत् अयुत्रस्तु स्वयं कृत्वा स्वरं याति परांगतिम् ४३ कार्तिकादौ शुभे मासे चोत्तरायेण गेरवौ शुक्र
पक्षेथवा कृष्णे द्वादश्यादिति थौ तथा ४४ ग्रहणाद्विषुवद्वितीयेषु पुण्यतीर्थैः यत्र द्वये विषुवद्वितीयेषु चापि वृषो
त्सर्गं समाचरेत् ४५ शुभलग्ने सुहृत्तैश्च शुचौ देशे समाहितः ब्राह्मणं तु समाहूय विधिज्ञं शुभलक्षणम् ४६
जपैर्होमैस्तथादानैः प्रकुर्याद्देहशोधनम् पूर्ववत्सकलं कृत्यं कुर्याद्द्वोमादिलक्षणम् ४७ शालिग्रामं च
संस्थाप्य वैष्णवं श्राद्धमाचरेत् आत्मश्राद्धं ततः कुर्यात्तद्द्याद्वानं द्विजन्तान् ४८ एवं यः कुरुते पक्षिन्पुत्र
श्चापि पुत्रवान् सर्वकामफलं तस्य वृषोत्सर्गोत्सर्गजायते ४९ अग्निहोत्रादिभिर्यज्ञैर्दानैश्च विविधैरपि न
तांगतिमवाप्नोति वृषोत्सर्गेण यांलभेत् ५०

लासंक्रांतिदिने ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ७ ७ ७ ७ ७ ७

६८ ६९ ७० संपरेतस्य मृतस्य और्ध्वदौहिकं लोकांतरोपयोगी पिंडदानादिकं क्षयाहंवार्षिकं तथा च स्मृतिः मासपक्षतिथिस्पष्टे यथ
स्मिन्म्रियते हनि प्रत्यब्दं तु तथा भूतं क्षयाहंतरस्य तं विदुः पाक्षिकं तु आश्विने मासिकं न्यायांगते वानगते रवौ कृष्णपक्षे कृतं श्राद्धं पाक्षिकं

पितृपंक्तिप्रवेशार्थं कारयेत् षोडशत्रयम् एतत् श्राद्धविहीनश्चेत्येतो भवति सुस्थिरम् ६८ यावन्नदीय
तेश्राद्धं षोडशत्रयसंज्ञकम् स्वदत्तं परदत्तं च तावन्नैवोपतिष्ठते ६९ तस्मात्पुत्रेण कर्तव्यं विधिना षोडशत्र
यम् भर्तुर्वाकुरुते पत्नी तस्य श्रेयोत्थनं तकम् ७० संपरेतस्य यापत्युः कुरुते च और्ध्वदौहिकम् क्षयाहं पा
क्षिकं श्राद्धं सासती तद्युच्यते मया ७१ उपकाराय सा भर्तुर्जीवत्येषा पतिव्रता जीवितं सफलं तस्यायामृतं स्वा
मिन्नं भजेत् ७२ अथ कश्चित् प्रमादेन म्रियते वह्निवारिभिः संस्कारप्रसुरवं कर्म सर्वं कुर्याद्यथाविधि ७३
प्रमादादिच्छया वापि नागाद्वा म्रियते यदि पक्षयोरुभयोरनांगं पंचमीषु प्रपूजयेत् ७४

तद्विधीयते इति यापत्नी कुरुते सापि सती एव ७१ ७२ न तु प्रारब्धवशेन च तद्वादिभिर्मृतानां नारायणबलि विधिक्रिया मोक्षदा भवति अतस्ता
मेव कुर्यात् सर्पान्मृतानां च सर्पपूजनं कर्तव्यमित्याह अथेत्यादिषड्विः अथशब्दो विधानांतरे प्रमादेन अनवधानेन संस्कारप्रसुरवं दाहादि
कं सर्वं पूर्वोक्तं कर्म ७३ ७४

ग.पुरी
६३

७५ ७६ ७७ ७८ एवमिति आब्दं आअब्दंइतिच्छेद अब्दपर्यंतमित्यर्थः प्रत्यहंघटंदद्यादितिवा अथवा यथासंख्यान्पञ्चुत्तरशतत्रयसं

अ.
१३

कुर्यात्पिष्टमयीलेखांजागभोगाकृतिंभुवि अर्चयेत्तांसितैःपुष्पैःस्रगंधैश्चंदनेनच ७५ प्रदद्याद्दूपदीपौच
तेदुलांश्वतिलाक्षिपेत् आमपिष्टंचनैवेद्यंक्षीरंचविनिवेदयेत् ७६ सौवर्णशक्तितोनागंगांचदद्याद्भिज
न्मनै कृतांजलिस्ततोब्रूयात्प्रीयतांजागराडिति ७७ पुनस्तेषांप्रकुर्वीतनारायणबलिक्रियाम् तयालभं
तेस्वर्वासंमुच्यंतेसर्वपातकैः ७८ एवंसर्वक्रियांकृत्वाघटंसान्नंजलान्वितम् दद्यादाब्दंयथासंख्यान्पिंडान्वा
सजलान्क्रमात् ७९ एवमेकादशैकृत्वाकुर्यात्सापिंडनंततः शय्यापदानांदानंचकारयेत्सूतकेगते ८०
इतिश्रीगरुडपुराणसारोद्धारैकादशविधिनिरूपणोनामद्वादशोऽध्यायः १२ गरुडउवाच सपिंडन
विधिंब्रूहि सूतकस्यचनिर्णयम् शय्यापदानांसासग्रीतेषांचमहिमांप्रभो १

ख्याकान्सजलान्जलान्जलिसहितान्

क्रमात्पाक्षिकस्यपंचदशमासिकस्य त्रिंशत्पुनःसार्द्धमासिकस्यपंचदशइत्यादिक्रमेणैवैकादशोऽह्निपिंडानेवदद्यादित्यर्थः ७९ ८० इ
तिटीकायांद्वादशोऽध्यायः १२ सपिंडीस्रवशय्यायाःपदानांदानमेवच तत्सामग्रीफलंतेषांहरिः प्राहत्रयोदशो १ तेषांशय्यादीनांमहिमांदा
नफलंब्रूहीति १

६३

ययासपिंडनादिक्रियया २ पितामहाएवशिवादयः वसुरुद्रादित्यस्वरूपास्तेषु ३ ४ ५ विप्रस्यैतद्वादशाहं राजन्यस्थाष्यशौचकम् इति वि

श्रीभगवानुवाच शृणुताक्ष्यं प्रवक्ष्यामि सपिंड्याद्यखिलां क्रियाम् प्रेतनामपरित्यज्य ययापितृग
णे विशेत् २ नपिंडो मिलितो येषां पितामहाशिवादिषु नोपतिष्ठति दानानि पुत्रैर्देतान्यनेकधा ३ अ
शुद्धः स्यात्सदापुत्रो न शुद्ध्यति कदाचन सूतकं न निवर्त्तेत सपिंडो करणं विना ४ तस्मात्पुत्रेण कर्तव्यं
सूतकांते सपिंडनम् सूतकं ते प्रवक्ष्यामि सर्वेषां च यथोचितम् ५ ब्राह्मणस्तु दशाहेन क्षत्रियो द्वादशो हे
नि वैश्यः पंचदशाहेन शूद्रो मासेन शुद्ध्यति ६ दशाहेन सपिंडास्तु शुद्ध्यति प्रेतसूतके विरात्रेण
सकुल्यास्तु स्नात्वा शुद्ध्यति गोत्रजाः ७ चतुर्थे दशरात्रं स्यात् षण्णिशाः पुंसि पंचमे षष्ठे चतुरहः प्रोक्तं सप्त
मे च विनत्रयम् ८ अष्टमे दिनमेकं तु नवमे प्रहरद्वयम् दशमे स्नानमात्रं हि सूतकं जन्मसूतकम् ९

ष्णुपुराणवचनाद्ब्राह्मणस्यापि द्वादशाहं सूतकम् ६ सपिंडाश्चतुः पुरुषावधयः सकुल्याः सप्तपुरुषावधयः गोत्रजाः दशपुरुषावधयः ७ एत
देवविशेषेण निरूपयति चतुर्थे पुंसि द्वादशप्रपितामहकुलोत्पन्ने सपिंडे पुरुषे दशरात्रं सूतकम् पुंसि सूतकं चेति सर्वत्रैव योज्यम् ९

अहर्निशं दशदिनमध्ये एव १० दशाहे अतिक्रान्ते व्यतीते सति संवत्सरात्प्राक्त्रिरात्रं सूतकम् दशाहमितिसपिंडोपर्यंतं ज्ञातव्यं तां विना संभ्यावं रना
दीनामनधिकारात् ११ ननु प्रथमसूतके देवा द्वितीये आगते सति किं कर्तव्यमित्यत आह आद्येति चतुर्भागस्य त्रिभिर्दिने रेको विभागाः षड्विंश्या
द्यभागद्वयं तत्र प्राङ्मृतस्य षट्दिनमध्ये द्वितीये मृते सति आद्येन सहैव द्वितीयस्यापि दशागात्रादिकं सपिंडं न च कर्तव्यं षट्दिनादूर्ध्वं मृते

देशांतरगतः कश्चित् शृणुयाद्यो ह्यहर्निशम् यच्छेषं दशरात्रस्य तावदेवाशुचिर्भवेत् १० अतिक्रान्ते दशा
हेतुत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् संवत्सरे व्यतीते तु स्नानमात्राद्विशुद्धाति ११ आद्यभागद्वयं यावन्मृतकस्य च
सूतके द्वितीये पतिते चाद्यात्सूतकाच्छुद्धिरिष्यते १२ आदंतजननात्सद्य आचौलान्तं शिकी स्मृता त्रि
रात्रमात्रतादेशाद्दशरात्रमतः परम् १३ आजन्मानस्तु चौलान्तं यत्र कन्या विषद्यते सद्यः शौचं भवेत्तत्र सर्व
वर्षेषु नित्यशः १४

नसहाद्यस्य सपिंडनादिकमिति ता

स्यार्थः १२ आदंतजननाद्दंतोद्भवात्प्राक्सद्यः स्नानमात्राच्छुद्धिः चूडाकरणादाचूडात्प्राक् नैशिकी एकरात्रेण शुद्धिः आत्रतादेशाद्भूतबंधना
त्प्राक्त्रिरात्रं सूतकम् अतः परं उपवीतसंस्कारादनंतरंम् १३ कन्यानां सूतकमाह चौलान्तं सप्तविंशतिसासपर्यंतं यत्र यदा विषद्यते म्रियते १४

वाग्दानात्प्रागेकदिनं सूतकं अतः परं वाक् प्रदानादनंतरं प्रवृद्धानां वयसाधिकानां च त्रिरात्रं चेति वाक् प्रदानं नाम प्राधायां सगार्इत्युच्यते १५ एत
देवविवृणोति वागिति उभयतः पितुर्वरस्यापि त्रिदिनं दत्तानां विवाहितानां भर्तुर्गृहेष्वनतुपितुः १६ तासां मातृणामेव यावन्मासस्थिताग

ततो वाक् दानपर्यंतं यावदेकाहमेव हि अतः परं प्रवृद्धानां त्रिरात्रमिति निश्चयः १५ वाक् प्रदाने कृते त्व
त्रज्ञेयं चोभयतरुच्यहम् पितुर्वरस्य च ततो दत्तानां भर्तु रेव हि १६ षण्मासाभ्यंतरे यावद्द्वर्षावो भवेद्य
दि तदा माससमैस्तासां दिवसैः शुद्धिरिष्यते १७ अत ऊर्ध्वं स्वजात्युक्तमशौचं तासु विद्यते सद्यः शौ
चं सपिंडानां गर्भस्य पतने सति १८ सर्वेषामेव वर्णानां सूतके सूतकेपि वा दशाहाच्छुद्धिरित्येष कलौ शा
स्त्रस्य निश्चयः १९ आशीर्वादं देवपूजां प्रत्युत्थानाभिवंदनम् पर्यं केशयनं स्पर्शनं कुर्यान्मृतसूतके २०
संध्यादानं जपं होमं स्वाध्यायं पितृतर्पणं ब्रह्म भोज्यं व्रतं नैव कर्तव्यं मृतसूतके २१

मास्तावद्दिनानि सूतकमिति वचनात् १७ तासु मातृष्वेव नतुपित्रादिषु १८ सामान्यमुक्त्वा विशेषशास्त्रमाह सर्वेषामिति सामान्य
शास्त्रतो नूनं विशेषो बलवान् भवेदिति विशेषस्यैव प्रामाण्यात् १९ सूतकप्रयोजनमाह संध्येति त्रिभिः २० २१

२२ व्रतिनः ब्रह्मचारिणः तेन गुरुशुश्रूषान्त्याज्या इति यद्वा चांद्रायणादि महाव्रतयुक्तस्य तेनापि व्रतभंगेन कर्तव्यश्चेति भावः मंत्रपूतस्य महा
मंत्रजपैः सदापि विव्रस्य जपत्यागोने चित इति साग्नि कस्य हवनस्यावश्यकत्वात् ब्रह्मनिष्ठस्य गृहस्थस्यापि तस्यातिवर्णाश्रमि त्वाद्दूर्णाश्रमोचि
तं सूतकं नास्त्येव जन्ममरणयोरवास्तवत्वाच्चेति यतिनः संन्यासिनस्तस्यापि लोकेषणायाव्युत्थितत्वात् राज्ञां मूर्धाभिषिक्तानां दानं प्रात्यमेव

नित्यं नैमित्तिकं काम्यं सूतकेयः समाचरेत् तस्य पूर्वकृतं नित्यादिकं कर्म विनश्यति २२ व्रतिनो मंत्रपूत
स्य साग्नि कस्य द्विजस्य च ब्रह्मनिष्ठस्य यतिनो न हिराज्ञां च सूतकम् २३ विवाहोत्सवयज्ञेषु जाते च मृतसू
तके तस्य पूर्वकृतं चान्नं भोज्यं तन्मनुरब्रवीत् २४ सूतकेयस्तु गृण्हाति तदज्ञानान्नदोषभाक् दातादो
षमवाप्नोति याचकाय ददन्नपि २५ प्रच्छाद्य सूतकं यस्तु ददत्यन्नं द्विजाय च ज्ञात्वा गृण्हाति ये विप्रादोष
भाजस्त एव हि २६

तिभावः २३ तस्य सूतकस्य प्राक् पूर्वकृतं सिद्धान्तं पक्वान्तं तु भोज्यं भोजनार्हमेव पश्चात्कृतं नेति २४ तदज्ञानात्तस्य सूतकस्य अज्ञानाद्गृण्हा
ति सूतके कथिते पियोयाचते तस्मै ददन्नं सन् दातादोषभाक् न भवतीत्यर्थः २५ दातादोषमवाप्नोत्येव विवृणोति प्रच्छाद्यसंगोष्य २६

तस्मात्सूतकसपिंडं विना नानापयाति तदपसरणं विना च दानादानयोरनधिकारादिति हेतोः सपिंडं न कुर्व्यादिति सपिंडनात्प्राक्प्रेतैः पिता २७
मुनिमतेोक्तसपिंडं कालं प्रदर्शयति द्वादशाह इति २८ मुनिमतं निराकृत्य युगानुरूपं स्वमतं कथयति मयेति २९ मुनिमते बहून्दोषान् प्रदर्शयति स्व

तस्मात्सूतकशुद्ध्यर्थं पितुः कुर्यात्सपिंडं नम् ततः पितृगणैः सार्धं पितृलोकं सगच्छति २७ द्वादशाहे त्रिपक्षे
षाषण्मासे वत्सरे पिवा सपिंडीकरणं प्रोक्तं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः २८ मया तु प्रोच्यते तादृश्यं शास्त्रधर्मानुसा
रतः चतुर्णामेव वर्णानां द्वादशाहे सपिंडं नम् २९ अनित्यात्कलिधर्माणां पुंसां चैवायुषः क्षयात् अस्थि
रत्वाच्छरीरस्थद्वादशाहे प्रशस्यते ३१ व्रतबंधोत्सवादीनि व्रतस्थोद्यापनानि च विवाहोदिभवेन्नैव सृते च
गृहमेधिनि ३१ भिक्षुभिक्षान् गृह्णाति हंतकारो न गृह्यते नित्यं नैमित्तिकं लुप्यद्यावत्पिंडं न मे लितम् ३२
कर्मलोपात्प्रत्यवायी भवेत्तस्मात्सपिंडं नम् निरग््निकः साग््निको वा द्वादशाहे समाचरत् ३३ मतं द्रवयति अनित्यादिति

पंचभिः कलिधर्माणामनित्यत्वमेवाह पुंसामित्यादि ३० व्रतबंधः उपवीतसंस्कारः उत्सवः यज्ञादीनां आदिशब्देन होलिकादीनामपि व्रतस्य
कार्तिकादेर्व्रतमाश्रय आदीनि द्विरागमनादीन्यपि गृहमेधिनि घृहे सृते सति ३१ भिक्षुः संन्यासी हंतकारः वैश्वदेवसकुर्वतां पंचसूतानि वर्तकान् च वि
भागः ३२ प्रत्यवायी दोषभा भवेत् ३३

३४ अतः द्वादशाहस्यावश्यकत्वाद्धेतोः मृतस्थानं गोमयेनोपलिष्यसपिंडं नकारयेत् ३५ आपः उपस्पृशेत् हस्तौ प्रक्षाल्याचमेत् ३६ ३७ ३८

यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु यत्फलम् तत्फलं समवाप्नोति द्वादशाहे सपिंडनात् ३४ अतः स्नात्वा मृतस्थाने गोमयेनोपलेपिते शास्त्रोक्तं न विधानेन सपिंडीकारयेत्सुतः ३५ पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैर्विश्वेदेवांश्च पूजयेत् कुपित्रे विकिरं दत्वा पुनरापरुपस्पृशेत् ३६ दद्यात्पितामहादीनां त्रीन् पिंडांश्च यथाक्रमम् वसुरुद्रार्करूपाणां चतुर्थं मृतकस्य च ३७ चंदनेस्तु लसीपत्रैर्धूपैर्दीपैः स्रभोजनेः मुखवासैः स्रवस्त्रैश्च दक्षिणाभिश्च पूजयेत् ३८ प्रेतपिंडं त्रिधा कृत्वा स्रवर्णस्य शलाकया पितामहादिपिंडेषु मेलयेत्तं पृथक् पृथक् ३९ पितामह्यासंमातुः पितामहसंपितुः सपिंडीकरणं कुर्यादिति ताक्ष्यं मतं मम ४० मृते पितरि च स्याथ विद्यते च पितामहः तैर्न देयाः स्रयः पिंडाः प्रपितामह पूर्वकाः तेष्वश्वपैतृकं पिंडं मेलयेत्तं त्रिधा कृतम् ४१

३९ पितुः पिंडस्य पितामहादिपिंडैः सह एकाकरं सपिंडीकरणमिति ४० अथ शब्दे विधानांतरे पूर्वस्रवर्णशलाकया त्रिधा कृतं तं पैतृकं पितुः पिंडं तेष्वश्वः प्रपितामहादिभिः पिंडैः सह मेलयेदिति ४१

अग्रेपितामह्याः पूर्वमातरिप्रशांतायांसत्यांपैतृकवत्प्रपितामह्यादिनां त्रयः पिंडान्दत्वात्तैः सहमातुः पिंडंमेलयेदिति ४२ पक्षांतरमाह यद्वेति
तयोः मातापित्रोः पितामहरूपेमथिपितुः पिंडंलक्ष्यांमातुश्चेति ४३ स्त्रियक्रियाकरणेपत्युरप्यधिकारोस्तीत्याह अपुत्रेति मतांतरंनिरा

मातर्यग्रेप्रशांतायांविद्यतेचपितामही तदामातृकश्चाद्धेपिकुर्यात्पैतृकवद्विधिः ४२ यद्दामयिमहाल
क्ष्यांतयोः पिंडंमेलयेत् ४३ अपुत्रायाःस्त्रियः कुर्यात्पतिः सापिंडनादिकम् श्वश्चादिभिःसहैवा
स्याःसपिंडीकरणंभवेत् ४४ भर्त्रादिभिस्त्रिभिः कार्यंसपिंडीकरणंस्त्रियः नैतन्मममतंताक्षर्यपत्या
सापिंड्यमर्हति ४५ एकांचितांसमारूढौदंपतीयदिकाशयप तृणमंतरतःकृत्वाश्वशररादेस्तदाच
रेत् ४६ एकएवसुतः कुर्यादादौपिंडादिकंपितुः तदूर्ध्वंचप्रकुर्वीतसत्यास्नानंपुनश्चरेत् ४७

करोति भर्त्रेति भर्त्रास्वकांतेनसहनतुसपिंडनंयोग्यंभवति अर्धांगित्वात् ४४ दयितान्चपतिश्चदंपती जायादयितयोर्जदंभावोभवतः श्व
शुरादेःअंतरतःमध्येतृणंकृत्वा तत्सत्याःसपिंडनंकुर्यादित्यन्वयः ४५ सत्याःसपिंडादिकमपि एकएवसुतः कुर्यान्नतुद्वितीयः ४६ वि
देशेदशाहमध्येजातायाः सत्याःश्रवणादिदिनादवशेषदिनेषुदशगात्रंविधायभर्तुःसपिंडदिनेसपिंडनादिकंकार्यं दशाहादनंतरंजाताया
स्तुश्रवणादिनाद्वादशौहनीति ४७

४८ ४९ ५० हांतकारप्रमाणमाह चत्वारिपुष्कलानिषोडशयासमात्रम् ५१ ५२ स्रगांसुशीलांगां ५३ ५४ सूत्रंरक्षासूत्रम् ५५ शुभैः स

हृताशंयासमारूढादशाहाभ्यंतरेसती तस्याभर्तुर्दिनेकार्यशय्यादानंसपिंडनम् ४८ कृत्वासपिंडनंताक्ष्यप्रकु
र्यासित्तृत्तर्पणम् उदाहरेत्स्वधाकारंवेदमंत्रैः समन्वितम् ४९ अतिथिंभोजयेत्पश्चाद्धंतकारंचसर्वदा तेन
तृष्यंतिपितरोसुनयोदेवदानवाः ५० ग्रासमात्राभवेद्भिक्षाचतुर्ग्रासंतुपुष्कलम् पुष्कलानिचत्वारिहंत
कारोविधीयते ५१ सपिंडांविप्रचरणौपूजयेच्चंदनाक्षतैः दानंतस्मैप्रदातव्यमक्षयतृप्तिहेतवे ५२ व
र्षघृत्तिघृतंचान्नंस्वर्णंरजतंस्रगाम् अश्रंगंजंरथभूमिसाचार्यायप्रदापयेत् ५३ ततश्चपूजयेच्चंत्रैः स्वस्तिवा
चनपूर्वकम् कुंकुमाक्षित्तैवेद्यैर्ग्रहान्देवींविनायकम् ५४ आचार्यंरत्तुततः कुर्यादभिषेकंसमंत्रकम्
बध्नासूत्रंकरेदद्याच्चंत्रपूतांस्तथाक्षितान् ५५ ततश्चभोजयेद्विप्रान्निष्ठान्तेविविधैःशुभैः दद्यात्सदक्षिणांते
भ्यःसजलान्नाच्छिषद्घटान् ५६

रसैः बहुशर्करायुक्तैरित्यर्थः सजलान्नाच्छिषद्घटान् मोदकदक्षिणासहितान्छिषद्घटान् द्वादशविप्रान्भोजयित्वातेभ्योदद्यादिति ५६

द्विजभोजनादनंतरं वर्णैर्विप्रादिभिः वार्याद्याः क्रमात् स्पृष्टव्याः ततस्तेशुद्धोरभित्यन्वयः ब्राह्मणादिभिश्चतुर्भिर्वर्णैश्चत्वारिक्रमात्स्पृष्टव्यानीत्यर्थः ५७ अथसपिंडनानंतरं शय्यादानं निरूपयति एवमित्यादि ५८ ५९ शय्यां प्रास्त्रितायां विचित्रवस्त्रेणाच्छादितायां शुविन्यसेत् स्थापयेदिति तृतीयेनान्वयः कथंभूतांसारदारुमयींभारसंवहनकाष्ठरचितं यद्वा साररूपोदारुविद्रुमस्तन्मयीं चारम्यामिति विशेषेणाक्तम्यता

वार्यायुधप्रतोदस्तु दंडस्तु द्विजभोजनात् स्पृष्टव्यानंतरं वर्णैः शुद्धोरंस्तेततः क्रमात् ५७ एवंसपिंडनं कृत्वा क्रियावस्त्राणिसंत्यजेत् शुक्रांबरधरो भूत्वा शय्यादानं प्रदापयेत् ५८ शय्यादानं प्रशंसन्ति सर्वे देवाः सवासवाः तस्माच्छय्याप्रदातव्या मरणे जीवितेऽपि वा ५९ सारदारुमयीं रम्यां सुचित्रैश्चित्रितां दृढाम् पट्टसूत्रैर्वितनिताम् हेमपत्रैरलंकृताम् ६० हंसतूलीप्रतिच्छन्नां शुभ्रशीर्षोपधानिकाम् प्रच्छादनपटीयुक्तां पुष्पगंधैः सुवासिताम् ६१

मेवाह सुचित्रैरिति वितनितं संग्रथितं लोहपत्रस्थाने हेमपत्रैरिति ६० हंसवदुज्वलाम् दुलाचयातूलीअधः प्रस्तरणिकाभाषायां तु लाईचेति तथा प्रतिच्छन्नां आच्छादितां शुभ्रानि सुंदराणि शीर्षोपधानिकानियस्यां भाषायां तद्विद्यादिति प्रच्छादनपटीतदाच्छादकमुपरितनवस्त्रम् ६१

७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

दिव्यबंधैः भाषायां कसणा इति ६२ छत्रं चतुश्चरणसलंगं रथस्थवत् शौच्यं सूच्यादिधातुमयं दीपालयं दीचट इति भाषायां चामरं व्यजनं आसनं काष्ठ
मयं चोकी इति भाषायां भजनं जलपानपात्रं भृंगारंगडूका गडवीझारीति भाषायां करका अल्मघटाः कलशमिति कमंडलुवा आदर्शदर्षणं अ

दिव्यबंधैः सुवह्नां च सुविशालां सुखप्रदाम् शय्यामेवं विधां कृत्वा ल्यास्त्रितायां न्यसेद्भुवि ६२ छत्रं दीपालयं
शौच्यं चामरासनभाजनम् भृंगारकरकादर्शपंचवर्णवितानकम् ६३ शयनस्य भवेत् किंचिद्यच्चान्यदुपका
रकम् तत्सर्वपरितस्तस्याः स्वस्वस्थानेनियोजयेत् ६४ तस्यां संस्थापयेद्द्वैमं हरिलक्ष्मीसमन्वितम् स
र्वाभरणसंयुक्तमायुधांबरसंयुतम् ६५ स्त्रीणां च शयने धृत्वा कज्जलालुक्तकुंकुमम् वस्त्रं मूषादिकं यच्च स
र्वमेव प्रदापयेत् ६६ ततो विप्रसपत्नीकं गंधपुष्पैरलंकृतम् कर्णागुलीयाभरणैः कंठसूत्रैश्च कांचनेः
६७ उष्णीषमुत्तरीयंच चोलकं परिधाय च स्थापयेत् करवशय्यायां लक्ष्मीनारायणायतः ६८

न्यत्तांबूलपान्नादि उपहारकसामग्रींस्वेस्वे स्थाने इति छत्रम् पादेषु दीपालयं वामे चामरं शय्यापरि आसनं दक्षे भाजनं तदुपरिवितानं छत्र
स्यापरि नियोजयेदिति ६३ ६४ ६५ स्त्रीणां सौभाग्यवतीनाम् ६६ कर्णागुलीयादिभिः दंपत्योराभरणानितैश्चालंकृतं विप्रं स्थापये
दित्युत्तरेणान्वयः ६७ ६८

६९ ७० ममेयमितिजोवनेमरणेममपितुरितिविशेषः इयंशय्याअशून्यामयाममपित्रावा सहितैवभूयादित्यर्थः ७१ ७२ कोददातीति

कुंकुमैःपुष्पमालाभिर्हरिलक्ष्मींसमर्चयेत् पूजयेत्लोकपालांश्वग्रहान्देवींविनायकम् ६९ उत्तराभिमुखोभूत्वागृ
हीत्वाकुसुमांजलिम् उच्चारयेदिसंमंत्रंविप्रस्यपुरतःस्थितः ७० यथाकृष्णाल्बदीयास्तिशय्याक्षीरोदसाग
रे तथाभूयादशून्ययंममजन्मनिजन्मनि ७१ एवंपुष्पांजलिंविप्रेप्रतिमायांहरैःक्षिपेत् ततःसोपस्क
रांशय्यादानंसकल्पपूर्वकम् ७२ दद्याद्भूतोपदेष्टेचगुरवेब्रह्मवादिने गृहाणब्राह्मणेनात्वंकोददातीति
कीर्तयन् ७३ आंदोलयेद्विजलक्ष्मीहरिचशयनस्थितम् ततःप्रदक्षिणीकृत्यप्रणिपत्यविसर्जयेत् ७४
सर्वोपस्करणैर्युक्तंप्रदद्यादतिसुंदरम् शय्यायांरुखसुत्यर्थंगृहंचविभवेसति ७५ जीवमानःस्वहरत्तनय
दिशय्याददातियः तज्जीवतदृषोत्सर्गपर्वणीषुसमाचरेत् ७६ इयमेकरयदातव्याबहूनांनकदाचन
साविभक्ताचविक्रितादातारंपातयेत्यधः ७७

दानाभिमानंनकुर्यादिति ७३ ७४ सर्वोपस्करणैर्गृहोचितसर्ववस्तुभिःसहितं सुखसुत्यर्थंसुरेनसुप्तिर्निद्रातदर्थंगृहंचदद्यादिति ७५

७८ ७९ आभूतसंप्लवंमहाप्रलयपर्यंतं प्रलयेलीनोपिपुनः सृष्टिमयेतत्रैवोत्पद्य आतंकवर्जितः पीडारहितः स्वर्गेतिष्ठतीतिपूर्ववत् ज्ञातव्यम्

पात्रेप्रदायशयनंवाञ्छितंफलमाप्नुयात् पितान्चदातातनयः परत्रेहचमोदते ७८ पुरंदरगृहेदिव्येसूर्येपुत्राल
येपिच उपतिष्ठेन्नसंदेहः शय्यादानप्रभावतः ७९ विमानवरमारूढः सेव्यमानोऽप्यरोगैः आभूतसं
प्लवंयावन्तिष्ठत्यातंकवर्जितः ८० सर्वतीर्थेषुयत्पुण्यं सर्वपर्वदिनेषुच तेष्वप्यश्वाभ्यधिकंपुण्यं शय्यादानोद्भवं
भवेत् ८१ एवंदत्त्वासुतः शय्यापददानं प्रदापयेत् तच्छृणुष्वमयाख्यातं यथावत्कथयामि ते ८२ छ
त्रोपानहवस्त्राणि मुद्रिकाचकमंडलुः आसनपंचपात्राणिपदंपंचविधं स्मृतम् ८३ दंडेनताम्रपात्रेणत्वामान्ने
भोजनैरपि अथ यज्ञोपवीतैश्चपदंसंपूर्णतां व्रजेत् ८४ त्रयोदशपदानोत्थं यथाशक्त्याविधायच त्रयोदशे
ष्योविप्रेभ्यः प्रदद्याद्वादशेहनि ८५ अनेनपददानेन धार्मिकायांति सद्गतिम् यममार्गगतानांचपददानं सु
खप्रदम् ८६ आतपस्तत्रवेरौद्रोदत्थतेयेनमानवः छत्रदानेनसुखायाजायतेतस्यसूर्यानि ८७

८० ८१ ८२ शय्यादानोत्तरंपददानंप्रदद्यादित्याह छत्रेति ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३

८८ पथियममार्गेस्करवंनिस्तरतेभुंक्ते ८९ ९० ९१ ९२ पाथेयंपरलोकभोग्यम् ९३ ९४ ९५ ननुउत्तमंषोडशंहेतुन्मयातेकथितंस्व

अतिकंठकसंकीर्णयम्लोक्तयवर्त्मानि अश्वारूढाश्चतेयांतिददंतेयत्कपानहौ ८८ शीतोष्णवातदुस्वानितत्रघोराणि
स्वेचर वस्त्रदानप्रभावेनस्करवंनिस्तरतेपथि ८९ यमदूतामहारौदाःकरालाःकृष्णापिंगलाः नपीडयंतितंमार्गेषु
द्रिकायाःप्रदानतः ९० बहुधर्मसमाकीर्णेनिर्वर्तितोयवर्जिते कमंडलुप्रदानेनतृषितःपिबतेजलम् ९१ मृतोद्देशे
नयोदद्यादुदपात्रचताम्रजम् प्रपादानसहस्रस्ययत्फलसोश्रुतेक्रवम् ९२ आसनेभोजनेचैवदत्तेसम्यग्द्विजा
तये स्करेवनभुंक्तेपाथेयंपथिगच्छन्शनैःशनैः ९३ एवंसपिंडनदिनेदत्त्वादानंविधानतः बहुनसंभोजयेद्दि-
प्रानाश्रुपाकादिकानपि ९४ ततःसपिंडनादूर्ध्वमर्वाकसंवत्सरादपि प्रतिमासंप्रदातव्योजलकुम्भःसपिंडकः ९५
कृतस्यकरणानास्तिप्रेतकार्यादितेरवग प्रेतार्थंतुपुनःकुर्यादक्षयतृप्तिहेतवे ९६

गश्चपयित्वाचरुंतार्क्षकुर्यादेकादशोह

नि इतिप्रागुक्तत्वादेकादशाहेकतायामप्युत्तमंषोडश्यांपुनःप्रतिमासंघटपिंडदानंचकिमर्थमितिचेत्तत्राह कृतस्येति अत्रकृतस्यकरणना
स्तीतिनिषेधस्तुप्रेतकार्यंविनाप्रतोद्यापनादिष्वेवप्रेतार्थंतुपुनःकरणेनतस्याक्षयतृप्तिर्भवतीतिहेतोः पुनरपिकुर्यादित्यर्थः ९६

गणुदी.
७०

अतः मासिकादीनामावश्यकत्वादितिहेतोः विशेषारूपेणमास्यादितिथिषुपुरुषेभ्यस्तेसतिप्रथमंपाक्षिकविशेषंवक्ष्यामीति ९७ तमेवाह पौर्ण
मास्यामितिद्वाभ्याम् तिथिषुरिक्ताख्याचतुर्थीतस्यप्रेतस्यऊनिकापाक्षिकश्चाह्दितिथिः ९८ ९९ मासिकस्यविशेषमाह एकएवेतिभिभिः

अ.
१३

अतोविशेषंवक्ष्यामिमासिकस्याब्दिकस्यच पाक्षिकस्यविशेषंचविशेषंतिथिषुमृते ९७ पौर्णमास्यांमृतोयस्तुच
तुर्थीतस्यऊनिका चतुर्थ्यांतुमृतोयस्तु नवमीतस्यऊनिका ९८ नवम्यांतुमृतोयस्तुरिक्तातस्यचतुर्दशी इत्ये
वंपाक्षिकंश्चाह्दंकुर्याद्विंशतिमेदिने ९९ एकएवयदामासःसंक्रांतिद्वयसंयुतः मासद्वयगतंश्चाह्दंमलमासेहिशास्य
ते १०० एकस्मिन्मासिमासौद्वौयदिरथातांतयोर्द्वयोः तावेवपक्षौताएवतिथयस्त्रिंशदेवहि १

मलमासेक्षयमासेरविसंक्रमद्वौचोयोमलमासोभिधीयते सएवतुद्विसंक्रांतोक्षयमासोऽप्युदीरितइति यदिकार्तिकमार्गशीर्षयोः क्षयमासांतंयाते
सति कार्तिकसंबंधीनिमार्गशीर्षसंबंधीनि यानिश्चाह्दव्रतादीनिचयस्मिन्पक्षेयस्मिन्तिथौ यस्मिन्पराण्हादिकालेविहितानितानिक्षयमासेत्तत्र
तत्रैवकर्तव्यानीति १०० एकस्मिन्मासेमासद्वयंनिर्धारयतिताः पंचदशएवतिथयः उभौपक्षौज्ञेयो ताःपंचदशएवत्रिंशत्तिथयोज्ञातव्याः१

७७

असंक्रांते अधिकमासे यदिद्वादशो एव सति तदा तु तस्मिन्नेव प्रथमाब्दिकं कर्तव्यं २ ३ वार्षिकी प्रथमाब्दिकी ४ प्रतिसंवत्सरं द्वितीयादिकादि
कंतु मलमासे श्राद्धदिनस्य वध्यत्वनिरासार्थं पितुरुद्देशेन ब्राह्मणान् भोजयित्वा शुद्धमासे सपिंडकं श्राद्धं कुर्यादिति ५ एवं उक्तप्रकारेण ६ ७ गज

तिथ्यर्धे प्रथमे पूर्वो द्वितीयेर्धे तदुत्तरः मासाविति बुधैश्चिंत्यौ मलमासस्य मध्ये गौ २ असंक्रांते च कर्तव्यं सपिंडीकर
णं स्वर्ग तथैव मासिकं श्राद्धं वार्षिकं प्रथमं तथा ३ संवत्सरस्य मध्ये तु यदि स्यादधिमासिकः तदा त्रयोदशो मासि-
क्रियाप्रेतस्य वार्षिकी ४ पिंडवर्ज्यमसंक्रांते संक्रांते पिंडसंयुतम् प्रतिसंवत्सरं श्राद्धमेवं मासद्वयेऽपि च ५ ए
वं संवत्सरे पूर्णे वार्षिकं श्राद्धमाचरेत् तस्मिन् नपि विशेषेण भोजनीयाद्विजातयः ६ कुर्यात्संवत्सरादूर्ध्वं श्राद्धे पिं
डत्रयं सदा एकोद्दिष्टं न कर्तव्यं तेन स्यात्पितृघातकः ७ तीर्थश्राद्धं गयाश्राद्धं गजच्छायं च पतृकम् अब्द
मध्ये न कुर्वीत ग्रहणेन युगादिषु ८

च्छायायोगे कृतं श्राद्धं गजच्छायं गजच्छाया कृष्णापक्षे त्रयोदश्यामघास्विंदुःकरे र
विः यदा तदा गजच्छाया श्राद्धे पुण्यैरवाप्यते इति यद्वा पूर्वाभिमुखं स्थितस्य गजस्य छायायां दक्षिणाभिमुखं भूत्वा श्राद्धं कुर्यादित्यपि केचित्
युगादिषु युगादि तिथयो यथा माघे पंचदशी कृष्णा नभस्ये च त्रयोदशी तृतीयामाघवेशु क्लानवम्यूर्जे युगादय इति क्रमेण न विवक्षितः त

द्यथाकार्तिकशुक्लनवमीसत्ययुगस्याद्यातिथिः वैशाखेऽक्षयतृतीया श्रेतायुगस्यमाघेअमाहापरस्य भाद्रेरुष्णात्रयोदशीकलियुगस्येति अत्राब्दम
ध्येनेतिकेषांचिन्मत्तंकेचिद्दक्षिणात्यादयस्तुवर्षमध्येपिकुर्वन्ति किमिति पापिनामेववर्षगस्येयममार्गोभवति अतस्तस्यातिव्रमणानंतरंगयादिश्चा
हं कर्तव्यमिति अब्दमध्येनेतिनिषेधः किंचसकृत्तिनस्तुतत्क्षणमेवधर्मसभांविशन्ति अतोब्दमध्येपिकुर्यादित्याभिप्रायः ८ गयामाहाख्यमाह

यदापुत्रेणवैकार्येगयाश्चाहंस्वगेश्वर तदासंवत्सरादूर्ध्वकर्तव्यंपितृभक्तितः ९ गयाश्चाह्नात्प्रमुच्यन्तेपितरोभवसा
गरात् गदाधरानुग्रहेणतेयांतिपरमांगतिम् १० तुलसीमंजरीभिश्चपूजयेद्विष्णुपादुकाम् तस्यांलवादितीर्थेषुपि
डान्दद्याद्यथाक्रमम् ११ उद्धरेत्सप्तगोत्राणिकुलमेकोत्तरंशतम् शमीपत्रप्रमाणेनपिंडंदद्याद्गयाशिरे १२ गयासु
पेत्ययःश्चाहं करोतिकुलनंदनः सफलं तस्यतज्जन्मजायतेपितृतुष्टिदम् १३ श्रूयतेचापिपितृभिर्गीतागाथास्वगे
श्वर इक्ष्वाकोर्मनुपुत्रस्यकलापोपवनेसरैः १४

९ १० ११ शमीपत्रप्रमाणं अतिसूक्ष्ममपिपिंडम् गयाशिरे गयदैत्यस्य आसमंतात् शिरोभागे इति गयामाहाख्येक्तं ज्ञातव्यम् १२ १३ कला
पोहिमवत्याश्ववतीग्रामविशेषस्तस्योपवने इक्ष्वाकुं प्रतिगीता १४

कौशिकएवभरद्वाजस्यात्मजानांचरिवंविशेषतयाहरिवंशोज्ञातव्यमिति १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

अपिनस्तेभविष्यतिकुलेसन्ध्यागशीलिनः गयासुपेत्ययेपिंडान्दास्यंत्यस्माकमादरात् १५ एवमासुष्मिकांताक्षर्यचःक
रोतिक्रियांरुतः सस्यात्सुखाभवेत्सुक्तोकोशिकस्यात्मजायथा १६ भरद्वाजात्मजाःसप्तभुक्ताजन्मपरंपराम् क
त्वापिगोवधंताक्षर्यमुक्ताःपितृप्रसादतः १७ सप्तव्याधादशार्णेषुमृगाःकालंजरेगिरौ चक्रवाकाःशरद्वीपेहंसाःसरसिमा
नसे १८ तेषिजाताःकुरुक्षेत्रेब्राह्मणावेदपारगाः पितृभक्त्याचतेसर्वंगतासुक्तिंद्विजात्मजाः १९ तस्मात्सर्वप्रयत्ने
नपितृभक्तोभवेन्नरः इहलोकैपरैवापिपितृभक्त्यासुखाभवेत् २० एतत्ताक्षर्यमयाख्यातंसर्वमेवोर्ध्वदेहिकम् पु
त्रवाञ्छाप्रदातारंपितृसुक्तिप्रदायकम् २१ निर्धनोपिनरःकश्चित्तयःशृणोतिकथामिमाम् सोपिपापविनिर्मुक्तोदान
स्यफलमाप्नुयात् २२ विधिनाकुरुतेयस्तुश्चाहंदानंमयोदितम् शृणुयात्गारुडंवापिशृणुतस्यापियत्फलम् २३
पिताददातिसत्पुत्रान्गोधनानिपितामहः धनदाताभवेत्सोपियत्तस्यप्रपितामहः २४

२५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४०

२५ २६ २७ इति टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ धर्मराजपुरंधर्मसभांधर्मसभासदः धर्ममार्गेश्चधर्मेश्चहरिः प्राहचतुर्दशो

दद्याद्विपुलमन्नाद्यं वृद्धस्तुप्रपितामहः तृप्ताः श्राद्धेन ते सर्वे दत्त्वा पुत्रस्य वाञ्छितम् २५ गच्छन्ति धर्ममार्गेश्चधर्म
राजस्य मंदिरम् तत्र धर्मसभायां ते तिष्ठन्ति परमादरात् २६ सूत उवाच एवं श्रीविष्णुना प्रोक्तमौर्ध्वदानसमु
द्भवम् श्रुत्वा माहात्म्यम तुलंगरुडो हर्षमागतः २७ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धारे सपिंडनादि सर्वकर्मनिरूप
णो नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ गरुड उवाच यमलोकः कियन्मात्रः कीदृशः केन निर्मितः सभाचकीदृशी
तस्यां धर्म आस्ते चकैः सह १ ये धर्ममार्गेश्च धर्ममंदिरम् तान् धर्मानपि मार्गेश्च ममारव्याहिद
यानिधे २ श्रीभगवानुवाच शृणु तादृश्यं प्रवक्ष्यामि यद्गम्यं नारदादिभिः तद्दुर्मनगरं दिव्यं महापुण्यं
वाप्यते ३ यास्यै नैकतयोर्मध्ये पुरं वैवस्वतस्य यत् सर्वं वज्रमयं दिव्यमभेद्यं तत्सारासरेः ४ चतुरस्रं चतु
र्द्वारमुच्चप्राकारवेष्टितम् योजनानासहस्रं हि प्रमाणेन तदुच्यते ५

चतुर्दशाऽध्यायार्थस्तु स्पष्ट एव ज्ञातव्यः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

तस्मिन्पुरेस्तिस्त्रुभगंचित्रगुप्तस्यमंदिरम् पंचविंशतिसंख्याकैर्योजनेविस्तृततमम् ६ दशोच्छ्रितंमहादिव्यंलोहप्राका
रवेष्टितम् प्रतोलीशतसंचारपताकाध्यजभूषितं ७ विमानगणसंकीर्णगीतवादित्रनादितम् चित्रितंचित्रकुशलैर्नि
र्मितंदेवशिल्पिभिः ८ उद्यानोपवनैरस्यनानाविहगकूजितम् गंधर्वैरप्सरेश्चिसमंतात्परिवारितम् ९ तत्समायांचि
त्रगुप्तःस्वासनेपरमाद्भुते संस्थितोगणयेदायुर्मानुषाणांयथातथम् १० नमुत्थतिकथंचित्सकृतेदुष्कृतेपिवा य
द्येनापार्जितंकर्मशुभंवायदिवाशुभम् ११ तत्सर्वंभुजतेयत्रचित्रगुप्तस्यशासनात् चित्रगुप्तालयात्प्राच्याज्वरस्यास्ति
महागृहम् १२ दक्षिणस्यांचशूलस्यलुताविस्फोटयोस्तथा पश्चिमकालपाशःस्यादजीर्णस्यारुचेस्तथा १३ उदीच्यारा
जरोगोस्तिपांडुरोगस्तथैवच ऐशान्यांतुशिरोत्तिःस्यादाग्नेयामस्तिमूर्च्छना १४ अतिसारोनेत्रदतेतुवायव्यांशीतदाहकौ
एवमादिभिरन्यैश्चव्याधिभिःपरिवारितः १५ लिखतेचित्रगुप्तस्तुमानुषाणांशुभाशुभम् चित्रगुप्तालयादग्नेयोजनानांचविं
शतिः १६ पुरमध्येमहादिव्यंधर्मराजस्यमंदिरम् अस्तिरत्नमयंदिव्यंविद्युज्ज्वालार्कवर्चसम् १७ द्विशतंयोजनानांच
विस्तारायामतःस्फुटम् पंचाशच्चप्रमाणेनयोजनानांसमुच्छ्रितम् १८ धृतंस्तंभसहस्रैश्चवैडूर्यमणिमंडितम् कांचना
लंकृतंनानाहस्यप्रासादसंकुलम् १९ शारदाफ्रनिभंरुक्मकलशैःसुमनोहरम् चित्रस्फाटिकसौपानंवज्रकुट्टिमशोभित

मु. टी. ७३

म् २० मुक्ताजालुगवाक्षचपताकाध्वजभूषितम् घटानेकनिनादाख्यं हेमंतोरणमंडितम् २१ नानाश्वर्यमयं स्वर्णकपाटशत
 संकुलम् नानाद्रुमलतागुल्मैर्निष्कंठैः सुविराजितम् २२ एवमादिभिरन्यैश्च भूषणैर्भूषितं सदा आत्मयोगप्रभावेऽश्वनिर्मि
 तं विश्वकर्मणा २३ तस्मिन् नस्ति सप्तादिव्याशतयोजनमायता अर्कप्रकाशाभ्रोजिष्णुः सर्वतः कामरूपिणी २४ नातिशी
 तान्चात्युष्णामनसोत्पंतहर्षिणी नशोकेन जरातस्यां क्षुत्पिपासेन चाप्रियम् २५ सर्वकामास्थिताय स्यां ये दिव्या ये च मातृषाः
 रसवच्च प्रभूतं च भक्ष्यं भोज्यं च सर्वशः २६ रसवन्ति च तोयानि शीतान्युष्णानि चैव हि पुण्याः शब्दादयस्तस्यां नित्यं कामफला
 द्रुमाः २७ असंबाधा च साताक्ष्यरम्या कामगमासभा दीर्घकालं तपस्तत्त्वानिर्मिता विश्वकर्मणा २८ तामुग्रतपसोयांति सुव्र
 ताः सत्यवादिनः शांताः संन्यासिनः सिद्धाः पूताः पूतेन कर्मणा २९ सर्वभास्वरदेहास्ते लंकृता विरजो वराः स्वकृतैः कर्मभिः
 पुण्यैस्तत्र तिष्ठंति भूषिताः ३० तस्यां सधर्मो भगवानासने नुपमेशुभे दशयोजनविस्तीर्णैः सर्वरत्नैः सुमंडिते ३१ उपविष्टः
 स तां श्रेष्ठं च शोभितमस्तकः कुंडलालंकृतः श्रीमान् महासुकुटमंडितः ३२ सर्वालंकारसंयुक्तो नीलमेघसमप्रभः बालव्य
 जनहस्ताभिरपसरोभिश्च वीजितः ३३ गंधर्वाणां समूहाश्च संघशश्चाप्यरोगणाः गीतवादित्रनृत्याद्यैः परितः सेवयंतितम्
 ३४ मृत्युना पाशहस्तेन कालेन च बलीयसा चित्रगुप्तेन चित्रेण कृतांतेन निषेविता ३५ पाशदंडधरैः रुद्रैर्निदेशवशवर्तिभिः

आत्मतुल्यबलैर्नानासुभक्तैः परिवारितः ३६ अग्निष्वात्ताश्चपितरः सोमपाश्र्वोष्मपाश्र्वये स्वधावंतो बर्हिषदो मूर्ता मूर्ताश्चयेस्वग ३७
अर्यमाद्याः पितृगणामूर्तिमंतस्तथापरे सर्वे ते मुनिभिः सार्धं धर्मराजमुपासते ३८ अत्रिर्वसिष्ठः पुलहो दक्षः ऋतुरथांगिराः
जामदग्न्यो भृगुश्चैव पुलस्त्यागरुयनारदाः ३९ एते चान्ये च बहवः पितुराजसभासदः नशक्याः परिसंख्यातु नामभिः कर्म
भिस्तथा ४० व्याख्याभिर्धर्मशास्त्राणां निर्णेतारो यथा तथम् सेवंते धर्मराजानं शासनात्परमेष्ठिनः ४१ राजानः सूर्यवंशी
याः सोमवंश्यास्तथापरे सभायां धर्मराजानं धर्मज्ञाः पर्युपासते ४२ मनुर्दिलीपोसांधातासगरश्च भगीरथः अंबरीषो नरण्य
श्च मुचुकुंदो निमिः पृथुः ४३ ययातिर्नहुषः पूरुदुष्यंतश्च शिविर्नलः भरतः शंतनुः पांडुः सहस्रार्जुन एव च ४४ एते राजर्षयः
पुण्याः कीर्तिमंतो बहुश्रुताः इह्याश्च मेधैर्बहुभिर्जाता धर्मसभासदः ४५ सभायां धर्मराजस्य धर्म एव प्रवर्तते न तत्र पक्ष
पातोस्ति नानृतं न च मूलसरः ४६ सभ्याः सर्वे शास्त्रविदः सर्वे धर्मपरायणाः तस्यां सभायां सततं वैवस्वतमुपासते ४७ ई
दृशीसासभाताक्ष्यधर्मराज्ञो महात्मनः न तां पश्यंति ये पापादक्षिणेन पथा गताः ४८ धर्मराजपुरं गंतुं चतुर्भागा भवंति च पा
पिनांगमने पूर्वसतुते परिकीर्तितः ४९ पूर्वादिभिस्त्रिभिर्गार्गैर्ये गता धर्मसंदिरे ते हि सुकृतिनः पुण्ये स्तस्यां गच्छंति तान्
शृणु ५० पूर्वमार्गस्तु तत्रैकः सर्वभोगसमन्वितः पारिजाततरुच्छायाच्छादितो रत्नमंडितः ५१ विमानगणसंकीर्णो हंसाव

लिविराजितः विद्रुमारामसंकीर्णः पीयूषद्रवसंयुतः ५२ तैन्नब्रह्मर्षयोयांतिपुण्याराजर्षयोमलाः अप्सरोगणगंधर्वविद्याधरम
 होरगाः ५३ देवताराधकश्चान्येशिवभक्तिपरायणाः शीघ्रप्रपादानरतामाघेकाष्ठप्रदायिनः ५४ विश्रामयंतिवर्षायां विर
 क्तानदानमानतः दुःखितस्थांसृतं ब्रूते ददंतेत्याश्रमंतुर्ये ५५ सत्यधर्मरतायेचक्रोधलोभविवर्जिताः पितृमातृषुयेभक्तागु
 रुशुश्रूषणरताः ५६ भूमिदागृहदागोदाविद्यादानप्रदायकाः पुराणवक्तृश्रोतारः पारायणपरायणाः ५७ एतेस्फुटितिन-
 श्वान्येपूर्वद्वारेविशंति च यांतिधर्मसभायांतेस्फुशीलाः शुद्धबुद्धयः ५८ द्वितीयस्मृतरोमार्गो महारथशतैर्घृतः नरयानस
 मायुक्तोहरिचंदनमंडितः ५९ हंससारससंकीर्णश्चक्रवाकोपशोभितः अमृतद्रवसंपूर्णस्तत्रभातिसरोवरः ६० अनेनवैदिका
 यांति तथाभ्यागतपूजकाः दुर्गाभान्वोश्चयेभक्तास्तीर्थस्नाताश्चपर्वसु ६१ येमृताधर्मसंग्रामेनशनेनमृताश्चये वाराणस्यां
 गोग्रहेचतीर्थतोयेमृताविधेः ६२ ब्राह्मणार्थेस्वामिकार्येतीर्थक्षेत्रेषुयेमृताः येमृतादेवविध्वंसयोगाभ्यासेनयेमृताः ६३ सत्पा
 त्रपूजकानित्यंमहादानरताश्चये प्रविशंत्युत्तरेद्वारेयांतिधर्मसभाचते ६४ तृतीयःपश्चिमेमार्गोरत्नमंदिरमंडितः स्फुधारसस
 दापूर्णादीर्घिकाभिर्विराजितः ६५ ऐरावतकुलोद्भूतमत्तमातंगसंकुलः उच्चैःश्रवःसमुत्पन्नहथरत्नसमन्वितः ६६ एतेना
 त्मपे रायांति सच्छास्त्रपरिचिंतकाः अनन्यविष्णुभक्ताश्चगायत्रीमंत्रजापकाः ६७ परहिंसापरद्रव्यपरवादपराङ्मुखाः स्वदार

निरताः संतः साग्निकावेदपाठकाः ६८ ब्रह्मवर्च्यव्रतधरावानप्रस्थास्तपस्विनः श्रीपादसंन्यासपराः समलोष्टाश्रमकांचनाः ६९ ज्ञानवैरा
ग्यसंपन्नाः सर्वभूतहितेरताः शिवविष्णुव्रतकराः कर्मब्रह्मसमर्पकाः ७० ऋणैस्त्रिभिर्विनिर्मुक्ताः पंचयज्ञरताः सदा पितृणांश्चा
द्धदातारः कालसंध्यामुपासकाः ७१ नीचसंगविनिर्मुक्ताः सत्संगतिपरायणाः एतेऽप्सरोगणैर्युक्ताविमानवरसंस्थिताः ७२
सुधापानं प्रकुर्वंतो यांति ते धर्ममंदिरम् विशांति पश्चिमद्वारे यांति धर्मसभांतरे ७३ यमस्तानागतान्दृष्ट्वा स्वागतं वदते मुहुः स
मुत्थानं च कुरुते तेषां गच्छति समुत्थितम् ७४ तदा चतुर्भुजो भूत्वा शंखचक्रगदासिभृत् पुण्यकर्मरतानां च स्नेहान् मित्रवदाच
रेत् ७५ सिंहासनं च ददते नमस्कारं करोति च पादार्यं कुरुते पश्चात् पूजते चंदनादिभिः ७६ नमस्कृवंतु भोऽसभ्या ज्ञानिनं परमा
दरात् एष मे मंडलं भित्वा ब्रह्मलोकं प्रयास्यति ७७ भो भो बुद्धिमतां श्रेष्ठानरकक्लेशपीरवः भवद्भिः साधितं पुण्यैर्देवत्वं सुख
दायकम् ७८ मानुषं दुर्लभं प्राप्य नित्यं यस्तु न साधयेत् स याति नरकं शोरं को न्यस्तस्मादचेतनः ७९ अस्थिरेण शरीरेण यो
स्थिरैश्च धनादिभिः संचिनोति स्थिरं धर्मसंको बुद्धिमान् नरः ८० तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यो धर्मसंचयः गच्छध्वं पुण्यमस्थानं स
र्वभोगसमन्वितम् ८१ इति धर्मवचः श्रुत्वा तं प्रणम्य सभां च ताम् अमरैः पूज्यमानास्ते रत्नयमाना मुनीश्वरैः ८२ विमानगणसं
कीर्णाः प्रयांति परमंपदम् कैचिद्धर्मसभायां हितिष्ठंति परमादरात् ८३

८४ ८५ ८६ इति टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः अब्रह्मकृतिनां जन्मदेहे वैराजधारणम् षट्चक्रचिंतनं चैव हरिः पंचदशो ब्रवीत् १ पूर्वाध्यायांते उषित्वा तत्र कल्या
तं भुक्त्वा भोगान् मानुषान् प्राप्नोति पुण्यशेषेण मानुष्यं पुण्यदर्शनम् पुनः स्वात्मविचारेण ततो याति परांगतिमित्युक्तम् इदानीं गरुडस्तदनुवादपूर्वकं

उषित्वा तत्र कल्यांतं भुक्त्वा भोगान् मानुषान् प्राप्नोति पुण्यशेषेण मानुष्यं पुण्यदर्शनम् ८४ महाधनी च सर्वज्ञः सर्वशास्त्र
विशारदः पुनः स्वात्मविचारेण ततो याति परांगतिम् ८५ एतत्ते कथितं सर्वं त्वया पृष्टं यमालयम् इदं शृण्वन्नरो भ
क्त्या धर्मराजसभां व्रजेत् ८६ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्दारे धर्मराज नगरनिरूपणे नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४
गरुड उवाच धर्मात्मा स्वर्गतिं भुक्त्वा जायते विमले कुले अतस्तस्य समुत्पत्तिं जननी जठरे वद १ यथा विचारं
कुरुते देहेऽस्मिन् कुरुती जनः तथा हं श्रोतुमिच्छामि वद मे करुणानिधे २ श्रीभगवानुवाच साधुपृष्टत्वा ताक्ष्यं
परंगोप्यं वदामि ते यस्य विज्ञानमात्रेण सर्वज्ञत्वं प्रजायते ३

कृतिनः समुत्पत्तिं पृच्छति धर्मात्मा इति द्वाभ्याम् १ २ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच यावदध्यायसमाप्ति ३ ४ ५ ६ ७ ८

४ ध्यानं यथा कुर्वीत तच्छृणुति ५ यथा येन विधानेन तत्पित्रोः तस्य मातापित्रोः ६ पापं यावदिंद्रस्य ब्रह्महत्यांशं भवति ७ ८ ९ १० सामान्या

वक्ष्यामि च शरीरस्य स्वरूपं पारमार्थिकम् ब्रह्मांडगुणसंपन्नयोगिनां धारणास्पदम् ४ षट्चक्रचिंतनं यस्मिन् यथा
कुर्वीति योगिनः ब्रह्मरंध्रे चिदानंदरूपध्यानं तथा शृणु ५ शुचिनां श्रीमतां गहे जायते सकृत् तीयथा तथा विधानं नि

यमंतत्पित्रोः कथयामि ते ६ क्रतुकाले तु नारीणां त्यजेद्विनचतुष्टयम् तावन्नालोकयद्ब्रह्मं पापंच पुषिसंभवेत्

७ स्नात्वा सचैलं सानारी चतुर्थे हनिशुद्ध्यति सप्ताहात्पितृदेवानां भवेद्योग्या व्रतार्चने ८ सप्ताहमध्ये योगर्भः सं
भवेन्मलिनाशयः प्रायशः संभवंत्यत्र पुत्रास्त्वष्टाहमध्यतः ९ युग्मासु पुत्रा जायंते स्त्रियो युग्मासु रात्रिषु पूर्वस

सकमुत्सृज्य तस्माद् युग्मासु संविशेत् १० षोडशर्तुर्निशाः स्त्रीणां सामान्याः समुदाहृताः यावै चतुर्दशरात्रिर्गर्भ
स्तिष्ठति तत्र वै ११ गुणाभाग्यनिधिः पुत्रस्तदा जायेत धार्मिकः सानिशा प्राकृते जीवैर्न लभ्येत कदाचन १२ पं

चमेहनिनारीणां कार्यं मधुरभोजनम् कटुक्षारंच तोक्षिणंच त्याज्यमुष्णंच दूरतः १३ गर्भधारणे साधारणा एव ११ गुणा

विचारादयः भाग्यं ऐश्वर्यं तेषां निधिर्निवासस्थानं प्राकृतेर्निर्भाग्यैः १२ पंचमेहनीत्युपलक्षणं पंचमदिनादारभ्य षोडशर्तुर्निशापर्यंतम् १३

तत्क्षेत्रमौषधीपात्रमिति औषधीनांयवादिधान्यानां पात्रं सति स्थानम् तत्पसिद्धं क्षेत्रं यथा कंटकगुल्मादिनिरसनेन तदुपयोगीद्रव्यांतरमेलनेन जलसेचनेन कृषियोग्यं विधाय तस्मिन्नुखाबीजवापयित्वा स्वामीकर्षकः स्थूलान्नरूपं फलं प्राप्नोति तथात्रापि औषधीपात्रं पुत्रोत्पत्तिस्थानं तद्गर्भरूपं क्षेत्रं कटुक्षारादिभोजनं परित्याज्यमाधुर्यभोजनं कारयित्वा वीर्यसेचनं च कृत्वा तस्मिन्नुखा स्वामीपितासम्यक् धार्मिकपुत्ररूपं फलं प्राप्नुयादित्यर्थः १४ माधुर्यभोजना

तत्क्षेत्रमौषधीपात्रं बीजं चाप्यमृताय तम् तस्मिन्नुखानरः स्वामी सम्यक् फलमवाप्नुयात् १४ तांबूलपुष्पश्रीरवंडैः संयुक्तः शुचिवस्त्रभूत् धर्ममादाय मनसि सक्तत्वं संविशेत्पुमान् १५ निषेकसमये यादृक् नरचित्तविकल्पना तादृक् स्वभावसंभूतिर्जेतुर्विशतिकुक्षिगः १६ चैतन्यं बीजभूतं हि नित्यं शुक्रे व्यवस्थितम् कामश्चित्तंच शुक्रंच यदात्येकत्वमाप्नुयात् १७ तदा द्रावमवाप्नोति योषिद्गर्भाशये नरः शुक्रशोणितसंयोगात्सिद्धोत्पत्तिः प्रजायते १८ परमानंददः पुत्रो भवेद्गर्भगतः कृती भवन्ति तस्य निर्विलाः क्रियाः पुंसवनादिकाः १९

दिभिस्त्राणां विधानं नियममुक्त्वा पुरुषाणामा

ह तांबूलइति सक्तत्वं सारदारुमयोमित्याद्युक्तप्रकारांशस्यो संविशेत्स्थितो भूयात् १५ निषेकसमये रतिकाले यादृशी विकल्पना शक्त्वा शुभावासना भवन्ति तादृश्येव स्वभावस्योत्पत्तिर्यस्य स जंतुर्विशतिगर्भे प्रविष्टो भवति चैतन्यं जीवः १६ कामोभिलाषपूर्तिः १७ तारापतिश्चंद्रः १८ कृतीपुण्यात्मा १९

२० २१ पूर्वकृतइति पूर्वजन्मनि कृतानात्तपादीनां फलस्योदयात् भोक्तापि भवेत् तथा च स्मृतिः भोज्यं भोजनशक्तिश्चरति शक्तिर्वरश्चिद्यः वि
भवेदानशक्तिश्च नाल्पस्य तपसः फलमिति २२ यतते यत्नवान् भवति असर्पभूतायां रज्जौ सर्पारोपवद्धस्तु न्यवस्तु आरोपो ध्यारोपः वस्तुसञ्चिदा

जन्मप्राप्नोति पुण्यात्मा ग्रहेषु च गतेषु च तज्जन्मसमये विप्राः प्राप्नुवंति धनं बहु २० विद्याविनयसंपन्नो वर्धते पितृ
वेश्मनि सत्तासंगेन स भवेत् सर्वागमविशारदः २१ दिव्यांगनादिभोक्तास्यात्तारुण्येदानवान् धनी पूर्वकृततपस्ती
र्थमहापुण्यफलोदयात् २२ ततश्च यतते नित्यमन्तमानात्मविचारणे अध्यारोपापवादाभ्यां कुरुते ब्रह्मचिंतनम्
२३ अस्यासंगावबोधाय ब्रह्मणो न्वयकारिणः क्षित्याद्यनात्मवर्गस्य गुणां स्ते कथयाम्यहम् २४ क्षितिर्वारिहवि
भोक्ता वायुराकाशा एव च स्थूलभूता इमे प्रोक्ताः पिंडो यंपंत्वभौतिकः २५

नंदाद्वयं ब्रह्म क्षित्याद्यज्ञानांत सकलजडसमूहो वस्तु अपवादो नाम रज्जुविवर्तस्य रज्जुमात्रवद्धस्तुविवर्तस्यावस्तुनोः ज्ञानादेः प्रपंचस्य वस्तुमात्र
त्वं आभ्यां अध्यारोपापवादाभ्यां तत्त्वंपदार्थसंशोध्य सर्वस्वत्वं दं ब्रह्म नेह नानास्ति किंच न इत्यादि श्रुत्युक्तं ब्रह्मचिंतनं कुरुते २३ अस्येति क्षित्यादि
ष्वन्वयं करोतीत्यन्वयकारिणोऽप्यस्य ब्रह्मणः असंगावबोधाय असंगोऽद्वयं पुरुष इति श्रुत्युक्तः ज्ञानार्थं कथयामित्यन्वयः २४ अनात्मविचारण

माह क्षित्तिरित्यादिभिः स्थूलभूताअप्रपंचीकृताः पांचभौतिकः पंचीकृतपंचभूतोत्पन्नः २५ क्षित्यादिपंचभूतानांगुणानाह त्वचेतिपंचभिः

त्वचास्थिनाडयारोममांसंचैवरवगेश्वर एतेपंचगुणाभूमेर्मयातेपरिकीर्तिताः २६ लालामूत्रंतथाशुक्रंमज्जारत्नंच
पंचमम् अपांपंचगुणाः प्रोक्तास्तेजसोपिनिशामय २७ क्षुधातृषातथालस्यनिद्राकांतिस्तथैवच तेजःपंच
गुणंताक्ष्यप्रोक्तंसर्वत्रयोगिभिः २८ आकुंचनंधावनंचलंघनंचप्रसारणम् चैष्टितंचेतिपंचैवगुणावायोःप्रकीर्ति
ताः २९ घोषश्चिंतानंचशून्यत्वमोहश्चिंतानंचसंशयः आकाशस्यगुणाः पंचज्ञातव्यास्तेप्रयत्नतः ३० मनोबुद्धिर
हंकारश्चित्तंचेतिचतुष्टयम् अंतःकरणमुद्दिष्टंपूर्वकर्माधिवासितम् ३१ श्रोत्रंत्वक्चक्षुषीजिह्वाघ्राणंज्ञानेन्द्रि
याणिच वाक्पाणिपादपायूपस्थानिकर्मेन्द्रियाणिच ३२ दिग्घातार्कप्रचेतोश्चिवह्नींद्रोपेंद्रमित्रकाः ज्ञानक
र्मेन्द्रियाणांचदेवताः परिकीर्तिताः ३३

२६ २७ २८ २९ ३० पूर्वकर्माधिवासितंपूर्वजन्मकृतेशुभाशुभकर्मभिरधिवासितंशुभाशुभवासनायुक्तंभवति बुद्धिःकर्मानुसारिणीतिवचना
तबुद्धिःरित्युपलक्षणम् अंतःकरणचतुष्टयमेवेत्यर्थः ३१ उभयेन्द्रियाण्याह श्रोत्रमिति ३२ दिगादयःपंचश्रोत्रादीनांयथाक्रमंदेवताः वन्द्यादय
श्ववागादीनामिति ३३

३४ ३५ अथदशप्राणान् स्थानकर्मसहितानाह प्राणइतिसार्धत्रिभिः कृत्करः कृधाकर्तामृतशोपकारित्वंधनंजयस्थकर्म ३६ ३७ ३८ व्यान

इडाचपिंगलाचैवसुषुम्नारव्यातृतीयका गांधारीगजजिह्वाचपूषाचैवयशस्विनी ३४ अलंबुषाकुहूश्चापिशंखिनी
दशमीतथा पिंगमध्येस्थितात्योताः प्रधानादशनाडिकाः ३५ प्राणोपानः समानारव्यउदानोव्यानएवच नागः
कूर्मश्चकृकलोदेवदत्तोधनंजयः ३६ हृदिप्राणोगुदेपानः समानोनाभिमंडले उदानः कंठदेशेस्याद्व्यानः सर्वशरीर
गैः ३७ उदरेनागआरव्यातः कूर्मउन्मीलनेस्मृतः कृकलः कृत्करोजेयोदेवदत्तोविजृम्भणे ३८ नजहातिमृ
तंवापिसर्वव्यापीधनंजयः कर्पलैर्भुक्तमन्नंहिपुष्टिदंसर्वदेहिनाम् ३९ नयतेव्यानकोवायुः सारांशंसर्वनाडिषु
आहारोभुक्तमात्रोहिवायुनाक्रियतेद्विधा ४० संप्रविश्यगुदेसम्यक्पृथगन्नपृथक्जलम् उर्ध्वमग्नेर्जलंकृत्वाकृ
त्वान्नंचजलोपरि ४१ अग्नेश्चाधःस्वयंप्राणः स्थित्वाग्निंधमतेशनैः वायुनाध्मायमानोग्निः पृथक्किट्टंपृथग्र
सम् ४२ कुरुतेव्यानकोवायुर्विष्वक्संप्रापयेद्रसम् द्वारेर्द्वादशभिभिन्नंकिट्टंदेहाद्बहिः स्ववेत् ४३

कोवायुः सर्वशरीरव्यापकत्वात् सारांशंरसनयतेप्रापयति ३९ रसप्रापणप्रकारमेवाह आहारइतित्रिभिः ४० ४१ ४२ भिन्नंरसात्पृथक्भूतंकिट्टं

मलम् ४३

मलस्यनिर्गमस्थानान्याह कर्ण इति ४४ सर्वे प्राणादिवायवः आत्मसत्तयेवचेष्टंतीत्याह एवमिति सूर्यस्यालोकंप्रकाशमुपलभ्यप्राप्यजनायथा स्वस्वकर्मणिप्रवर्तते तथैवात्मसत्तांप्राप्यवायवोपीत्यर्थः अयंभावः सूर्योयथाकर्मणिजनान्प्रवर्त्यस्वयंसाक्षितयासंगत्वेनस्थितोभवति तद्वदात्मा

कर्णाक्षिनासिकाजिह्वादंतानाभिर्नस्वागुदम् गुह्यंशिरोवपुर्लोममलस्थानानिचक्षते ४४ एवंसर्वेप्रवर्तंतेस्वस्वकर्म णिवायवः उपलभ्यात्मनःसत्तांसूर्यालोकंयथाजनाः ४५ इदानींनरदेहस्यशृणुरूपद्वयंरवगं व्यावहारिकमेकंच द्वितीयंपारमार्थिकम् ४६ तिस्रःकोट्योर्द्विकोटीचरोमाणिव्यावहारिके सप्तलक्षाणिकेशास्युर्नखाःप्रोक्तास्तुविंशतिः ४७ द्वात्रिंशद्दशनाःप्रोक्ताःसामान्याद्विनतासुत मांसंपलसहस्रंतुरक्तंपलशतंस्मृतम् ४८ पलानिदशमैदस्तुत्व क्पलानिचसप्ततिः पलद्वादशकंमज्जामहारक्तंपलत्रयम् ४९ शुक्रंद्विकुडवंजेयंकुडवंशोणितंस्मृतम् षष्ठ्युत्तरं चत्रिंशतमस्त्रां देहे प्रकीर्तितम् ५०

पीति अनेनात्मविचारणमप्युक्तंभवति ४५ व्यावहारिकंअगम्यंपारमार्थिकंयोगिजनज्ञेयम् ४६ तत्राद्यंतावदाह तिस्र इतिषड्विःतिस्रःकोट्यो सप्तलक्षाणीत्यगणितानि ४७ ४८ स्थूलमानेनधातुप्रमाणमाह महारक्तंप्राणाधारभूतम् ४९ कुडवंदशमाषकंशोणितं ऋतूद्भवंगर्भाधानभूतम्

५१ ५२ एवं व्यावहारिकं निरूपयेदानीं पारमार्थिकस्वरूपनिरूपणेन सूक्ष्मस्वरूपे मनः प्रवेशाय स्वदेहेतावद्विराड्पस्थूलधारणामाह पारमार्थिके देहे हीत्यादि
भययावदध्यायसमाप्ति गुणाभुवनादयः तानेवाह भुवनानीत्यादि पारमार्थिके पारमार्थिकस्वरूपप्रकाशिके ५३ ५४ वैराजरूपभाक् वैराजः पुरु

नाड्यः स्थूलाश्च सूक्ष्माश्च कोटिशः परिकीर्तिताः पित्तं पला निपंचाशत्तदर्थं श्लेषणस्तथा ५१ सततं जायमानं तु विष्णु
त्रं चाप्रमाणतः एतद्गुणसमायुक्तं शरीरं व्यावहारिकम् ५२ भुवनानि च सर्वाणि पर्वतद्वीपसागराः आदित्याद्या
ग्रहाः संति शरीरे पारमार्थिके ५३ पारमार्थिके देहे हि षट्चक्राणि भवंति च ब्रह्मांडे ये गुणाः प्रोक्तास्तेऽप्यस्मिन्नेव
संस्थिताः ५४ तानहंते प्रवक्ष्यामि योगिनां धारणास्पदान् येषां भावनया जंतु भवेत् वैराजरूपभाक् ५५ पादाध
स्तात्तलं जयं पादोर्ध्वं वितलं तथा जानुनोः सतलं विद्धि सक्थिदेशे महातलम् ५६ तलात्तलं सक्थि मूले गुह्यदेशे रसा
तलम् पातालं कटिसंस्थं च सप्तलोकाः प्रकीर्तिताः ५७ भूर्लोकं नाभिमध्ये तु भुवर्लोकं तदूर्ध्वके स्वर्लोकं हृदये विद्या
ल्लं उदेशे महस्तथा ५८ जनलोकं चक्रदेशे तपोलोकं तलाटके सत्यलोकं ब्रह्मरंध्रे भुवनानि चतुर्दश ५९ षोडशैवैभगवान्

धारणाश्च यदिति भागवतोक्तः स्वयं स्यादित्यर्थः ५५ पूर्वश्लोकोक्तक्रमेणैव सर्वेषां धारणामाह पादेति तदूर्ध्वके उदरे ५६ ५७ ५८ ५९

त्रिकोणेऽहलीतकमलांतर्गते तदुक्तं ब्रह्मपुराणे हृदिरत्नमये श्रीमत्सिंहासनगतांबुजे त्रिकोणांतः समासीनं शिवं ध्यायेदुमाधरमिति ६० तस्य मध्ये
त्रिकोणे पूर्वोर्ध्वे दक्षिणवामरेखासु च मेर्वादयः सप्तकुलपर्वता भवन्तीति ६१ शिरासु नाडिषु ६२ गोमेदः पूक्षः ६३ ६४ रसेन्नस्यलंबिका कंठांतर्ग

त्रिकोणे संस्थितो मेरु रधः कोणे च मंदरः दक्षकोणे च कैलासो वामकोणे हिमाचलः ६० निषधश्चोर्ध्वरेखायां द
क्षायां गंधमादनः रमणो वामरेखायां सप्तैते कुलपर्वताः ६१ अस्थिस्थाने भवेज्जंबुः शाको मज्जासु संस्थितः
कुशाद्वीपस्थितो मांसे कौचद्वीपः शिरासु च ६२ त्वचायां शाल्मली दीपो गोमेदो रोमसंचये नखस्थं पुष्करं विद्या
सागरास्तदनंतरं ६३ क्षारो दोहो भवेत्तूत्रे क्षीरे क्षीरोदसागरः सरोदधिः श्लेष्मसंस्थो मज्जायां घृतसागरः
६४ रसोदधिरसो विद्याच्छोषितं दधिसागरः स्वादूदो लंबिकास्थाने जानीयाद्द्विनतासुत ६५ नादचक्रे
स्थितः सूर्यो बिंदुचक्रे च चंद्रमाः लोचनस्थः कुजो ज्ञेयो हृदये ज्ञः प्रकीर्तितः ६६ विष्णुस्थाने गुरुं विद्याच्छुक्रेश
क्रोव्यवस्थितः नाभिस्थाने स्थितो मंदो मुखे राहुः प्रकीर्तितः ६७

तदुक्तं योगशास्त्रे एकैकांगुल्यधो धोस्तिरंधान्नादं च बिंदुकम् विद्रुमस्फटिकाकारं सूर्यचंद्रसमप्रभम् इति ज्ञो बुधः ६६ विष्णुस्थाने नाभ्यंतर्गतमणिपू
रकचक्रे नाभिस्थाने नाभिगोलके मेदः शनिः ६७

वायुस्थाने हृदयादाकंठं वायुस्थानं तस्मिन् एव मुक्तप्रकारेण सर्वस्वरूपेण सर्वात्मकविराट्स्वरूपेण स्वदेहोचिंतयेत् इति मूलधारणा ६८ प्रथमषट्चक्रचिंतनात्मकसूक्ष्मधारणामाह सदेत्यादि ६९ जपानुष्ठानं विना सहजश्वासरूपेण जप्ता भवतीत्यजपासुनीनां मननशीलानां संकल्पंगाय

वायुस्थाने स्थितः केतुः शरीरे ग्रहमंडलम् एवं सर्वस्वरूपेण चिंतयेदात्मनस्तनुम् ६८ सदा प्रभातसमये बहूप
द्वासनस्थितः षट्चक्रचिंतनं कुर्याद्यथोक्तमजपाक्रमं ६९ अजपानामगायत्रीसुनीनां मोक्षदायिनी अ
स्याः संकल्पमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ७० शृणुताश्च प्रवक्ष्येह मजपाक्रममुत्तमम् यं कृत्वा सर्वदा जीवो जीव
भावं विमुंचति ७१ मूलाधारः स्वाधिष्ठानं मणिपूरकमेव च अनाहतं विशुद्धारव्यमाज्ञा षट्चक्रमुच्यते ७२
मूलाधारलिंगदेशे नाभ्यां हृदि च कंठगे श्रुवोर्मध्ये ब्रह्मरंध्रे क्रमाच्चक्राणि चिंतयेत् ७३ आधारंतु चतुर्दला
नलसमंवासांतवर्णाश्रयं स्वाधिष्ठानमपि प्रभाकरसमंवासांत षट्पत्रकम् रक्ताभं मणिपूरकं दशदलं डाद्यं फकारं
तकं पत्रैर्द्वादशाभिरनाहतपुरं ह्येकं कंठांतवृत्तम् ७४

वीचगुरुमुखाज्जातव्यम्

७० सर्वदा कृत्वा एतदाचरणं नित्यं कर्मवत् भवति न तु नैमित्तिकमिति जीवभावं विमुंचति ब्रह्मस्वरूपो भवतीत्यर्थः ७१ ७२ ७३ ७४

७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० अत्रसदाचारंप्रणयति एतानितिब्रह्ममयूरवान् सर्ववेदमयस्यब्रह्मणः किरणरूपान् तदभिन्नानि
 पत्रैः सस्वर षोडशैशशधरज्योतिर्विशुद्धांबुजहंसेत्यक्षरयुग्मकंद्वयदलंरक्ताभमात्रांबुजम् तस्मादूर्ध्वगतंप्रभासित
 मिदंपद्मं सहस्रच्छदं सत्यानंदमयंसदाशिवमयंज्योतिर्मयंशाश्वतम् ७५ गणेशं च विधिं विष्णुं शिवं जीवं गुरुं त
 तः व्यापके च परब्रह्मक्रमाच्चक्रेषु चिंतयेत् ७६ एकविंशत्सहस्राणि षट्शतान्यधिकानि च अहोरात्रेणश्चा
 सस्यगतिः सूक्ष्मास्मृताबुधैः ७७ हकारेण बहिर्यातिसकारेण विशोत्पुनः हंसो हंसेति मंत्रेण जीवो जपति तत्त्वतः
 ७८ षट्शतंगणनाथाय षट्सहस्रं तु वेधसे षट्सहस्रं च हरये षट्सहस्रं हराय च ७९ जीवात्मने सहस्रं
 च सहस्रं गुरवे तथा चिदात्मने सहस्रं च जप संख्या निवेदयेत् ८० एतान् चक्रगतान् ब्रह्ममयूरवान् मुनयो मरा
 न् सत्संप्रदायवेत्तारंश्चिंतयंत्यारुणादयः ८१

त्यर्थः चक्रगतान् मरान् षट्चक्रस्थितान् श्रीगणेशादिदेवान् ऋषीणां संप्रदायमार्गेषु ये आरुणादयो मुनयस्तेऽपि चिंतयन्ति उपासते तदुक्तं
 वेदस्तुतौ उदरमुपासते यत्र ऋषिवर्मसकूर्पटशः परिसरपद्भित्तिं हृदयमारुणयोदहरमिति ८१

शिष्यान्परीक्षितादीन् तदुक्तं द्वितीयेसद्योमुक्तिस्थले स्वपार्ष्णिनापीड्यगुदंतोनिलंस्थानेषुषट्सून्नमयेज्जितकूमः नाभ्यांस्थितंलृद्यचरो
प्यतस्मादुदानगत्योरसितंनयेन्मुनिः ततोनुसंधा यधियामनस्वीस्वतालुमूलंशनकैर्नयेत तस्माद्भुवोरंतरमुन्नयेतनिर्भिद्यमूर्धन्विसृजे
त्परंगतइति एतद्व्याख्यानंश्रीश्रीधरस्वामिभिः कृतंज्ञातव्यम् ८२ अनन्यधीः एकाग्रचित्तः सन् ८३ रंध्रेब्रह्मरंध्रांतर्गतेअधोसुरवपंकजे श्री

शुकादयोपिमुनयः शिष्यानुपदिशंतिच अतः प्रवृत्तिर्महतांध्यात्वाध्यायेत्सदाबुधः ८२ कृत्वाचमानसींपूजांस
वचिक्रेष्वनन्यधीः ततोगुरुरूपदेशेनगायत्रीमजपांजपेत् ८३ अधोसुखेततोरंध्रेसहस्रदलपंकजे हंसगंश्रीगु
रुंध्यायेद्दशाभयकरांबुजम् ८४ क्षालितंचित्तयेद्देहंतत्यादासृतधारया पंचोपचारैःसंपूज्यप्रणमेतस्तत्तवेनच ८५

गुरुंध्यायेत् तदुक्तरुद्रयामलेसहस्रदलपंकजेसकलशीतरश्मिप्रभेवराभयकरांबुजंविमलगंधपुष्पांबरम् प्रसन्नवदनेक्षणंसकलदेवतारूपिणं
स्मरेच्छिरसिहंसगंजननव्याधिवैद्यंगुरुमिति ८४ पंचोपचारैःमनसाकल्पितैः पंचभूतात्मकगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यैः तद्यथा लंपृथिवी०
गंधंस० हं आका० पुष्पं० यंवाय्वा० धूपं० रंतेजा० दीपंवंअमृत० नैवे० सम० इतितस्तवेन गुरुर्ब्रह्मागुरुर्विष्णुर्गुरुदेवोमहेश्वरः गुरुः साक्षात्परब्र
ह्म तस्मैश्रीगुरवेनमः इतिगुरुस्तोत्रेण ८५

परात्परब्रह्मकलांकुंडलिनीं आरोहेतुप्रकाशमानां अवरोहे च अमृतंस्त्रवंतीं ध्यायेत् तदुक्तं योगशास्त्रे प्रकाशमानां प्रथमे प्रयाणे प्रति प्रयाणे व्यमृता यमानाम् अतः पदंब्यो मरुसंचरंती ध्यायेत्सदा कुंडलिनीं परारव्यामिति आरोहावरोहश्च श्रीशंकरस्वामिचरणैरप्युक्तास्ति सौंदर्यलहरीं तद्यथा महींमूलाधारे कर्मणि पूरे हुतवहमिति आरोहः अवरोहस्तु स्रुधाधारासारैश्चरणयुगलांतर्विगलितैरिति एतदेवाह षडिति मूला

ततः कुंडलिनीं ध्यायेदावरोहादवरोहतः षट्चक्रकृतसंचारांसार्धत्रिवलयां स्थिताम् ८६
ततो ध्यायेत्सुषुम्नारव्यं धाम रंद्वाद्बहिर्गतम् यथा तेन गतायां तितद्विष्णोः परमंपदम् ८७

धारादिषट्चक्रेषु कृतः संचार आरोहावरोहक्रमेण गमनं यथासार्धत्रिवलयां प्रसुप्तभुजंगाकारां मूलाधारे स्थिताम् ८६ धाममत्प्राप्तिस्थानं रंद्वाद्बहिर्गतं ब्रह्मरंद्वाद्ब्रह्मलोकांतं प्राप्तेन यथा सुषुम्नामार्गेण गता योगिनः विष्णोः पदं मम स्वरूपमेव यांति पुनर्मृत्युमुरेव संसारे न पतंतीत्यर्थः तदुक्तं वेदस्तुतौ तत्तदुदगादनंततवधामशिरः परमंपुनरिहयत्समेत्यनपतंति कृतांतमुखे इति ८७

मच्चिंतितं मया श्रीकृष्णारूपेण ध्यातं तदुक्तं दशमे सप्ततितमे अध्याये ब्राह्मे सुहृते चोत्थाय वार्युपस्पृश्य माधवः दध्यौ प्रसन्नकरण आत्मानं तमसः प
रम् एकं स्वयं ज्योतिरनन्यमव्ययं स्वसंस्थयानित्यनिरस्तकल्मषम् ब्रह्मारव्यमस्योद्भवनाशहेतुभिः स्वशक्तिभिर्लक्षितभावनिर्घृतमिति ८८
तद्दिना तद्गुरूपदेशं विना पतनं संसारे जन्ममरणमेव भवेन्न तु मोक्षः तदुक्तं श्रीशुकैः विजितहृषीकषायुभिरदांतमनस्तुरगं यद्दहयंतति यंतुम

ततो मच्चिंतितं रूपं स्वयं ज्योतिः सनातनम् सदानंदं सदाध्यायेन्सुहृते ब्राह्मसंज्ञके ८८ एवंगुरूपदेशेन मनोनि
श्चलतां नयेत् नतुस्वेन प्रयत्नेन तद्दिना पतनं भवेत् ८९ अंतर्भागं विधायैवं बहिर्यागं समाचरेत् स्नान
संध्यादिकं कृत्वा कुर्याद्हरिहरार्चनम् ९० देहाभिमानिनामंतर्मुखी वृत्तिर्न जायते अतस्तेषां तु मद्भक्तिः स
करामोक्षदायिनी ९१

तिलोलमुपायखिदः व्यसनशतान्विताः समवहायगुरोश्चरणं वणिज इवाजसंत्सुकृतकर्णधराजलधौ ८९ अंतर्भागं मानसोपचारैः पूर्वोक्त
चक्रेषु श्रीगणेशादिपूजनं बहिर्यागं यथा लब्धोपचारैः श्रीहरिहरपूजनम् ९० देहाभिमानिनां तु नित्यं प्रवणत्वं स्य दुर्घटत्वाद्दुर्लभो मोक्षः स
द्भक्ता नांतु मत्प्रसादादनायासतएव मुक्तिर्भवतीत्याह देहेति चतुर्भिः ९१

समीचीनः श्रेष्ठतरः ब्रह्मादिभिर्निश्चितत्वात् तदुक्तं द्वितीये नत्थतो न्यः शिवः पंथाविशतः ससृताविह वासुदेवे भगवति भक्तियोगो यतो भवेत् भगवान् ब्रह्मकालस्येन विरन्वीक्ष्य मनीषया तदध्यवस्यत्कूटस्थोरतिरात्मन्यतो भवेत् ९३ नावसीदति पुनर्जन्मादिदुःखेन प्राप्नोति

तपोयोगादयो मोक्षमार्गाः संति तथापि च समीचीनस्तु मद्रक्तिमार्गः संसरतामिह ९२ ब्रह्मादिभिश्च सर्वज्ञैरयमेव विनिश्चितः विचारं वेदशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः ९३ यज्ञादयोपि सद्दुर्माश्चिन्तशोधनकारकाः फलरूपा च मद्रक्तिस्तां लब्ध्वा नावसीदति ९४ एवमाचारणं तादृश्यं करोति स्फुरती नरः सयोगेन च मद्रक्त्या मोक्षं याति सनातनम् ९५ इति श्री गरुडपुराणे सारोद्दारे स्फुरतिजनजन्माचरणनिरू० नाम पंचदशोऽध्यायः १५ गरुड उवाच श्रुतामया दयासिंधो लब्धज्ञाना ज्जीवसंस्तुतिः अधुना श्रोतुमिच्छामि मोक्षोपायं सनातनम् १

किंतु मुक्तो भवतीत्यर्थः ९४ यथा विचारं कुरुते देहे स्मिन् स्फुरती नर इति प्रश्नस्योत्तरं समाधायोपसंहरति एवमिति सनातनं विदेहकैवल्यं ९५ इति टी० पंचदशोऽध्यायः १५ प्रोक्ता पंचदशाध्यायै पापपुण्यात्मिका गतिः षोडशोऽस्मिन् हरिः प्राह मोक्षोपायं सतां मतम् १ पूर्वाध्यायांते मोक्षं याति सनातनमित्युक्तं तदिदानीं मोक्षोपायमेव एच्छति श्रुतेति चतुर्भिः हे भगवन्निह असारे संसारे जन्ममरणानामनंतत्वात् सदा दुःखात्तुराणां

मोक्षोपायमजानंताजीवानांकेनोपायेनमोक्षःस्यादितिमेवदेतिसमुच्चयार्थः १ २ ३ ४ अत्रोत्तरंश्रीभगवानुवाच हेगुरुडपरब्रह्म

भगवन् देवदेवेश शरणागतवत्सल असारेघोरसंसारे सर्वदुःखमलीमसे २ नानाविधशरीरस्था अनंता
जीवराशयः जायंते च म्रियंते च तेषामंतो न विद्यते ३ सदा दुःखातुरा एव न कुरुष्वी विद्यते क्वचित् के
नोपायेन मोक्षेशमुच्यंते वद मे प्रभो ४ श्रीभगवानुवाच शृणु ताक्ष्यं प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि
यस्य श्रवणमात्रेण संसारान्मुच्यते नरः ५ अस्ति देवः परब्रह्मस्वरूपी निष्कलः शिवः सर्वज्ञः सर्वकर्ता
च सर्वेशो निर्मलो ह्ययः ६ स्वयं ज्योतिरनाद्यंतो निर्विकारः परात्परः निर्गुणः सच्चिदानंदस्तदंशा जीव
संज्ञकः ७

स्वरूपी कश्चिद्देवोस्ति ५ ६ तस्य अनाद्यविद्योपहतात् अविद्यायां प्रतिबिंबात् अंशइवांशस्तस्माज्जीवइतिसंज्ञो भवति अपेदेदृष्टांतः ७

यथाग्नेौ विस्फुलिंगका इति यदि असौ जीवो निजानंदं स्वरूपं विस्मृत्य देहधर्मानात्मन्यारोपयति तदा अस्याः नैकयोनिषु मोक्षगंधोपि नास्ति यदा
मानवो भूत्वा ज्ञानी भवेत् ज्ञानं नाम ब्रह्मैवाहं समः शांतः सच्चिदानंदलक्षणः नाहं देहो हं सरूपो ज्ञानमित्युच्यते बुधैः इत्युक्तलक्षणः स्याच्चेत्त
दा मोक्षं प्राप्नोतीति सप्तमेन संबधः अत्रायं वेदांतसिद्धांतः यथांधकारादौ विकाररहिते रज्जादौ सर्पाद्यारोपणं कृत्वा भयकंपादिकं वहेत् एव
मात्मापि स्वस्मिन् जीवत्वमारोष्यसिद्धीत्यं परिच्छिन्नं ज्ञात्वा दुःखसागरे मग्नेो भवति यदा शास्त्रान्चार्यप्रसादेन वाक्यार्थज्ञानमुत्पन्नं भवति

अनाद्यविद्योपहिताद्यथाग्नेौ विस्फुलिंगकाः देहाद्युपाधिसंभिन्नास्ते कर्मभिरनादिभिः ८

तदा विवेकचक्षुषा स्वात्मानमस्वंडानंदज्ञानैकरूपं संपश्यन् ततो नाहं जीवंः परमात्माहमिति ज्ञात्वा भयदुःखादिरहितः सन्नसुखो भवेत् यथा
च जलस्थसूर्यो शो जलस्थनिमित्तस्यापाये सूर्यमेव गत्वा तेनैव रूपेण पुनर्नागच्छति यथा च बाह्यघटाद्युपाधिपरिच्छिन्नो घटाकाशो मुख्या
काशांशः सन् घटादेर्निमित्तस्यापाये मुख्याकाशं प्राप्य पुनर्न निवर्तते एवं लिंगशरीरावच्छिन्नः परमात्मनोः शः मायिकलिंगशरीरापाये
परमात्मानं प्राप्य न निवर्तते किंतु तत्त्वज्ञानान्मोक्षो भवतीति तथा चोक्तं श्रीशुकेन द्वादशस्कंधे घटेभिन्ने यथाकाश आकाशस्याद्यथापुरा
एवं देहे मृते जीवो ब्रह्मसंपद्यते पुनरित्यध्यायार्थः १२

अस्मिन्मध्यायेप्रथमंज्ञानहेतुंनरत्वंस्तुत्वाततोज्ञानजनकं वैराग्यंनिरूप्यततोज्ञानवैराग्यरहितानूदांभिकांविगर्ह्यततस्तत्त्वज्ञानान्मोक्षोभ
वतीतिप्रतिपाद्यअंतंज्ञानिनामातुरकृत्यंनिरूपयति अनेनैवक्रमेणाह शरीरिणांजीवानां अन्यत्रपश्चादिशरीरेषुज्ञानलाभो न भवेदित्यर्थः

स्रस्वदुःखप्रदैःपुण्यपापरूपैर्नियंत्रितः तत्तज्जातियुतंदेहमायुर्भोगंचकर्मजम् ९ प्रतिजन्मप्रपद्यंतेतेषाम्
पिपरंपुनः स्रसूक्ष्मलिंगशरीरमामोक्षादक्षरंस्वर्ग १० स्थावराःक्रमयश्वाजाःपक्षिणःपशवोनराः धार्मि
कास्त्रिदशास्तद्वन्मोक्षिणश्चयथाक्रमम् ११ चतुर्विधशरीराणिधृत्वामुक्तासहस्रशः स्रकृतात्मानवोभू
त्वाज्ञानीचेन्मोक्षमान्पुयात् १२ चतुराशीतिलक्षेषुशरीरेषुशरीरिणाम् नमानुषंविनान्यत्रतत्त्वज्ञानंतुल
य्यते १३ अत्रजन्मसहस्राणांसहस्रैरपिकोटिभिः कदाचिल्लभतेजंतुर्मानुष्यंपुण्यसंचयात् १४ सोपा
नभूतंमोक्षस्यमानुष्यंप्राप्यदुर्लभम् यस्तारयतिनात्मानंतस्मात्पापतरोत्रकः १५

१३ ज्ञानहेतोर्मानुषशरीरस्यदुर्लभतामाह अत्रेति १४ दुर्लभप्राप्यापियोमोक्षोपायंनकरोति सतुमहापातक्येवेत्याह सोपानभूतंमोक्षस्यसाध
नरूपम् १५

उत्तरं सर्वोत्तमं ब्राह्मणादिजन्मसोष्ट्वं इंद्रियाणाम् प्रतिहतशक्तित्वं लब्ध्वापि य आत्महितं मोक्षोपायं न जानाति सत्त्वात्मघातकः स्वस्यैव नाशक
त्तेत्यर्थः १६ विना देहेन नरशरीरं संयोगं विना कस्यापि देवादिजीवस्यापि पुरुषार्थो मोक्षो नास्ति इति व्यवहार मार्गोऽपि धनं विना सबलशरीरं वि
ना च तीर्थाटनादिपुरुषार्थो नास्ति तस्माद्देहोर्द्धयं रक्षेत् असत्कर्मकननियोजयेदित्यर्थः किंतु पुण्यकर्माणि साधयेदिति १७ आत्मान

नरः प्राप्योत्तरं जन्म लब्ध्वा चेंद्रियसोष्ट्वम् न वेत्यात्महितं यस्तु स भवेद्ब्रह्मघातकः १६ विना देहेन कस्या
पि पुरुषार्थो न विद्यते तस्माद्देहं धनं रक्षेत् पुण्यकर्माणि साधयेत् १७ रक्षयेत्सर्वदात्मानमात्मासर्वस्य
भाजनम् रक्षणाय तत्र मातिष्ठेज्जीवनभद्राणि पश्यति १८ पुनर्ग्रामः पुनः क्षेत्रं पुनर्वित्तं पुनर्यहम्
पुनः शुभाशुभं कर्म न शरीरं पुनः पुनः १९ शरीररक्षणोपायाः क्रियन्ते सर्वदा बुधैः नैच्छन्ति च पुनस्त्यागम
पिकुष्ठादि रोगिणः २०

रदेहः सर्वस्य मोक्षादेः पात्रं भवति अतस्तस्य रक्षणे यत्नं योगाभ्यासमाचरेत् भद्राणि संसंगात्म
ध्यानादि बहुकल्याणानि १८ गता अपि ग्रामादयस्तु पुनरप्यायांति नरशरीरं तु पुनः पुनर्नायाति अतो रक्षेदिति पूर्वैर्णैव संबन्धः १९ उपा
याः मृत्योर्वचनान्यसमाध्यादयः रोगिणोऽपि त्यागं तु नैच्छन्ति ज्ञानहेतोर्नरशरीरस्य पुनः प्राप्ते दुर्लभत्वादिति भावः २०

ननु अनित्यस्य रक्षणं किमर्थमिति चेत्तत्राह तदिति २१ आत्मैव त्वात्मनो बंधुरिति विद्यां च हर्षुं हरिति वचनात् स्वयमेवात्मानं तारयेदित्याह आत्मेवेति अहितेषुः असत्कर्मदुःसंगादिभ्यः २२ इहैव नरशरीरे एव चिकित्सां दूरीकरणोपायं निरोषधंपश्चादिदेहम् २३ अतोस्मिन्नेव सबलनरशरीरे तत्वाभ्यासं कुर्यादित्याह व्याधीवेति त्रिभिः यावज्जरादयो नायांति यावदयं देहश्च तिष्ठति स्वस्थो भवति तावत्तत्त्वं समभ्य

तद्गोपितं स्यात्तद्धर्मार्थधर्मो ज्ञानार्थमेव च ज्ञानतु ध्यानयोगार्थमचिरात्प्रविमुच्यते २१ आत्मैव यदि नात्मानमहितेषु निवारयेत् को न्योहितकरस्तस्मादात्मानं तारयिष्यति २२ इहैव नरकव्याधेश्चिकित्सां न करोति यः गत्वानिरोषधं देशं व्याधिस्थः किं करिष्यति २३ व्याधीवास्ते जराचायुर्यातिभिन्नघटांबुवत् निघ्नंतिरिपुवद्रोगास्तस्माच्छ्रेयः समभ्यसेत् २४ यावन्नश्रियते दुःखं यावन्नायांति चापदः यावन्नैन्द्रियवैकल्यं तावत्श्रेयः समभ्यसेत् २५

तित्रयाणां संबंधः २४ यदि तारुण्यविषयान् भुक्त्वा वा र्द्धके तत्वाभ्यासं करिष्यामीति विचारस्तु व्यर्थ एवेत्याह संदीप्ते इति यथा संदीप्तभवनस्य शमनं नवरवनि त कूपोदके न न संभवति यथा जरादिषु तत्वाभ्यासं हरिस्मरणं च न स्यादतः स्वस्थावस्थायामेव श्रेयः समभ्यसेदित्यर्थः तदुक्तं भर्तृहरिणा यावत्त्वस्थमिदं शरीरमरुजं यावज्जरादूरतो यावच्चैन्द्रियशक्तिरप्रतिहता यावत्सयो नायुषः आत्मश्रेयसि

तावदेवविदुषाकार्यः प्रयत्नेमहान्संदीप्तेभवनेतुकूपरवननंप्रत्युद्यमः कीदृशइति उक्तंचणोतमेनापि कृष्णत्वदीयपदपंकजपंजरांतेत्यद्येवमेवि
 शतुमानसराजहंसः प्राणप्रयाणसमयेकफवातपित्तैः कंठावरोधनविधौस्मरणंकुतस्तेइति २५ २६ वैराग्योत्सादकवचनान्याह कालइत्यादी
 नि हितंमोक्षोपायंवेत्यपीतिनहंतइतिस्वेदे प्रत्युत अहितमेवाचरतीति २७ तदुक्तंभर्तृहरिणा व्याधीवेतिपंचश्लोकाशयः व्याधीवतिष्ठति

यावत्तिष्ठतिदेहोयंतावत्तत्त्वंसमभ्यसेत् संदीप्तकोणभवनेकूपरवनतिदुर्मतिः २६ कालोनजायतेनानाका
 र्यैः संसारसंभवैः स्रखंदुःखंजनोहंतनवेत्तिहितमात्मनः २७ जातानात्तोन्मृतानापतृग्रस्तानृदस्वाचदुः
 खितान् लोकोमोहसुरापीत्वानभिभेतिकदाचन् २८ संपदः स्वभसंकाशायैवचनंकुसुमोपमम् तडि
 च्चपलमायुष्यं कस्यस्याज्जानतो धृतिः २९

जरापरितर्जयंतीरोगाश्चशत्रवइवप्रहरंतिदेहम् आयुश्चसंस्त्रवतिभिन्नघटादिवांमोलोकस्तथाप्यहितमाचरतीतिचित्रम् आदित्यस्थगतागते
 रहरहः संक्षीयतेजीवनं व्यापारेर्बहुभारकार्यगुरुभिः कालोनविजायतेहत्वाजन्मजराविपत्तिमरणंत्रासश्चनोत्पद्यतेपीत्वामोहमयोप्रमादमदि
 रामुच्चतभूतजगत् २८ संपदादयः स्वभादिवज्जानतः कस्यविवेकिनः धृतिः स्यान्नकस्यापित्यर्थः २९

शतमिति तदुक्तं भागवते बाल्यप्रतिप्रल्हादेन पुत्रो वर्षशतं लघ्यायुस्तदर्थे चाजितात्मनः निष्फलं यदसौरात्र्यां शेतें धं प्रापितस्तमः मुग्धस्य बाल्ये
कौमारिकीडतोयातिविंशतिः जरयाग्रस्तदेहस्ययात्यकल्पस्यविंशतिः दुरापूरेण कामेन मोहेन च बलीयसा शेषगृहेषु सक्तस्य प्रमत्तस्यापयाति ही
ति ३० प्रारब्धव्ये प्रारब्धु योग्ये मोक्षोपाये जागर्तव्यपरब्रह्मचिंतने भयस्थाने संसारे विश्वस्तव्यः विश्वासाहो नरः कः नहन्यते यमेन अपितुस

शतं जीवितमत्यल्पं निद्रालस्यैस्तदर्थकम् बाल्यरोगजरादुःखैरल्पं तदपि निष्फलम् ३० प्रारब्धव्ये निरुद्यो
गो जागर्तव्ये प्रसक्तः विश्वस्तव्यो भयस्थाने हानरः को नहन्यते ३१ तोयफेनसमेदे हे जीवेनाक्रम्य संस्थि
ते अनित्यप्रियसंवासे कथं तिष्ठति निर्भयः ३२ अहिते हितसंज्ञः स्यादध्रुवे ध्रुवसंज्ञकः अनर्थे चार्थविज्ञानः
स्वमर्थे यो न वेत्ति सः ३३

वैचैत्यर्थः हाइतिकरुणयाऽनुतापः ३१ आक्रम्य जीवं वशीकृत्य स्थिते देहे जीवेन सहेव जलबुद्बुदसमेसति निर्भयः कथं तिष्ठति ३२ अहि
ते परिणामे विषोपमे विषये हितं ममेष्टलाभमिदमिति संज्ञायस्येति अध्रुवे देहादौ अनर्थे दंभानृतादिपंचदशानर्थमूलधने अर्थः ममप्रयोजन
सिद्धं इति विज्ञानं यस्य ईदृशो यो नरः स्यात् ससं अर्थे मुक्तिप्रदं आत्मज्ञानरूपं स्वप्रयोजनं नैव वेत्ति ३३

अहोदेवमायाबलमित्याह पश्यन्नपि आत्मज्ञानामोक्षोभवतीति जानन्नपि प्रस्वलति मोक्षमार्गाद्द्रष्टोभवति तदाचरणंविनेत्यर्थः ३४
इदंजगन्मरणादिग्राहैः कारणभूतैः कालसागरेनिमज्जतनिमग्नोभवतितदपिनबुद्ध्यात्यहो ३५ विशीर्णोंगलितोयथानज्ञायते तथाकालापि

पश्यन्नपिप्रस्वलतिशृण्वन्नपिनबुध्यति पठन्नपिनजानातिदेवमायाविमोहितः ३४तन्निमज्जजगदिदंगंभी
रेकालसागरे मृत्युरोगजराग्राहैर्नकश्चिदपिबुध्यते ३५ प्रतिक्षणमयंकालःक्षीयमाणोनलक्ष्यते आमकुं
भइवांभस्थोविशीर्णोनिविभान्व्यते ३६ युज्यतेवेषनंवायोराकाशस्यचखंडनम् ग्रथनंचतरंगाणामस्थानायु
षियुज्यते ३७ पृथिवीदह्यतेयेनमेरुश्चापिबिशीर्यते शुष्यतेसागरजलंशरीरस्यचकाकथा ३८ अपत्यं
मेकलत्रंमेधनंमेबांधवाश्रमे जल्पंतमिति मर्त्याजं हंतिकालवृकोबलात् ३९

सूक्ष्मगतित्वात् ३६ आयुरपिकालवत्क्षीयमाणंनलक्ष्यतेत्याह वेषनंरोधनंयुज्यते कुड्यादिभिः कर्तुंशक्यते एवमघटघटनातुभवेदपिपरं
तु आयुषि आयुर्गमने आस्थास्थिरतानयुज्यतेइत्यर्थः ३७ येनकालेन अपरिमितापृथिव्यादयोपिनश्यंति तदासप्तवितस्तिकरयकावा
त्तत्याह पृथिवीति ३८ स्वभक्षहननेकालस्यदयालेशमपिनास्तीत्याह अपत्यमिति मेमेइत्यजवचनानुकरणंमर्त्यांनरः सएवाजस्तं ३९

कालः कृताकृत मपिनप्रतीक्षते इत्याह इदमिति ४० अतोमोक्षकार्ये विलंबेन कार्य इत्याह श्वरिति ४१ सामंत इवागतं मृत्युशत्रुं प्रत्यधिष्ठोसि
स्थितोसि अतस्त्रातारं परमेश्वरम् ४२ परिपक्वमासं पिंडवन्मृत्युर्मानवमश्नातीत्याह तृष्णाति ४३ मृत्योः सर्वत्र तुल्यतामाह बालानिति आ

इदं कृतमिदं कार्यमिदमन्वत्कृताकृतम् एवमोहासमायुक्तं कृतांतः कुरुते वशम् ४० श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पू
र्वाणिहृत्वा पराणिहकम् तर्हि मृत्युः प्रतीक्षेत कृतं वाप्यथवाकृतम् ४१ जरादर्शितपंथानं प्रचंडव्याधिसैनिकम्
मृत्युशत्रुमधिष्ठोसि त्रातारं किनपश्यसि ४२ तृष्णासूची विनिभिन्नं सिक्तं विषयसर्पिषा रागद्वेषानलेपकं मृत्युरश्ना
तिमानवम् ४३ बालांश्च यौवनस्थांश्च वृद्धान्गर्भगतानपि सर्वानाविशते मृत्युरेवं भूतमिदं जगत् ४४ स्वदेह
मपि जीवोयमुक्त्वा याति यमालयम् स्त्रीमातृपितृपुत्रादिसंबंधः केन हेतुना ४५

विशते अवश्यमायाति तदुक्तं श्रीभागवते मृत्युर्जन्मवतां चीरदेहेन सह जायते अद्यवाब्दशतांते वा मृत्युर्वै प्राणिनां ध्रुवइति ४४ सहचरः स्वदेहो
पि जीवेन सह नोपयाति तर्हि पृथक् स्थितानां स्त्रीपुत्रादीनां किं प्रयोजनमित्याह स्वदेहमिति ४५

रुद्रा पुत्रादिसमुदायरूपसंसारस्यैव दुःस्वापत्सर्वपापानां मूलत्वात्सुखेषु सुस्तदासक्तिमनसापि परित्यजेत् संसक्तस्तु कदापि न मुच्यते इत्याह दुःस्वमूलमिति त्रिभिः त्यागोत्रमनसैव यच्च मनसैव कृतं तदेव कृतं भवति न शरीरेण तिश्रुतेः तथा च चूडामलयापिशिखिभ्रज्यस्य मनस्त्याग एवांगीकृत इति ४६ प्रभवं उद्यतिस्थानं आश्रयं वृद्धिस्थानंम् ४७ लौहादिपाशैस्तु शरीरेण बद्धः स तु दृश्यमानत्वात् परेणापि मुच्यते पुत्रादिपाशैर्मनसा बद्धः केना

दुःस्वमूलं हि संसारः स यस्यास्ति स दुःखितः तस्य त्यागः कृतो येन स कुरुवीनापरः क्वचित् ४६ प्रभवं सर्वदुःखानां मूलं यं सकलापदाम् आश्रयं सर्वपापानां संसारं वर्जयेत् क्षणात् ४७ लोहदारुमयैः पाशैः पुमान् बद्धो विमुच्यते पुत्रदारुमयैः पाशैर्मुच्यते न कदाचन ४८ यावंतः कुरुते जंतुः संबन्धान् मनसः प्रियान् तावंतोस्य निखन्यते हृदये शोकशंकवः ४९ वंचिताशेषवित्तैस्तैर्नित्यं लोको विनाशितः हाहंत विषयाहारैर्देहस्थैर्द्रियतस्करैः ५०

पिनमुच्यते अदृश्यत्वात् ४८ अतः पुत्रादिषु स्नेहसंबन्धात् तत्गत दुःस्वशोकादिभिः व्यथितो भवति अतस्तं न कुर्यादित्याह यावंत इति शोक रूपाः शंकवः कीलकानि खन्यते निपात्यंते तेषामपगमे तन्नाशादिशोकानपगमादित्यर्थः ४९ वंचितान्यशेषधनानित्यैः विषयानाहर्तुं शीलं ये षांते पक्षे विषयेभ्यो धनमाहरंति ते विषयाहरास्तैस्तस्करैर्लोको नित्यं विनाशितः हाहंत इति खेदे ५०

किंचपरिणामेविषोपमविषयस्रस्वासक्तः पुमान्मत्स्योवडिशदुःखमिचयमयातनांप्राप्नोतीत्याह मांसलुब्धइति ५१ हिताहितंप्रवृत्तिनि
वृत्तिं हितम् अमानित्वमदंभित्वमहिंसाक्षातिरार्जवम् आचार्योपासनंशौचंस्थैर्यमात्मविनिग्रहः इत्यादिपंचश्लोकैर्गीतायासुक्तम् तत्त्व
ज्ञानसाधनंतस्मिन्प्रवृत्तिंच अहितम् प्रवृत्तिंचनिवृत्तिंचजनानविदुरासुरानशौचंनापिचाचारो नसत्यंतेषुविद्यते इत्यादिद्वादशश्लोकैर्भगवतोक्त

मांसलुब्धोयथामत्स्योलोहशंकुंनपश्यति स्रस्वलुब्धस्तथादेहीयमबाधनपश्यति ५१ हिताहितंनजानंतोनित्यमुन्मा
र्गगामिनः कुक्षिपूरणानिष्ठायेतेनरानारकाःस्वर्ग ५२ निद्रादिमैथुनाहाराःसर्वेषांप्राणिनांसमाः ज्ञानवान्मानवः
प्रोक्तोज्ञानहीनःपशुःस्मृतः ५३ प्रप्नातेमलमूत्राभ्यांक्षुत्तृड्भ्यांमध्यगेरवौ शत्रौमदननिद्राभ्यांबाध्यंतेमूढ
मानवाः ५४

मासुरभावंतरिम्निवृत्तिंचनजानंतः अतएवनित्यंजन्मनिजन्मनिउच्चारगमासुरमारति प्रतिगच्छंतियेतेउदरंभरानरानरकेनिपतंतीत्यर्थः उक्तं
च आसुरंभावमापन्नामूढाजन्मनिजन्मनि मामप्राथैवकौंतेयततोयांत्यधमांगतिम् ५२ अतश्चहिताहितज्ञानहीनः सकलप्राणिसाधारण
धर्ममूढःपशुरेवेत्याह निद्रादीति ५३ किंचदेहधर्मैरभिभूतानांमूढानांहिताहितज्ञानानुसंधानावसरोपिनास्तीत्याह प्रप्नातइति ५४

ग.पु.श.

अतो देहाद्यासक्तानां ज्ञानसाधनमोक्षरहितानां वर्षावृत्तीणां मिचतेषां चैव जन्ममरणे इत्याह स्वइति ५५ अतः संगो देहाद्यासक्तिरूपः यदि सर्वः परमहं सवत्यक्तुं न शक्यते तदा महतां कर्तव्यः ते हि पूर्वकृतसंगरोगभेषजं निवर्तका भवन्तीत्यर्थः ५६ किंच सत्संगादेवसन्मार्गदर्शनं भवति नान्यथेत्याह सत्संगइति सतां तत्त्वज्ञानिनां संगस्तु सत्संप्रदायदर्शकत्वादेकं नयनं विवेकश्च आत्मस्वरूपस्य नित्यत्वं देहादेरनित्यत्वं दर्श

स्वदेहधनदारादिनिरताः सर्वजंतवः जायंते च मृयंते च हाहंता ज्ञानमोहिताः ५५ तस्मात्संगः सदा त्याज्यः सर्वस्य कुं न शक्यते महद्भिः सह कर्तव्यः संतः संगस्य भेषजम् ५६ सत्संगश्च विवेकश्च निर्मलं नयनद्वयम् यस्य नास्ति नरः सोऽधः कथं न स्यादमार्गगः ५७ स्वस्ववर्णाश्रमाचारनिरताः सर्वमानवाः न जानन्ति परंपरं मंत्रं वृथानश्यन्ति दांभिकाः ५८

कत्वा हि तीयनयनं च यस्य नास्ती सोऽधः अमार्गगः वेददूषितश्च अमार्गगतः कथं न स्यादपितु स्यादेवेत्यर्थः ५७ एवं वैराग्यो सादकवचनात्युक्त्वा तद्गहितान दांभिकान् विन्दति स्वस्ववर्णाश्रमादिधर्माणां दांभिकत्वेन चरणान्मुक्तिर्नास्ति किंतु तत्त्वज्ञानादेवेत्याह स्वस्वेति त्रयोदशभिः परंपरमाथनिष्ठं मोक्षधर्मं अतो दांभिकामिथ्याचारास्तेन पश्यन्ति मोक्षस्यालाभाद्दुःखाजन्ममरणा भवन्तीत्यर्थः ५८

क्रियासकर्मसु आयासपराः शीतादिसहनप्रयासपरायणाः व्रतचर्यासकृत्तृड्भ्यांसंयुता अज्ञानेति अविवेकावृत्तचित्ताश्च तेप्रतारकावंचका
एवविचरन्ति नतुपरंधर्मजानंतीतिपूर्वणैवसंबंधः ५९ नाममात्रेणस्वर्गादिसुरवेनहोमाद्यैर्धामिताः मूढाःपरोक्षंस्वर्गस्वरं यद्वा बुद्धिग्राह्यमती
द्रियम् मोक्षस्वरंज्ञानविनाइच्छन्तीत्यर्थः ६० अत्रहेतुर्मममायेति ६१ एतदेवस्पष्टयति देहदंडनेनकायशोषणेनैवमुक्तिर्नास्ति अंतर्गतावि

क्रियायासपराः केचिद्ब्रतचर्यादिसंयुताः अज्ञानसंवृतात्मानः संचरन्तिप्रचारकाः ५९ नाममात्रेणसंतुष्टाः कर्म
कांडरतानराः मंत्रोच्चारणहोमाद्यैर्धामिताः क्रतुविस्तरैः ६० एकभुक्तोपवासाद्यैर्नियमैः कायशोषणैः मू
ढाःपरोक्षमिच्छन्तिमममायाविमोहिताः ६१ देहदंडनमात्रेणकामुक्तिरविवेकिनाम् वल्मीकताडनादेव
मृतःकुत्रमहोरगः ६२ जटाभारजिनैर्युक्ताःदांभिकावेषधारिणः श्वमंतिज्ञानिवल्लोकेश्वामयंतिजनान
पि ६३

वेकस्यविद्यमानत्वात् यथावल्मीकस्यसर्पोलय
स्यताडनादेवतन्मध्यगतभुजंगोनस्त्रियते तथादेहदंडनेनाविवेकोननश्यतीत्यर्थः ६२ अतोविवेकिनस्तेस्वयंनष्टाःपरानपिनाशयंतीत्याह जटे
ति कीदृशाः दांभिकानाम्वेषंस्तब्धत्वंधारयंति इतिज्ञानघनानपिजनान्ननमंतीत्यर्थः ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८

अतस्तेषांसंगोनकर्तव्यइत्याह संसारजेति ब्रह्मज्ञोस्मीत्यत्र ब्रह्मनिष्ठावयं अतोस्माकं विषयस्वरवासत्ते दोषो नास्ति शुभाशुभकर्मणां लेपाभावात्
 दतिवादिनाम् सर्वकर्मब्रह्मभ्यानपराड-मुरवंचतं बोधचंचुमंत्यजवत्यजेत् श्वपाकवन्नस्पृशेदपीत्यर्थः ६४ किंच ये निर्लज्जाः स्त्रीणां समूहेपि
 नग्राविचरंति ते गर्दभादिसमाएव नतु विरक्ता इत्याह गृह्णारण्यसमा इति ६५ सदा भस्मवासिनोपि श्वगर्दभादयो यथा मुक्ता न भवंति तथा सर्वा

संसारजस्वरवासत्तं ब्रह्मज्ञोस्मीति वादिनाम् कर्मब्रह्मोभयभ्रष्टंत्यजेदंत्यजं यथा ६४ गृह्णारण्यसमा लोके गत
 व्रीडादिगंबराः चरंति गर्दभाद्याश्च विरक्तास्ते भवंति किम् ६५ मृद्गस्मोद्धूलनादेव मुक्तास्युर्यदिमानवाः मृ
 द्गस्मवासी नित्यं श्वास किं मुक्ता भविष्यति ६६ तृणपर्णोदकाहाराः सततं वनवासिन जंबुकारवुमृगाद्याश्च ता
 पसास्ते भवंति किम् ६७

गमृद्गस्मधारणादपि मुक्तिर्नास्तीत्याह ६६ किंच अविवेककृतदुराग्रहेण गृह्णान्नपरित्यागादेव तापसान् भवंति किंतु तामसा एवेत्याह तृणेति
 तामसतापसागीताया मुक्ताः सूदग्राहेणात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः परस्येत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतमिति ६७

किंच मलिनभावनयागंगादितीरेस्थिता अपियोगिनो न भवन्तीत्याह आजन्मेति उक्ते च प्रातःप्रातःप्रपश्यन्ति नर्मदां मल्यबंधकाः न तेशिवपुरं
यांति भावो हि भवकारणमिति भावः शुद्धमलिनभावना हि शिवपुरस्य भवस्य जन्ममरणात्मकसंसारस्य कारणं भवतीत्ययमस्यार्थः ६८ ये चा
तिकूरा विवेकिनः अशास्त्रविहितोपवासादिभिर्जलान्नपरिहाराद्दृथैवात्मानं पीडयन्ति तेऽतिनो न किंत्वास्तरनिश्चया एवेत्याह पारावता इ

आजन्ममरणांतं च गंगादितिनीस्थिताः मंडकमल्यप्रसुरवायोगिनस्ते भवन्ति किम् ६८ पारावताः शिलाहा
राः कदाचिदपि चातकाः न पिबन्ति महीतोयं व्रतिनस्ते भवन्ति किम् ६९ तस्मादित्यादिकं कर्मलोकं रंजनकार
कम् मोक्षस्य कारणं साक्षात्तत्त्वज्ञानं स्वगेश्वर ७०

ति तदुक्तं गीतासु कर्षयंतः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः मां चै
वांतः शरीरस्थं तान्विख्यास्तरनिश्चयानिति ६९ तस्मादिति हेतोः इत्यादिकं वर्णाश्रमादिधर्माचरणादिकं यत्कर्म तल्लोकानां मूढजनानां रंजन
कारकं मोहकारणमेव न तु तत्त्वज्ञानं विना मोक्षकारणमिति तदुक्तं ज्ञानप्रशंसायां मीनः स्वानुपरः फणीपवनभुग्मेषश्च पर्णाशनो नीराशी स्व
लुचातकः किमपरं शेते गुहां मूषकः भस्मोद्धूलनतत्परः खलुखरो ध्यानानुरक्तो बकः सर्वेषामिह कारणं शृणु सरवे ज्ञानं परं किंतप इति ७०

एवंयथासदंभावर्णाश्चमधर्मादिक्रियामुक्तेर्हेतुभूतानास्ति तथादंभरहितापिशस्त्रज्ञताज्ञानंविनामोक्षप्रदानभवतीत्याह षडितिचतुर्दशभिः
 स्वर्ग हेगुरुड षट्दर्शनमहाकूपेषट्शास्त्ररूपंधकूपेपतिताये अनात्मज्ञाद्विपदपशवस्तपरमार्थेब्रह्मस्वरूपंनजानंति प्रतिपादयंतोऽपिस्वयं
 नानुभवन्ति अतःपशुवत्पाशेन अतिकठिनार्थविचारणरूपेणनियंतृताः बद्धाएवहितिष्ठंतीतिसंबंधः ७१ घोरेअनंतत्वाद्भयंकरेइत

षट्दर्शनमहाकूपेपतिताःपशवःस्वर्ग परमार्थंनजानंतिपशुपाशनियंत्रिताः ७१ वेदशास्त्रार्णवेघोरेउत्थ
 मानाइतस्ततः षडूर्मिनिग्रहग्रस्तास्तिष्ठंतिहिकुतार्किकाः ७२ वेदागमपुराणज्ञःपरमार्थंनवेत्तियः वि
 डंबकस्यतस्यैवतत्सर्वकाकभाषितम् ७३

स्ततः ग्रंथाद्व्यांतराध्ययनेउत्थमानाव्याकुलाः शोकादिषडूर्मिणांनिग्रहेनिरोधेग्रस्ताव्यग्राः ईदृशाःकुतार्किकाः कुतर्कबलादद्वैतज्ञान
 पराएवतिष्ठंति ननुतज्जानंतीत्यर्थः ७२ अतोवेदादिज्ञातापियःपरमार्थंतत्त्वज्ञानंनवेत्ति तदाविडंबकस्यउपहासकस्यैवतस्य अतत्वज्ञ-
 स्यापितत्सर्वज्ञात्वंवक्तृत्वंचकाकवद्भाषितंन्यर्थमित्यर्थः ७३

किंच परतत्वविमुखानां शास्त्रपठनं ज्ञानमपि व्यर्थमेवेत्याह इदमिति ज्ञानं नाम ज्ञेयप्रप्तिसाधनरूपं अमानित्वमदंभित्वमित्यादिगीतोक्तं
ज्ञेयं वैतज्ज्ञानगम्यम् अनादिमत्परंब्रह्मेत्यादितत्रैवोक्तं ब्रह्मस्वरूपं तदिदं ज्ञानं ज्ञेयं चास्ति नास्ति वेति संशयचिंतया पठंतीति ७४ किंच वा
क्यादिभिरज्ज्ञहस्याशोभिता अपिमूढास्तत्त्वपराङ्मुखादुःखिता एव तिष्ठंतीति अतएव व्याकुलेन्द्रियास्ते श्रद्धावानूलभते ज्ञानं तसरः संयते

इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति चिंता समाकुलाः पठंत्यहर्निशं शास्त्रं परतत्वपराङ्मुखाः ७४ वाक्यछंदोनिबंधेन
काव्यालंकारशोभिताः चिंतयादुःखिता मूढास्तिष्ठंति व्याकुलेन्द्रियाः ७५ अन्यथा परमतत्वं जनाः क्लिश्यं
ति चान्यथा अन्यथा शास्त्रसद्भावो व्याख्यां कुर्वति चान्यथा ७६

द्वियः ज्ञानं लब्ध्वा परं शांतिमचिरेणाधिगच्छति इति गी
तोक्तं संयतेन्द्रियादिगुणैर्लभ्यज्ञानलाभाभावात् कदाचिदपि परमस्वप्नो न भवंतीति भावः ७५ किंच शास्त्रज्ञानात् कुतर्कबलेन विपरीतार्थ
प्रतिपादनात् तत्त्वज्ञानं न भवंतीत्याह अन्यथेति तत्तु तत्त्वमसीति गुरूपदेशगम्यं जनाश्च शास्त्रपठनेनैव तज्जातुं क्लिश्यंति किंच शास्त्रस्य त
त्वमस्यादिमहावाक्यरूपवेदांतस्य सद्भावः भागत्यागलक्षणया अभेदप्रतिपादकश्रेष्ठाशयः व्याख्यां च तस्य तत्त्वमसीति काक्वावेत्यन्य
थैव कुर्वति ७६

केचिद्भूतास्तु उपदेशादि आदिशब्देन प्रणिपातादयस्तैर्वर्जिताश्च स्वानुभवान्तेनैव उच्यन्तीत्यावंपशममुद्रया ब्रह्मपरत्वं कथयन्ति तर्हि गुरुरूपदे
शां किमर्थेन गृणहं तीत्यत आह अहंकाररता इति पंडितावयं किनुवः पृच्छामः सेवयाम इत्यभिमानपराः अतस्तद्विद्विप्रणिपातेन परिप्रश्नेन
सेवया उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः इति भगवदुक्तात्मज्ञानसाधनरहिताश्च तेनानुभवन्तीत्यर्थः ७७ किंच गुरुरूपदेशं विना पठ

कथयन्त्युच्यन्तीत्यावंपशममुद्रया ब्रह्मपरत्वं कथयन्ति तर्हि गुरुरूपदेशं विना पठन्तीति ७७ पठन्तीति वेदशास्त्राणि
बोधयन्ति परस्परम् न जानन्ति परतत्त्वं द्रव्योपाकरसंयथा ७८ शिरोवहति पुष्पाणि गंधं जानाति नासिका
पठन्तीति वेदशास्त्राणि दुर्लभो भावबोधकः ७९ तत्त्वमात्मस्थमज्ञात्वामूढः शास्त्रेषु मुह्यति गोपः कुक्षिगतेच्छा
गेकूपे पश्यति दुर्मतिः ८० संसारमोहनाशाय शब्दबोधो न हि क्षमः न निवर्त्तेतति मिरंकदाचिद्दीपवार्त्त
या ८१

न पाठनात्तत्त्वज्ञानं न भवतीत्याह पठन्तीति ७८ किंच भारवाहकवच्छास्त्राशय बोद्धानास्ति अतस्तत्त्वं न जाना
तीत्याह शिर इति ७९ किंचान्मस्थतत्त्वज्ञानं विना शास्त्रेषु ज्ञानं मोहमात्र एवेत्याह तत्त्वमिति ८० किंच स्वानुभवं विना शब्दबोधेनैवा
त्मतत्त्वनिरूपणादज्ञानं न निवर्त्तेत किंतु तज्ज्ञानप्रकाशेनेत्याह संसार इति ८१

अतोवैशारदीबुद्धिमतामेवशास्त्रात्तत्त्वज्ञानंभवति तथाहीनस्यनेत्याह प्रज्ञेति ८२ ८३ अणुभ्यश्चमहद्भ्यश्चशास्त्रेभ्यःकुशलो नरः सर्वतःसार
मादत्तेपुष्येभ्यइवषट्पदइति दत्तमतमवलंब्याह इदमितिद्वाभ्याम् सारंतत्त्वज्ञानम् ८४ किंचशास्त्राण्यभ्यस्यपूर्वदुरवगममात्मतत्वग्रह
णाय अधीत्यपश्चात् ज्ञानोत्तरंसंत्यजेत् भरत्तस्तुनाधीयेततदुक्तंपंचमे उदांस्यभ्यापयिष्यन्सहज्याहृतिभिःसप्रणवशिरस्त्रिपदींश्रौषवा

प्रज्ञाहीनस्यपठनयथांधस्यचदर्पणाम् अतःप्रज्ञावतांशास्त्रंतत्त्वज्ञानस्यलक्षणम् ८२ इदंज्ञानमिदंज्ञेयं
सर्वतच्छ्रोतुमिच्छति दिव्यवर्षसहस्रायुःशास्त्रांतनैवगच्छति ८३ अनेकानिचशास्त्राणिस्वल्पायुर्विघ्न
कोरयः तस्मात्सारंविजानीयात्क्षीरंहंसइवांभसि ८४ अप्यस्यवेदशास्त्राणितत्वंज्ञात्वाथबुद्धिमान् प
लालमिवधान्याथीसर्वशास्त्राणिसंत्यजेत् ८५

संतिकात्सासानधीयानमप्यसमवेतरूपंग्राहयामासइति विष्णुपुराणेच नपपाठगुरुप्रोक्तंरुतोपनयनंश्रुतम् नददर्शचकर्माणिशास्त्रा
णिजगृहेनचइति नाधीयीतषहूनशब्दान्वाचोविग्लापनहितइतिभगवद्बचनंचति ८५

शास्त्रेण अहरहः संध्यामुपासीत इति विधिप्रतिपादकप्रवृत्तिरूपेण प्रयोजनम् दत्तवदावश्यकत्वं नास्ति अत्रोपनिषदीयमारव्यायिकाजनकः कदा
चित्संध्यासमये स्वेच्छया पर्यटंतं दत्तमिदमपृच्छत् भो भगवन् भवान् ब्राह्मणोऽसि अतः संध्यावंदनं किमर्थं न करोषीति तदा सहोवाच हृदा
काशोचिदादित्यो वर्तते च निरंतरम् नास्तमेति नचोदेति कथं संध्यामुपास्महे मृतापितामहीमायाजातो विज्ञानबालकः सूतके पातके प्राप्तेक

यथा मृतेन तृप्तस्य नाहारेण प्रयोजनम् तत्त्वज्ञस्य तथा ताक्ष्येण शास्त्रेण प्रयोजनम् ८६ न वेदाध्ययनाच्मुक्तिर्न
शास्त्रपठनादपि ज्ञानादेव हि कैवल्यं नान्यथा विनतात्मज ८७ नाश्रमः कारणं मुक्तदर्शिनानि नकारणम्
तथैव सर्वकर्माणि ज्ञानमेव हि कारणम् ८८

थं संध्यामुपास्महे इति ८६ अप्रयोजनमेवाह अध्ययनादीनां ज्ञानं वि
नामोक्षे अनुपयोगात् ऋते ज्ञानान्मुक्तिः तमेव विदित्वातिमृत्युमेति नान्यः पथा विद्यते यनायेत्यादि श्रुतेः प्रमाणं दर्शयति नेति द्वाभ्याम्
उक्तं च श्रीमदाचार्यचरणैरप्यात्मबोधे बोधोन्यसाधनेभ्यो हि साक्षाच्चोक्षैकसाधनम् पाकस्य वह्निवज्ज्ञानं विनामोक्षो न सिद्ध्यतीति ८७ किं
च ज्ञानशून्यसंन्यासाश्रमादयोऽपि मुक्तेः कारणं नेत्याह नाश्रम इति ८८

एतज्ज्ञानं गुरुरूपदिष्टमेव मोक्षकारणं भवति न तु शास्त्राध्ययनजन्यं अतस्तद्विज्ञानार्थं सद्विरुद्धमेवाभिगच्छेत् समिखाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमिति
श्रुतिप्रणीतगुरुरूपदेशेनैव गृहणीयादित्याह मुक्तिदेतिहास्याम् एका अद्वैतात्मज्ञानोपदेशिका गुरुवागनुकरणकारकैव न त्वनुभवदायिके
त्यर्थः यथासंजीवनं नाम काष्ठं जीवनप्रदत्वादेकमपिश्रेष्ठम् ८९ शिवमद्वैतं तुरीयं मन्यंते इति श्रुत्युक्तं ब्रह्म गुरुवक्त्रेण गुरुरूपदेशेन तु किं

मुक्तिदा गुरुवागेका विद्या सर्वा विडम्बका काष्ठमारसहस्रेषु त्वेकं संजीवनं परम् ८९ अद्वैतं हि शिवं प्रोक्तं कि
यायासविवर्जितम् गुरुवक्त्रेण लभ्येत नाधीता गमकोटिभिः ९० आगमोक्तं विवेकोत्थां द्विधा ज्ञानं प्रच
क्षते शब्दब्रह्मागममयं परब्रह्मविवेकजम् ९१

यायासविवर्जितम् अध्ययनादिकर्मप्रयासरहितं यथास्यात्तथैव लभ्येत प्राप्नोति अन्यथानंतशास्त्राध्ययनेनापि नानुभवतीत्यर्थः ९० अ
त्र परोक्षत्वापरोक्षत्वेन ज्ञानस्य द्वैविध्यमाह आगमोक्तं शास्त्राध्ययनाज्जातमात्रं यथास्मदादीनां तत्परोक्षज्ञानं शब्दब्रह्मसंज्ञकं भवति
किंच विवेकोत्थं वस्तु विवेकात्त्वयमेवोत्पन्नं यथा सिद्धगीताश्रवणेनैव जातं जनकादीनां तदपरोक्षज्ञानं परब्रह्मसंज्ञकं भवतीत्यर्थः ९१

केचित्शंकरानुयायिनः शैवाः स्वाभिमानेनाद्वैतमेव प्रतिपादयन्ति अपरे मन्वाद्यनुगावैष्णवाभिमानिनो द्वैतं चेति किंतु द्वैताद्वैतमतदुराग्रहवर्जितं तत्त्वं स्वानुभवगम्यं शिवमैतद्वैतं समं सर्वमतानुस्यूतं न जानन्ति तदुक्तं कुसुमदशनेन त्रयीसारव्ययोगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च रुचीनां वैचित्र्याद्दृजुकुटिलनानापथजुषानृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इवेति १२ अतो मतममत्वेन बं

अद्वैतं केचिदिच्छन्ति द्वैतमिच्छन्ति चापरे समंतत्वं न जानन्ति द्वैताद्वैतविवर्जितम् १२ द्वेषदेबंधमोक्षाय नममेति ममेति च ममेति बध्यते जंतुर्नममेति प्रमुच्यते १३ तत्कर्म यन्मबंधाय सा विद्या या विमुक्तिदा आयासाया परं कर्म विद्यान्याशिल्यनैपुणम् १४ यावत्कर्माणि दीयन्ते यावत्संसारवासना यावदिन्द्रियचापल्यं तावत्तत्त्व कथाकृतः १५

यथा कत्वाद्दृथापांडित्यमेवेत्याह द्वैतं कलत्रादिममत्वेन वा १३ किंच कर्म तु तदेव यद्बंधाय न भवति विद्यापिसैव या मुक्तिप्रदा भवतीति अपरं बंधकं कर्म तु आयासाय तुषावघातवत् खेदायैव अन्याध्यात्मविद्यातिरिक्ताशिल्यनैपुणं हर्ष्यादिनिर्माणचानुर्थ वद्भवतीति १४ तत्त्वज्ञानैतरायानाह यावदिति त्रिभिः दीयन्ते फलोत्सुरवा निभवंति ज्ञानाग्निना नदग्धानीत्यर्थः १५

यावत्प्रयत्नवेगः रजसोद्योगोऽस्ति कल्पना अघटघटनातत्त्वकथातत्त्वज्ञानस्यवार्त्तापिकृतः तत्त्वज्ञानं कदाचिदपि न भवतीत्यर्थः ९६ ९७ तत्त्वं
आत्मज्ञानं यावन्न विंदति तावदेव तपादीनि कर्तव्यानि तत्त्वज्ञाने तु तपादिसर्वं कर्म तस्मिन्नेवांतर्भवतीति भावः तदुक्तं भगवता सर्वं कर्म सिद्धि
लंपार्थज्ञानेपरिसमाप्यते इति श्रुतिश्च सर्वं तदभिसमेति यत्किंचित्प्रजाः साधु कुर्वतीति ज्ञानार्णवेष्पुक्तंच स्नातं तेन समस्ततीर्थानि च ये

यावद्देहाभिमानश्च समतायावदेव हि यावत्प्रयत्नवेगोऽस्ति यावत्संकल्पकल्पना ९६ यावन्नो मनसा स्थैर्येन याव
च्छास्त्रचिंतनम् यावन्न गुरुकारुण्यं तावत्तत्त्वकथा कुतः ९७ तावत्तपोव्रतं तीर्थं जपहोमार्चनादिकम् वेदशा
स्त्रागमकथायावत्तत्त्वं न विंदति ९८ तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन सर्वो वस्थासु सर्वदा तत्त्वनिष्ठो भवेत्तादृश्यं यदीच्छेन्नो
क्षमात्मनः ९९ धर्मज्ञानप्रसूनस्य स्वर्गमोक्षफलस्य च तापत्रयादिसंतप्तः श्छायां मोक्षतरोः श्रेयेत् १००

सर्वापि दत्तावतिर्यज्ञानां च कृतं सहस्रमयुतं देवाश्च संतर्पिताः संसाराच्च समुद्धृताः स्वपितरः सर्वस्य पूज्यास्त्यसौ यस्य ब्रह्मविचारणे क्षणमपि
प्राप्नोति धैर्यं मन इति ९८ तस्मात्तत्त्वनिष्ठो भवेदिति संबंधः ९९ उपासनाधर्मो ज्ञानं च प्रसूने यस्य र्वाजास्पदत्वात् स्वर्गादिभोगफलं यस्येति यत्र
अनायासेनैव सकलकारवावाप्तिर्भवतीत्यर्थः अथ्यात्मादितापत्रयोपसंतप्तः आध्यात्मिकं ज्वरादि आधिदैविकं उष्णादि आधिभौतिकं दुर्जना
दिच्छायां श्रेयेत् मोक्षकरं सर्वं सदैव वांच्छेदित्यर्थः १००

आत्मज्ञानादेवमुक्तिर्भवतीत्युपसंहरति तस्मादिति १०१ एवंतत्त्वज्ञानान्मोक्षप्रतिपाद्य अधुनातत्त्वज्ञस्यात्तरुत्तमंनिरूपयति अंतकालइतिष
द्भिः १०२ गतसाध्वसःमृत्युभयशून्यः असंगोनामअनासक्तिस्तेनारुत्रेणस्पृहांकरेच्छंतदेहं अनुयेपुत्रकलत्रादयस्तेष्वपिस्पृहांच्छिंघात् दे

तस्माज्ज्ञानेनात्मतत्वंविज्ञेयंश्रीगुरोर्मुखात् सारवेनमुच्यतेजंतुघोरसंसारबंधनात् १०१ तत्त्वज्ञस्यांतिमंरुत्तमंशृणु
वक्ष्यामितेधुना येनमोक्षमवाप्नोतिब्रह्मनिर्वाणसंज्ञकम् २ अंतकालेतुपुरुषं आगतेगतसाध्वसः छिंघादसं
गशरुत्रेणस्पृहांदेहेनुयेचतम् ३ गृह्यात्मव्रजितोधीरःपुण्यतीर्थजलापुतः शुचौविविक्तआसिनोविधिवत्कल्पि
तासने ४ अभयसन्मनसाशुद्धंविषुद्ब्रह्माक्षरंपरम् मनायच्छेज्जितश्वासोब्रह्मबीजमविस्मरन् ५

हादिषुवीतरागोभवेदित्यर्थः ३ किंच गृह्यात्मव्रजितोनिर्गतः गृहेस्थितस्यपुनरप्यासक्तिसंभवात् तत्ररुत्तमाहशुचाविति विविक्तेएकंतेवि
धिवत्कुशाजिनचैलैःक्रमेणानिर्मिते ४ त्रिषुत् अकारउकारमकारात्मकम् ५

बुद्धिर्वैशारदीसासारथिः साहायभूतायस्यसः शुभार्थे भगवद्रूपे ६ एवं चक्षुरादिभिर्मनसा च वात्सविषयग्रहणं स्मरणं च विहाय ब्रह्माहमस्मीत्य
नु भववाक्यार्थं विभावयेदित्याह अहमिति यो हं सब्रह्मैक्यद्वह्मत्तदहमेवेति समीक्ष्य तत्राहं ब्रह्मेति भावनया जीवस्य शोकादि निवृत्तिः ब्रह्मा
हमिति भावनया ब्रह्मणः पारोक्ष्य निवृत्तिर्भवतीति व्यवहारो दर्शितः ततश्च निष्कले निरुपाधौ आत्मनि ब्रह्मणि आत्मानं मन आधाय स्थिरी

नियच्छेद्विषयेभ्योक्षान् मनसा बुद्धि सारथिः मनः कर्मभिराक्षितं शुभार्थे धारयेद्विया ६ अहं ब्रह्म परं धाम ब्रह्माहं प
रमंपदम् एवं समीक्ष्य चात्मानमात्मन्याधाय निष्कले ७ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् यः प्रयाति
त्यजन्देहसयाति परमां गतिम् ८ नयत्रदांभिकायांति ज्ञानवैराग्यं वर्जिताः कृधियस्तां गतियांति तानहंकथ
यामिते ९

कृत्य ७ तत ओमित्येकं यदक्षरं तदेव ब्रह्म तदुच्चारयन्नेवादेहं त्यजनन् यः प्रकर्षेण याति अर्चिरादिमार्गेण सः परमां श्रेष्ठामद्गतिमेव याति पुनर्दु
स्वालयमशाश्वतं जन्मन प्राप्नोतीति द्वयोरर्थः ८ किंच एव अंतकाले धारणयामत्प्राप्तिर्नित्याभ्यासवतां ज्ञानिनामेव भवति नान्यथा मित्याह
नयत्रेति षड्विः ९

निर्मानेतिनिर्गतोमानमोहोअहंकारमिथ्याभिनिवेशोयेभ्यस्तेजितः पुत्रकलत्राद्यासक्तिरूपोदोषोयैः अध्यात्मे आत्मज्ञानेनित्याः परिनिष्ठि
ताः विशेषेणनिवृत्ताः कामोभिलाषोयेभ्यस्तेस्वरुदुःखहेतुत्वात् स्वरुदुःखसंज्ञानिर्णीतोष्णादीनिद्वंद्वानितैर्मुक्ताः अतएवअमूढानिवृत्तावि

निर्मानमोहाजितसंगदोषाअध्यात्मनित्याविनिवृत्तकामाः द्वंद्वैर्विमुक्ताः स्वरुदुःखसंज्ञैर्गच्छंत्यमूढाः पदमव्य
यंतत् १० ज्ञानहृदेसत्यजलेरागद्वेषमलापहे यःस्नातिमानसतीर्थेसर्वमोक्षमवान्पुयात् ११

द्याःविवेकिनस्तदव्ययंपदंगच्छंति तद्विष्णोःपरमंपदंसदापश्यंतिसूरयः इतिश्रुत्युक्तं किंच नतद्भासयतेसूर्योनसशोकोनपावकः यद्गत्वाननि
वर्तते तद्धमपरमंसमेति भगवदुक्तस्वरूपेतीनाभवतीत्यर्थः १० ज्ञानमेवहृदोनिस्वातोयस्यसत्यंब्रह्मतदेवजलंयस्मिन्नमानसेहृदयांत
गंतोएवतीर्थेनतुबाल्ये ११

किंच मद्रक्तिस्तुस्यतंत्रापिसुक्तिहेतुः किंपुनर्ज्ञानवैराग्ययुक्तेत्याह प्रौढमिति ब्रह्मादिस्थावरान्तेषुवैराग्यविषयेष्वनुयथैवकाकविषयावैरा
ग्यंप्रौढमुच्यते एतदास्थायधृत्वा अनन्यभाक् चासुदेवः सर्वमितिबुद्ध्या अन्यमजानन्नित्यर्थः पूर्णदृष्टिपूर्णेन्यापकेब्रह्मणिदृष्टिर्यस्य अतए
वप्रसन्नात्मा मनोयस्येति १२ मरणोत्सुकः कृतकृत्याः प्रतीक्षन्तेमृत्युं प्रियमिवातिथिमित्युक्तं दितोयस्तीर्थे निवसन्नेवम्रियते १३ अ

प्रौढवैराग्यमास्थाय भजते मामनन्यभाक् पूर्णदृष्टिः प्रसन्नात्मा सर्वमोक्षमवान्पुयात् १२ त्यक्त्वा गृहं च यस्ती
र्थे निवसेन्मरणोत्सुकः म्रियते मुक्तिक्षेत्रेषु सर्वमोक्षमवान्पुयात् १३ अयोध्यामथुरामायाकाशीकांची अ
वंतिका पुरीद्वारावती ज्ञेयासंसेतामोक्षदायकाः १४ इति ते कथितं तादृश्यमोक्षधर्मसनात्तनम् ज्ञानवैरा
ग्यसहितं श्रुत्वा मोक्षमवाप्नुयात् १५ मोक्षगच्छन्ति तत्त्वज्ञाधार्मिकाः स्वर्गान्तिनराः पापिनो दुर्गतियान्ति सं
सरन्ति रषगादयः १६ यो ध्यादिसप्तमुक्तिक्षेत्राण्येवाह १४ मोक्षोपायमुपसंहरति १५ सकलग्रंथप्रतिपादितार्थमाह मोक्षमिति
अत्रैव प्रक्रिया तत्त्वज्ञानेन तु पुनरावृत्तिरहिता विदेहमुक्तिर्भवतीति श्रद्धादिधर्मैश्च स्वर्गभोगानंतरमावृत्तिः निषिद्धकर्मभिरुत्तु नरकभोगा
नंतरमावृत्तिः रषगादयः पक्षिपशुकीटादयः क्षुद्रजीवास्तु संसरन्ति अत्रैव पुनः पुनर्जन्म मरणोत्सुकं ते इति ग्रंथार्थसंग्रहः १६

पुनरपिमहदनुकंपयाश्रवणेच्छामाविष्करोति किमिति १७ सूतःशौनकंप्रतिगरुडस्यकृतार्थतामाह एवमितित्रिभिःध्यानपरःअंतर्मुख

इत्येवसर्वशास्त्राणांसारोद्धारोनिरूपितः मयातेषोडशोध्योयैःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि १७ सूतउवाच ए
वेश्वत्वावचोराजन्गरुडोभगवन्मुखात् कृतांजलिरुवाचेदंतंप्रणम्यमुहुर्मुहुः १८ भगवन्देवदेवेशश्चाव
यित्वावचोमृतम् तारितोहंत्वयानार्थंभवसागरतःप्रप्तो १९ स्थितोस्मिगतसंदेहःकृतार्थोस्मिनसंशयः
इत्युक्त्वागरुडस्तूष्णींस्थित्वाध्यानपरोभवत् २०

दृष्ट्यात्मतत्वानुभवपरायणएवाभून्नतुश्रवणेच्छाजातेत्यर्थः १८ १९ २०

गपुटी
१६

इदानीं ग्रंथारंभे च ग्रंथांते ग्रंथकार्त्तास्तवे हारिम् इति सत्संप्रदायानुरोधेन ग्रंथार्थमुद्घाटयन् हारिंस्तौति यः स्वनामस्मरणादेव प्रथमादिषडा
ध्यायोक्तदुर्गतिमन्वादि कोक्तप्रायश्चित्तं विनैव हरतीति हर्त्ता स्वपूजनमेव यज्ञस्तेनैव द्रव्ययज्ञातुरदानादि कंविनैव सप्तमादिनवाध्यायो

स्मरणादुर्गतिहर्त्ता पूजनयज्ञेन सद्गतेर्दाता यः पर्यानिजभक्त्या ददाति मुक्तिं समां हरिः पातु २१ इति
श्रीगरुडपुराणे सारोद्धारे भगवद्गरुडसंवादे मोक्षधर्मनिरूपणो नाम षोडशोऽध्यायः १६

क्तसद्गतेर्दाता भवतीति किंच पर्यानिर्गुणसर्वो धर्मोत्तमया निजभक्त्यैव एतदध्यायोक्ततत्त्वज्ञानं विनैव मुक्तिं ददाति सहारिं मां पातु जन्म
मरणाद्रक्षतु १२१ इत्येनौ निधिरामेण मया टीकाकृता दरात् अनयारमयासाधं प्रीयतां मधुसूदनः १ इति श्रीगरुडपुराणे टीकायां षोडशोऽ
ध्यायः १६

श्रीगणेशायनमः श्रीभगवानुवाच इत्याख्यातंमयाताक्षर्यसर्वमवोर्धदैहिकम् दशाहाभ्यन्तरेऽश्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते
 १ इदं चामुष्मिकं कर्म पितृमुक्तिप्रदायकम् पुत्रवाञ्छितदं चैव परत्रेहसखप्रदम् २ इदं कर्म न कुर्वन्तियेनास्ति कनराध
 माः तेषां जलमपेयं स्यात्सुरातुल्यं न संशयः ३ देवताः पितरश्चैव नैव पश्यन्ति तद्गृहम् भवन्ति तेषां कोपेन पुत्राः पौ
 त्राश्च दुर्गताः ४ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव तरेपि च तेषां डालसमाज्ञेयाः सर्वे प्रेतक्रियां विना ५ प्रेतकल्पमि
 दं पुण्यं शृणोति श्रावयेच्च यः उप्तौ तोषापनिर्मुक्तो दुर्गतिनैव गच्छतः ६ मातापित्रोश्च मरणे सोपणं शृणुते तु यः पित
 रौ मुक्तिमापन्नौ सतः संततिमान् भवतः ७ न श्रुतं गारुडं येन गयाश्रान्दं च नो कृतम् दृषोत्सर्गः कृतो नैव न च मासिकवार्षि
 के ८ सकथं कथ्यते पुत्रः कथं मुच्ये ह्येव त्रयात् मातरपितरश्चैव कथं तारयितु क्षमः ९ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्रोतव्यं गारुडं
 किल धर्मार्थकाममाक्षाणादायकदुःखनाशनम् १० पुराणगारुडपुण्यं पवित्रं पापनाशनम् शृण्वतां कामनापूरं श्रोत
 व्यं सर्वदैवहि ११ ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियः पृथिवीं लभेत् वैश्या धनिकतामेति शूद्रः शुल्यतिपातकान् १२ श्रुत्वा
 दानानि देयानि वाचकायां खिलानि च पूर्वाक्तशयनादीनि नान्यथा सफलं भवेत् १३ पुराणं पूजयेत्पूर्ववाचकं तदनंतर
 म् वस्त्रालंकारगोदानैर्दक्षिणाभिश्च सादरम् १४ अन्नाश्च हेमदानैश्च भूमिदानैश्च भूरिभिः पूजयेद्वाचकं भक्त्या च

हृपुण्यफलाप्तये १५ वाचकस्यार्चनेनेवपूजितोहंनसंशयः संतुष्टेतुष्टितांयामिवाचकेनावसंशयः १६ इतिश्रीगरु
डपुराणश्रवणफलम् आसीदुक्तापुराणस्यश्रीशार्दूलमहापतेः इन्द्राणुनगरस्यापिमिश्रःश्रीसरस्वलात्तुजी १ तस्यश्री
हरिनारायणात्मजस्तस्मत्तेनतु मयानोनिधिरामेणकृतोयंसारसंग्रहः २ प्राचीनेर्यत्कृतःपूर्वगारुडःसारसंग्रहः सतुनेषुष्टि
दोषल्याज्ज्ञातस्तरस्मादयंकृतः ३ पुनरुक्तिपरित्यज्यक्रमेणायमयाकृतः बालानांसरस्वबोधायनतुपांडित्यगवित्तः ४ अ
त्राप्रमाणंयत्किंचिद्व्यमादात्स्त्रिवृतंमया विद्वद्भिःसुविचार्यैवशोधनीयोनसूयुभिः ५ सारोद्धारोमयामूलेबहुग्रंथैर्यथाकृतः
तथैवानेकटीकाभिरुद्धृतःसारसंग्रहः ६ महारवदान्मयात्वत्रयथास्थानंनियोजितः प्राज्ञविनाप्रयासमेकोज्ञास्यतिविमूढ
धीः ७ विद्वानेवहिजानातिविद्वज्जनपरिश्रमम् नहिबन्धाविजानातिगुर्वोप्रसववेदनाम् ८ येषुपूर्वसंग्रहेमूढानेवजानंति
योग्यताम् तेकथंहिभविष्यतिहर्षिताःपरनेस्यच्च ९ सारोद्धारमिमंमिश्राःपठंतुनपठंतुवा मयातुस्वीयबोधायकृतमेत
न्नसर्वशः १० मंगलंभगवान्विष्णुमंगलगारुडध्वजः मंगलंपुंडरीकाक्षोमंगलायतनोहारिः ११ लाभरत्नषांजयस्तेषांकृत
स्तेषांपराजयः येषामिदीवरश्यामोद्दयस्थोजनार्दनः १२ राजानःपरिपालयंतुवरुधांधर्मस्थिताःसर्वदापृथ्वीकामदुघा
भवत्वविरलंबर्षंतुकालेयनाः ईर्ष्यासुज्झतुदुर्जनःपरगुणेष्वसज्जतांसज्जनःसत्काव्यामृतवर्षिणीकविमुखेवाणीचिरंनंद

गपुरी
१८

तु १३ इति श्रीगुरुडपुराणे स्वकृतश्लोकाः समाप्ताः प्रथमाध्याये ऐहिकामुष्मिकदुःखनिरूपणं श्लोकाश्च ६० द्वितीये य
ममार्गनिरूपणम् ८६ तृतीये यमयातनानिरूपणम् ७१ चतुर्थे नरकप्रदपापनिरूपणम् १०४ पंचमे पापचिह्ननिरूपणम्
५८ षष्ठे पापिनां जन्मादिदुःखनिरूपणं ४३ एवंपडाध्यायेः पापगतिः सप्तमे बभ्रुवाहनप्रेतसंवादः ६८ अष्टमे आतुरदानम्
११८ नवमे म्रियमाणकृत्यम् ४८ दशमे दाहास्थिसंचयकर्मनिरूपणम् १०४ एकादशे दशगात्रविधिः ४३ द्वादशे एकाद
शाहविधिः ८० त्रयोदशे सपिंडीशय्याप्रदाननिरूपणं १२३ चतुर्दशे धर्मराजनगरनिरूपणम् ८६ पंचदशे सकृत्तिजनज
न्माचरणनिरूपणम् ९५ षोडशे अध्याये चमोक्षधर्मनिरूपणमिति १२१ मूलसंख्या १२८७ सटीकसा ३१०० फल ३२
इति गुरुडपुराणा समाप्तः शुभं भवतु ॥ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६

अ.

१८

संवत् १९५९ भाद्रपदशुद्ध ८ यह पुस्तक मुंबई मध्ये श्रीधरगोडब्राह्मण सलेमाबादकै आपका प्रज्ञायुक्त नाम ज्ञानसागर छापखाने मे छाप्यो
शुभं भवतु ॥ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

C91 82

॥ इति श्रीगरुडपुराणसमाप्तः ॥

18 NOV 81

 N. MANCHESTER,
INDIANA 46962

LIBRARY OF CONGRESS

0 039 326 322 2